

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
ЦЕНА 3 ДИНАРА

БЕОГРАД, ОКТОБАР 1998. ГОДИНЕ
ГОДИНА IX, БРОЈ 570

**КОСОВО И МЕТОХИЈА
УВЕК ЋЕ БИТИ СРБИЈА**

ЈЕДИНСТВЕНО О КОСОВУ И МЕТОХИЈИ

Савезна скупштина

Народна скупштина

ВЕЛИКА СРБИЈА

Београд
Француска 31

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

Оснивач и издавач:
др Војислав Шешел

Главни и одговорни уредник:
Синиша Аксентијевић

**Заменик главног
и одговорног уредника:**
Душан Весић

Редакција:
Момир Марковић, Мирослав Васиљевић,
Наташа Јовановић, Јадранка Шешел,
Јасминка Олуић, Жана Живаљевић,
Огњен Михајловић, Рајко Ђурђевић,
Весна Арсић, Наташа Андоновић,
Коста Димитријевић, Ивана Ђурић,
Драгољуб Стаменковић, Вељко Дукић,
Дмитриј Јанковић, Александар Вучић

Секретар редакције:
Љиљана Михајловић

**Технички уредник
и компјутерски прелом:**
Северин Поповић

Дизајн колора:
Борис Ступар

Лектор:
Зорица Илић

Карикатуре:
Синиша Аксентијевић

Председник Издавачког савета:
др Ђорђе Николић

Потпредседник Издавачког савета:
Петар Димовић

Издавачки савет:
Томислав Николић, Маја Гојковић,
Драган Ђодоровић, Ратко Гонди,
др Никола Поплашен,
Стево Драгишић, Зоран Красић,
Милован Радовановић,
Јоргованка Табаковић,
Ратко Марчетић, Владимир Башкот

Шеф дистрибуције:
Зоран Дражиловић

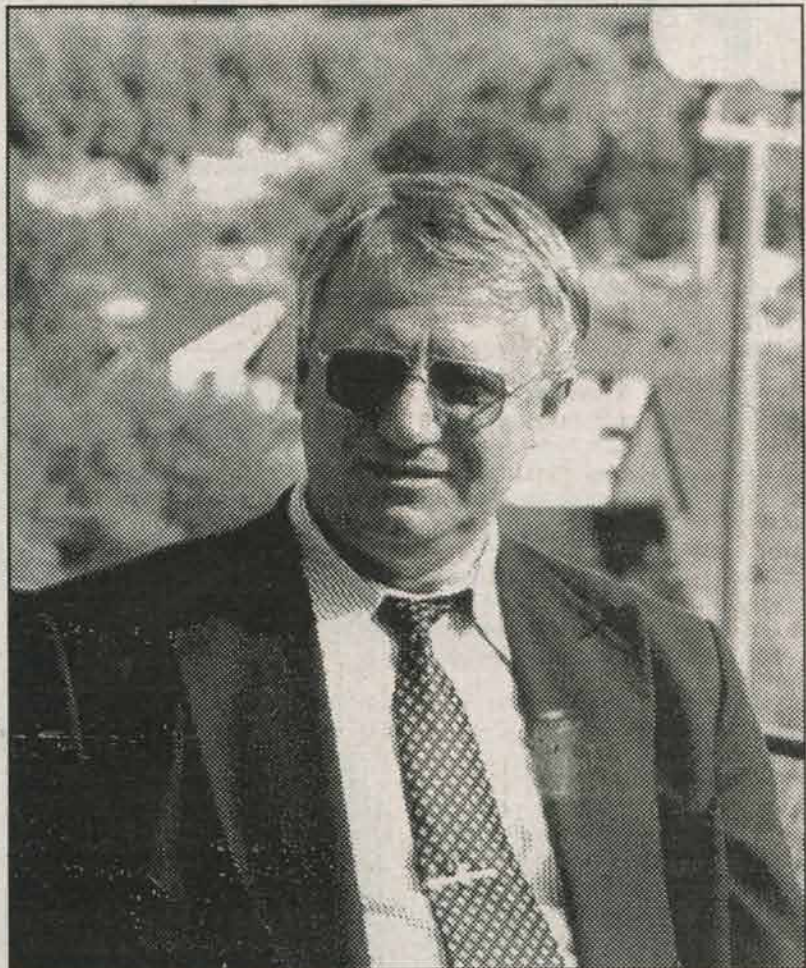
Штампа:
НИП "АБЦ-ГРАФИКА" д. д.
Влајковићева 8, 11000 Београд

Редакција прима пошту на адресу:
"Велика Србија", Француска 31,
11000 Београд

Рукописи се не враћају

Новине "Велика Србија" уписане су у Регистар средстава јавног информисања Министарства за информације под бројем 1104. од 5. јуна 1991. године.

Министарство за информације Републике Србије 19. августа 1991. године дало је мишљење број 413-01-551/91-01 да се "Велика Србија" сматра производом из Тарифног броја 8. став 1. тачка 1. алинеје 10. за чији промет се плаћа основни порез по стопи од 3%.

Српска радикална странка сматра да је председник Савезне Републике Југославије, Слободан Милошевић, постигао значајан дипломатски успех у овим изнуђеним преговорима са представницима Сједињених Америчких Држава, који су наступали у име целог НАТО пакта, са аспекта огромне претње нашој земљи бомбардовањем, војним нападом, гађањем ракетама и тако даље. Уступци који су том приликом пружени не доводе у питање ни закључке Народне скупштине Републике Србије, ни закључке Савезне скупштине.

Оно што је за нас најважније - нема никаквих страних трупа на нашој територији и нема ни говора о издвајању Косова и Метохије из правног система Србије.

САМО СЛОГА СРБИЈУ СПАШАВА

Постигнут висок степен јединства у одбрани националних интереса.

Усвојени Закључци који су платформа за мирно, политичко, демократско и трајно решење проблема на Косову и Метохији, и нормализацију укупног стања у овој нашој покрајини.

Од 229 присутних посланика, 227 је гласало за Закључке, један је био против а један уздржан.

Усвојена одлука о формирању Привременог Извршног већа аутономне покрајине Косова и Метохије

Свакако, одлуке и закључци које је 28. септембра донела Народна скупштина Републике Србије представљају пут ка мирном решењу свих проблема на Косову и Метохији. Извесно је да је данашња седница показала сасвим јасно опредељење већине посланика, али и Владе народног јединства, да је једино средство за решење проблема на Косову и Метохији политички дијалог, уз поштовање територијалног интегритета Србије.

Ванредна седница Народне скупштине Републике Србије почела је без кашњења, у 10 сати. Присутним посланицима обратио се премијер Владе народног јединства Мирко Марјановић подносећи Извештај Владе Републике Србије о предузетим мерама за нормализацију стања на Косову и Метохији. Такође, у свом излагању премијер Марјановић изнео је и предлог закључака Владе.

За овај документ гласало је 227 посланика. Један посланик је био уздржан, и један посланик је био против!

Оно што је такође значајно, јесте чињеница да је прихваћена и Одлука о формирању привременог Извршног већа Аутономне Покрајине Косова и Метохије. За председника привременог Извршног већа Аутономне Покрајине Косово и Метохија именован је Зоран Анђелковић, садашњи министар за омладину и спорт у Влади народног јединства.

У Владином саопштењу наглашено је да је, због трајне нормализације ситуације на Косову и Метохији, неопходно је формирање органа који ће обављати извршну власт на територији Косова и Метохије. Састав овог Извршног већа требало би да обезбеди већу ефикасност свих органа на Косову и Метохији, али и да обезбеди предлагање одговарајућих мера које би требало да у скорије време донесу орга-

Председник Владе Србије Мирко Марјановић: политичка средства и дијалог једини пут за мирно, демократско и трајно решење проблема на Косову и Метохији

ни Републике. Такође, предвиђено је да Извршно веће функционише до постизања политичких решења и одржавања избора на Косову и Метохији, као и образовања њених органа у складу са законима и Уставом Републике Србије.

У уводном излагању премијера Мирка Марјановића наглашено је мирно решење и воља Владе народног јединства да се сви актуелни проблеми на Косову и Метохији морају решавати мирним путем, и путем политичких

дијалога. "Србија на Косову и Метохији брани мир и слободу", нагласио је премијер Марјановић, и наставио да говори о тренутним проблемима с којима се ових дана суочава народ Србије.

Од српских радикала, први је говорио шеф посланичког клуба Српске радикалне странке Стево Драгишић, који је нагласио да српски радикали подржавају Владино решење и сматрају да се проблеми који су избили на Косову и Метохији могу решавати ис-

кључиво политичким дијалогом. Такође, Драгишић је напоменуо да они који захтевају од Србије решење ових проблема, пре свега морају да поштују територијални интегритет и суверенитет Србије. Међутим, вође одметнутих шиптарских терориста нису поштовале суверенитет и интегритет Републике Србије: "Не можемо од њих да очекујемо да поштују ове принципе, јер они желе независну државу".

Затим је Стево Драгишић споменуо и крематоријум Клечка, у коме су извршена многа злодела и мучења недужних цивила од стране терористичких шиптарских банди, али светски моћници на ово нису реаговали, чак нису ни осудили терористичка деловања.

Већи део скупштинске расправе протекао је у сличном тону. Све у свему, посланици су се слагали с изнетим експозеом премијера Марјановића, наглашавајући да се решење за проблеме на Косову и Метохији може наћи искључиво путем политичког дијалога. Претње великих западних сила, које штите терористичко деловање одметнутих шиптарских банди, су осуђене.

Посебну пажњу и позорност код посланика изазвали су потпредседници Владе народног јединства, Томислав Николић и др Војислав Шешељ. Уједно, њихово обраћање посланицима унело је највише немира код појединих новинара који раде за такозване независне медије, а чији је циљ да се у српски народ унесе што више дефетизма и страха од евентуалних будућих дешавања.

Потпредседник Николић је оповргао приче да су проблеми на Косову и Метохији настали у току последњих десет година, нагласивши да је још ње-

гов отац, 1946. године, јурио балисте. Такође, Томислав Николић је нагласио како нам је у овим тешким данима неопходно потребна слога и хармонија каква је владала на овој седници.

"Нама је потребна унутрашња слога. Нама је потребна оваква хармонија у односима да бисмо овај проблем разрешили до краја. Зашто је потребна? Због спољних притисака. Због оних који се сврставају у издајнике и не крију то своје понашање. Због оних који су плаћеници страних сила и то испољавају у скоро свим "независним медијима". Нека знају сви млади новинари, који раде за такозване "независне медије", све их плаћају Америка, Немачка, Француска, Енглеска, Италија и остале велике силе! Све их плаћају да раде против Србије. Нека о томе размишљају када пишу против Србије и свога народа".

Док је Томислав Николић говорио и осуђивао новинаре независних медија, у новинарској соби, из које новинари прате рад посланика на седницама Републичке скупштине, настао је тајан. Онда су новинари почели невешто да се питају како их то плаћају велике силе, а да они, новинари, то не знају. Некима је било непријатно због оваквог прозивања, а појединци су похитали у своје редакције како би што пре прозвали потпредседника Владе народног јединства само зато што је рекао једну велику истину. Уосталом, српски радикали се увек боре за истину и одбрану те истине, а коме се не свиђа такав став српских радикала – па, они могу да се љуте или да се промене.

Осврнувши се на све учеснике претње Србији које стижу са Запада, др Војислав Шешељ, председник Српске

радикалне странке и потпредседник Владе народног јединства, нагласио је како су управо Американци извршили највеће етничко чишћење на Балкану.

"У Хрватској, пре 1991. године, по попису становништва, по званичним статистикама, живело је 700.000 Срба и више од 300.000 Срба који су се изјаснили као Југословени. Где су ти Срби? Протерани су! Немилосрдно. Многи су поубијани уз америчку помоћ. Амерички амбасадор у Загребу Питер Галбрајт стајао је на хрватском усташком тенку, који је убијао српске цивиле, српске жене и децу. Телевизијске камере су га за то време снимале... Тамо где су Американци директно помагали Хрватима, Срба више нема. Нема Срба више ни у српској Лици, српској Далмацији, Кордуну, Банији, Западној Славонији, а Срби нестају и из Источне Славоније и Барање, уз директну америчку помоћ".

Коментарисући претње НАТО-пакта бомбардовањем, др Шешељ је истакао и следеће:

"Ми из ове коже не можемо! Ми немамо резервну отаџбину. Ову морамо да бранимо по сваку цену, без обзира чиме нас нападну, морамо се бранити до последњег".

Извесно је да ванредно заседање Народне скупштине Републике Србије представља јединствену вољу српског народа и Владе. Дилеме више нема, јасно је свима, па ваљда и великим западним силама, да ће Србија истрајати на путу залагања за мирно решење и очување територијалног интегритета и равноправности свих грађана.

Јасна Олујић

Косово и Метохија ујединили Србе: Народна скупштина Републике Србије на ванредном заседању

Излагање председника Владе Мирка Марјановића
о актуелној безбедносној и економско-социјалној
ситуацији на Косову и Метохији

СРБИЈА БРАНИ МИР И СЛОБОДУ

Србија на Косову и Метохији брани мир и слободу, територијални интегритет и суверенитет, самосталност и безбедност својих грађана. Увек када је бранила највише националне интересе, Србија је то чинила одлучно и бескомпромисно. То чини и данас Влада народног јединства, јер то схвата као праву државну обавезу и основни задатак.

Србија је Уставом конституисана као грађанска држава. То одређење, гарантовано Уставом, као врхунски принцип, засновано је на искуству Србије као вишенационалне заједнице и толеранцији српског народа, који је кроз историју показао да може да живи у миру у својој држави са људима друге нације или вере. Никада нисмо ускраћивали права других и нећемо пристати да било ко угрожава права српског народа, грађанску оријентацију Србије и њен територијални интегритет и суверенитет.

Влада народног јединства јасно је изложила концепт политичког решења проблема на Косову и Метохији, који је у интересу равноправности свих грађана, националних мањина и етничких заједница, који живе у овој нашој аутономној покрајини.

Прво, јасно смо потврдили чврсто одређење да су политичка средства и дијалог једини пут мирног, успешног, трајног и демократског решавања проблема на Косову и Метохији.

Друго, свако решење мора поштовати територијални интегритет и суверенитет Републике Србије и Савезне Републике Југославије.

Треће, решења, која се на такав начин конституишу, морају бити усклађена са уставима Србије и Савезне Републике Југославије и највишим међународним стандардима у области људских, грађанских и права припадника националних мањина.

Четврто, решења морају гарантовати и обезбедити равноправност и грађана, и националних заједница, и етничких група, онемогућити мајоризацију и угрожавање права било кога, ко на Косову и Метохији живи.

Пето, спремни смо да се проблеми решавају на позитивним принципима и тековинама Повеле УН, Хелсиншког завршног документа, Париске повеље ОЕБС-а и Оквирне конвенције Савета Европе о заштити националних мањина.

Влада Републике Србије у свим активностима на решавању проблема у овој нашој покрајини доследно се руководила овим принципима. На њима ће и истрајати, јер се само на њима могу наћи решења, која ће остваривање самоупра-

ве поставити на начин, који ће штитити Србију и све њене грађане, гарантовати равноправност за све грађане и све националне заједнице, сачувати ред и мир на Косову и Метохији и омогућити грађанима да се окрену развоју и будућности.

Проблем на Косову и Метохији није у људским, грађанским и мањинским правима. Она су гарантована Уставом Србије. На истим правима добро функционише много већи број националних заједница у Србији. Њих селективно користе и припадници албанске мањине на Космету, када се ради о лечењу, пензијском, инвалидском осигурању, образовању и слично, а користе их у потпуности као и сви други грађани свуда ван Космета, широм Србије где живе.

Главни узрок проблема на Косову и Метохији јесте сепаратизам, односно деловање сепаратистичког покрета унутар албанске националне заједнице, која живи на Косову и Метохији, са циљем да се Србија распарча. Тај покрет нанео је огромне штете самим Албанцима, али и свим другим грађанима, који живе на Косову и Метохији. Тај покрет је антицивизацијски, јер је усмерен на стварање етнички чисте државе. Он је истовремено највеће зло за Албанце, јер их гура у сукоб са свима, који то нису.

Сепаратистички покрет је свој циљ покушао остварити прво организованим делимичним бојкотом коришћења и делимичним кршењем гарантованих права и друго, мерама самоизолације албанске националне мањине и затим покушајима гетоизације кроз паралелне институције у образовању, здравству и слично.

Када то није дало очекиване резултате, када се стратезима сецесионизма учинило да су Србија и Савезна Република Југославија слабе, да су им ментори наклоњени, а национална хомогенизација завршена, кренуло се са тероризмом као најекстремнијим, најиспољенијим видом милитантног сепаратизма, који је доказаним злочинима на стратиштима у Кљечки, Глоџанима, Ратишу и другим, показао нацистичко лице.

Албански сепаратисти и терористи немају намеру да унапређују људска, грађанска и мањинска права. Њихов циљ је одцепљење Косова и Метохије од Републике Србије и Савезне Републике Југославије. Гетоизација Косова и Метохије, протеривање свих других, који живе на тој територији. Укратко, дестабилизација читавог региона Балкана, да би формирали некакву Велику Албанију. Не може бити речи о људским,

грађанским и било каквим правима, када се киднапују цивили, муче, силују, масакрирају, убијају недужни грађани, жене, деца и старци, полицијци и војници. И Срби и Албанци и сви они, који не прихватају да узму оружје и са њима се боре за циљ, који се никада неће остварити. То није борба за права, то је злочин против људи и свих њихових права.

У 1998. години на подручју Косова и Метохије дошло је до ескалације тероризма од стране албанских сепаратиста. У периоду од почетка године до данас извршена су укупно 1273 терористичка напада. Извршено је 569 напада на грађане, у којима је убијено 140 лица, међу којима је 64 припадника албанске националне мањине, 37 Срба и Црногораца, 3 Рома и 36 до сада неидентификованих лица.

Педесет девет грађана је тешко, а 56 лакше рањено.

На припаднике и објекте МУП-а извршена су 704 напада. Злочиначки и мучки убијена су 94 припадника МУП-а, од којих 20 из реда резервног састава, а 193 полицијца је теже и 160 лакше рањено.

Терористи су отели укупно 249 лица, од којих је 162 Србина и Црногораца, 74 Албанаца, 10 Рома, једног држављанина бивше Југословенске Републике Македоније, једно лице муслиманске и једно бугарске националне припадности.

За сада је утврђено да је 93 грађанина пуштено, да је 9 побегло, а 29 убијено. О судбини 118 грађана се још увек не зна ништа. Чинимо и учинићемо све да се њихова судбина до краја расветли.

У поменутом периоду евидентирано је 107 инцидента на граници са Албанијом. У заштити границе од терориста живот је изгубило 32 припадника Војске Југославије. У протеклих 8 месеци албански терористи су извршили и 12 напада на новинаре, 3 на хуманитарне раднике, и 2 терористичка напада на дипломатске представнике. Албански терористи обучавани су у центрима у Северној Албанији, Швајцарској, Немачкој, Турској, Данској и другим земљама. Међу бројним страним плаћеницима било је и муџахедина, верских муслиманских фанатика.

Терористи на Косову и Метохији у великој мери финансирали су своју активност кријумчарењем дроге, оружја и муниције. Средства остварена кријумчарењем дроге и оружја коришћена су за куповину војне опреме, финансирање терористичких банди, као и активности албанских политичких партија на Косову и Метохији.

Србија је томе одлучно стаала на пут. Србија је предузела све безбедносне, државне, економске и социјалне мере које су сломили тероризам албанских сепаратиста, успоставиле мир и безбедност на Космету и повећале сигурност за све грађане без обзира на националну припадност.

Акцијама припадника Министарства унутрашњих послова и Војске Југосла-

вије разбијене су терористичке банде, њихове основне базе и упоришта, а затварањем граница заустављена војна и финансијска логистичка подршка из иностранства.

Дејства снага безбедности била су искључиво усмерена против терориста и њихових злочиначких намера. У томе су морали бити спречени у најбољем интересу грађана Косова и Метохије. О томе сведоче бројна утврђења, наоружања, опрема, документи и планови који су имали за циљ да пресецањем комуникација парализују Косово и Метохију, зауставе привредне активности, онемогуће снабдевање грађана и терором их укључе у своје сепаратистичке активности.

Снаге одбране државе и народа, Министарство унутрашњих послова Републике Србије и Војске Југославије на обезбеђивању државне границе све своје обавезе извршили су часно, одговорно и професионално, уз огромно пожртвовање, личну храброст и жртве. За исказану професионалност, професионалност, патриотски и самопожртвовани однос у одбрани интегритета и суверенитета одајемо им дужно пуно признање. О њиховом деловању не може се говорити као о прекомерној употреби силе. Против терориста употребљена је сила која је била потребна да сломи и неутралише њихове акције и намере, а то је урађено на начин и у складу како то чине савремене демократске државе у Европи и свету које се суочавају са тероризмом.

Терористи су пљачкали, палили, киднаповали, уништавали комуникације користећи савремено војно наоружање. Томе је примерено одговорено онако и онолико колико је било потребно да се терористичке банде униште и похapse.

Истовремено, са безбедносним мерама, Влада Републике је све учинила да активира политичке процесе и стално је позивала представнике албанске националне мањине да са делегацијама Владе Републике Србије отпочну отворен и конкретан, суштински, дијалог о решавању проблема. Од 10. марта на преко 15 позива упућених на конкретне адресе, на директно укључивање Председника Републике Србије и Председника Савезне Републике Југославије, они се нису одазвали.

Представници албанских политичких партија нису осудили терористе и злочине које су учинили, чиме и сами сноси део одговорности, јер су одбијањем дијалога, њиховим одуговлачењем и међусобним поделама подгрејивали и практично подржавали терористе у њиховим намерама.

Србија није имала шта да крије када је бранила своју територију и свој суверенитет, дозвољен је слободан приступ свим дипломатским представницима, као и бројним хуманитарним организацијама и медијима који су се непосредно могли уверити у ситуацију у овој нашој покрајини, злочине терориста и начине деловања снага безбедности.

Влада је својим мерама, преко јавних предузећа, са Министарством унутра-

шњих послова, осујетила намере терориста да онемогуће функционисање инфраструктурних објеката и великих привредних система на Косову и Метохији и обезбедила функционисање ових виталних система на нивоу који је омогућио живот и рад грађанима у тим отежаним условима.

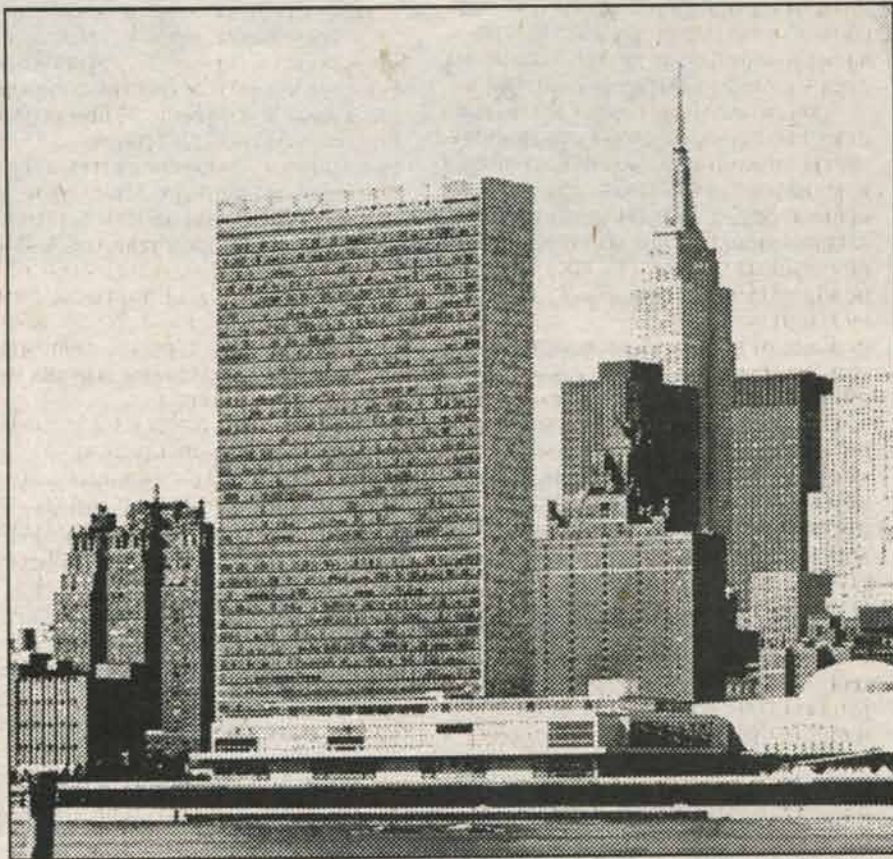
Влада Републике Србије је испунила и све обавезе из Споразума Групе три плус три и створила услове за нормалан почетак наставе како на Универзитету у Приштини, у складу са постигнутим споразумом, тако и у свим основним и средњим школама. Свој деци је обезбеђено нормално школовање. Школска година је почела на време. Влада је за стварање тих услова само у овој години уложила преко 40 милиона динара.

На неким подручјима, где је терористичка активност била најприсутнија, много је објеката оштећено и запаљено. То је штета коју је претрпела наша земља и њени грађани. Зато је апсурдно када слушамо оптужбе како је та штета резултат репресије над цивилима, поготово кад се има у виду чињеница да су на тим просторима све до једне запаљене српске куће.

Влада је покренула велику хуманитарну активност за санирање свих објеката за испорук грађевинског материјала и њиховом поделом свим грађанима на Косову и Метохији, без обзира на националну припадност. Истовремено, Космету је на иницијативу Владе, уз свесрдну помоћ грађана Србије, послата огромна хуманитарна помоћ која је дистрибуирана у преко 50 центара свим грађанима којима је помоћ била најпотребнија. Центри су формиран и свуда где је то било неопходно. До сада је грађанима упућена помоћ вредна преко 100 милиона динара. Преко половине те суме упућена је Влада преко дирекције за регионални развој са седиштем у Приштини и других Владиних организација и институција. Престали део обезбедили су грађани, предузећа, бројне друге институције, политичке странке итд.

Помоћ се састоји у грађевинском материјалу, храни, лековима, одећи, обући, средствима за хигијену. Према расположивим подацима, помоћ је примило преко 150 хиљада грађана. Представници Владе Републике Србије, заједно са припадницима снага Министарства унутрашњих послова, вратили су расељена лица у њихове домове, обезбедили им неопходну помоћ за обнову њихових кућа, редовно снабдевање свим што је потребно за нормално функционисање јавних служби.

Само у последњих месец дана припадници албанске мањине из преко 150 села добровољно су предали огромну количину различитог ватреног оружја. Предато је више десетина хиљада различитог наоружања и војне опреме. Оружје и војна опрема претежно је пореклом из Албаније, а у значајном делу ради се о савременом наоружању из западно-европских земаља и њихових армија, чак и оним са распрскавајућом муницијом,

Наручене резолуције: Савет безбедности је својим ставовима озбиљно потценио проблем тероризма на Косову и Метохији

која је забрањена Међународном конвенцијом.

Данас на Косову и Метохији влада мир. Живот на Косову и Метохији је нормализован. Република Србија осујетила је покушај сецесиониста да терором остваре своје намере. Терористичке банде су уништене, велики број терориста похапшен и разоружан. Овим мерама сачувана је територија Србија, показана одлучност да ми нећемо трговати Србијом, њеном слободом и територијом, да нема погађања и компромиса са онима који би терором, на силу, да мењају односе у Србији и да на њеној територији стварају некакову нову државу.

Србија је још једном показала да је способна да сама решава своје проблеме,

рења и разумевања, спречавању мајоризације и сваке искључивости и екстремности.

Косово и Метохија располаже великим природним и привредним и, уопште, материјалним ресурсима. Економски потенцијали тих ресурса пригушене су политиком сепаратиста и терориста. Будућност Косова и Метохије је да се ти потенцијали активирају, да се покрене производња, отварају нови погони и нова радна места за бројне младе и стручне незапослене људе.

Влада ће преко надлежних министарстава све учинити да на Космету функционишу самоуправа, државна управа, судство, образовање и држава у свим својим сегментима. То се односи укупно и на целу Републику. Када је угрожена

Медији су имали пун приступ свим деловима Косова и Метохије. Све релевантне чињенице биле су им доступне. Медији носе одговорност и они који су лансирали лажи о масовним гробницама Албанаца, исто онолико као и они који су затворили очи пред крематоријумом у којем су спаљени старци, жене и деца, после мучења и силовања, само зато што су Срби.

Исти случај је са тзв. хуманитарном катастрофом. То је још један израз у низу покушаја да се албански сепаратисти и терористи представе и одиграју улогу жртве. Покушај да се инсценира хуманитарна катастрофа још је једна у низу медијских манипулација и превара којима се служе сепаратисти и терористи и којом су чак обманули госпођу Огату,

Србија је још једном доказала да је способна да сама решава своје проблеме уз пуно поштовање принципа и стандарда демократских држава о људским, грађанским и мањинским правима

уз пуно поштовање принципа и стандарда демократских држава о људским, грађанским и мањинским правима. Нећу да кажем да су овим сви проблеми на Косову и Метохији решени, али све што се догодило потврђује да су политичка средства једини пут за решавање проблема на Косову и Метохији.

Дијалог који би водили непосредно и отворено, са искреном намером да се решена траже на опште познатим принципима, које познаје савремени свет, реализују на начин који би обезбедили мир и развој на Косову и Метохији, средство је за постизање и гарантовање трајног мира, сигурности и стабилности.

Будућност Косова и Метохије није у затварању, изолацији и беди, како заговарају албански сепаратисти, него у равноправности међунационалног пове-

безбедност државе, сваки нерад, шверц, неплаћен порез, немаран рад јавних служби раван је националној издаји.

Влада ће јачати ажурност државних органа, њихов ефикасан рад. У том циљу предлажемо да Скупштина донесе одлуку о именовању привременог извршног већа на Косову и Метохији. На тај начин желимо да све цивилне структуре функционишу мобилније и обезбеде неопходне услове свим грађанима у овој нашој покрајини.

О Косову и Метохији у свет мора да иде истина, а не лажи које су у функцији дестабилизације региона Балкана од оних који албанске терористе називају герилцима, армијом и ослободилачким снагама, одбијајући да их уз исто мишљење широм света сврстају на листе међународних терористичких организација.

високог комесара за избеглице. На Косову и Метохији нема никакве хуманитарне катастрофе. Ништа од тога није истина, све су лажи и монтаже и овом приликом се показало да тзв. независни медији нису у функцији истине, него у функцији лажи, притисака, дефетизма, страха и незнања. Међутим, и поред тога, истина о насиљу албанских терористичких банди отишла је у свет. Чињенице које су непобитне треба да подстакну медије да буду фактор који ће допринесити и подстицати дијалог преко објективног обавештавања и информисања, охрабривати политички процес.

Територијални интегритет и суверенитет Србије и мир и безбедност за све њене грађане је врховни интерес. Око Космета Србија је одлучна, јединствена и непоколебљива. Та народна во-

ља, изражена i потврђена на референдуму, то наше трајно опредељење iskazano је јединством највећих парламентарних странака. Уверен сам да ће посланици Народне скупштине то јединство данас још једном потврдити.

Велике силе и неке земље у међународној заједници покушавају да Косово и Метохију искористе као адут за своје интересне сфере, ново прекрајање Балкана, ширење зона утицаја и преко новог империјализма и хегемонизма, остваривање контроле утицаја на овој значајној саобраћајној, војној и привредној трансферзали. То није помоћ за проблеме на Косову и Метохији. Уместо тога, велике силе треба да осуде тероризам, онемогуће подршку и помоћ терориста са своје територије и укину двојне стандарде у борби против тероризма.

Звештање оружја, претње и блокаде, нису допринос решавању проблема. Интеграција наше земље у међународној организацији институције, подстицање добросуседских односа, привредне сарадње и интеграције једини су пут за помоћ међународне заједнице решавању проблема на Косову и Метохији.

Влада народног јединства, уз до сада предузете мере, наставиће да делује у правцу који би остварио циљ, очувао целовитост Србије и Југославије, отворио пут дијалогу и донео решења која ће значити равноправност за све на Косову и Метохији.

Албански сепаратизам и тероризам доживео је осуду од њихових сународника. Предајом оружја и враћањем у своје куће, из којих су их терористи насилно истрепали и мобилисали, они су потврдили да не прихватају политику сепесије, да Србију сматрају за своју државу и да у оквиру ње желе да живе и траже решења за све своје проблеме. Тај процес треба да означи крај понашања једног политичког националног естаблишмента албанских сепаратиста, који се формирао егзистирајући, богатећи се и политички издижући се на поделама. Таква политика, том малобројном кругу, донела је привилегије и богатство, а Албанцима беду, заостајање, страдање за нереалне и неостварене циљеве.

Србија и Срби као народ потврдили су да могу и да хоће да живе са другима и да им гарантују сва права која ће штитити њихове националне посебности: језик, писмо, традицију, културу, обичаје, све оно што би чувало и јачало њихов национални идентитет. Проблеми који у реализацији тих права постоје не значе да ћемо толерисати тероризам, пристати на цепање Србије или да ћемо редукovati права националних мањина. Србија ће на томе истрајати. То што смо конкретно и ефикасно показали, охрабрило је многе да нас у тој политици подрже.

Позивам Албанце, Србе, Црногорце, муслимане, Турке, Роме, све који на Космету живе да у међусобним односима у својим селима, као комшије, изграђују и јачају то поверење. То неће учинити нико са стране, не тако добро, искрено и рационално као они сами. Полити-

чке странке, међународне организације, медији, сви остали то треба само да помогну. Уколико се то пре схвати као нужност на Космету биће трајан мир.

Србија је увек правила, прави и правиће јасну разлику између Албанаца који Србију сматрају својом државом и сепаратиста и терориста. Поштовани народни посланици, са овог места желим да објавим да су са данашњим даном уништењем и хапшењем преосталих терористичких банди у рејону Бајгора, Чичавица и Језерске планине наоружане терористичке групе поражене.

Са данашњим даном окончана су антитерористичка дејства. Она могу бити обновљена само уколико се појави нека нова бандитско-терористичка активност. Овим су створени услови да се у складу са Споразумом председника Савезне Републике Југославије, Слободана Милошевића, и председника Руске Федерације, Бориса Јељцина, "по мери престајања терористичких активности снаге безбедности ће смањити своје присуство изван места свог сталног базирања", смањити ангажовање антитерористичких снага. Снаге које ће овим бити умањене налазиће се у својим базама у стању приправности још одређено време, за случај да се поново обнови стварање терористичке организације на било ком делу територије на Косову и Метохији.

Ово је тренутак да држава у интересу трајне нормализације и целокупног смиривања тензија на делу своје територије позове све оне који имају у поседу оружје, да га предају органима власти. Сви који то учине у року од десет дана, уколико лично нису починили злочин, биће амнестирани. Сви који се оглуше о овај апел и добру вољу државе, треба да буду свесни да ће понети све последице криминалног понашања.

Ми смо свесни да још увек постоје појединци и скривене групе које могу неког да убију из заседе. Зато ћемо бити у сталном стању приправности, све док такво злочиначко и безглаво понашање представља опасност за безбедност грађана у било ком делу Косова и Метохије. Зато поручујем свима онима који ће и после свега овога покушати да докажу своје постојање убиством, отмицом, злочином и било којим другим терористичким актом, да ћемо према таквима бити немилосрдни.

Очекујемо од албанских интелектуалаца, политичара, угледних грађана, да сви помогну, да се из немилних догађаја последњих месеци извуче јасна порука да се проблеми на Косову и Метохији једино могу разрешити политичким средствима, на миран начин и применом принципа које смо изложили.

Што се тиче најновије Резолуције Савета безбедности, мислимо да је Савет својим ставовима озбиљно потценио проблем тероризма на Косову и Метохији као главни узрок проблема и као главну препреку оживљавању и наставаку политичког процеса, који ће кроз дијалог обезбедити трајна и демократска решења за све који на Косову и Метохи-

ји живе. Ми смо и појед тога опредељење за максималну кооперативност и сарадњу са међународном заједницом у интересу мира и безбедности на Балкану и југоистоку Европе. Никома, ни једној суседној земљи, не прети опасност од Савезне Републике Југославије. То и данас потврђујемо Одбацујемо оптужбе за репресивне мере према цивилима, јер то једноставно није тачно.

Мере су предузимане према терористима, а не према цивилима. Полиција је штитила цивиле које су угрожавали терористи. Терористи су на Косову и Метохији починили страшне злочине, а у тим злочинима нису учествовали Албанци као колективитет, већ као појединци, њихове групе и злочиначке банде, тако да је одговорност покренута и деловала се према одређеним починиоцима злочина. Када се инсистира на дијалогу, бар када смо ми у питању, Савет безбедности куца на отворена врата. Још једном потврђујемо наше чврсто опредељење за дијалог, као једини пут и трајног и политичког решења.

Поштовани посланици, уверавам Албанце, које су терористи на силу мобилисали, а који су се сада вратили у своја села, да од Србије имају пуну заштиту и подршку. Србима, Црногорцима, Албанцима, Турцима, Ромима, муслиманима и свима онима који на Косову живе, поручујем да ће држава са пуним игеренцијама и даље штитити овај део територије као и сваки други део сје територије и обезбедити мир, безбедност и равноправност за све. Свима поручујем да се терором не могу побољшати или остварити било каква права поново их позивам да седну и разговарају са државном делегацијом Србије.

Поштовани председниче, уважени посланици, предлажем да Народнакупштина Републике Србије данас

1. Усвоји закључке који су платформа за мирно, политичко и демократско, трајно решавање проблема на Косову и Метохији, нормализацију укупног стања у овој нашој покрајини.

2. Да се усвоји одлука о обривању привременог Извршног већа А Косова и Метохија са циљем да се прејудуцира политичко решење, ајача рад цивилних структура, јер је тачна Космету данас посебно потреби.

3. Да се усвоји одлука о именовању председника привременог извршног већа, како би се одмах настало са радом у решавању животних проблема људи.

Усвајањем ових одлука народна скупштина, као врховно законодавно тело, потврдиће јединствено кевивање грађана Србије на одлучно одбрани територијалног интегритета суверенитета, равноправности свих грађана, окренутост развоју и будућности. Тиме ће данашњи дан означити прекретницу. Влада народног јединства неће жалити труда да се то постигне. Хвала лепо.

Стево Драгишић, шеф посланичке групе Српске радикалне странке,
у расправи о Предлогу закључака које је поднео
премијер Мирко Марјановић:

РЕШЕЊА САМО У СКЛАДУ СА УСТАВОМ

Посланички клуб Српске радикалне странке у потпуности стоји иза закључака који су предложени и иза принципа који из ових закључака произлазе. Српска радикална странка такође сматра да се само политичким средствима и дијалогом могу решавати проблеми који су избили на Косову, узроковани албанским сепаратизмом.

Такође сматрамо да сва решења морају бити усклађена са Уставом Републике Србије и Савезне Републике Југославије и међународним стандардима у области заштите људских и грађанских права и равноправност свих грађана и свих националних заједница и етничких група на Косову и Метохији мора бити заштићена, што је република Србија и то сада чинила.

Али, такође, тражимо од свих оних оји од Србије очекују да решава проблем Косова и Метохије према њиховим жељевима, да поштују територијални интегритет и суверенитет Србије и Савезне Републике Југославије. Када би већ албанског сепаратистичког покрета на Косову и Метохији поштувале ове принципе, не би ни дошло до тероризма не би дошло до ескалације и сукоба, већ бисмо одавно били у подмаклој фази преговора око решавања проблема на Косову и Метохији, а терористички покрет не би се развио као врхунац сепаратизма Албанаца на Косову.

Њутим, од албанских сепаратиста и војних терористичких банди не можемо очекивати да поштују ове принципе јер они једноставно желе да створе сву независну државу. Али, можемо очекивати од представника тзв. међународне заједнице, од међународних форума, од великих западних сила, које управља овим принципима инсистирају да оптужују Републику Србију и Савезну Републику Југославију да крше национална права Албанаца, да не поштују мањинска права, да угрожавају цивили.

Од њих можемо очекивати да поштују суверенитет и територијални интегритет Србије и Савезне Републике Југославије.

Насупрот томе, злоупотребљавају се механизми јединених нација, пре свега Савет безбедности, злоупотребљава се и то што Република Србија покушава преко Владе Републике Србије да отпочне дијалог са политичким представницима албанске националне мањине,

а они упорно одбијају чак и да одговоре на позив, па се уместо осуде тих политичких представника албанске националне мањине осуђује Република Србија за неотпочињање дијалога.

Очигледно је да смо суочени са двоструким стандардима, са вољом међународне заједнице да питање Косова и Метохије разреши на начин који одговара албанским сепаратистима, односно вођама терористичких група.

У најмању руку, иако знамо каква је воља и каква је намера међународне заједнице, очекивали смо макар да осуде очигледан геноцид који се спроводио над српским становништвом на Косову и Метохији, макар да осуде методе које су користили шиптарски терористи. Сви су се уверили у постојање крематоријума у селу Клечка, у масовно стрељање заробљених цивила, али нисмо чули ни глас осуде таквог понашања.

Да се којим случајем десило обратно, мислим да би реакција међународне заједнице била неупоредиво оштрија не-

го што је данас према Републици Србији и Савезној Републици Југославији.

Тероризам на Косову и Метохији појавио се као логична последица дугогодишњег сепаратизма чији су предводници били данашњи политички представници косовских Албанаца. Тероризам се појавио ове године, када је било извесно да њихов сепаратистички покрет ужива извесну подршку неких моћних западних држава, оних држава које се највише позивају на демократију.

Они су овим тероризмом покушали да изнуде, пре свега, војну интервенцију. Имали су неколико могућих варијанти из те своје оружане побуне, односно оружаних напада на представнике државних органа Републике Србије. Мислили су, уколико та оружана акција буде успешна, да ће се променити, пре свега, фактичко стање на терену, да држава Србија неће контролисати велики део своје територије, а онда, као поражена у том фактичком стању, биће принуђена на много веће уступке, него што је била спремна да да на самом почетку.

С друге стране, уколико лоше крене, очекивали су да ће војна акција, да ће акција оружаних снага Републике Србије, пре свега полиције, бити таква да ће велики број цивила страдати у свему томе, а онда изазвати жестоку реакцију међународне заједнице. И, паралелно с тим, непрекидно су испробавали спремност војске Републике Југославије, покушавајући да пренесу велике количине оружја из Албаније у Србију. Међутим, тај план у потпуности је пропао.

Цивилних жртава готово да није ни било, сем у оним случајевима када су

Стево Драгишић: сва решења проблема актуелних на Косову и Метохији морају бити усклађена са Уставом Србије

терористи сами користили села као утврђења и нису дозвољавали цивилима да напусте то село у току дејстава припадника МУП-а. С друге стране, све акције терористичких банди су потпуно пропале, све њихове групе, и веће и мање, су уништене, већи број припадника терористичке организације је похапшен, многи припадници албанске националне мањине који се нису слагали са таквим методом остваривања својих политичких циљева, вратили су оружје припадницима МУП-а.

Како смо данас чули, акције антитерористичких јединица Републике Ср-

бије су окончане, тероризам је, дефинитивно, поражен. Оно што остаје Албанцима је сада да прихвате дијалог са државним представницима Републике Србије и да у оквиру тог дијалога покушају да пронађу решења за којима трагају већ неколико година. Оно од чега Српска радикална странка никада неће одступити, то је да се проблем Косова и Метохије решава искључиво у оквиру Републике Србије. Косово и Метохија се никада не може издвојити из Републике Србије и третирати на неки други начин.

**Јоргованка Табаковић, министар
за економску и власничку трансформацију :**

ФАРСА ЗА ПОСМАТРАЧЕ

Јоргованка Табаковић: Србија је и у Вучитрну и у Новом Саду!

Вашу пажњу ћу задржати само на две ствари. О учешћу Америке у овој нашој кризи, и о Реснику, и о њиховој очигледној вези.

Сваки век као да следи природни закон, уздиже једну државу која има моћ, жељу, интелектуални и морални утицај, да изгради међународни систем на основу сопственог система вредности. Трећи пут у овом веку Америка се прихватила задатака да пренесе искључиво своје вредности на цео свет да би изградилa један сасвим нов светски поредак.

У току своје историје, Сједињене Америчке Државе су примењивале два основна принципа која се кратко називају звездом водилом и витезом крсташом. Тај први принцип, по коме је најбољи начин да Америка прошири своје вредности, јесте да развија демократију у својој земљи и као таква служи као звезда водила.

Други принцип витеза крсташа заступа став да те вредности треба проширити светом готово силом. Обе школе потичу из посебне америчке историје и уверене су да остатак света може да жи-

ви мирно само ако усвоји то америчко схватање правде и демократије.

Америка од 1917. године, када је ступила на сцену међународне политике, одбацила је све европске узоре, јер су њена искуства сасвим другачија. Амерички насељеници, за разлику од нас на Косову и Метохији, сретали су се са празном земљом између два океана. Ниједан од суседа није располагао том количином моћи којом би могао да ограничи утицај Америке.

У својих 14 тачака државник Вудро Вилсон је 1919. године, на Париској мировној конференцији, саопштио Европљанима да међународни поредак треба градити на самоопредељењу народа, а не на равнотежи снага.

Данас се свет налази пред сукобом који, између осталог, супротставља баш та два односна начела КЕБС-а о међународном поретку у Европи, а то су начело о неповредивости граница насупротив праву народа на самоопредељење.

На том сукобу само трпели јуче преко Дрине, данас нам покушавају да наметну трпљење на Косову и Метохији. У том контексту, када се поново дефинишу интереси САД, у постхладној ратовској ери криза у Југославији постаје важан тест на коме северноатлантски пакт треба да покаже како може да напусти досадашњи оквир дејевања, а да не напусти историјску сцену.

Данас доказивање НАТО-а има фантастичну прилику на Косову и Метохији, нажалост потврђену фебруара 1994. године инсценираним сукобом на пијаци Маркале, што се наставило преко разних дипломатских и војних активности до олује која је не под зеленим, већ под жутиим светлом, како је Кристофер говорио, завршена са употребом авијације НАТО-а у Републици Српској.

Врхунац те војне интервенције су само наизглед биле употреба крстарећих ракета "томахавк", политичка порука је била друга и била је врло јасна – НАТО је дефинитивно потврдио да је спреман, пре свега, за операције наметања мира. Српски војни пораз су изазвали талас одушевљења у америчкој јавности, а у медијима је остало готово непримећено, да је њихова последица, у ствари, чишћење и избеглиштво неколико стотина хиљада Срба из Крајине и Западне Босне.

Ја се надам да никаква аналогија никада неће бити примењена од НАТО-а до овог हुтања медија. Међутим, суочени са неспособношћу Америке да изгради тај нови светски поредак, и недостатак жеље и моћи да се из те улоге повуче, нама се дешава за овај викенд Ресник, то је село надомак града у коме сам ја рођена, и у коме живе моји родитељи и моја породица.

Очекујући посету Садако Огата, високог комесара за избеглице, режира се фарса која траје, као што рекоше у дневнику, тачно онолико док има и посматрача. Измишљеном бројком људи под ведрим небом, представом режираном за госпоњу Садако Огата, што је врло значајно, на бази чиихх извештаја се форму

лишу ставови Савета безбедности, који су основа за доношење Резолуције 1199, покушавају да се пониште жртве недужних цивила и оних који су одлучили да се баве позивом одбране земље.

Даље, они који пишу о акцијама и дејствима "на планини Ђићевици", заслужују да их поменем – планина Ђићевица се налази јужно од Вучитрне, а на истоку се налази Дреница. Ако је за познавање чињенице да је Дреница била друга српска Света гора, потребно познавање историје, за употребу правог назива планине потребно је много мање знања. Међутим, проблем се очигледно састоји у оном извору информисања, о коме је овде било речи. Тако ту планину називају они који су осамдесетих година мој родни Вучитрн прекршћавали у Вуштри, желећи да се затре и српски корен. Нека им на част служе такви извори.

Уважавајући геополитичку реалност, сопствену моћ, одговорност учешћа у власти, а користећи углед овог дома и право ове говорнице, хоћу да кажем следеће – има оних којима је Косово и

Метохија далеко и којима ће остати несхватљиво заувек. Ти који су у свету добри преко наших леђа, они су по свом деловању врло опасни, јер се називају Србима али, на срећу, њихов утицај је безначајан. Има оних који познају значај Косова и Метохије, његових манастира, природних блага, могућности тржишта и величине бирачког тела, који ће из својих разлога, љубави или интереса, учинити све напоре да овај простор сачувају.

Али, има нас којима је Косово и Метохија живот. Нисмо бирали место рођења, нисмо ни отишли, ни побегли, не зато што смо мање вредели, и не зато што нисмо имали куда, већ зато што верујемо да је Србија и у Вучитрну, и у Новом Саду, и да ће ова Влада, са мерама које предузима, решеношћу коју има, учинити све да убеди оне који мисле да ће загледањем у туђе двораште и очекивањем помоћи од оних којима је стало само до свог интереса, да нам једноставно не могу одузети Косово и Метохију. Хвала.

ке заслуге има и Комунистичка партија Југославије. Насилна албанизација Косова и Метохије била је државно-партијска, политичка, њен државни програм који се састојао из два дела – пресељавање Шиптара из Албаније на српска имања, и друго, протеривање Срба са њихових огњишта, забрана њиховог повратка 1945. године и стална државна подршка фашистичко-националистичким снагама Шиптара да прогоне и убијају Србе. Око 300.000 Шиптара је досељено од 1945. године, што чини 1/5 данашњег српског становништва.

Поред великих сеоба Срба које су се десиле под Арсенијем III Чарнојевићем и Арсенијем IV Јовановићем, највећа сеоба Срба се десила за време комунистичко-бронзовске владавине Комунистичке партије Југославије и Савеза комуниста, тј. комуниста који су успели да протерају више стотина хиљада Срба са Косова и Метохије. Тренд насилне албанизације Косова и Метохије актуелан је и данас, када се уз помоћ западних моћника покушава спровести план шиптарских сепаратиста, који се састоји из три дела.

Етнички чисто – Косово и Метохија, Косово Република и трећи део – Велика Албанија. Ове циљеве шиптарски сепаратисти покушавају да остваре најгорим методама, а то је тероризам. Тероризам, као највеће зло савременог света, Влада Републике Србије мора угушити и уништити без обзира на притиске који долазе од стране појединих светских моћника. Косово и Метохија је Србија и то мора бити све док постоји Србија.

Љубомир Краговић, народни посланик Српске радикалне странке:

ТЕРОРИЗАМ СЕ МОРА УНИШТИТИ

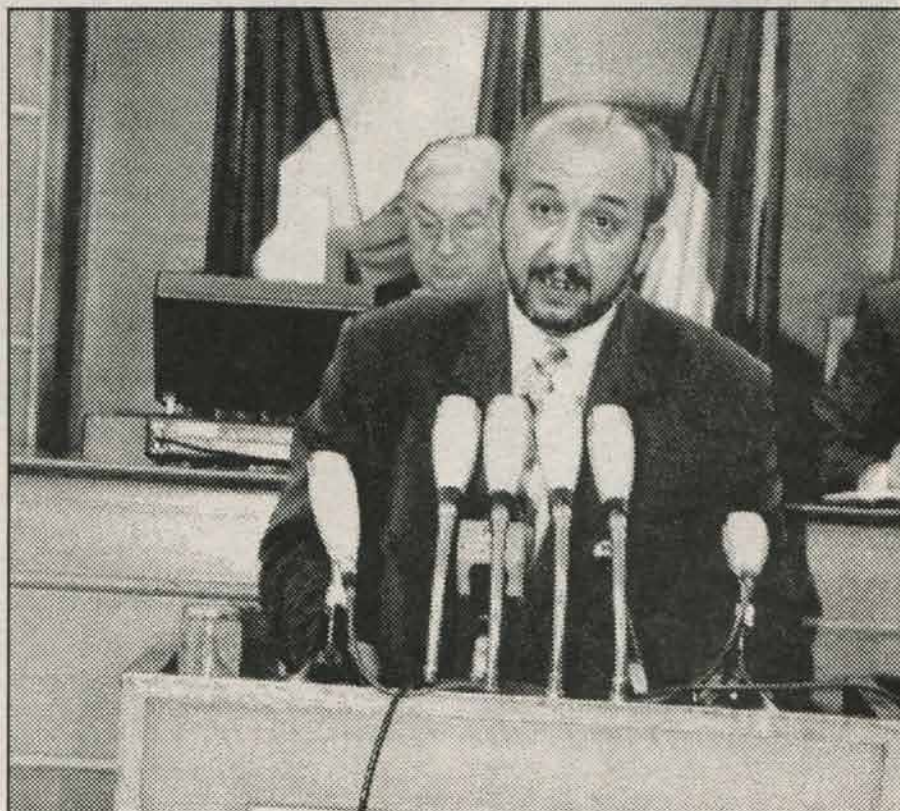
Пред нама је Предлог закључака Владе Републике Србије, Владе народног јединства, за конкретно решавање проблема Косова и Метохије.

Морам да признам да је данашњи задатак број један Владе националног јединства да очува простор Косова и Метохије, а тиме да сачува Србе и српство уопште. Ово чиме се ми бавимо данас само су последице, а ја бих мало и о узроцима који су на то утицали, као и на само стање данас на просторима Косова и Метохије.

Насилна колонизација и империјализација српског етничког простора Косова и Метохије траје већ више векова. Да подсетим, Срби су доселили на Балкан од 4-7. века и заузели подручје данашње Македоније до Рашке, Зету и Далмацију до Задра, и подручје Сиска у Хрватској. Срби су у 8. и 9. веку формирали своје ранефеудалне државе, Рашку, Зету, Захумље, Неретванску област, а у 10. веку Босну. За време династије Немањића, од 12. до 15. века, Косово и Метохија су постале централне области српске државне културе и духовности. На том простору су изграђени најлепши манастири у Европи, који и дан данас представљају бисере светске културне баштине и ненадмашне споменике архитектуре, сликарства и писмености.

Падом српског царства и доласком Турака и њиховом владавином, која се огледала у насилној исламизацији и албанизацији Косова и Метохије долазимо до податка да од 95% српског ста-

новништва данас имамо око 15% српског живља на просторима Косова и Метохије. У овом процесу исламизације и албанизације Косова и Метохије вели-

Љубомир Краговић: похвале јуначкој борби припадника Војске Југославије, и МУП-а Србије на уништавању шиптарског тероризма

Застрашујућа је та идеја, логори, крематоријуми, масовна убијања српског и осталог становништва који се не слажу са идејом шиптарског тероризма, а постоји и догађа се на крају двадесетог века. Шиптарски терористи уз помоћ и обуку својих снага у Албанији, земљи са највећим леглом терористичких банди, земљи у којој се припремају снаге за најмрачније циљеве, тероризам мора бити осуђен од стране Европске заједнице и целог света. Мора се престати са финансирањем и подршком шиптарских терориста.

Влада Републике Србије, Влада националног јединства, успела је да разбије и уништи терористичке банде и мора на томе радити, све до тоталног уништења шиптарских терориста, као и саме идеје о стварању Велике Албаније на просторима Косова и Метохије.

Мора се обезбедити мир и нормалан живот грађана на Косову и Метохији. Морају да се створе услови за договор са

онима који желе да се договарају, који поштују Устав и законе државе Србије и да створе услове за попис становништва на Косову и Метохији ради утврђивања структуре становништва која живи, пошто постоје разни подаци, као и извршити ревизију матичних, земљишних, катастарских књига зато што су оне фалсификоване за време претходне владавине Шиптара.

Поштоване колеге, народни посланици, морам да похвалим јуначку борбу припадника Војске Југославије на граничном појасу према Албанији и припадника Министарства унутрашњих послова, на уништавању терористичких банди широм Косова и Метохије, а уједно и жал за неким појединцима који су погинули, појединим полицајцима, грађанима, киднапованим Србима, који су остали и који су отети зверски мучени, масовно убијани од стране шиптарских терориста.

Милован Блажић, министар за заштиту животне средине:

КОСОВО И МЕТОХИЈА ЋЕ УВЕК БИТИ СРБИЈА

Милован Блажић: међународни фактори лаж проглашавају за истину, тероризам за демократију, а жртве за злочинце

Иредентизам и сепаратизам на Косову није настао у последњим временима, нити можемо причати и прав-

дати га некаквим непоштовањима људских права или права националних мањина.

Иредентизам, сепаратизам има дубље историјске корене и има једну историјску генезу. Настаје у периоду титоизма, настаје у периоду идеологије која се може назвати и симбиозом, симбиозом усташке и комунистичке идеологије. У то време на Косову се ствара систематски проблем српског становништва, а Срби који су поднели највеће жртве за стварање онакве Југославије, сада долазе у позицију неравноправности, да их прогањају, уклањају са посла. Систематско уклањање српских кадрова и све то доводи до ситуације да један народ у својој колевци не може да буде свој на своме. То је, у ствари, генеза и настанак, зашто је дошло до ових садашњих времена. У условима када се српски народ освестио, ударцима који су наносени деценијама, у условима када је желео да буде само равноправан на својој територији, настају утицаји сепаратиста на Косову и Метохији. Сепаратисти и иредентисти на Косову и Метохији деловали су и у условима када је Енвер Хоџина Албанија, тај логор бункера, био за њих обећана земља и у то време покушавали су да пепањем Србије и припајањем Косова Албанији, створе Велику Албанију. Према томе, то је та права историјска генеза и то је истинска садашња догађања на Косову и Метохији. Посебна прича је како међународни фактори данас гледају на тај проблем. Међународни фактори шовинистичку лаж проглашавају за истину, тероризам за демократију, а жртву проглашавају злочинцима.

Они који су нас у два светска рата убијали, они који су у прво завели многе земље и народе, данас иступају са позиције неке њихове демократије и прете нам бомбардовањем само због тога што ми желимо да остваримо права као и они, као што и њихови вазали имају.

Народ који је величином жртве, за највиша људска достигнућа, а може да се сврста у највише лествице у свету, данас долази у позицију да му се ускраћује основно право да буде свој на својој територији.

Српски народ је на референдуму показао висок степен самосвести, националне, духовне, а такође је српски народ показао да је зрео и да неће бити разговора и трговања са његовим територијама. Међутим, поново показује висок степен и хуманости, у условима тешке економске кризе, одвајајући од уста практично жели да помогне свим оним бескућницима који су остали без својих домова због утицаја терориста на Косову и Метохији.

Поново нудимо дијалог са албанском националном мањином. Дијалог је сигурно неопходан и он ће довести до решења укупне кризе на Косову и Метохији. Само о једном никада не може бити говора, и о једном никада нећемо разговарати, а то је да Косово и Метохија може бити отцепљено од Србије. Косово ће увек бити Србија, увек је било и тако ће остати. Хвала лепо.

НЕ СМЕМО ОДУСТАТИ

Срећне су државе у којима грађанин једном у свом веку има или нема обавезу да их брани. У овој нашој Србији свака генерација више пута брани своју државу и бар једном брани Косово и Метохију.

Није тачно да је проблем Косова и Метохије настао и да се развио у последњих десет година. Мој покојни отац, 1946. године, јурио је балисте по Косову и на исти начин отимао оружје, као што то данас ради српска полиција. Можда је било проблема зато што се о Косову и Метохији није расправљало у Скупштини Србије. Овај сазив Скупштине у осам месеци већ два пута заседа тематски и решава судбину Косова и Метохије. Овој Скупштини не може да се приговори да је не интересује судбина Косова и Метохије.

Ми смо Владу народног јединства формирали од три велике политичке странке, која је себи поставила три приоритета: борбу за Косово и Метохију, борбу против криминала и борбу за економске реформе. Састале су се политички до тада супротстављене политичке странке. Оштро супротстављене. Наши сукоби били су на ивици егзистенције, на ивици личног опстанка неких од нас. Али, Косово и Метохија је помирило страсти. Данас видим у Скупштини да се то проширило на још једну велику политичку странку. Данас само они који немају политичког слуха не осећају да сви грађани Србије и да сви Срби желе да нас виде овако сложне, када решавамо како ће изгледати судбина Косова и Метохије. Нисмо пророци, како се реши судбина Косова и Метохије, решиће се и судбина Војводине и Рашке области, Шумадије, Поморавља и Тимичког региона и сваке стопе српске земље.

Ја сам се, као члан Владе, почетком априла ове године први пут нашао пред питањем на које нисам могао да одговорим, када ме је извесни господин Ш., презиме не говорим зато што би, вероватно, и данас његова сестра могла да има велике проблеме, замолио да га примим и да покушам да му помогнем да пронађе сестру која је отета на Косову и Метохији. Знао сам да је њена судбина највероватније ужасна и да јој помоћи нема. Пала је у руке највећих бандита који постоје на земљиној кугли. Од онда тај број се попео на стравичних неколико стотина људи. Од онда погинуло је 94 полицајаца, 23 војника, на стотине цивила. И сви су они невинне жртве. Нема раздвајања на полицију, војнике и невинне жртве. Сви, које су побили терористи у овој нашој Србији, су невинне жртве. Ниједан полицајац не сноси никакву кривицу зато што се упутио на Косово и Метохију да брани земљу од те-

роризма. Нама је потребна унутрашња слога, нама је потребна оваква хармонија у односима, да бисмо овај проблем решили до краја.

Зашто је потребна? Због спољних притисака, даме и господо. Због оних који се овде у земљи и даље сврставају у издајнике и не крију то своје понашање. Због оних који су плаћеници страних сила и то испољавају у скоро свим независним медијима. Нека знају сви млади новинари, који раде за такозване независне медије, све их плаћа Америка, Немачка, Француска, Енглеска, Италија и остале велике силе и све их плаћају да раде против Србије. Нека о томе размишљају када пишу против Србије и када пишу против свог народа.

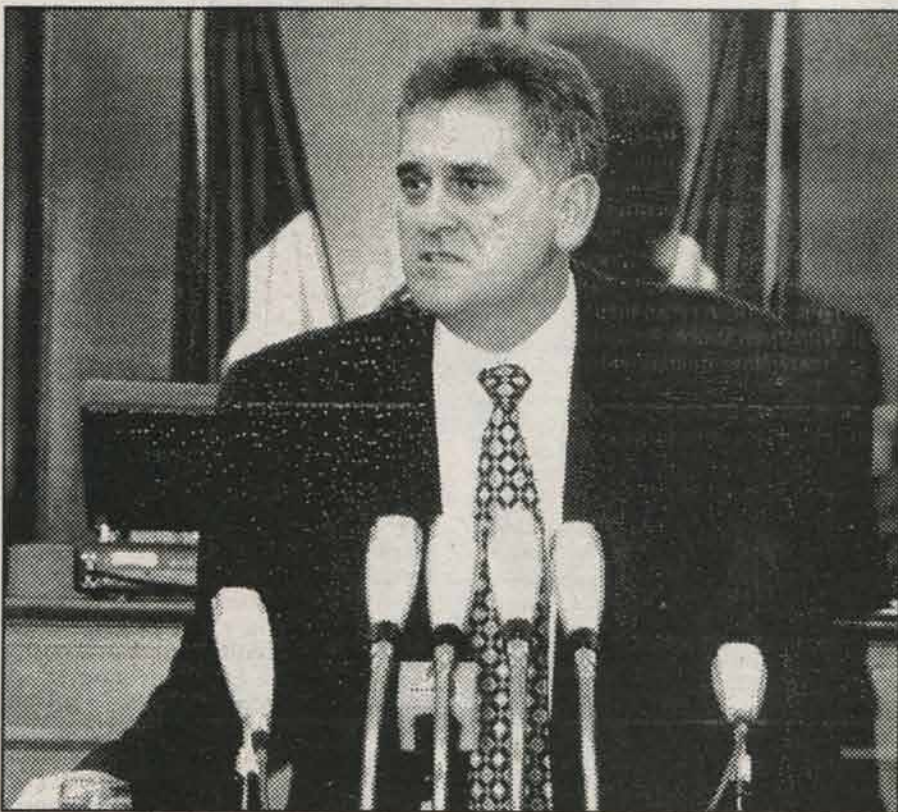
Ко нам прети? Председник Америке. Онај који плаче пред камерама зато што ће му супруга и кћерка сазнати да је вршио перверзне радње над једном америчком девојчицом. Може он да распе тоне бомби на сваку стопу земљине кугле, али не може да оправда поступке којима сада жели да казни читав један народ за своје понашање.

Србија не брине о Америци, Србија брине о Србији. Србија тражи да је сви пусте да брине о Србији. Ми смо, као политичка странка, упутили писмо пред-

ставницима западних држава, које имају амбасаде у Београду, у коме смо навели документа међународних организација о правима верских, националних и других мањина и документа Републике Србије и Савезне Републике Југославије.

Замолили смо да нам укажу на грешке нашег законодавства, да нам покажу где то нисмо обезбедили права, шта смо то ускратили припадницима мањина и шта можемо да доградимо у законодавству. Нико се није изјаснио поводом тога. Само нам сви прете, сви звецкају оружјем, чак и неке суседне земље. Сазнајемо да је неко понудио два авиона, неко сва три да се једног дана нападне Србија. Нека буду мирни наши суседи. Што се тиче Србије, све земље које су суседи Савезне Републике Југославије – Мађарска, Румунија, Бугарска, Македонија и Албанија – слободно могу да укину војску. Никад ниједан наоружани грађанин Србије неће прећи државну границу Србије да би напао суседну земљу. Ми тако не градимемо односе ни са суседима, ни са онима који су нам даље.

Овде се ради о борби против тероризма. Прва реченица Извештаја, који је поднео председник Владе, и Предлога наших закључака је апсолутно јасна и недвосмислена. Овде се ради о тероризму и о последицама терористичких аката. Читав свет дефинише тероризам у две реченице. То су људи који не презају ни од чега, који мимо свих закона остварују своје циљеве оружаном борбом, борбом против државе у којој живе.

Томислав Николић: претње западних сила су страшне, али невинне жртве шиптарских терориста нас опомињу да не смемо одустати од одбране Косова и Метохије

Не треба доказивати да на Косову и Метохији имамо проблема са тероризмом. То је аксиом. Нема шта да се докажује. Постоје банде које су се толико осиле да су формирале чак и касарне своје тзв. ослободилачке војске Косова. Кога су подигли на устанак? Сељаке у забитим крајевима, у руралним срединама, а они седе у Приштини и чекају резултате терористичке борбе. Баш њих брига колико ће шиптарске деце погинути у окршајима са полицијом!

Ја сам једном, истина тешка срца, али схватајући какав је то задатак, седео у просторијама Руговине странке и разговарао са Албанцима. Разговарао сам са дрским и осоионим људима који су тада, ценећи снагу и моћ терориста, постављали за Србију неприхватљиве услове. Али је делегација Владе Републике Србије, предвођена професором Ратком Марковићем, не само била јединствена, ваљда сте видели да у ових шест месеци није било никаквих искакања у било којој области у којој је Влада деловала, него је била јасна и одлучна и рекла: ево вам, господо, Устав Републике Србије. Пажљиво га прочитајте. Тражите нам све што пише у том Уставу. Не тражите ниједну реченицу које у Уставу нема. Ми вам то нећемо дати. За то нисмо овлашћени и на то немамо права. Они су мислили да ће се устанак проширити, плануће Косово и Метохија, неће смети Србија да брани Косово и Метохију овако како је бранила у последњих неколико месеци.

Др Војислав Шешељ, потпредседник Владе Србије:

РЕЗЕРВНУ ДРЖАВУ НЕМАМО

Данас је Влада народног јединства кроз експозе премијера Марјановића поднела извештај о свом шестомесечном раду на плану сузбијања најекстремнијих видова испољавања албанског тероризма и сепаратизма на Косову и Метохији.

Српска полиција, Југословенска војска успели су да униште главне терористичке банде и да поврате контролу над комплетном територијом и свим комуникацијама које су привремено заузели терористи, али оне остају опрезне и у сваком тренутку спремне да реагују на евентуалне терористичке рецидиве.

За све време вођења антитерористичке борбе у којој су пале многе жртве и међу полицајцима, и међу војницима, и официрима, и међу цивилима, Влада народног јединства није ниједног тренутка престајала да нуди отворени дијалог представницима албанских политичких партија.

И, дијалога није било. Није било, јер су Шиптари очекивали да ће неко на други начин, споља да реши косовско-метохијски проблем и задовољи њихове интересе и циљеве. Припадници албанске националне мањине у великом бро-

Имали смо много жртава. Многи питају шта и како даље. Претње су страшне. Нас опомињу наше жртве – и цивили, и војска, и беспомоћне мајке, и деца која су остала за очевима, да не смемо више одустати. Притисци су страшни. Али ми то трпимо већ осам година. Већ осам година се не радујемо ниједном пословном успеху. Већ осам година наша деца не живе као друга деца у свету. Али, ми то, једноставно, морамо да издржимо. Ми другог пута немамо.

Онај ко мисли да било шта на Косову и Метохији може да добије, осим онога што имају сви грађани у својим државама у свету, ако мисле да било шта више треба дати Албанцима на Косову и Метохији, тај не припада овој држави, ни овом народу.

Ова држава има издајнике државе и издајнике народа. Нажалост, има Срба који су издали и народ и државу. За сада су у мањини. Никада их неће бити више. Ово је један историјски тренутак. Чини ми се, други пут у већу Србија одлучује о томе шта ће и како даље. Ако је успела да састави политички непомирљиве, зашто не бимогла да састави комшије који су сви изузетно забринуте, али сви имају исти циљ. Ми другог пута немамо. Док представљамо грађане Србије у овој Скупштини и док их представљамо у Влади Србије, на други начин нећемо решавати Косово и Метохију.

ју су у заблуди, јер мисле да их на Западу воле. Па, можда, заиста Американци, Немци и остали воле Шиптаре када Шиптари ударају на Србе и проливају крв, кад насрћу на Србију, њен уставни поредак, када убијају цивиле, жене и децу, тад Американци и Немци заиста воле Шиптаре.

Али, када се Шиптари нађу на њиховој територији, онда их највише мрзе. Колико само Немци мрзе Шиптаре кад Шиптари дођу у Немачку, да не говоримо о другим европским народима. Каква је ту колизја на делу. На једном месту их много воле, а на другом месту стравично мрзе, показујући чак и расистичке предрасуде.

Шиптаре на Косову и Метохији не сматрају људима у правом смислу речи. Сматрају их само пуким средством, оруђем за рушење Србије, и због тога се ја више не обраћам ни Немцима ни Американцима, ја се обраћам Шиптарима, нашим држављанима, да напакон схвате да су Американци спремни да се боре против Србије до последњег Шиптара.

Американци тврде да смо прекомерно користили силу сламајући шиптарс-

ки тероризам. Није било никакве прекомерне употребе силе. Користили смо управо онолико силе колико је било потребно да се тероризам уништи. Ни више ни мање.

Шта су хтели Американци? Линије примирја, демаркационе линије, линије раздвајања, да пошаљу мировне трупе, да се умешају на једноставан и лак начин. А, како су они прекомерно користили силу када су бомбардовали Либију? Када су уништили фабрику лекова у Судану? Тада им није падало на памет да устукну од прекомерне употребе силе.

Претпоставе да је неко за нешто крив и одмах кажњавају. На основу сумње, недоказане, лажне, како се то испоставило када је реч о Либији и суданској фабрици лекова. Фабрици лекова која је производила за Ирак по налогу Уједињених нација.

Прете нам са Запада због етничког чишћења, кажу – ми вршимо етничко чишћење. Ко је извршио највеће етничко чишћење на Балкану? Американци и њихови балкански савезници.

У Хрватској пре 1991. године по попису становништва, по званичним статистикама, живело је 700.000 Срба и више од 300.000 Срба који су се изјаснили као Југословени. Где су ти Срби? Протерани су немилосрдно. Многи поубијани уз америчку помоћ. Лично је амерички амбасадор у Загребу, Питер Галбрајт, стајао на хрватско-усташком тенку који је убијао српске цивиле, српске жене и децу. Телевизијске камере су га снимиле.

Тамо где су Американци помагали директно Хрватима, Срба више нема, ни у српској Далмацији, српској Лици, Кордуну, Банији, Западној Славонији, а Срби нестају и из Источне Славоније и Барање, уз директну америчку подршку и помоћ.

Где су Срби из српског Дрвара? Кључа, Петровца, Гламоча, Санског моста, где су Срби са српске Илије, српске Вогише, српског Илијаша и српске Грбавице? Растерани су. Протерани су, након што су Американци зверски бомбардовали Републику Српску.

НАТО пакт су узгајали 50 година из једног јединог разлога, да би товаре својих смртоносних бомби истресао на Републику Српску. И данас се саката деца рађају, деца са великим израженим генетичким поремећајима, јер су Американци користили осиромашени уранијум. Експериментисали су над српским народом.

Сад опет прете да ће нас бомбардовати. Прете војном интервенцијом. Њихове претње треба веома озбиљно схватити, али се не смемо уплашити. Претње су заиста велике, и ако нас нападну имаћемо велике жртве и огромну материјалну штету. Треба с тим бити начисто.

Али, ми из ове коже не можемо. Ми немамо резервну отаџбину. Ову морамо да бранимо по сваку цену, без обзира чиме нас нападну, морамо се брани-

ти до задњег. И да им одлучно ставимо до знања да ћемо се бранити.

Њима није шил да нам отму само Косово и Метохију. Хтели би да нам отму и Рашку област и Војводину. Није нимало случајно што је пре неколико дана актуелни председник мађарске владе јавно тражио да се за Војводину обезбеде исти онакав статус за који верује да ће га Американци испословати за Косово и Метохију.

То је, дакле, та омча која се стеже око нашег грла. Нашли су Американци и

носе се што непрекидно виси у западњачким амбасадама.

Тог башибозлука, те пете колоне, тих квислинга има и у медијима који тврде да су независни. Примићу паре од Американца и других западњака, а независни. Ко то даје паре из љубави, осим можда у јавној кући.

Нема на другим местима давања пара само зато што је неко некоме симпатичан. Данас "Наша борба", па разне организације, па "Блиц", па "Глас јавности", ко зна како се све зову и како су

ментге специјалног психолошког ратовања.

Ја не могу да кажем хоће ли нас напасти или неће, можда хоће, а можда неће, али наша одлучност да се бранимо свим средствима један је од кључних елемената обраћања. Ако већ озбиљно планирају да нас нападну, да их бар упозоримо да на време повуку те своје квислинге, те своје агентуре, београдске кругове, хелсиншке одборе, жене у црном итд, да ту сву булументу на време згрну из Србије, да је однесу, да их не остављају овде као таоце.

Можда ми не можемо дохватити сваки њихов авион, али ћемо зато ишчепати оне који нам буду близу руку.

Даме и господа, народни посланици, Влада народног јединства и даље инсистира на вођењу дијалога са представницима албанских политичких партија. Ми желимо да Албанци напоскон схвате да им ова земља може бити и отаџбина, и мајка, уколико је као такву прихвате, да ми немамо никаквих ни националних, ни верских предрасуда, да вредност једног грађанина меримо само по томе колико је он лојалан својој држави, колико поштује њен Устав и њене законе, и ништа више.

И ниједна национална мањина нема разлога да се брине, уколико се заиста на тај начин понаша. Али, они који руше наш уставни систем, једноставно могу остати без ичега. Схватили су, ваљда напоскон, да Запад интересује само у оној мери уколико су спремни да за западне интересе крваре, јер да тај Запад заиста искрено брине за албанске цивиле, за албанску националну мањину, онда би "одрешо кесу" да им ефикасније помогне. Неупоредиво више пара се троши за припремање оружаних дејстава, или за пропагандне активности, него што се удели онима који су остали без својих кућа, а остали су без својих кућа, пре свега, због тога што су терористи спаљивали куће и на силу терали цивиле, јер је планирано да се на Косову и Метохији створи нешто попут "пијаче Маркале", попут Улице Васе Мискина, партизанског гробља, пиваре или других места у Сарајеву, где је Изетбеговић убио своје грађане, своје цивиле, да би то било приписано Србима и изазвало жестоке западне реакције против српског народа и Републике Српске.

Тај план је прављен и за Косово и Метохију. На време смо га прозрели, успели да спречимо његову реализацију, а сада само ми помажемо ефикасно тим албанским цивилима, који су испали најобичнијежртве манипулација великих сила и албанских терориста, само ми шлесперима довлачимо свакодневну помоћ и у храни, и у грађевинском материјалу. То што са Запада стигне, што би наш народ рекао, у око би стало. Више трошкова имају да допугују све те њихове делегације, цела та булумента шпијунска и пропагандиста, него што понесу хране или лекова за оне људе којима су храна и лекови најпотребнији. Хвала вам.

Др Војислав Шешел: ако западне земље озбиљно планирају да нас нападну, упозоравамо их да на време повуку своје агентуре

пету колону у нашим редовима. На сву срећу веома малобројну. Политички безначајну. Нашли су прави правци политички башибозлук да овде служи њиховим интересима.

Неке примерке тог башибозлука имали смо, нажалост, прилике и данас да чујемо за овом говорницом. Распоредан је тај башибозлук и у неким безначајним ванпарламентарним странкама. Те странке што су безначајније, то имају више саопштења и више захтева, и мало-мало па трче из Београда да се састану са западњачким дипломатама. По-

распоредани, читав низ тих издајничких медија, преноси и по неколико пута, "Студио Б" два пута "Глас Америке", па "Дојче веле", па "Франс интернационал", па "Би би си" и ко зна како се све зову те агентуре за вођење специјалног психолошко-пропагандног рата.

Ко је толико блесав да формира целу радио станицу, или телевизијску станицу, на туђем језику, да би смитовао програм, а да нема неког интереса? Који му је интерес? Политички, субверзивни, подривачки, а овде се поносе квислинзи, што преносе и даље шире те еле-

ЗАКЉУЧЦИ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

1. Народна скупштина Републике Србије оцењује да је главни узрок проблема на Косову и Метохији албански сепаратизам чији је циљ да се Косово и Метохија отцепи од Србије. На сепаратизму је изникло тероризам који тај циљ хоће да оствари насиљем и злочинима.

Сузбијање и искорењивање тероризма и решавање проблема на Косову и Метохији данас представља питање од приоритетног националног и државног интереса. На Косову и Метохији Србија брани свој територијални интегритет и државно устројство засновано на Уставу Републике Србије. Држава предузима и наставиће да предузима све мере које ће то обезбедити. То је њено легитимно право и уставна обавеза. Косово и Метохија су неодојиви део Србије и тако ће бити.

Народна скупштина Републике Србије потврђује одлучну решеност Републике Србије, њених грађана и свих органа власти у Републици да се на Косову и Метохији, као и свуда у Србији, обезбеди поштовање закона, пуна равноправност и миран и безбедан живот свих грађана без обзира на њихову националну и верску припадност.

Трајно је опредељење Републике Србије, утврђено и гарантовано Уставом, да Србија не дели своје грађане по националној, верској или било којој другој припадности. Опређење је Србије да се људска и грађанска права користе и да их остварују сви грађани, да чувају и негују своје националне особености – језик,

писмо, традицију, културу, обичаје – јер само тако ће имати интерес да живе у миру и да не угрожавају и не омаловажавају права и интересе других који са њима живе.

2. На Косову и Метохији суочили смо се са тероризмом у свој његовој бескрупулозности. Терористичке bande су починиле бројне злочине против човечности, киднапујући цивиле, мучећи, силујући и масакрирајући недужне грађане, жене, децу и старце, Србе и Албанце, полицију и војнике, све који се супротстављају остваривању њихових нечовечних и криминалних циљева. Откривена стратишта пивила у селима Клечка, Глођане и Ратиш и другим местима, најверљивија су потврда њихових геноцидних и злочиначких метода мучења, убијања, масакрирања и спаљивања људи у крематоријуму. Томе је држава одлучно стала на пут.

Народна скупштина оцењује да тероризам на Косову и Метохији мора бити искорењен, а његови носиоци и починиоци злочина, у складу са законом, изведени пред суд.

3. Народна скупштина посебно истиче да су припадници Министарства унутрашњих послова Републике Србије и припадници Војске Југославије на граници све своје обавезе извршили часно, одговорно и професионално, уз огромно пожртвовање, личну храброст и жртве, потврђујући патриотску приврженост свом народу, својој држави, слободи и равноправности

Закопане страначке "ратне секире": Косово и Метохија помирили су политичке страсти у Србији

свих њених грађана. Народна Скупштина Републике Србије за то им одаје дужно признање.

4. Народна Скупштина пружа пуну подршку активностима Владе Србије и свим, до сада, предузетим мерама на заштити и очувању територијалног интегритета и суверенитета Републике Србије и СР Југославије, на елиминисању терористичких банди и заштити живота и имовине свих грађана угрожених деловањем терориста и сепаратиста.

Народна скупштина Републике Србије оцењује да је, предузетим мерама, стање на Косову и Метохији знатно побољшано и кад је реч о безбедности и кад се ради о социјалним, хуманитарним и економским питањима.

Терористичка упоришта су разбијена, терористи похапшени и разоружани, обезбеђена масовна и добровољна предаја оружја. Огроман број грађана који

врате се мирном редовном животу и раду. Република Србија гарантује им безбедност.

Народна скупштина позива преостале грађане албанске националности које су терористи приморали да напусте своје домове да се одмах слободно врате у своје куће и села. Влада Републике Србије наставиће интензивну акцију пружања помоћи преко мреже хуманитарних центара, и на друге начине, како би се што пре отклониле бројне последице терористичких дејстава и створили услови за миран и безбедан живот свих грађана, за рад и привређивање у миру и слободи.

6. Народна скупштина најштрије осуђује све оне земље које, финансијски, медијски, слањем оружја и опреме и на друге начине, помажу терористе и истовремено захтевају или призивају војну интервенцију против наше земље, лицемерно се позивајући на наводне хуманитарне разлоге. Република Албанија је,

Мерама које предузима, Влада народног јединства чини све да сачува Србију у постојећим границама

су због терористичких дејстава били приморани да напусте своје куће и села вратили су се у своје домове, редовном раду и животу у миру.

5. Народна скупштина посебно истиче да Република Србија прави јасну разлику између терориста и тероризма, на једној, и огромне већине припадника албанске националне заједнице, на другој страни, који желе да, у миру и у односима толеранције, заједно са другим грађанима Србије и Југославије живе, раде и остварују сва своја легитимна права.

Тероризам и терористи немају ништа заједничко са интересима Албанаца, већ управо Албанцима наносе огромну штету, патње и жртве, обмањујући их лажним обећањима, гурајући их у неизвесност, заостајање, изолацију, сиромаштво и страдања.

Народна скупштина позива све грађане које су албански терористи присилно наоружали да органима безбедности наставе да предају оружје и војну опрему и

отворено, била база терористичке организације тзв. "ОВК", регрутујући њене припаднике, правећи центре за обуку, наоружавајући их и пребацивајући их на територију Косова и Метохије. Такво понашање и деловање било је и остало у директној супротности са свим темељним резолуцијама УН и других међународних организација.

Народна скупштина очекује да ће међународна заједница обезбедити да се предузму све неопходне мере како би ова организација била осуђена и стављена на листу међународних терористичких организација, као и да ће бити ускраћена финансијска, оружана, логистичка и свака друга помоћ терористима.

7. Народна скупштина изражава огорчење што поједини значајни чиниоци у међународној заједници намерно превиђају чињенице, излажу Србију и СРЈ сталним притисцима, претњама и уценама разних врста, злоупотребљавајући, при томе, и механизме УН, а посебно Савет безбедности, за остваривање својих циље-

ва, предлагајући мере којима се директно угрожава суверенитет и интегритет СРЈ и њен даљи економски, социјални и културни развој. Поједине чланице међународне заједнице, појачавајући притисак на нашу земљу, у време док државни органи Србије свакодневно на Косову и Метохији откривају нове злочине терориста, у суштини правдају и амнестирају обнову крематоријума, масовних стрељања и других монструозних дела терориста, што све, заједно, само може да одложи мирно и демократско решење кризе на Косову и Метохији.

8. Народна скупштина потврђује приврженост Србије да у оквиру СР Југославије активно учествује у савременим европским и светским интеграционим економским, политичким, културним и другим процесима. Тражимо од међународне заједнице да укине све облике економских, политичких и других блокада, двојструке стандарде у борби против тероризма и у међународним односима; а охрабри, помогне и подстакне свестрану економску, политичку, добросуселску сарадњу, јачање поверења и међусобног повезивања у региону; омогући нашој земљи пуно учешће у међународним организацијама и институцијама, јер је то права подршка за решавање проблема на Косову и Метохији и очување мира и стабилности у региону Балкана и Европе.

9. Народна скупштина одобрава мере и план Владе Републике Србије чији је циљ убрзано решавање свих хуманитарних проблема на Косову и Метохији, а који укључује обнову општењених кућа, конкретне мере здравствене заштите, као и укупну нормализацију привређивања и снабдевања. За остваривање овог плана обезбеђена су потребна буџетска средства и Влада треба и даље да предузима активности како би се успешно реализовао овај план.

Влада Републике Србије у пуној мери наставиће сарадњу на решавању ових проблема и са Међународним комитетом Црвеног крста, Високим комесаром за избеглице, Високим комесаром за људска права – са основним циљем да се, заједничким и јединственим деловањем, хуманитарни проблеми сведу на најмању могућу меру и у што краћем времену потпуно елиминишу. Надлежни органи хуманитарним организацијама и убудуће ће обезбеђивати све услове за несметан рад.

10. Народна скупштина Републике Србије оцењује да Влада Републике Србије, мерама економске политике и практичним потезима, треба да настави рад на убрзању привредне активности и активирању свих привредних и материјалних ресурса у циљу успешног решавања економских и социјалних питања грађана Косова и Метохије.

Исти значај за укупно оживљавање привредне активности и стварање услова за живот и рад има и ангажовање на наставку изградње инфраструктурних објеката – путева, водовода, домова културе, школа, спортских објеката – битних за свакодневни живот грађана на Косову и Метохији, за њихову комуникацију, бржи привредни и културни развој. Посебну улогу у остваривању ових задатака има Дирекција за развој недовољно развијених подручја Републике чије је седиште у Приштини и коју је Влада формирала обезбеђујући неопходна средства.

11. Народна скупштина посебно истиче да је даља стабилизација стања у образовању у интересу свих људи који на Косову и Метохији живе. образовање младих генерација је једно од најважнијих животних питања.

Народна скупштина, још једном, истиче да и албански ђаци и студенти имају право, као и сви други ђаци и студенти на Косову и Метохији, у Србији и Југославији, да се школују под једнаким условима и на свом

матерњем језику, изучавајући своју културу и традицију.

Народна скупштина оцењује да су створени услови за школовање свој деци на Косову и Метохији. Обезбеђени су и сви неопходни услови за ормализацију универзитетског образовања албанске омладине на Универзитету у Приштини, већ на почетку нове школске године 1. октобра, у складу са Споразумом о нормализацији образовања.

12. Српски народ своја права никада није заснивао, и неће, на ускраћивању права других, ити ће никада пристати да било ко угрожава права српског народа, суверенитет и територијални интегритет Србије. Зато Народна скупштина Републике Србије – јрсто опредељена да се проблеми на Косову и Метохији решавају мирнодопским, политичким средствима још једном, потврђује принципе на којима се проблеми на Косову и Метохији могу решити успешно, трајни у интересу свих:

- политичка средства и дијалог као једини пут мирног и демократског решавања проблема на Косову и Метохији;

- поштовање територијалног интегритета и суверенитета Србије и СР Југославије;

- решења усклађена са уставима Србије и СР Југославије и међународним стандардима у области људских и грађанских права и права припадника националних мањина;

- равноправност свих грађана, свих националних заједница и етничких група на Косову и Метохији, без могућности за било чију мајоризацију.

Република Србија гарантује решења проблема на Косову и Метохији у складу са принципима и теклинама Повеље Уједињених нација, Хелсиншког завјног документа, Париске повеље ОЕБС-а, као и Окрне Конвенције Савета Европе о заштити националних мањина.

У складу са овим документима и позитивном међународном праксом будућа решења треба да укључе и начине остваривања самоуправе, односно аутономије.

13. Народна скупштина оцењује да одмах треба ставити суштински и безусловни дијалог. Моментални наставак дијалога је у интересу свих грађана и свих националних заједница на Косову и Метохији. Дијалог који води до демократских решења подједнако у интересу Срба, Црногораца, Албанаца, Турака, мусмана, Рома и других, јер другог пута за демократско решење на Косову и Метохији нема и зато Скупштина, још једном, позива представнике политичких партија албанске националне заједнице да одмах наста дијалог са државном делегацијом, јер је то у интерес свих, у интересу мира и заједничке будућности.

14. Народна скупштина Републике Србије још једном истиче да будућност грађана на Косову и Метохији није у етничком, верском или културном затварању, поделама и сукобима, већ и у миру, равноправности, повезивању и заједничком животу и позива све добронамерне организације и грађане да своје активности усмере ка том циљу. Крајње је време да се и представници политичких партија Албанаца на Косову и Метохији јасно одреде за дијалог без условљавања и у пуној мери укључе у заједнички процес тражења политичког решења које ће осигурати пуну равноправност свих грађана и свих националних заједница које живе на Косову и Метохији.

15. Народна скупштина Републике Србије изражава уверење и опредељење свих грађана и политичких снага демократске, хуманистичке и патриотске оријентације, да се истраје на политици равноправности, очувању суверенитета и интегритета наше земље и њене равноправне сарадње са другим земљама и народима.

СР ЈУГОСЛАВИЈА НЕЋЕ ИСТАЋИ БЕЛУ ЗАСТАВУ

На седници разматрана актуелна безбедносна и економско-социјална ситуација на Косову и Метохији и својен Предлог закона о финансирању ванредних трошкова одбране земље

Ванредно заседање Савезне скупштине Југославије, одржано је 5. октобра. Уз безбедносни и социјално-економску ситуацију на Косову и Метохији, која је у сајву за хитно посланичко окупљање ала једина планирана тачка дневноред, накнадно је придодата још једна тачка: разматрање Предлога закона о финансирању ванредних трошкова одбране.

Заједничка седница оба дома започела је њнумом ћутања за сто погинулих цивилних Министарства унутрашњих послова Србије, и четрдесет официја и војника Војске Југославије.

У љубима какви данас владају на простору Србије и Савезне Републике Југославије, док нам Американци прете АТО бомбама, а све у интересу хуности и заштите цивилиа, започел је данашња седница. Помало мучни тешка ситуација допринела је, мколико то изгледало апсурдно, да сегајзад, већина посланика Савезног парламента, горњег и доњег дома уједни око чињенице да је Косово и Межија неотуђиви део Србије и Савезне Републике Југославије. Неубичајна атмосфера слоге и рада карактерисала је ову седницу оба дома Савезне скупштине.

Посланицима се прво обратио савезни премијер Момир Булатовић, који у свом уводном говору нагласио хитност одржавања данашње седнице и потребу да се констатује стање непосредне ратне опасности, што јна крају данашњег заседања и објавио.

Након премијера Булатовића, за реч се јављали и остали посланици Савезне скупштине.

Међу првима је говорила Маја Гојковић, из Већа грађана.

"Безобзирност с којом се потиру наши витални државни и национални интереси", истакла је Маја Гојковић, "не остављају нам много избора. Јасно је ових дана да је разбијање Југославије био почетак прекомпозиције територије Југославије, а да је Косово данас

само етапа и да следи Војводина, Рашка и даље, ко зна шта?!"

За све оне који су посетили Косово јасно је, рекли они то јавно или не, да шиптарски терористи насилним путем покушавају да одвоје територију Косова и Метохије од Србије. Тамо су ових дана погинули наши младићи, војници и полицајци. Нађене су масовне гробнице са масакрираним српским цивилима, о чему безобзирно и нехумано ћуте и светски медији и политичари, који за сваку измишљотину против Срба позивају на бомбардовање."

Затим је посланик српских радикала, Маја Гојковић, истакла значајну улогу Владе народног јединства у решавању проблема на Косову, осврнувши се још једном на необјективну и подривачку политику Савета безбедности, који је донео још једну штетну резолуцију којом ће се конфликт на Косову још више поспешити. Такође, посланик Гојковић је нагласила како је Влада народног јединства показала колико јој је стало до преговора и решања кризе на Косову и Метохији, искључиво мирним путем, али констатовала је Гојковић, "то није циљ оних који подстичу конфликт на Косову и Метохији".

Маја Гојковић је, затим, констатовала како је циљ претњи и уцена упућених Србији и Савезној Републици Југославији, у ствари довођење НАТО војске на Косово и Метохију, ради успостављања протектората и даљег распарчавања Савезне Републике Југославије. На Косову ми бранимо нашу читаву државну територију", подвукла је Маја Гојковић.

Обраћајући се посланицима, републички министар Рада Трајковић, из Српске радикалне странке, нагласила је како данашње заседање Већа грађана и Већа републике сматра историјским. Такође, у свом обраћању, Рада Трајковић је истакла како је на данашњу седницу Савезне скупштине дошла охрабрена гласањем у србијанском Парламенту. Говорећи о свим терористич-

ким злоделима на Косову, госпођа Трајковић је истакла и следеће:

"Један од заробљених терориста изјавио је да је међу заробљеним цивилима било жена и деце. Мој командант, и још петорица њих, силовали су три девојчице. Ја сам их држао, после сам их и ја сицовао. На питање које су националности биле, он одговара: Српкиње, али и Албанке које нису хтеле са нама!"

Реч по реч, свака је откривала све већа злодела и нељудскост шиптарских терориста. У сали Савезне скупштине владао је тешки мук и готово непријатна тишина. Сви су занемели пред овим срамним понашањем, али је очигледно да светски моћници о томе не воде рачуна јер имају друге интересе, а то је распарчавање осталих делова Србије и Савезне Републике Југославије.

Републички министар за информације у обраћању посланицима оба дома Савезне скупштине, нагласио је како данас неће говорити о Косову и Метохији као колевци српства, већ о лицемерју западних сила.

"Може ли ико замислити веће и жалосније лицемерје од овога које нам светски "душебрижници", велике демократе и моралисти, намећу као свој допринос спасењу Србије и Савезне Републике Југославије, од њеног руководства које га наводно уништава?! Обећавају нам мир и спас после употребе некаквог томахавака. Узгред, томахавак је израз за старо индијанско оруђе, а пошто су спасили и донели мир Индијанцима, па од њиховог мира и спасења готово их нема, решили су да прећу на ове просторе".

"Наша отаџбина је у великој опасности", биле су речи којима се посланицима оба дома Савезне скупштине обратио др Војислав Шешел. "Нама прети агресија снага зла, најмоћнијег војног пакта који је историја запамтила. Тај најмоћнији војни пакт на речима проповеда слободу и демократију, а сеје зло, где год да се појави".

Затим је лидер српских радикала наставио с објашњавањем и појашњавањем шта у ствари значи стање непосредне ратне опасности, нагласивши да сви они који су се ставили у службу евентуалног агресора, морају да буду спремни и на последнице због издаје. Такође, др Војислав Шешељ је нагласио како је и део државног руководства Црне Горе врбован од стране западних сила.

"То је данас потврдио и председник Црне Горе, Мило Ђукановић, у својој изјави за јавност. Јуче је у Београду гласао за саопштење Врховног савета одбране, а данас се окренуо против тог саопштења. Данас повлађује западним силама, и то мора да му донесе одређене консеквенце".

Затим је др Шешељ нагласио како Влада, у случају евентуалне агресије, мора да престане да разговара са државама агресорима. Такође, др Шешељ је нагласио како у таквим случајевима мора доћи до прекида дипломатских

односа. "Онај ко нас нападне", истакао је др Шешељ, "више с нама ништа нема, док нам не плати ратну штету, док се не потпише мировни уговор".

Извесно је да су се сви посланици сложили како је Косово и Метохија неотуђиви део Србије и Савезне Републике Југославије. Никаква претња војном интервенцијом јужну српску покрајину неће одвојити од њене матице. Стање непосредне ратне опасности је констатовала Савезна скупштина и оба њена дома, надајући се да до напада ипак неће доћи, већ да ће предност у решавању проблема на Косову и Метохији однети политички дијалог и мирно решење. НАТО бомбе, извесно је, не могу да буду начин хуманитарног решења, сложиле су се и све политичке странке, али и српски народ!

Време ће показати шта нас чека, али извесно је, ми другу отаџбину немамо, зато морамо одбранити ову у којој живимо!

Јасна Олујић

Маја Гојковић, министар без портфеља
у Влади Републике Србије:

БЕСМИСЛЕНИ РАЗЛОЗИ ЗА ИНТЕРВЕНЦИЈУ

Интерес западних сила: под изговором заштите људских права, покушаће да и у Војводини, као на Косову и Метохији, изазову крвави конфликт

Наша земља ових дана је изложена немилосрдним притисцима, ученама и ултиматумима бомбардовањем, што данас није случај ни са једном земљом у свету.

Разлози са којима се маше са белосветских говорница су вам познати и бесмислени у својој неуверљивости, прављени по стереотипу већ виђеном на нашим просторима. Стварни разлог изазивања кризе која потреса Југославију је успостављање новог светског поретка у Европи, чији процес је успорила Југославија. Од пада Берлинског зида, распада Совјетског Савеза и Југославије, политичке околности у свету су се битно измениле. Циљ је глобализација економских и других интереса Америке и западних сила, пре свега, Немачке. Ови циљеви се реализују агресивном политиком, ултимативном дипломатијом и оружаним интервенцијама. Под видом заштите људских права интервенише се у унутрашње питање других земаља. Ускрађује се право нашој земљи да се укључи у економске, финансијске и интегративне светске токове. У таквим околностима позиција наше земље је, благо речено, врло сложена.

Безобзирност са којом се цитиру наши витални државни и национални интереси не оставља нам много избора. Јасно је ових дана да је разбијање Југославије био почетак прекомпозиције територије Југославије, а да је Косово и Метохија данас само етапа и да следи Војводина, Рашка и даље ко зна шта.

Под изговором заштите људских права, у једној политички стабилној вишенационалној заједници као што је Војводина, покушаће се са изазивањем конфликта, као што се то данас дешава на Косову и Метохији.

Тамо су без муке и вешто инструментализовали нереалне аспирације Шиптара за независношћу, које се јавно не подржавају, али их зато тајно наоружавају. Интересантно је да исти никакву бригу не показују када је у питању хаос у Албанији, у којој се не контролише данас ни државна територија и влада потпуно безвлашће.

За све оне који су посетили Косово, јасно је, рекли они то јавно или не, да шиптарски терористи насилним путем покушавају да одвоје територију Косова од Србије. Тамо су ових дана погинули наши младићи војници, полицајци, нађене су масовне гробнице са масакрираним српским цивилима, о чему безобзирно и нехумано ћуте и светски медији, политичари који за сваку измишљотину против Срба позивају на бомбардовање. Не сумњам да су те претње заиста озбиљне и ништа нама неће одле бити лакше ако се то изведе уз одобрење Уједињених нација. То ће бити још један доказ потпуне инструментализације ове светске организације од стране Америке и њених интереса.

Бомбардовали су тако Ирак зато што су његове трупе повредиле једну суверену земљу, а нама прете бомбардовањем зато што штитимо свој територијални интегритет и суверенитет.

Влада Републике Србије је пуно учинила да се реше проблеми на Косову и Метохији. Збринула је оне који се враћају, амнестирао оне који су предали оружје, образовала покрајинске органе и извршне власти, а на све то Савет безбедности донео је једну штетну и неосновану резолуцију која само поспешује конфликт на Косову и Метохији. Ово је евидентно исцрпљивање Србије са циљем да се пристане на нешто на шта се пристати не може. У ово су се укључили и медији који себе називају независним, који својим тенденциозним извештавањем заокружују ово безобзирно вежбање међународног терора над Србијом и Југославијом.

Влада народног јединства показала је да жели преговоре и решење кризе мирним путем, али то није циљ оних који подстичу конфликт на Косову и Метохији. Преговора о територији са наше стране нема. Територијалних уступака такође не може бити. Такви преговори

и уступци водили би потпуно одрицању од наших државних и националних интереса. Ангажман наших влада у решавању косовског проблема афирмисан је и у потпуном политичком јединству свих политичких релевантних парламентарних странака у Скупштини Србије, а надам се данас и у Скупштини Савезне Републике Југославије.

Овде данас треба отворено рећи да је циљ претњи и уцена упућених Србији и Југославији довођење НАТО војске на Косово и Метохију ради успостављања протектората и даљег распарчавања Савезне Републике Југославије. На Косову и Метохији ми бранимо нашу читаву државну територију. Мир се неће обезбедити уценама и уступцима само српске стране. Линија наших последњих уступака је разговор о аутономији и људским правима по светским стандардима. Зато смо ми дошли до границе преко које не можемо у одбрани прећи.

**Рада Трајковић, министар за бригу о породици
у Влади Републике Србије:**

ИСТОРИЈСКО ЗАСЕДАЊЕ

Кажу да ми волимо веома често да своја окупљања проглашавамо историјским. Но, ја заиста данашње заседање Већа грађана и Већа република доживљавам као историјско.

На данашње заседање дошла сам охрабрена гласањем у србијанском парламенту, где само један глас није био за понуђене закључке Владе Републике Србије, охрабрена и поносна, слушајући и господина Јожефа Касу, који је говорио о интегритету моје државе. Нормално је да очекујем да се то исто понови и у црногорском парламенту.

Поштоване колеге, јуче и прејуче, из сата у сат, из часа у час, обавештавају нас да је у Јадран ушао носач бомбардера, да у Егеј улазе, исто тако, ратни бомбардери. Из часа у час прети нам НАТО да улазе да би Србију натерали да изађе са Косова и Метохије. Какав апсурд, какав захтев! Терају нас да изађемо из себе самих.

Почетком ове године представници Међународног црвеног крста допутовали су на Косово и Метохију да би се стационирали, да би тражили сусрет са мном у просторијама моје странке. Разговарали смо преко два сата. Ја њима објашњавам генезу страдања Срба на овом делу српске територије, а они мени свој мандат. Кажу: имамо мандат да функционишемо на делу територије захваћене ратом. Буним се и кажем: овде нема рата. Гледа ме, ћути, а видела сам из погледа, као да ми каже – биће и почиње. Све чешћа убијања полиције, све чешћи напади на полицијске станице, заузимање саобраћајница, отимање Срба и

рали 60.000 Срба. Радиле су то балисти, штићеници тадашњих италијанских фашиста.

У нашој новијој историји неколико стотина Срба протерано је, опет, са тих простора и то оним чувеним решењем – Уставом из 1974. године. То време, ми, Срби са тог простора, памтимо кроз једну реченицу: поменуло се, не повратило се. Тада су Албанци над Србима имали толика права, да нам одређују чак и колико ћемо живети. Јер, по правилу, убице Срба никада се у то време нису откривали, нити су за то одговарали. Наше функционисање на Косову и Метохији у то време, било је по чувеној формули: 4:1, а догураше до 10:1. Када држава делује против свог народа, онда као резултат тога имамо и исељавање.

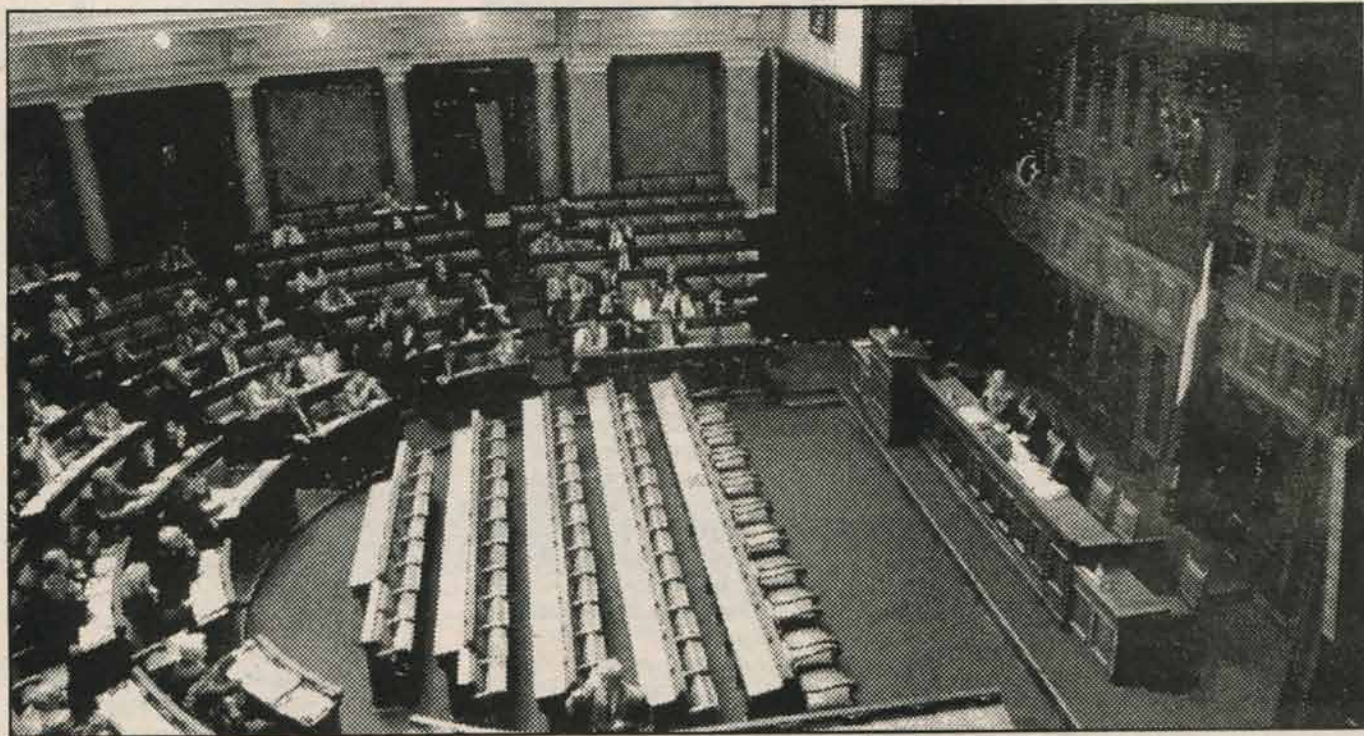
Срби се са Косова и Метохије ових месеци не исељавају. Завукли смо се дубоко у ровове своје земље и бранимо је. На првој прозивци српских ђака, готово сва српска деца су била ту. Чуде се сви, много смо зла преживели ових последњих месеци, а сви смо опет ту.

Али, тако ће увек бити када се интерес државе и интерес народа покlope. Вољу Срба да остану на Косову и метохиским просторима, подржала је држава, штитећи нас од терористичких банди, а, кажем, много смо зла преживели. Угљенисани остаци костију стопала шака, лобања, приљенова, вађени су из пепела крчане у селу Клечка, а сличне слике беспримерног ужаса и на неколико других места у овој јужној покрајини. Једном речју, догађања на Косову и Метохији није лако дефинисати. Са последњима изузетно јаког терористи-

Албанца и свих оних који нису у функцији сепаратизма и тероризма. Сетих се историје: 1941. шиптарски балисти су убили 10.000 Срба на том делу Србије; 1942. у тзв. Недићевој Србији, протер-

Устав из 1974. године: Срби са Косова и Метохије памте га кроз реченицу – поменуло се, не повратило се

Савезна скупштина: отаџбина се мора бранити

чког упоришта свакодневно уверавамо свет.

Ми објашњавамо, показујемо и доказујемо, а они не прихватају или селективно прихватају. Многим сигурно, једино тако и одговара, а нама је таква начин, њихов приступ знан и у њега нас само додатно уверавају. Подсећања ради, тероризам у свету је имао своју концепцију и констатацију. Међутим, ово је нешто ново и много другачије.

Место догађања – село Клечка, регион Дренице, припадници Министарства унутрашњих послова откривају логор смрти. Неколико дана раније успевају да уђу у траг и похapse неколицину оних који су били чувари логора и извршиоци злочина. Браћа Беким и Љуан Мазреку пред камерама домаћих и страних ТВ екипа и представницима медија изјављују: тачно је да смо припадници ОВК и да је у Клечки бачено у кречану, односно спаљено 25 особа. Које националности, пита суџија: Срби и Црногорци, неколико жена, међу њима две девојчице са мајком. Онда наводи да су 10 мушкараца измасакирали, стрелићали, а пре тога силовали обе девојчице и њихову мајку у присуству њиховог оца и осталих заточеника.

Девојчица Јована, стара само 8 година, најпре је силована од команданта логора Ганија Краснићија, а потом од неколицине других терориста, затим и од њих самих. После су то исто урадили три године старијој Јованиној сестри. На сваки врхак мајке, која је везана за оближње дрво посматрала злочин над својом децом, терористи су јој откидали део по део тела, најпре једно, па друго уво, нос, језик, да би на крају и њу саму убили, а већ измршварена тела девојчица измасакирали и спалили у оближњој кречани.

Терористи нису само у логору Клечка оставили свој крвави траг. Тридесет километара западније, у селу Глојане, држали су у заточеништву преко 30 цивила. Ту је било неколико жена и једна трудница у осмом месецу трудноће. Силовање и масакрирање ни ту нису мимоишли. Припадници МУП-а Србије у каналу надомак Радоњићког језера, поред остатака тела мајке, налазе и делове тела бебе, нерођено дете, са непознатим бројем, измасакирано и ликвидирано заједно са својом мајком. Порекло, начин, методологија мучења и ликвидација крајње морбидни.

Такође, за сада непознато у свету, терористички удари синхронизовани на више пунктова истовремено и мучилишта косовског дела Метохије, нису поштедели ни своје сународнике. И овај облик тероризма, атак на своје неистомисљенике, у свом народу такође непознат терористичким облицима у свету.

Ђаковица, средна, средина лета 1998. године, 50-годишњи Албанац Рамиз силује своју 9-годишњу братаницу, после силовања мучи је, масакрира и убија. Леш проналазе припадници Републичког МУП-а. Извршилац дела, под притиском ОВК, кривицу ставља на конто моје државе и њене полиције. Притиснут доказима изјављује: силовао сам је, масакрирао и убио и све то приписао овој држави, како бих себе заштитио.

Неколико дана касније следи нови злочин. Један од терориста у близини истога града изјављује: међу заробљенима, поред неколицине полицајаца и цивила, било је жена и дете. Мој командант и још петорица њих силовали су три девојчице, ја сам их држао, после сам их и ја силовао. На питање које су националности, изјављује: Српкиње, али и Албанке које нису хтеле са нама.

И тако из дана у дан, готво свакодневно, нажалост, откривају се јаме зла, до ове последње пре два дана – Волујак. Логор за логором, примери зла за примерима зла, очигледно терористичка организација тзв. ОВК на подручју Косова и Метохије смислила је ове методе деловања које у свом арсеналу зла нису имали ни бројнија друга позната страстишта.

На нама је заиста велики задатак и још већа обавеза да се то више никада не понови. Много је мртвих, много је питања без одговора, као што је и питање мале једанаестогодишње девојчице Милице Вукмировић са Косова: где је мој тата, која се обратила писмом Министарству за бригу о породици Републике Србије, и која каже: "Радосна и весела враћам се кући из школе 22. јуна 1998. године, једва чекајући да се мој отац врати са посла и види моју ђачку књижицу. Међутим, ту радост покварила ми је туга сазнавши да је мој отац отет са радног места". Ту је и писмо малог Милоша који пита зашто је морао да остане без оца полицајца који је извршавао своје задатке. Малој Милице још увек нисам одговорила где јој је отац, а малом Милошу да је страдање његовог оца имало дубоки смисао за заштиту живота људи и миран сан многе деце са наших простора.

Поштовани посланици, ова држава је ових последњих дана успела у три виталне ствари: уништила је језгро терористичких банди на Косову и Метохији, ослободила је виталне саобраћајнице, Србе као државотворан народ очувала на овом простору и дала им снаге да остану, и треће, једино она, и заиста једино она, решава хуманитарне проблеме.

Сви ми који се имало бавимо политиком, очекивали смо да ће након остваривања ова три витална циља наше државе да се јаве ментори зла, инструктори монструма Клечке, Глођана и Волујка. У почетку су се јављали појединачно, поједини министри одбране иностраних послова појединих земаља, и на крају НАТО.

Знам да већ неколико година официри појединих обавештајних служби, пре свих немачке, америчке, албанске, су инструктори ових монструма, па су ваљда њихов пораст индиректно доживели као свој. Зато треба Србију и Југославију казнити, а монструме охрабрити. Разумем ја њихов интерес продора на овом простору. Схватам ја и улогу терориста, још више улогу лидера сепаратистичких партија Албанаца, који су безбедни од терориста јер су они њихови, али, нажалост, безбедни и од моје државе, иако је руше – ми их не дирамо.

Опет на Косову и Метохији, поредцивила које сам набројала, много трпи и шиптарско цивилно становништво – шиптарска сиротиња. Њихове куће су коришћене као шитови терориста, као места одакле се пуца. Њихове жене и деца су коришћени као живи шитови терориста и њихова су имања преорана у тунеле, бункере, ратне болнице, ратна склоништа и уместо да плодна метохиска равнина храни њих и њихову децу, и уместо да сеју и жању жито у Метохији, тамо се сеје смрт, а рађају монс-

труми. Данас се та сиротиња потуца по шумама, једино српска и југословенска Влада искрено се труди да јој помогне.

Док им њихови политички лидери из удобних и топлих станова поручују да се не враћају на позив српске Владе. Чак и мање обавештенима је јасно да им сопствени народ и њихова несрећа служи за постизање ратних циљева и призивање интервенције НАТО-а, а није им битно колико ће деца и колико ће тих људи бити мртво.

То је истина о стању на Косову и Метохији, то је истина за коју свет мора да зна.

Опет кажем НАТО – НАТО! НАТО улази у Јадран и кажу да траже од нас Срба да се повучемо из себе самих. Сви знамо да то не можемо да урадимо и то је једноставно неизводљиво. Зато је једини одговор – ми ћемо се бранити. НАТО је моћан, али без мотива. Ми смо слабији, али са јаким мотивом. Интервенцију НАТО-а барем ћемо искористити да се обрачунамо са албанским сепаратистима, са свим иницијаторима, изазивачима интервенције НАТО-а, које препознајемо у тзв. независним медијима, у београдским круговима, хелсиншким комитетима и некаквој Наташи Кандић, шпијунима знаним и незнаним који ће се тек појавити када дође до интервенције НАТО-а. Ми ћемо то одрадити и макар ћемо на томе да им будемо захвални.

Александар Вучић, министар за информације
у Влади Републике Србије:

СЛОБОДА ПРЕЧА ОД СВЕГА

Стара римска пословица каже – слобода је од свих ствари најпреча. Наш народ је кроз векове умео да се бори и избори за оно што му припада, да има ни више, ни мање од осталих народа.

Међутим, данас нећу говорити о Косову и Метохији као колевци српства, нећу говорити о Лазаревој вечери или клетви, о Милошу и Вуку, нећу говорити о прошлости. Србији, Савезној Републици Југославији и свим грађанима ове земље данас прете бомбама, ракетама, све са циљем, како кажу, да нам учине услугу и да нас убеду – да баш те бомбе и ракете су најбољи доказ да је мир неопходан и да је мир ту негде на дохват руке, само су нам потребни њихови смртноносни товари оружја да бисмо то схватили.

Може ли ико замислити веће и жалосније лицемерје од овога, које нам светски "душебрижници", "велике демократе" и "моралисти" намећу као свој допринос спасењу Србије и Југославије од њеног руководства које га наводно уништава. Обећавају нам мир и спас после употребе некаквог томахавака. Узг-

ред, томахавак је израз за старо индијанско оруђе, а пошто су спасили и донели мир Индијанцима, па их од њиховог мира и спасења готово нема, решили су да пређу на ове просторе. Тако су њихов мир и безбедност, богами и сазнање о демократији, платили главом многи Срби у Републици Српској, у Републици Српској Крајини, само што нису знали да у својим кућама не треба сами да газдују, већ да морају да позову каубоја, шерифа и све то са њиховим малопре поменути индијанским направама, да газдују на нашим имањима. Ти летећи каубоји доносећи нам своју демократију, мир и благостање, хоће да кажу да је то на миран и демократски начин, убијали су десетине и стотине невиних људи само зато што су Срби и само зато што не верују у демократију, у бомбе и убијања. Бомбардујући наводне српске војне положаје око Хан Пијеска, демократске бомбе "које доносе мир" однеле су пастиру који је чувао стадо оваца обе ноге. Тај младић неће моћи више никада да хода, ни овде да чува, ни деду да подиже.

Америчка медијска кућа ЕЈБИСИ, која најчешће преноси ставове Стејт департмента, а основни циљ информисања јавности јесте ширење мира и демократије свуда у свету, на њихов јединствен начин саопштила је, веровали или не, цитирам: "Уколико дође до напада из ваздуха од стране НАТО пакта на Србију и Југославију, Срби прете да ће се бранити".

Да ли је у питању лудило, дрскост или безобразлук – закључите сами. Замислите, нека Србија или Југославија дрзнула се да ће да запрети да ће бранити своју земљу, да неће и не може да слуша демократију фантома, томахавака и некаквих специјалних жаба и змија, и за то је крива.

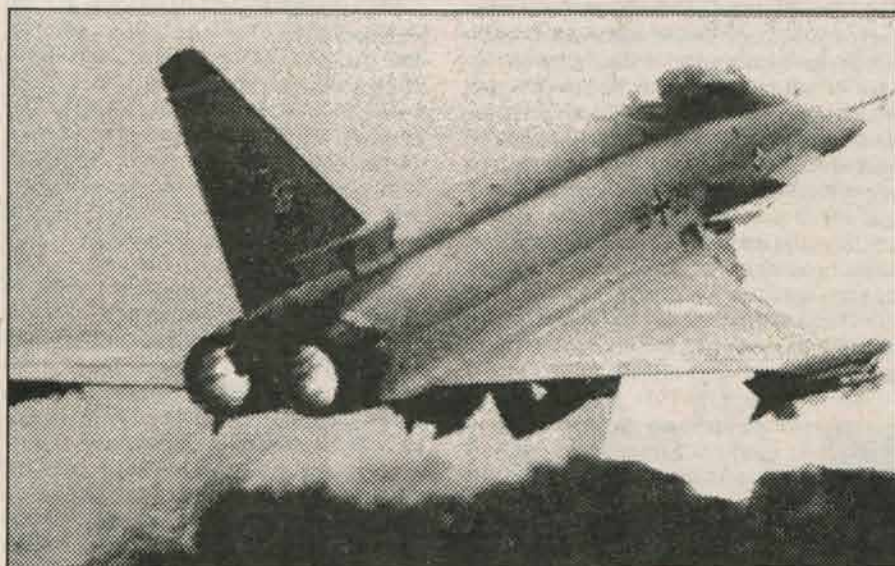
Крива је јер не пристаје на комадање своје земље, крива је јер не жели туђе. Криве су Србија и Југославија зато што не користе западне демократске методе против оних који на њеној територији убијају припаднике легалних државних органа, не убијају их немилице. Крива је и зато, јер њен народ како рече Сенека: "Отаџбину не воли зато што је велика, него зато што је његова".

Крива је Србија и због тога што је веровала у све међународне јавне принципе, о које се та иста тзв. међународна заједница оглушивала још од 1990. године. Не треба посебно да вас подсећам какве су аршине имали при отпелуњу федералних јединица од Социјалистичке Федеративне Републике Југославије, да су говорили да су републике границе неповредиве, да нити не може да их дира, па чак није дозвољено српском народу, као консултативном народу у тадашњој СФРЈ, да свој жељу за останком и опстанком у ип земљи, само да се не отпече, да остан да живе заједно са нама како је то браније, остваре. То им није било дозвољено, то им је забрањено.

Сећате се шта је Ругова говорио 1991. године, да је тражио исти статус за себе какав имају Срби у Хрватској, али мисли чини да су сви на Западу такву његову изјаву заборавили и чини ми се да многи, сигурно нико више у свету помњати неће.

Шта се догодило на Косову и Метохији и шта се збива на том делу српске територије данас? Шта смо то и у чему смо ми погрешили, па нас данас све "демократе", "миротворци", "интелектуалци", прерушени Индијанци осуђују?

На делу наше суверене и међународно признате територије припадници терористичких банди, малопре сам поменуо, прерушени, називају их "наоружани Албанци", као да би иначе б оруђја могли да почине толика зверства и злочине над припадницима државних органа наше земље и недужним цивилима, држава Србија и Савезна Република Југославија само су предузеле све мере у складу са законом и највишим међународно-правним стандардима, како би заштитили грађане Косова и Метохије, све, без обзира на њихову националну и верску припадност, а

Без коментара: политичарима и генералима НАТО алијансе грмљавина њихових млазних авиона је звук слободе

напала бандита којима су, осим Срба, сметали и њихови сународници, додуше ненаоружани, па су и њих демократским методама, углавном хладнокрвном ликвидацијом, баш онако како им то њихов велики демократски брат заповеда, покушавали да убеди да тероризам и свакодневна убиства представљају будућност демократије. То је баш онако како је Норберто Боби записао.

Нажалост, резултат те и такве демократије шиптарских терориста јесу мајке и очеви завијени у црно, српске куће са црним барјацима изнад врата. Коначни резултат такве демократије јесте Клечка, Глојане и Волујак. На најсвирепији начин зlostављани су и убијани људи, само зато што су Срби. И поред признања злочинца који се одазива на име Беким Мазреку, да је учествовао у крвавом пиру и покољу српских цивила, каубојска демократија није признала погибију свих тих недужних људи само зато што су Срби.

Чак ни речи Бенцамина Воркса или Барија Лутичија нису биле довољне за отрежњење пијаних демократа и миротворца жезљених српске муке, патње и смрти. У неколико реченица рекао бих следеће. Бенцамин Воркс, извршни директор стратешког истраживачког института САД је рекао: "Његово мишљење је да је вероватно ОВК починила злочине у намери да кривицу свали на југословенску војску и полицију".

Између краја 1996. и марта 1998. године, када је сукоб ескалирао, ОВК је била одговорна за 79 убиства Албанаца лојалних Југославији, при чему су поштарни, шумари, најпознатији случајеви или они који су били неутрални. Ово је стандардна пракса код немилосрдне гериле мотивисане циљем другачијим од саме слободе и смрти. Бари Литучи, професор на Бруклин колеџу, професор историје, је рекао: "Америчка стратегија о новом светском поретку држи по страни директно војно учешће до последњег момента и ослања се на друге методе слабења и уништења људи".

У суштини, то значи комбиновање разних метода тензија ниског интензитета, санкције, медијски рат, мировне снаге у дугом периоду, ако треба и деценијама. У тренуцима када тензија расте терористичким коришћењем наоружања високе технологије користи се на кратко.

Западни медији, наравно, манипулисали су сопствено мњење, користећи се бројним фалсификатима, измишљотинама, говорили су о ситуацији у јужној српској покрајини. На почетку, прва ствар коју су покушали да обраде, било је наводно етничко чишћење. У тексту у Њујорк тајмсу, из 1982. године, јасно стоји да ти исти Американци, ти исти

миротворци, демократе, за етничко чишћење оптужују Албанце на Косову и Метохији и талашње албанско-комунистичко руководство. Само 16 година касније, за етничко чишћење над Албанцима наводимо, за веровали или не, 80 година оптужују се Срби у тим истим новинама. Заборавили су да прегледају своје клипинге и заборавили су да погледају шта су писали пре 16 година.

Друга ствар о којој су говорили била је хуманитарна катастрофа. Изгледа да ово о етничком чишћењу није била довољно смишљена прича, довољно упечатљива да изазове онакву реакцију каква је била очекивана.

Хуманитарна катастрофа требала је да послужи свим невладиним организацијама да се нађу на тлу Србије и Савезне Републике Југославије, да могу да доставе све могуће постојеће и непостојеће, пре свега ове друге податке, да могу да измисле још нешто на чему би могла њихова сила да добије правни основ. И последња највећа измишљотина и највећа оптужба против српског народа и против припадника државних органа Републике Србије, јесте оно што се догодило у Горњем и Доњем Обрињу.

Наиме, тог дана је стигла вест да је код села Доње Обриње, у Дреници, пронађено 18 лешева у суседном Горњем Обрињу и Голубовцу још укупно 13. Већина жртава су цивили. Свих 18 нађених у Доњем Обрињу имају исто презиме – Делилај. Неки су очигледно били масакрирани ножевима. "Жао ми је што то морам да кажем, али једној жени је био распорен стомак", изјавио је Фред Абрамс из Организације Хјуман Рајтс Воч.

Дрскост без граница: америчка медијска кућа АВС објавила је да Срби прете да ће се бранити у случају напада НАТО пакта

Дипломатски извори су потврдили овај опис. Веровали или не, ово је објавила српска новина. Српски новинар је потписао, Анастасијевић се презива. Новина је "Време", а Анастасијевић се презива новинар који је објавио. Али, најстрашније у свему је изјава Фреда Абрамса, који је рекао: "Жао ми је што морам да кажем, али једној жени је био распорен стомак". Колико је веродостојно описан злочин и колико је заиста реалан, показује баш он који не изражава жалост због онога што се догодило, већ због тога што нешто мора да саопшти.

сније открило да је то била кћерка кувајтског амбасадора у Сједињеним Америчким Државама и да се њен идентитет због тога крио, а не због заштите њене породице у окупираном Кувајту. Тадашњи председник Сједињених Америчких Држава, Џорџ Буш, искоририо је њену причу у својој кампањи против Ирака.

Да ли је неопходно подсећати на то како су вршене манипулације за време рата у Хрватској и Босни. Снимане су српске сахране и представљане као муслиманске. Уосталом, ово што се догодило у Обрињу можемо поредити и са оним

Када су откривене гробнице у селима Клечка и Глођане, цела западна штампа била је исувише предострожна. Дописници нису хтели, како кажу, да се залегу са извештајима, јер можда и није све истина што је тамо речено, који би могли да их дискредитују, као Маркале. Али, када су откривени наводни масакри у Горњем Обрињу и Глоговцу, нико више није патио од страха да је у питању можда манипулација.

У овим случајевима ситуација за стране извештаче је очигледна – иако не постоје докази, а посебно ни случајно онакви докази као у претходна два случаја. Чак су докази за Глоговац више него проблематични. Нађене су само локве крви за које се амерички и вијетнамски ветеран, Бенџамин Воркс, пита да ли је то уопште људска крв, јер ни то није утврђено, а на СНН и ББС у вестима су приказани снимци спровођења мртвачког сандука кроз село, сахрана и бацања грудве земље на сандук и ништа више. То је довољан доказ да неко Србима данас прети "томахавкама", ракетама, авионима и агресијом.

У "Индипендент" – у од 4. октобра, По Вуд, дописник из Женеви, наставља да прати кризу на Косову и Метохији, иако се питате како – лако, седећи у албанском кафеу у Женеви, пијуцајући кафе, разговарајући мобилним телефоном са наводним командантима Албанаца на Косову и Метохији, а онда са обавештава како је био на терену и како се лично уверио у масакр албанских цивила и све оне злочине које је наводно српска власт починила.

Да бих скратио, господине председниче, пошто ме опомињете на време, до не сам један застрашујући пример. Ради се о ЕМБС, који су се истаkali у анти српској кампањи. Видите слику, испод је потпис Срђана Илића из Асошијет-прес, ради се о неком мудахедину потпуно очигледно, јасно чак и са околности удаљености, али је неко написао да се ради о српском полицајцу, који је ушао у склониште при нападу на недужне Албанце у суседној згради. Све је то српска рука потписала.

Нажалост, у свему томе морам да кажем, ово више говорим као човек, а не као министар за информације, члан Владе или савезни и републички посланик, оно што је српска срамота, оно што је наш јад, чемер и беда, јесте оваква новина у којој можете да прочитате великим словима – "Масакрирано 18 чланова породице Делу", без икакве провере, без ичијег објективног сазнања, без ичије потврде, а доле малим словима, антрфилеу – потврђена вест да су убијена петорица југословенских граничара.

Како можемо и како они који су тако објавили смеју да погледају било ко ме у Србији у очи, а понајпре, како би смели да погледају у очи родитељима породицама оних који су изгубили своје најближе на Косову и Метохији.

Теорија по којој "уосталом, Картагину морамо разорити", примењује се и данас. Ми, Срби, ми, грађани Србије и Југославије.

Садако Огата: хуманитарна катастрофа Шиптара трајала је колико и њен боравак у Реснику

Моралан човек би истину о злочину саопштио схватајући то као обавезу, схватајући то као људску дужност, а Абрамсу је жао што то мора да изговори, ваљда, рачунајући какве ће последице та његова лаж оставити на српски народ и шта ће после тога неке западне силе Србима на изврстан начин моћи да ураде.

Извештавање о ситуацији на Косову и Метохији није први и јединствени пут ширења неистине и полуистине западних медија, већ је један у низу добро савладаних метода опасније и далеко сежније борбе, него што то у први мах изгледа.

Не треба заборавити ни пример скоријег датума, који се односи на Заливски рат, када је млада Кувајтанка посетила амерички конгрес и изнела причу о ирачком кршењу људских права у Кувајту. Тврдила је да су ирачки војници изнели инкубаторе из болница, оставивши 15 беба ван инкубатора. Иако се ка-

што се догађало и 1939. године, пред почетак Другог светског рата, када је немачки официр, Алфред Наујокс, са својим командосима извршио убиство немачких цивила и после их обукао у полске униформе, што је изазвало Други светски рат.

Нешто слично догодило се и на сарајевској пијаци Маркале, када су Србији и српском народу уведене санкције само због тога што су, наравно, после се установило, неправедно оптужени за тај злочин, а онај ко је директно одговоран за жртвовање сопственог народа, никада за нешто слично није одговарао.

Зашто би онда страни извештачи одустали од својих устаљених навика? Инострана јавност је до детаља упозната са варварском природом Срба – било би исувише компликовано да се та слика мења. Једино баш велики и изузетно значајни интереси да постоје, можда би се и упустили у такву авантуру.

гославије, уколико будемо морали, уколико будемо принуђени, бранићемо се. Нападати никога нећемо. Нити нас интересује Калифорнија, нити Вестфалија, Баварска, нити било шта друго, себе и своју отаџбину да бранимо морамо. Бранићемо се како знамо и умемо, онако и онолико колико је то у нашој моћи. Немамо где да бежимо, немамо ни разлога. Ово је наша земља. Косово и Метохија јесте Србија, а Србије нема без Косова и Метохије.

Војислав Шешељ, потпредседник Владе Републике Србије:

ОТАЏБИНА ЈЕ У ОПАСНОСТИ

Наша отаџбина је у великој опасности. Нама прети агресија снага зла најмоћнијег војног пакта који је историја запамтила. Тај најмоћнији војни пакт на речима проповеда слободу и демократију, а сеје зло где год се појави. Тај војни пакт предводе западне силе – Америка, Енглеска, Француска, Немачка и друге. Њима није ни до слободе, ни до демократије. Тамо где су они сејали своје смртоносне товари, гажена је демократија и убијана слобода. Оно што су Американци депенијама радили у Латинској Америци, наменили су сада нама. Где год се појавио трачак слободе, у корену су га уништавали. Њих слобода не инте-

Ми желимо мир, али ако га други неће и ако хоће да нас нападају, бранити се хоћемо. Резервну отаџбину немамо, ову сачувати морамо. Рекао је један амерички генерал, Шорт, недавно после оних њихових вежби по Македонији и Албанији, како је грмљавина његових млазњака звук слободе. Надам се да никада такав збук слободе наша деца неће чути.

Да завршим са једном латинском пословицом: "Правда понекад спава, али никада не умире".

ресује као једна конкретна категорија, као слобода човека појединца или слобода народа. Њих интересује само фраза о слободи, у оној мери у којој може бити покриће за њихове злочиначке шљеве и амбиције.

Док смо посматрали те злочине на другим меридијанима, повремено смо их осуђивали, али, изгледали су нам тако далеки – кад су водили злочиначки рат у Вијетнаму, кад су убијали теписима бомби вијетнамску децу – мислили смо да је то немогуће у Европи; кад су бомбардовали Либију, кад су интервенисали у многим латинскоамеричким земљама, кад су на власт довели генерала Пиночеа, диктатора Маркоса, кад су

на власт довели генерала Сухаита, мислили смо – то је негде тамо далеко, то изгледа као да се дешава у бајни – а сада то исто раде у Европи.

На глави да дубимо ми Срби, Американцима не бисмо угодно били. Баш њих брига колико Шиптара живи на Косову и како живе. Баш Американце брига имају ли Шиптари слободу и демократију или немају. Баш Американце брига имају ли Шиптари хлеба или немају. За њих су Шиптари данас оруђе, богом дано оруђе да постигну сопствени циљ. Шиптари су, дакле, њихово топовско месо. Да није албанске националне мањине на Косову и Метохији, они би смислили нешто друго, јер им је циљ да поцепају и униште Србију. Ако средство нису Шиптари, јер би се могло десити да сви Шиптари у једном тренутку оду, они би смислили неко друго средство, измислили би неку коалицију Војводина, измислили би тако нешто слично. Битно је да је то у функцији растурања Србије.

Шта год сада да кажемо, у коју год слободарску и демократску тековину да се закунемо, какву год демократску форму да спроведемо у нашој земљи, њих то неће задовољити. Њих може задовољити само ако унапред пристанемо на капитулацију, ако унапред пристанемо да се њихове трупе стационирају на Косову и Метохији, па онда у Војводини, у Рашкој области, у Црној Гори.

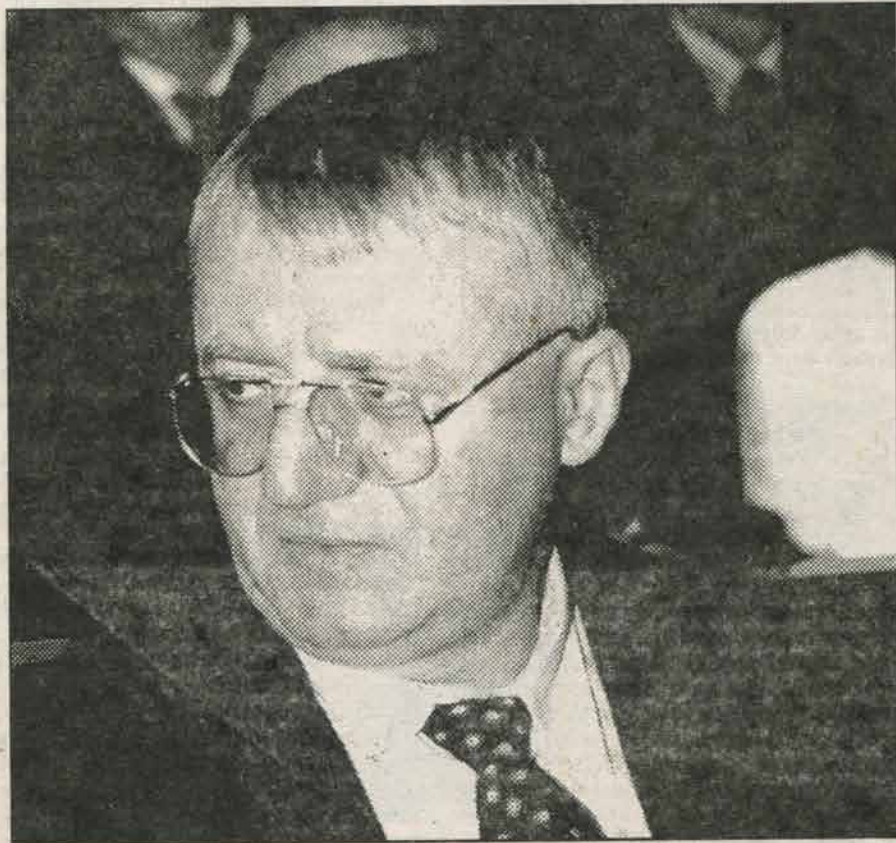
У припремној фази против нас они воде специјални психолошки рат. Наглазе пету колону у Савезној Републици Југославији. Пету колону су нашли у великом броју шиптарских политичких странака и те странке сада призивају интервенцију НАТО пакта.

Док не дође до евентуалне интервенције, ми можемо да третирамо и овако и онако, да будемо и сувише добре воље па да прећутимо, али, ако дође до интервенције НАТО пакта, који од тих шиптарских политичара који су призивали интервенцију може остати на слободи, који може сутра са нама да учествује у дијалогу, која од тих странака може сутра да постоји? И ти који планирају агресију на нашу земљу, нека се питају каква ће после агресије бити судбина албанске националне мањине, јер ми нећемо капитулирати, нећемо се предати и нећемо одустати од одбране наше земље.

Њима није тешко да изруче товари бомби на Савезну Републику Југославију, да изруче товари ракета томахавак, то могу да ураде. Могу да нам изазову страшне жртве. Могу огромна материјална разарања да изазову. Али, шта ће онда да раде?

Данас Савезна скупштина проглашава стање непосредне ратне опасности, на предлог Савезне владе. То није обичан акт. Шта тај акт подразумева?

Јасно је свим државним органима шта треба да раде. Не треба их сада посебно саветовати, нити им објашњавати. Зна се шта треба да ради војска, шта треба да ради полиција, шта треба да ради државни апарат, шта државна предузећа. Али, шта то даље подразумева?

Тамо где су авиони НАТО пакта сејали своје смртоносне товари, гажена је демократија и убијана слобода

Стране непосредне ратне опасности подразумева да сваки грађанин, свака приватна институција и свака приватна фирма имају своје обавезе. Онај ко буде колаборациониста, тај мора да сноси законске последице. Ко су колаборационисти? Они који помажу агресору. Како се агресору може помоћи? Може се помоћи непосредно, учешћем у његовим оружаним дејствима, пропагандним акцијама и шпијунирањем.

Онај ко помаже агресору долази под удар Кривичног закона. У оваквом стању непосредне ратне опасности, или у ратном стању, зна се како се примењује Кривични закон и ту не треба имати милости. И они који сада служе западним силама у вођењу пропагандног рата, нека то знају. Као да ми не знамо да су дипломате из америчке амбасале лобирали неке посланике пред ову Скупштину. Ја ћу вам рећи. Ишли су у Нови Сад, разговарали са посланицима коалиције Војводина, и новац нудили, и

Би Сијем" и свим другим сличним агенцијама.

Ту су ствари до краја јасне и као такве ће морати да буду третиране и од стране надлежних државних органа. Није западним силама циљ никаква аутономија за Косово и Метохију и никаква аутономија за албанску националну мањину у нашој земљи. То њих апсолутно не интересује. Ево, ми можемо одмах да кажемо Немцима, Французима, Шпанцима да прихватамо сва она аутономна права која су Шпанци дали Баскији, све што су Шпанци дали Баскији и ми прихватамо. Све оно што су Немци дали Лужичким Србима, ми апсолутно прихватамо. Све оно што су Французи дали Корзиканцима, ми апсолутно прихватамо. И још поврх тога, спремни смо да прихватимо све што међународне конвенције предвиђају као индивидуална и колективна права припадника националних мањина.

Западне силе траже капитулацију.

тне опасности за сваког грађанина ове земље представља нову обавезу, нову улогу у склопу одбрамбених припрема земље. Ми не смејемо толерисати унутрашњу субверзију.

Шта Влада мора да ради уколико дође до агресије? Више нема разговора ни са једном државом агресором. Више немогуће да држимо дипломатске односе ни са једном државом агресором. То је сасвим нормално. Ништа нормално је од тога нема.

То је сада обавеза за Владу. Не знам да ли је Влада о томе већ размишљала или није, али ће морати. Онај ко нас не падне, више с нама ништа нема док не плати ратну штету, док се не потпише мировни уговор. Чиме год да се пружа евентуална агресија, после агресије може се ићи само на мировни уговор. Док се не потпише мировни уговор с том државом нема дипломатских односа. Ратна штета се мора платити да свима стави до знања, као што се неће предати, нећемо од тога ни одустати.

Даме и господо савезни посланици народ не треба плашити, али је народ свестан свих опасности пред којима налази. Нема човека у овој земљи који не осећа ту опасност. Народ је спреман на све изазове. Народ грца у беди. У шкој смо економској кризи. Народ критикује власт, напада власт, с правом напада власт, с правом нас критикује, али народ неће никоме да преда ниједан педаљ Савезне Републике Југославије.

Где год сам се кретао, у последње време само кроз Србију, а раније и кроз Црну Гору, свуда сам наишао на таква става обичних грађана. Нисам срео човека, осим ако не припада овим издајничким клановима, овим малим беззачиним агентурама које се називају политичким странкама, или ако не припада неком издајничком медију, који би рекао да Косово треба предати. Ако грађани Савезне Републике Југославије сматрају да Косово не треба предати, Косово се не сме предати. Косово не сме предати. Косово и Метохију морамо одбрани свим средствима.

Колико су поковарени ти западни пропагандисти?! Чуде се што ми изјављујемо да ћемо се бранити. Чуде се што ми најављујемо да ћемо предузети оне мере које би они одавно предузели да је реч о њиховим земљама и да су њихове земље у таквој опасности. Како се усуђујемо уопште да помислимо да разкидамо дипломатске односе, да хапсимо овде њихове агентуре и слично?!

Пре неколико дана, редакција листа "Данас" добила је 500 хиљада динара од СОРОС-а, од Соње Лихт непосредно, као да ми не знамо шта се ту дешава, као да не знамо које се паре врте и којим каналима. Све знамо и понашаћемо се према својим сазнањима, увек отворено и јавно, али под удар Кривичног закона мора да дође свако антидржавно деловање и свако служење евентуалном страном агресору, свима онима који напредују на нашу независност, на наш државни суверенитет и територијални интегритет.

Топовско месо: Шингари су за Американце богомдано оружје да постигну сопствени циљ

давали сугестије како данас треба да наступе, као да смо ми неозбиљна држава и ништа не знамо, као да ништа не можемо открити, као да ми немамо неке изворе информација.

Е, ти који су се отворено ставили у службу евентуалног агресора, мораће да воде рачуна о својој судбини. Као да ћемо дозволити да разне радио и телевизијске станице преносе овде емисије пропагандних сервиста за специјално ратовање Америке, Немачке, Француске, Енглеске. Шта је "Глас Америке"? То је пропагандна агенција америчке владе, чији је задатак да постигне неке политичке и војне циљеве. Шире лажи, клевете, измишљотине, сеју страх, недоумицу, конфузију. Ко им помаже, долази под удар закона. Тако је и са "Дојче Веле", са "Слободном Европом", са "Би

Поред тих политичких странака, оне се покушавају укључити и у државну структуру. Видимо шта се дешава у Црној Гори. У Црној Гори је део државног апарата врбован од стране западних сила и то је данас потврдио и председник Републике Мило Ђукановић у својој изјави за јавност. Јуче је у Београду гласао са Саопштење Врховног савета одбране, а данас се окренуо против тог саопштења, данас повлађује западним силама и то мора да му донесе одређене консеквенце. Какве?! Видећемо у оквиру стања непосредне ратне опасности. То је један облик ванредног стања, степенуваног ванредног стања. То доноси одређене правне последице.

Свако својим понашањем може на себе навући одређене консеквенце или их од себе одбити. Стање непосредне ра-

ЗАКЉУЧЦИ САВЕЗНЕ СКУПШТИНЕ

1. Савезна скупштина, изражавајући народну вољу, пружа пуну подршку Републици Србији – одлукама Народне скупштине Републике Србије и Владе Републике Србије – и свим мерама које су предузете на одбрани територијалног интегритета и суверенитета наше земље, легалном и легитимном обрчуну са терористичким бандама, нормализацији прилика на Косову и Метохији и свим настојањима да се мирним путем, политичким средствима траже решења за проблеме у овој покрајини Републике Србије.

2. Савезна скупштина још једном потврђује принципе у складу са којима се проблеми на Косову и Метохији могу успешно и трајно решити у интересу свих:

- дијалог, као једини пут мирног и демократског решења проблема на Косову и Метохији;
- поштовање територијалног интегритета и суверенитета Републике Србије и СР Југославије;
- решења усклађена са уставима Републике Србије и СР Југославије и међународним стандардима у области људских и грађанских права и права припадника националних мањина;
- равноправност свих грађана, свих националних заједница и етничких група на Косову и Метохији, без могућности за било чију мајоризацију.

Савезна Република Југославија биће гарант решења заснованих на овим принципима уз пуно поштовање темељних одређења Повеље Уједињених нација, Хелсиншког завршног документа, Париске повеље ОЕБС-а и Оквирне конвенције Савета Европе о заштити права припадника националних мањина.

3. Савезна скупштина оцењује да је суштински узрок проблема на Косову и Метохији албански сепаратизам чији је циљ да се распарча Република

Србија и разбије Савезна Република Југославија.

Терористичке bande албанских сепаратиста у покушају угрожавања територијалног интегритета и суверенитета наше државе починиле су стравичне злочине против човечности – киднапујући, убијајући, силујући, мучећи и масакрирајући грађане свих националности који нису прихватили њихове криминалне циљеве.

Према њима су снаге одбране народа и државе предузеле мере у обиму и интензитету потребном да се одлучно стане на пут њиховом злочиначком деловању.

4. Савезна скупштина одаје пуно признање припадницима Војске Југославије и Министарству унутрашњих послова Републике Србије који су професионално, пожртвовано – уз велику храброст и жртве – заштитили нашу државну границу, разбили терористичка упоришта, спречили покушаје етничког чишћења од стране албанских терориста и заштитили грађане Косова и Метохије од даљих страдања.

5. Поразом терориста, масовном предајом оружја и војне опреме, враћањем избеглих грађана, који су због дејстава терористичких група привремено напустили своје домове, у своја села; обезбеђивањем неопходних средстава за нормализацију живота хуманости, несебичности и пожртвовањем грађана читаве земље – створени су услови за убрзану нормализацију стања на Косову и Метохији које је данас и са становишта безбедности, социјалне и укупне политичке ситуације много повољније.

6. Формирањем привременог Извршног већа АП Косова и Метохије – без прејудицирања политичког решења – настављено је са јачањем цивилних структура које ће свим грађанима обезбедити успешније и организованије задовољавање основних жи-

Савезна скупштина захтева да се престане са претњама, уценама и притисцима према нашој земљи

вотних потреба у области образовања, здравства, снабдевања, функционисања инфраструктурних објеката, покретања производње у циљу бољег живота за све грађане који на Косову и Метохији живе без обзира на националну, верску и ма коју припадност.

7. Савезна скупштина најоштрије осуђује земље чије су територије и политика послужиле као подршка и базе за обуку, финансирање, наоружавање и пребацивање терористичких банди на територију Савезне Републике Југославије у рејон Косова и Метохије и упозорава да међународна заједница својим ставовима и документима недопустиво потцењује деловање албанских терориста.

Савезна скупштина најоштрије осуђује агресивно понашање и деловање Републике Албаније која се претворила у прави полигон и највећу базу терориста и међународног криминала у Европи. Сталним изазивањем бројних конфликата и провокација ширих размера на граници, Албанија је отворено испољила освајачке претензије према територијама суверених држава и претензије стварања "велике Албаније", која представља континуитет исте такве фашистичке творевине из времена Другог светског рата.

Савезна скупштина захтева да међународна заједница осуди и санкционише овакву политику Републике Албаније која је фактор дестабилизације и угрожавања мира у региону Балкана и југоистока Европе.

8. Савезна скупштина истиче значај информисања домаће и иностране јавности о стварном стању на Косову и Метохији, државној политици и резултатима, и одаје признање медијима и новинарима који професионално, одговорно и истинито информишу јавност.

Савезна скупштина истовремено најоштрије осуђује све покушаје медијских манипулација – прикривање злочина које су починили терористи од међународне јавности, избегавање осуде терориста, измишљање и објављивање вести о лажним страстиштима, о некаквој "хуманитарној катастрофи" и срамни покушаји инсценирања "масакра". Ради се о познатим методама и сценарију који је примењен у разбијању држава у региону Балкана и који служи као основа за притиска, претње и уцене који се упућују нашој земљи. Они нису у служби мира, демократије и борбе за људска права, него у служби тероризма, сецесије и оних фактора који настоје да дестабилизацијом региона Балкана остваре своје хегемонистичке интересе.

9. Вођена својим државним и националним интересима, чврсто решена да брани територијалну целокупност и суверенитет, окренута миру, добросуседским односима и сарадњи на равноправним основама са свим државама и народима – Савезна република Југославија жели и очекује да заузме своје место у свим међународним организацијама и институцијама, да равноправно и активно учествује у савременим политичким, економским, културним и другим интеграционим процесима у Европи и свету. СР Југославија је спремна да врши сва права и све обавезе које проистичу из чланства у међународним организацијама и институцијама.

10. Савезна скупштина истиче значај Московске изјаве председника СР Југославије Слободана Милошевића и председника Руске Федерације Бориса Јељцина, и оцењује да су у остваривању тог документа постигнут велики позитивни резултати по свим тачкама.

Савезна скупштина констатује да, уз све евидентне примедбе које је ставила на Резолуцију 1199 Савета безбедности ОУН, СР Југославија у целини

испуњава садржину резолуције – дејства су окончана, антитерористичке снаге враћене у своје базе, сви делови Косова и Метохије потпуно отворени за хуманитарне организације, дипломате и новинаре; створени су сви услови за дијалог, очекује се да дијалог одмах почне.

Једини неиспуњени део садржаја резолуције односи се на обавезу албанских партија и покрета на Косову и Метохији који евидентно нису испунили обавезе садржане у тачкама 1, 2, 3. и 6. Резолуције Савета безбедности ОУН 1199. Савезна скупштина посебно указује на флагрантно кршење обавеза из Резолуције 1199, тачки 7. и 11. од стране Републике Албаније; која крши и обавезе из Резолуције Савета безбедности 1160, као и принципе Повеље ОУН и завршног документа ОЕБС-а.

11. Савезна скупштина подржава став Савезне владе да – уважавајући предлог Руске Федерације – позове мисију Организације за европску безбедност и сарадњу да се непосредно увери у позитиван ток најважнијих процеса на Косову и Метохији. Ово је још једна манифестација отворености наше земље, њене заинтересованости и спремности на равноправну међународну сарадњу.

12. СР Југославија, као мултинационална, мултикултурна земља не дели своје грађане по националној, верској или било којој другој припадности. Трајно је опредељење СР Југославије да се људска и грађанска права користе и да их остварују сви грађани, да чувају и негују своје националне особености – језик, писмо, традицију, културу и обичаје. СР Југославија прави јасну разлику између својих грађана, на једној, и терориста, сецесиониста, свих који покушавају да угрозе њен опстанак, на другој страни. Зато још једном позивамо представнике албанске етничке заједнице да одмах наставе дијалог са државном делегацијом Републике Србије. Савезна скупштина наглашава значај равноправног учешћа у дијалогу свих националних заједница које живе на Косову и Метохији.

13. Савезна скупштина захтева да се престане са претњама, уценама и притисцима према нашој земљи и народу.

Савезна Република Југославија никада се неће одрећи дела своје територије, никада неће издати свој народ, нити се одрећи својих виталних, државних и националних интереса.

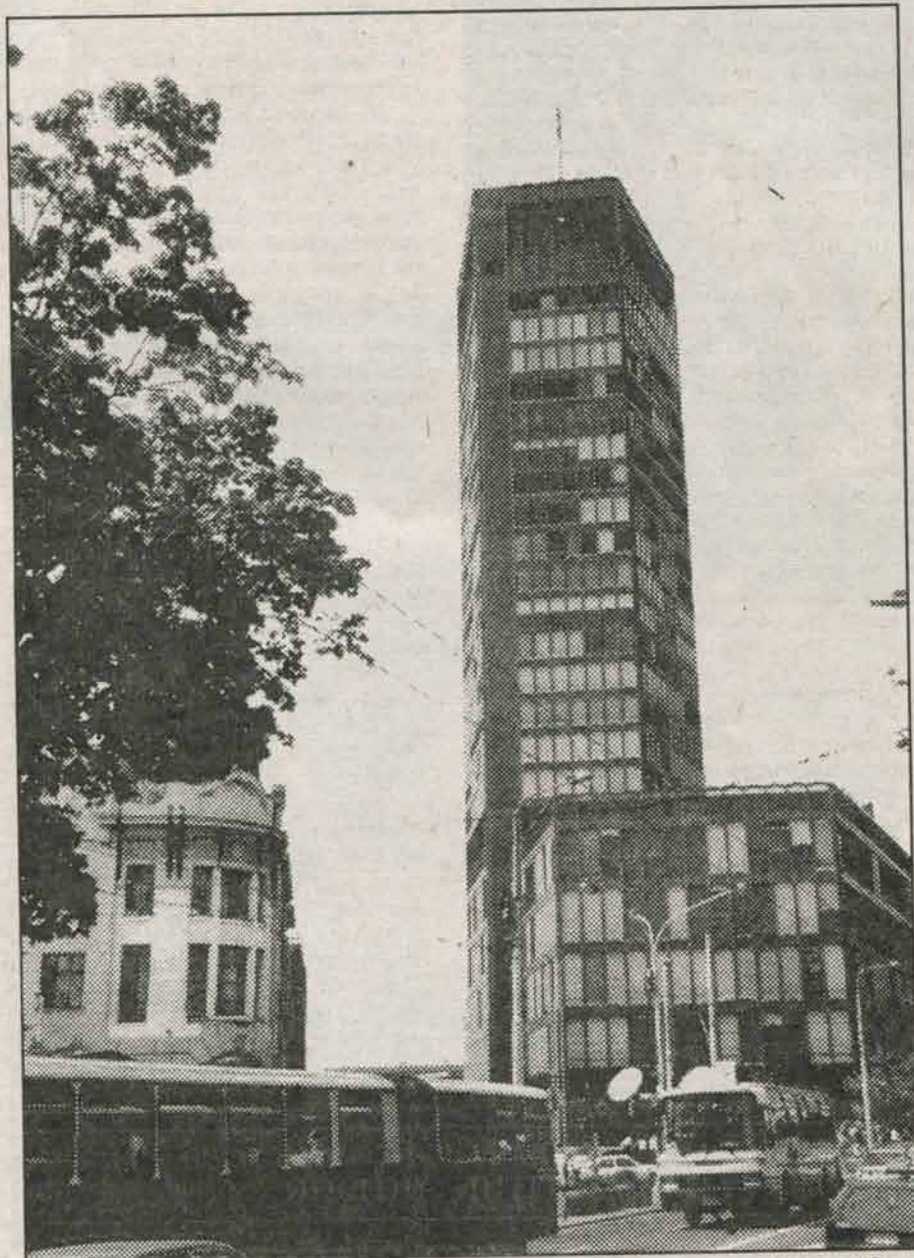
Савезна скупштина истиче да се проблеми на Косову и Метохији могу решити само политичким средствима, дијалогом, уз пуно поштовање и равноправност свих грађана, а међународна заједница томе може допринети осудом тероризма, спречавањем било какве помоћи терористима, притиском на представнике Албанаца да отпочну дијалог, подршком економској, политичкој, културној и свакој другој сарадњи у региону Балкана и Европе.

14. Савезна скупштина одаје признање парламентарима и парламентарцима пријатељских земаља на њиховим принципијелним ставовима о Косову и Метохији као унутрашњем питању Србије и СР Југославије, на подршци мирном и демократском решењу свих питања у складу са међународним стандардима и равноправношћу свих грађана и заједница. Савезна скупштина посебно цени осуду тероризма и сепаратизма и одлучно противљење метода притисака, санкција и војних претњи.

Савезна скупштина позива и парламенте других држава да дигну свој глас против претњи силом, притисака и уцена којима је данас изложена СР Југославија, јер се тиме крши суштина Повеље Организације уједињених нација и принципи о равноправности, суверенитету и независности држава и народа.

СТРАНЕ АГЕНТУРЕ У ДОМАЋИМ МЕДИЈИМА

Влада не води никакву битку са приватним медијима. Они ће моћи да се слободно баве информативном делатношћу, штампањем новина, радиотелевизијском дифузијом, електронским медијима. Дакле, неће бити никаквих сметњи, никаквих ограничења. Али, Влада ће спречити стављање приватних медија у функцију продужетка спољних агентура за вођење специјалног психолошког рата против наше земље.

Злоупотребили слободу: неки електронски медији ставили су се у службу страних агентура за вођење специјалног психолошког рата против Србије

Водитељ: Добар дан поштовани слушаоци Радија Б-92 и свих станица чланица асоцијације независних електронских медија. Моје име је Бојана Лекић, ово је интервју дана Радија Б-92 наш данашњи гост је потпредседник републичке Владе и лидер радикала др Војислав Шешељ. Др Шешељ желим вам добар дан, изражавам истовремено разочарење што нисте испунили једно од предизборних обећања, ослободили државне медије партијских стега и тако нам омогућили да рецимо, овај разговор водимо пред милионским аудиторијумом. Но, добро има и слободних станица, којима ће бити драго да чују ваш и мој глас.

Др Шешељ: Код нас су електронски медији у принципу ослобођени партијских стега. Ја мислим да изванредан проблем још постоји код државних медија. А што се тиче приватних они су сасвим слободни. Претеривања иду у другом правцу. Ја мислим да су неки електронски медији злоупотребили слободу коју имају, и ставили се у службу страних агентура за вођење психолошког специјалног рата и ми ћемо као Влада у најскорије време интервенисати и спречити такву делатност.

Издаја највише боли

Водитељ: Ја претпостављам да као човеку који је био оштар опозиционар бар у претходном периоду непосредно пред улазак у Владу, државни медији оно што вас сигурно највише боли, мене макар као пореског обвезника и лојалног грађанина, државни медији највише боле.

Др Шешељ: Мене највише боли издаја. Ја знам да нам је лоша ситуација у државним медијима, али у неким приватним медијима имамо издају на делу. Какав сам ја порески обвезник утолико што се од моје плате одбијају одређени доприноси, никада неки други порез нисам плаћао јер нисам имао такву имовину. То као порески обвез-

ник резонује Американац. У нашој земљи се резонује као грађанин. У нашој земљи грађанин и патриота брани отаџбину, а не служи њеним непријатељима и њеним противницима. И кључни проблем данас у Србији су они медији који су се ставили у службу спољних сила.

Водитељ: Претпостављам да ћемо у овом интервјуу због актуелне ситуације пуно говорити и о ситуацији у медијима, дакле, око тога не треба да се секирате за то ћемо одредити време.

Др Шешел: Зар вам ја личим на некога ко се секира?

Водитељ: Морам да вам кажем некада, нажалост, не.

Др Шешел: Зашто нажалост? Секирајте се ви.

Водитељ: Ја се секирам, сво рецимо, проблем издаје

Др Шешел: Ви се секирајте, ја делујем.

Влада узвраћа ударац: Министарство информисања упутило је званично упозорење свим електронским медијима

Водитељ: Драго ми је пошто делујете у државним структурама очекујем од вас да најпре почнете да делујете у државним медијима, а не у приватним.

Др Шешел: Ја ћу да делујем тамо где прво проценим да је најнеопходније. Најнеопходније је тамо где је дошло до инфилтрирања страних агентура и тамо где је дошло до отвореног антидржавног деловања. Луче је наше Министарство информисања упутило једно званично упозорење свим електронским медијима, ја сам у неколико наврата то у својим говорима истицао. Ако то не буде довољно ми идемо са предузимањем оштрих мера од стране Владе Србије и те мере можете очекивати у најскорије време, уколико сутра.

Водитељ: Биће ми задовољство да чујем детаље тих мера у овом интервјуу, али пре него што бих прешла на

решимо, то саопштење занима ме да ли ћете ви дозволити да ја као грађанин, дакле, и Словен, онај коме је емоција можда значајнија од пореза, проценим сама да ли мени издаје медиј када у веома сложеној ситуацији, примера ради, ако се задржимо само на јучерашњем дану, и када поред многих веома патриотских говора у које вероватно убрајате и свој, државни дневник почиње радосну Европу и песмом "Живети, живети лепо је живети". Мислите ли да је то нормално и да то не представља извесни степен издаје?

Др Шешел: Не мислим да је то издаја када је та манифестација радост Европе одржана у нашој земљи. Ако почиње једном дечијом песмом "Живети лепо је живети" програм државне телевизије мислим да је то и у функцији ових наших одбрамбених припрема. Јер и на тај начин исказујемо своју љубав према животу, своју љубав према свим људима, према човечан-

Др Шешел: И не дозвољавамо да на неко супротним тумачењем државног интереса сузбија могућност одбране онога што смо ми дефинисали као државни интерес. А на следећим изборима, ми народу одговарамо за то да ли смо исправно водили државну политику или нисмо. А такав систем коме би свако могао сасвим самостално да одлучује шта је државни интерес и да се сасвим слободно према њему поставља, нигде у свету никада није постојало. То би била нека апсолутна анархија која није могућа ни у сновима најубеђенијих и најискренијих анархиста.

Сламање тероризма најважнији задатак

Водитељ: Ја сам вама управо и поставила то питање због тога што сте ту количину гласова добили измеђ осталог и због тога што сте рекли да ће један од првих задатака да вам буде да државне медије ослободите партијске контроле и зато је моје прво питање тако и гласило. Због чега нисте испунили то изборно обећање?

Др Шешел: То изборно обећање ћемо сигурно испунити пред нама је још три и по године, свега шест месеци делује ова Влада народног јединства. То није могао бити приоритет јер смо се преокупирали неким другим обавезама. И то ће доћи сигурно на дневни ред већ је пројекат Закона о информисању готов у министарству, треба још да иде на усаглашавање на међустраначко усаглашавање коалиционих партнера, па ћемо о њему обавестити јавност. Није то први задатак, имали смо важније ствари. Важније је било упути шти теористичко деловање шиптарских сепаратиста на Косову и Метохији, ту смо солидно успели. И важније је било решити неке од најакутнијих економских и социјалних проблема, ми смо показали да се ипак прилично солидно носимо са тим проблемима у посебно отежаним околностима.

Водитељ: Значај који придајете медијима указује да је у томе могла да вам помогне много боља државна телевизија.

Др Шешел: Помогла би нам и државна телевизија да је била много боља него што је досадашња. Ја и даље имам много, много примедби на понашање државне телевизије, на конципирање њеног програма, на њен информативну делатност. Мислим да са аспекта ових проблема на Косову и Метохији да је њихова информативна и пропагандна делатност морала да буде много боља. Да ти програми сада када је држава угрожена морају имати много више патриотског садржаја али то питање ћемо ми постепено решавати у складу са укупним другим активностима којима се бавимо.

Водитељ: Хтела сам ово да кажем ако све то кажете због чега ви као човек врло оштар на речима, посебно кад

осећа да је погођен неки од његових кључних начела, користите тако благе речи везане за једну огромну машинерију медијску која би и сами кажете мог да да помогне и у овој ситуацији овом народу. А остврљујете се на неке који су слабији. Не кажем не и битнији јер ја сматрам да су сви медији битни, али је та неравномерност у оценама нешто што, ајде да кажемо у најмању руку смета.

Др Шешељ: Не ви сте давали неке оцене, ја мислим да вам оцене нису умесне. Проблеми се решавају према њиховој тежини. Ја сматрам да прво треба решавати најтеже проблеме. Овог пута то је проблем опстанка државе јер је држава угрожена најмрачнијим силама овога света, на челу са агресивним НАТО пактом. И ми морамо пре свега тиме да се позабавимо. Ово што ви потенцирате као главни проблем заправо је проблем споредног карактера.

Водитељ: Ви сте потенцирали те медије.

Др Шешељ: Ја јесам потенцирао, али у тренуцима када нам држава није била толико угрожена.

"Лајавци" западних сила

Водитељ: Не, не мислим и ову битку са приватним медијима сте ви потенцирали.

На савезном нивоу, Српска радикална странка је и даље опозициона политичка партија

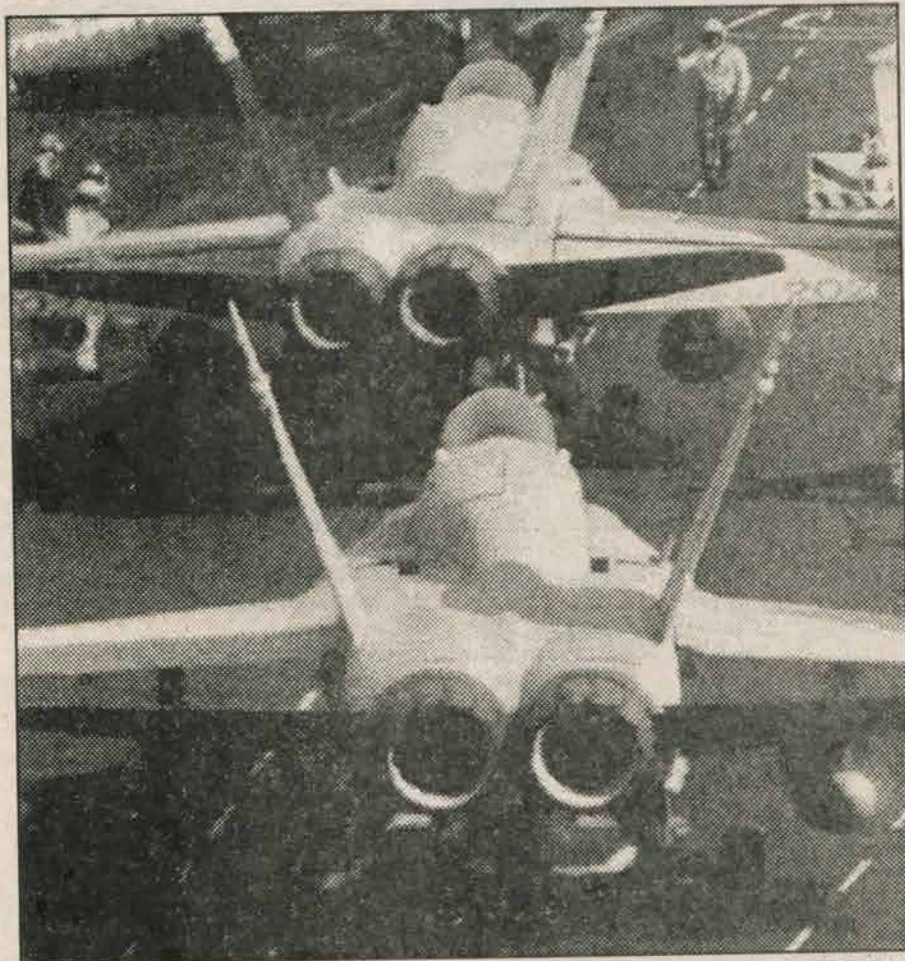
Др Шешељ: Не. Нема ту никакве битке са приватним медијима, апсолутно нема никакве битке са приватним медијима. Ви покушавате да плашите власнике приватних медија. Ми ћемо их само охрабрити да они нису ни у каквој опасности. Моћи ће сасвим слободно да се баве информативном делатношћу, штампањем новина, радио

телевизијском дифузијом, електронским медијима дакле, ту неће бити никаквих сметњи, никаквих ограничења. Али ћемо спречити стављање тих приватних медија у функцију продужетка спољних агентура за вођење специјалног психолошког рата против наше земље.

Јер шта је интерес власника једног приватног медија? Ако се бави информативним програмом да уредно, благовремено информише јавност о свим политичким, економским и другим збивањима. Интересује га да се бави културним програмом, уметничким програмом итд. Али који интерес може имати приватни медиј који се директно веже за служење некој страниј агентури? Обично су то финансијски интереси и ми полазимо од тога. Који је то медиј који прима паре из иностранства? Ми за многе од њих знамо. Примају толико и толико пара из иностранства и онда се поставља питање од кога примају. Можда неко има неког приватног спонзора, не искључујем такву могућност, неко има рођака у Америци па му тај пошаље неколико хиљада долара, да би одржао локалну радио станицу негде у Србији. Али постоје медији који примају новац од државних агентура, америчких и западноевропских. И од међународних институција које се бави субверзивном делатношћу као што је СОРОС ова фондација. Они који примају новац од америчке Владе, од немачке Владе, или других западних влада, отворено су се ставили у шпијунску службу. Ту нема никакве сумње. Је ли то чињеница?

Водитељ: Већ и са том чињеницом што примају новац?

Др Шешељ: Јесте, је ли чињеница да је Америка непријатељска сила према нашој земљи? Јесте. Америка је за све време од распада бивше Југославије до данас потпомагала, подржавала све

У случају бомбардовања узвратићемо свим средствима: ако не можемо да дохватимо Калифорнију, америчких војника има и на ближним просторима

српске непријатеље, водила изразито антисрпску политику, врхунац су достигле њене претње да ће се Србија бомбардовати. Је ли Немачка водила антисрпску политику? Јесте. Енглеска, Француска јесте. Зашто би велике силе које воде антисрпску политику некоме у Србији давале паре? Зато што воле српски народ? Не. Због тога никада нису давале паре зато што воле српски народ. Дају паре зато што очекују да неко служи њиховим интересима. Да неко одавде изнутра потпомаже њихове антисрпске напоре. Ко је то одавде, то су неке мале политичке партије за које знамо да примају новац и то су медији. То су неке радио станице, неке телевизијске станице и неки листови. Они добијају новац да би деловали овако како делују. Да би сви добијали новац, када би сви медији у нашој земљи добијали новац без обзира на оријентацију онда би рекли па можда ти Американци воле да се у нашој земљи развије демократија, можда подржавају развој информативне сфере. Међутим, они одабирају медије које ће потпомогати само на основу антисрпског опредељења.

Водитељ: Одакле вам то? На основу чега то кажете?

Др Шешел: На основу реалног антисрпског опредељења ваше радио станице, и неких других радио станица у Београду, Србији неких локалних телевизијских станица.

Сателитски тв програм прогнан из Америке

Водитељ: У чему видите антисрпско расположење овог радија?

Др Шешел: Прво у томе што емитујете програм страних радио станица. И то не комерцијалних, не приватних него радио станица које имају искључиво шпијунско пропагандну и психолошку делатност. То су Глас Америке, Слободна Европа, Дојче веле, Франс ентэрнисионал, ББЦ итд. Зашто би Американци имали програм на српском језику за нашу земљу? Је ли неку зарату ту постижу? Никакве зарате нема ту, никаквог материјалног учинка. Је ли нешто рекламирају кроз тај свој програм? Ништа не рекламирају. Они покушавају обликовати свест наших људи у складу са својим интересима. Њихови интереси и интереси наше државе су у оштрој колизији. Ми једноставно морамо спречити могућност таквог њиховог деловања на нашем простору.

Са друге стране, они су одавно спречили емитовање нашег сателитског телевизијског програма на територији Америке. Ви знате да је то спречено пре неколико година. Ако ми не можемо у Америци да емитујемо свој програм, и ако плаћамо сателит да би се он емитовао, зашто бисмо дозволили да они то бесплатно остварују у нашој земљи.

Водитељ: Ево овако, пошто сам ја била јако добра и пустила...

Др Шешел: Од вас се и очекује да будете добри.

Водитељ: Драго ми је да су вам очекивања таква, знам да имате и друга очекивања па не бих ни та друга да изневерим

Др Шешел: Нисам ја рекао да ја очекујем, него кажем од вас се очекује да будете добри.

Водитељ: Ја се надам да слушаоци то очекују. Али очекујете ви да се ја држим неких речи изговорених претпостављам. Елем пустила сам вас да ово све сада испричате да би имали ту позицију са које расправљамо. А то је сада следеће, 90 и неких година или непосредно, да кажемо овако шест месеци сте само у влади, пре тога сте говорили критикујући предложени Закон о информисању госпође Радмиле Милентијевић да ви немате као опозиционар ништа против да у ову земљу пристижу паре макар и тако што ће неко да финансира медије, да само то треба да се зна. Даље, што се тиче...

Др Шешел: Да останемо на овоме па ћемо после ићи даље.

Водитељ: Чекајте само...

Др Шешел: Једно по једно.

Водитељ: Ево овако...

Др Шешел: Што гомилате сада питања, идемо једно по једно.

Вук Драшковић за "Глас Америке"

Водитељ: Само да се вратим па ћу опет да вас пусти да причате, само да се вратим на оно што сте ви већ изrekli. Дакле, да се само зна. Друго, не мислим да је, да се одмах разумемо, нисам ни овлашћена нити имам тенденцију, али право да вам кажем и лично осећање да браним неке друге медије, медије које сте ви међутим, до сада пуштали на миру што се каже, нисте помињали врло често на њима давали изјаве. Нисте сте бунили против увођења Гласа Америке на фреквенцију Радио телевизије Студио Б, итд. То су просто чињенице, а шта ја о њима мислим то је у овом тренутку мање битно. Дакле, ако ја и Радио Б-92 добијемо паре са стране, а говорим о нама зато што осећам се позваном да о овој фирми говорим не бих да говорим о другима, да ли сте ви икада имали примедбу на то како се професионално обавља посао на овом радију, а не бих сада да вас подсећам на те изјаве, забележене су у овом студију, додуше на овој другој столици сте седели када сте рекли да се ми политички можда и разликујемо али да је ово станица која изузетно професионално обавља свој посао.

Др Шешел: Баш сам тако рекао.

Водитељ: Да. То смо пуштали као јуингл за наш радио.

Др Шешел: Да. Мало другачије је то било. Идемо редом сада.

Водитељ: Ајмо.

Др Шешел: Прво ја се ни данас не слажем са Радмилом Милентијевић и њеним пројектом Закона о информис-

сању. Мислим да је то био веома лош пројекат. Друго, ја се и данас залажам за то да странци улажу новац у нашу земљу капитал па и у медије. Али ја не је улагање капитала када очекујете да вам то улагање донесе профит да вам донесе зарату, а друго је кад ви некоме поклањате новац да би деловао у складу са вашим интересима. То су две битно, битно различите ствари. Друго, када је реч о Гласу Америке и емитовању његовог програма на Студију Б...

Водитељ: Признаћете да може да да новац и да неко изневери моје ваше интересе?

Др Шешел: Може и да изневери можда ћете ви сада изневерити а сте добили новац...

Водитељ: Рецимо...

Др Шешел: Па сада послушајте гестију Владе Србије.

Водитељ: Ја вас питам да ли смо својим програмом

Др Шешел: Чекајте да дођем до тога, идемо редом. Ја сам све запамтио што сте ви мене питали

Водитељ: Одлично.

Др Шешел: А ви бисте хтели да ја задржим само на последњем питању. Идемо редом.

Водитељ: О. К.

Др Шешел: Када је реч о емитовању Глас Америке преко Студија Б, ви знате да је једном Управни одбор томе расправљао, да је Управни одбор донео одлуку да се скине Глас Америке са програма, то је Којадиновић и сле објашњавао као није им квалификован програм. Али српски радикали који су тада били у Управном одбору гласали су за скидање и Александар Вучић и Стево Драгишић. Да ли се сећате тога? А онда је Вук Драшковић истрвенисао и тражио да се врати то на програм. Ми никада нисмо били за скидање на програм Глас Америке, а уједно смо били против тога да наши медији репродукују програме страних шпијунских централа.

Треће, што се тиче наше радио станице, ја сам истицао у јавности веома коректан став што сте с временом време позивали представнике Српских радикалне странке да учествују у нашем програму, чак и онда када смо били медијски блокирани. И то је уредно. Без обзира што се ми не слажемо ни овог пута од вас не тражим да се слажете са мном, да прихватате нашу политику...

Водитељ: Наравно.

Др Шешел: Овог пута оно што је ваша...

Водитељ: Када вас нисмо пустили

Др Шешел: Молим вас ја сам и сада дошао...

Прозивка шпијунских медија

Водитељ: Нормално.

Др Шешел: У ваш програм, и додуше сваки пут...

Водитељ: Знате ви шта је квалитетно...

našaborba

NEZAVISNI POLITIČKI DNEVNIK

DNEVNIK TELEGRAF

Они који примају новац од америчке, немачке, или влада других западних земаља, отворено су се ставили у шпијунску службу тих земаља

Др Шешел: Док постојите доћи ћу кад ме позовете у ваш програм, наравно, и када могу да дођем. Е, а што се тиче вашег програма ја га много и не слушам, ја у принципу не слушам радио понекад у аутомобилу.

Водитељ: Ту много губите.

Др Шешел: Можда много губим, човек увек негде губи негде добија. Знате, у принципу ово се може надокнадити.

Водитељ: Па што нас онда прозивате?

Др Шешел: Оно што је била наша производња је прозивка медија који емитују стране шпијунске пропагандистичке програме и ништа више. Чак вашу радио станицу нисам ни поменуо, ја очекујем да ћете ви бити једна од првих радио станица која ће избацивати те шпијунске програме са свог канала, ви емитујете Слободну Европу, шта ви емитујете је ли Слободну Европу?

Водитељ: Да.

Др Шешел: Има један режимски медиј који емитује, мислим ВВС, то је Радио Политика.

Водитељ: Управо сам то хтела...

Др Шешел: То се и на њих односи. Молим вас то се и на њих односи. Није ово сада никаква селекција. Није ово сада никаква селективна нека цензурска интервенција. Ми ћемо као Влада спречити да страни шпијунски програм, програм који се искључиво у пропагандне психолошке сврхе производи и емитује, ми ћемо спречити да се емитује преко домаћих медија. И ми ћемо то провести немилосрдно у дело. А ви видите сада, ви знате каква је уставна функција Владе, ви знате колика је моћ Владе

Водитељ: Ви знате да онај јучерашњи допис није заснован на Закону, ви знате да је господин Горан Матић јуче рекао да је то један пропагандни акт и да Влада Југославије...

Др Шешел: Где је то рекао?

Водитељ: У Скупштини.

Др Шешел: Шта то мене брига шта је рекао и да ли је рекао Горан Матић.

Водитељ: Мене брига, он је државни руководиолац.

Др Шешел: Молим вас, ово је ствар Владе Србије и Влада Србије ће да спречи ја вам то гарантујем.

Водитељ: Не, али хоћу да вам кажем...

Др Шешел: Ви на овоме сада проверите колико сам ја озбиљан човек или нисам озбиљан ја вам гарантујем да ћемо то провести.

Водитељ: Ја вама следећу ствар говорим. Као лојални грађанин државе...

Др Шешел: Да.

Програм подредити безбедности земље

Водитељ: А претпоставимо да би се у овом тренутку...

Др Шешел: Као лојални грађанин ви хоћете да емитујете Слободну Европу.

Водитељ: Не, него хоћу да поштујем законске акте, оно што сте ви јуче послали је памфлет.

Др Шешел: То није памфлет, то је упозорење.

Водитељ: Не заснива се ни на једном законском акту, то хоћу да вам кажем. Зато што се господин Вучић јуче ограђивао од сопственог потписа.

Др Шешел: Где се ограђивао?

Водитељ: У Скупштини пред новинарима, добро то сада није битно.

Др Шешел: Када се ограђивао.

Водитељ: Битно је да је његов потпис тамо.

Др Шешел: Када се ограђивао, где, где?

Водитељ: У скупштинском кулоару.

Др Шешел: Немојте.

Водитељ: Да. Да.

Др Шешел: Како се ограђивао?

Водитељ: Рекао је разумећете ме што сам то морао да потпишем.

Др Шешел: Разумећете, па јесте ли га разумели?

Водитељ: Право да вам кажем нисам.

Др Шешел: Знате он је писао тај текст, он је творац тог текста.

Водитељ: Не знам шта му је било јуче, али то сада за публику није важно.

Др Шешел: Можда измишљате, али није важно.

Водитељ: Не, будите уверени.

Др Шешел: Па да, чуј у кулоарима вам рекао Вучић разумећете ме.

Водитељ: У сваком случају, ја бих, право да вам кажем, више разумела да акт који није заснован на Закону него представља једно размишљање...

Др Шешел: Тај акт је заснован на Закону и на Уставу.

Водитељ: Пазите он каже тамо овако, кажем он јер је он ставио потпис. Да је Влада Србије открила, како је Влада Србије могла да открије јуче...

Др Шешељ: Не стоји да је открила, не, не...

Водитељ: Субверзивну делатност ВВС-а.

Др Шешељ: Не стоји тај израз уопште не стоји открила, тај израз не стоји.

Водитељ: Добро, уочила.

Др Шешељ: Уочила можда уочила.

Водитељ: Требало је вероватно...

Др Шешељ: Није ни тај израз али нека јесте, али није.

Водитељ: Тај је. У сваком случају јуче је открила ВВС...

Др Шешељ: Није јуче открила...

Водитељ: Молим вас ВВС је емитован на Радио Политици у време док је његова заменица Радмила Вишић тамо била главни уредник.

Др Шешељ: Госпођо Бојана, није Влада ништа јуче открила. Влада зна од раније, Влада зна од када сте почели да то емитujete. Али, раније је био мањи степен друштвене и државне опасности од тог емитовања. Сада се степен опасности од таквог пропагандног и психолошког емитовања заострило до краја. И Влада вам је на основу тог заостравања укупне безбедносне ситуације у нашој земљи скренула пажњу да то више не може да се ради.

Водитељ: Ту није именовала конкретно додуше програме...

Др Шешељ: Није, то је упућено свим радио и телевизијским станицама, свим у Србији.

Водитељ: Не, није емитовала на које програме се мисли.

Др Шешељ: Молим вас, и оним који емитую и оним који не емитую. Речено је само које су то радио станице.

Водитељ: Не, није наведено.

Др Шешељ: Није ни то наведено? Мени се чини да јесте.

Водитељ: Не, не није.

Др Шешељ: Ако није навешће се сутра, није битно.

Водитељ: Добро.

Др Шешељ: Сутра ћете имати уредбу ако хоћете на ту тему, не секирајте се ништа.

Водитељ: Е то хоћу да вам кажем, зашто идете прво пропагандно, уместо да кажете овако...

Др Шешељ: Не, ово није било пропагандно...

Ко не слуша Владу слушаће олују!

Водитељ: Доносим уредбу, доносим Закон.

Др Шешељ: Ово није било објављено док ви нисте објавили. Ово није било у сврху објављивања ово је упућено директорима и ваљда главним и одговорним уредницима свих локалних радио и телевизијских станица у Србији. И скренута им је пажња а од сада ћете када се заострава безбедносна ситуација у нашој земљи бити позивани на брифинг у Министарство информисања и у Владу Србије. Па ће вам се скренути пажња у ком правцу

треба да делујете када је реч о одбрани земље. Ми вам се нећемо мешати у информативну делатност.

Водитељ: При томе ћете се позвати претпостављам на одређене законске акте?

Др Шешељ: Позваћемо се на уставну улогу Владе пре свега.

Водитељ: Добро.

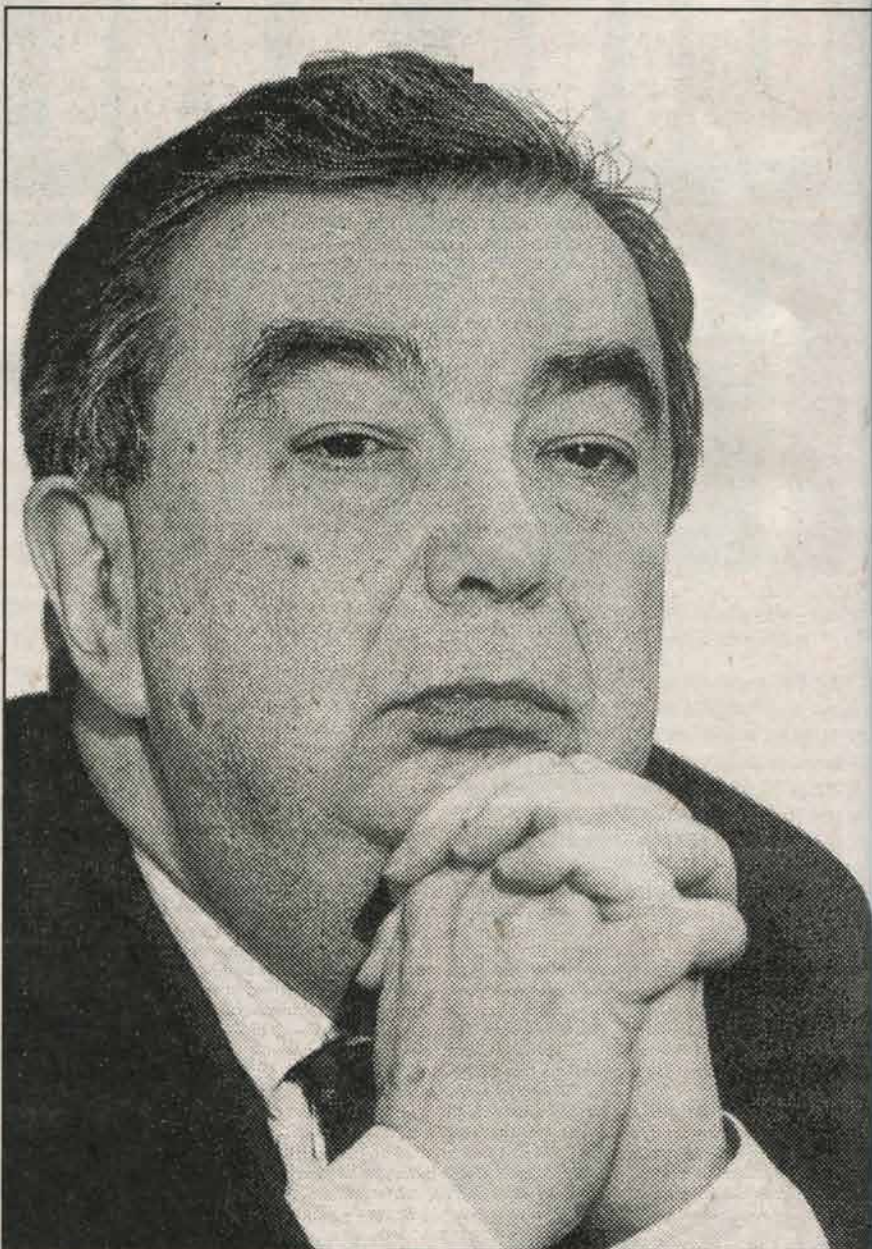
Др Шешељ: Као што се позива америчка или енглеска влада када позива своје новинаре и када им даје сугестије како ће водити своју информативну делатност у погледу бомбардовања Ирака, интервенције у Ираку, у погледу криза у другим деловима света. Тако ћете ви овде, када је безбедност наше земље у питању добити сугестије у ком правцу ћете водити своје програмске садржаје.

Водитељ: А кажите ми је ли то пребацујете на владу, извините само да вас питам.

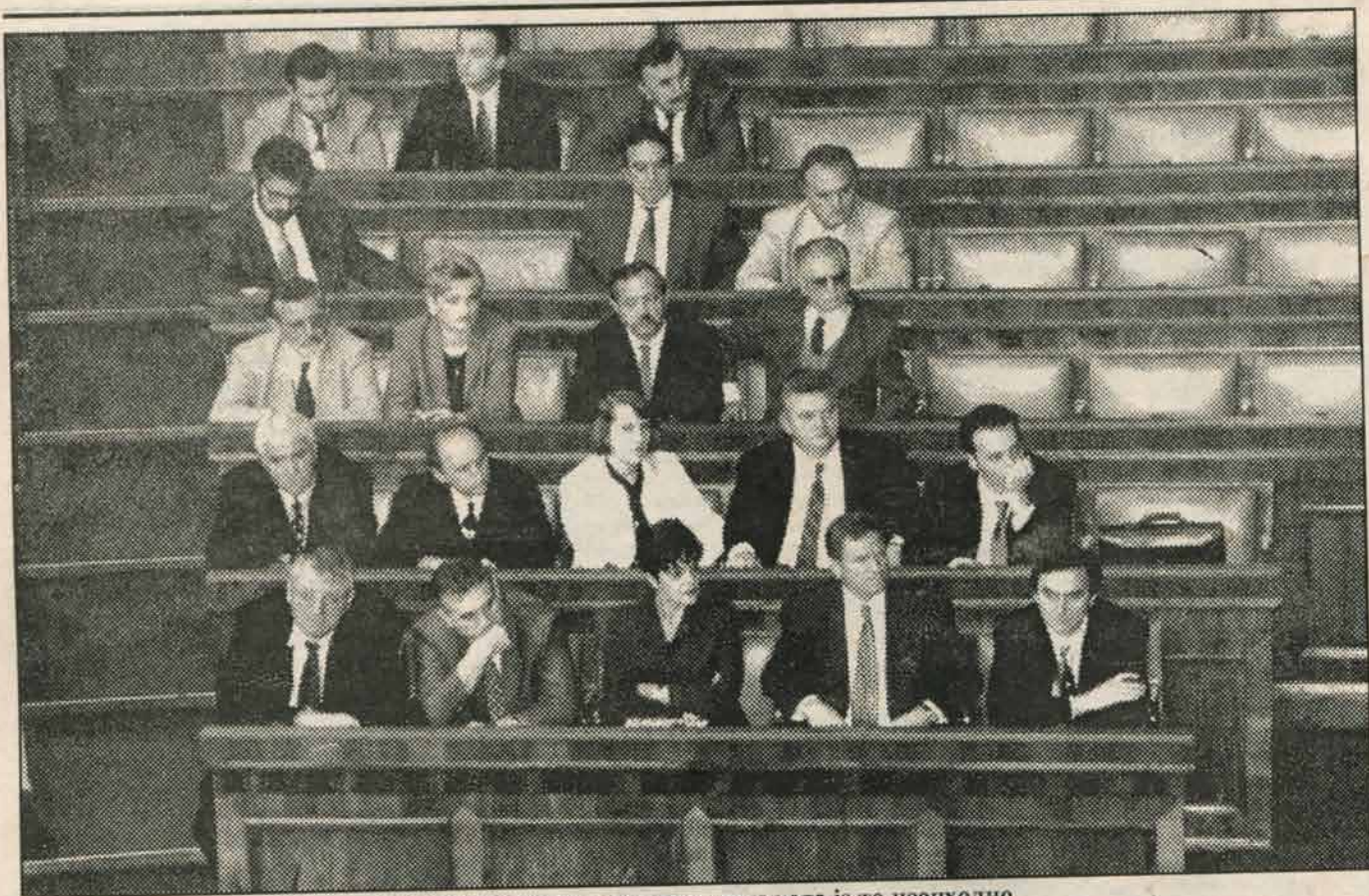
Др Шешељ: И што се тиче другог, јучерашњем писму министра ви немате санкцију. Ви имате само упозорњење. Сутра ћете у службеном акту да бити правну норму одговарајућег садржаја која ће садржати и санкцију онога ко не буде поштовао. Мислим да метни, часни људи ће схватити ово што им је Влада упутила и да ће одустати ако су до сада емитовали те радио станице преко свог канала, да ће од то одустати.

Водитељ: Људи који поштују правду и законе ће то свакако урадити када то буде било у законској...

Др Шешељ: Молим вас ово је сугестија Владе, после сугестије Владе долази правна норма. Имаћете и правну норму. После правне норме долази санкција за оне који не буду поштовали. Одмах ме можете питати шта ће бити санкција. Санкција ће бити забрана делатности и заплена опреме. То ће бити санкције.

Са Примаковим нови курс: Русија неће дозволити изгласавање резолуције у Савету безбедности, која би дала правни основ за агресију на Србију

Савезни парламент сазива се онда када је то неопходно

Експозе са одредницом непосредне ратне опасности

Водитељ: Добро сада да вас питам нешто друго, да ли на терен Владе Србије сада прелазите зато што сте потпредседник или зато што сте јуче демантовани од стране Момира Булатовића да је, ми смо пустили и један и други тон да не би било препричавања итд. Дакле, ви сте рекли данас Савезна скупштина, на предлог Савезне Владе, проглашава стање непосредне ратне опасности, а он је имао потребу да реплицира да каже да је то...

Др Шешељ: Ко ме је реплицирао?

Водитељ: Како се изјашњава...

Др Шешељ: Ко ме је реплицирао?

Водитељ: Изашао је да...

Др Шешељ: Шта мене брига што је он реплицирао. Он је имао...

Водитељ: Вас не занима премијер...

Др Шешељ: Уопште ме не интересује шта је он реплицирао, он је имао службени експозе у име Савезне владе тај његов службени експозе је усвојен гласањем. Тај његов службени експозе садржи одредницу непосредне ратне опасности.

Водитељ: Усвојени су закључци.

Др Шешељ: И закључци његовог експозе.

Водитељ: У закључцима нема...

Др Шешељ: Има у његовом експозеу. Његов експозе је службени документ Савезне скупштине оба већа, тамо је садржана одредница стања непосредне ратне опасности. Шта је он после изјављивао у својим приватним беседама, то мене не интересује.

Водитељ: Није у приватној беседи, изашао је за говорницу.

Др Шешељ: Је ли се скупштина изјашњавала о том његовом наредном изласку за говорницу?

Водитељ: Изјашњавала се само о закључцима.

Др Шешељ: Изјашњавала се о експозеу, погледајте записник питајте људе који су били присутни. Прво смо гласали о прихватању експозеа, а онда смо гласали о закључцима.

Водитељ: Ја са вама нећу да се свађам на тему тога да ли ви не поштујете Момира Булатовића. Боже сачувај.

Др Шешељ: На основу експозеа, молим вас. Шта ја имам да га поштујем или не поштујем, он је председник Савезне владе ја сам свестан његових уставних надлежности и док се он држи тих уставних надлежности има од мене елементарно поштовање. Али ја ни сам дужан да се слажем са његовим конкретним политичким ставовима нити сте ви дужни да се слажете са мном. Постоји један државни, јавни ниво регулисање неких међусобних обавеза, а постоји један приватни чисто људски однос где ми као политичари можемо и да се сукобљавамо. Савезна скупштина је усвојила његов експозе, а на основу експозеа и расправе усвојени су закључци. Ако нешто садржи експозе који је усвојен, не мора да се преписује и у записник.

Водитељ: Господине Шешељ, хоћете ли бити бескрајно прецизни у овом тренутку јер овом народу у овом моменту уопште није до играња ко кога поштује и чија реч важи. Да ли је по

вама јуче савезни парламент прогласио непосредну ратну опасност?

Др Шешељ: Јуче је савезни парламент констатовао непосредну ратну опасност.

Водитељ: Али је није и прогласио.

Др Шешељ: Молим вас шта значи, сада то није прогласио. Није прогласио кроз одређену правну норму која би одмах имала санкције за одређена непонтовања. Али је подразумева оним јучерашњим прихватањем експозеа да је суштински прогласио и да је овластио Савезну владу да по потреби и без заседања Савезне скупштине ступа у акцију као да је и формално проглашено ванредно стање.

Водитељ: Другим речима у правом смислу.

Др Шешељ: То вам је на изваначан начин рекао и Булатовић јер је рекао како се изразио, корисна нејасноћа. Можда је то вама нејасно, можда је њему нејасно, мени је потпуно јасно.

Водитељ: Можда је то њему корисно, можда то мени није корисно, али о тиме нећемо.

Др Шешељ: Пазите, ја сам ипак правник који се целог живота бавио уставним правом мени је то до краја јасно.

Водитељ: Управо због тога што је вама јасно, ви ћете бити тако добри па ћете то појаснити слушаоцима. Дакле, непосредна ратна опасност није проглашена, али постоји могућност да Савезна влада сваког момента фактички реагује и званично прогласи непосредну ратну опасност.

Др Шешел: Не овако бих ја рекао. Констатована је непосредна ратна опасност.

Водитељ: У правном смислу то има последице које?

Др Шешел: Молим вас, констатована је непосредна ратна опасност у правном смислу то има проширење одређених надлежности Владе Србије односно њено неподлегање обавези да сазива поново парламент да делује у складу са том констатацијом као да је и проглашена.

Водитељ: Другим речима, то значи, рекли сте Влада Србије...

Др Шешел: Савезне владе, то је био лапсус.

Водитељ: Савезне владе. Другим речима то значи, да Савезна влада од сада па на даље може да доноси брзо одлуке у складу дакле, прогласи непосредну ратну опасност и да доноси одлуке

Друго, ми смо констатовали да имамо један облик субверзивне делатности кроз реемитовање страних шпијунско пропагандних емисија. Ми смо упозорили медије да то не раде као државни орган смо их упозорили, са свом тежином.

Водитељ: Да ли мислите да сте само упозорили или да сте позвали на линч?

Др Шешел: Ми нисмо уопште позвали на линч.

Водитељ: Знате, има људи који...

Др Шешел: Зашто бисмо позвали на линч. Ми имамо државне инструменте да своју вољу проведемо у живот и ми ћемо је провести. Зашто бисмо позивали на линч?

Водитељ: То ја вас питам.

Др Шешел: Зашто бисмо ми позивали некога ко није државни орган да уместо нас обави извештај посао,

Др Шешел: У чему ја уживам, то можда зна моја жена и још понекад али то вас битно не интересује. У чему ја уживам, у чему не уживам.

Правне норме за непослушне медије

Водитељ: Мене битно интересује збо чега ширите страх међу људима.

Др Шешел: Никакав страх не ширим људима само саопштавам у каквој ситуацији налази земља и какве су могуће реперкусије такве ситуације. Ако нас медији не послушају и не престану са емитовањем следи сутра и правна норма, највероватније сутра може да прекосутра немојте ме сада хватати ту за реч, али ту је непосредно пронама, уредба која ће то регулисати. Ако се уредба буде кршила, онда има законске санкције. А законске санкције неће бити по методу линча или гомиле уличне, или масе разјарене итд. Нити ће законске санкције водити за одређени и надлежни државни органи. Ја унапред могу претпоставити шта ће бити санкције. Биће затварање телевизијске медија.

Водитељ: Рекли сте већ и заплена опреме.

Др Шешел: Биће заплена опреме, могуће и кривичне санкције према онима који се оглуше о извесне законске одредбе. О томе ћемо још видети.

Водитељ: У реду то и бићемо обавештени, претпостављам.

Др Шешел: Бићете обавештени.

Оданост демократији и њеним принципима

Водитељ: Равноправно.

Др Шешел: Већ сте обавештени, већ сте упозорени. Ако сте паметни већ онда јучерашње упозорење вам је било довољно.

Водитељ: Не, мислим као средство јавног информисања које ће обавештити јавност.

Др Шешел: Наравно, и у Службеном гласнику ће бити објављено.

Водитељ: Е, добро. Пошто смо говорили о политичком делу наступите ево ја морам да вас питам још нешто. У питати говорећи у вашем јучерашњем наступу у једном моменту сте рекли народ је доведен до ивице бедности односно још јаче сте рекли никада београд није није живео, народ критикује ову власт и то ради са разлогом, али онда сте наводили ово што се сада дешава. Да ли се то зове политичка демоагогија, да ли ће овај народ једноимати права да постави питања за тачност, или ће увек постојати неко јавно велико, јако тешко али које ће увек занемарује овај први део приче.

Др Шешел: То није никаква демоагогија. То је једноставно оданост демократији и демократским принципима. Ја заиста сматрам да је народ у праву када критикује власт. Да народ увек треба да критикује власт па макар то била најбоља власт на свету. А постоје

Проамеричка фаза: Управни одбор "Студија Б" скинуо је са програма "Глас Америке", али је после интервенције Вука Драшковића емисија враћена у програм у складу са тиме.

Др Шешел: Да. Савезна влада сада може да прогласи и ратно стање. Она може да прогласи ратно стање ако констатује да седница скупштине не може брзо да се сазове из било ког разлога.

Није било позива на линч

Водитељ: То значи, да су ствари из вашег јучерашњег говора биле фактички изношење вашег става и упозорење да не кажем претња.

Др Шешел: Каква претња?

Водитељ: Квислинзима и кога сте све набрајали.

Др Шешел: Што се тиче квислинга то нема везе са самим актом проглашења, има са актом констатације. Констатација је политичке природе, а проглашење је правне природе. Ту је разлика и ништа више. Пошто смо ми политички већ констатовали да нашој земљи прети рат, да смо угрожени ратном опасношћу, ми делујемо у складу са тиме.

Водитељ: То ја вас питам.

Др Шешел: Када ми имамо на основу Устава и Закона, нисмо нигде позивали на линч. Али смо вас...

Водитељ: Ваши говори су били такви да су усмеравали на хватање

Др Шешел: Није истина.

Водитељ: Људи малте не по улицама.

Др Шешел: Ма није на хватање по улицама, ако буде требало да хватамо хватаће полиција, хватаће државни органи.

Водитељ: Зато вас и питам зашто су вам тако интонирани говори.

Др Шешел: Можда ће и требати да се хватају. Зато што сам говорио каква је ситуација у којој се држава налази и што сам саопштио јавности шта ћемо у будуће радити. Нема овде никаквог линча.

Водитељ: Да ли ви уживате да вас се људи плаше.

Др Шешел: Мењате тему разговора, безвезе вам је то.

Водитељ: Не, држимо се ове теме.

тово у нашој ситуацији када наша власт није најбоља. Али је патриотска и одговорна је према народу и држави. И народ треба да нас критикује и медији треба да нас критикују, али не могу медији да се ставе на страну српских непријатеља, државних непријатеља. Не могу њима да служе да би сузбили одбрамбену моћ земље, то је битна разлика и сваки савестан частан новинар треба јасно да уочава ту разлику. Да буде способан да је уочава.

Водитељ: Искрено да вам кажем мене у то не треба да убеђујете, ја не волим да у интервјуима износим свој став, али ово је моменат у коме мислим да и ја имам на то право. Дакле, у тај део приче мене не треба да убеђујете. Али вас ја питам да ли је

Др Шешељ: Али се слажете са тиме?

Водитељ: Апсолутно у тај део приче.

Др Шешељ: Онда је у реду.

Водитељ: Али није у реду.

Др Шешељ: Значи, да ли се ми сада споримо само око тога треба ли ваша радио станица да даље емитује Слободну Европу или не.

Водитељ: Не. Ми се споримо

Др Шешељ: Има ли неки други проблем овде?

Водитељ: Има.

Др Шешељ: Шта.

НАТО хоће Косово по сваку цену

Водитељ: Проблем патриотизма, за мене је патриотизам да ми народ не живи бедно, да ми народ...

Др Шешељ: То је у реду. А шта сада треба да значи...

Мандат од народа: док постоји Влада народног јединства Србија се неће територијално смањивати

Водитељ: Да народ има права да критикује власт, и да ми народ не буде у ситуацији...

Др Шешељ: Молим вас, поводом ових претњи бомбардовањем шта то треба да значи.

Водитељ: Знате шта треба да значи?

Др Шешељ: Шта?

Водитељ: Да ви као човек на челу да кажем јер сте потпредседник Владе ове државе треба да штитите моје интересе на исправан начин.

Др Шешељ: Како?

Водитељ: Како?

Др Шешељ: Да, кажите како?

Водитељ: Тако што ме нећете држати у беди, тако што ме нећете довести у ситуацију да ми оправдавате да могу да вас критикујем. Шта имам од тога што могу да вас критикујем ако ме ово руководство довело догле да ми НАТО прети бомбардовањем.

Др Шешељ: Добро. Прво, није вас ово руководство довело догле да вам НАТО прети бомбардовањем.

Водитељ: Него претходно.

Др Шешељ: НАТО хоће Косово, и руководства у Србији се могу разликовати по томе јесу ли спремни да дају Косово или нису. НАТО хоће Косово по сваку цену. И сада да ли ви постављате питање да ли треба да пристанемо да предамо Косово да бисмо боље живели.

Водитељ: Не, ја постављам...

Др Шешељ: Да бисмо добили неку векну хлеба више? Да бисмо добили неки кредит.

Водитељ: Не, ја постављам питање следеће, да ли сте ви довољно вешти политичари да умете да се изборите са светом који је такав какав је.

Др Шешељ: Народ је на изборима проценио да смо ми највештији. Можда нисмо вешти, али народ каже да смо највештији. Од ових политичара којима Србија данас располаже народ сматра да смо ми из садашње Владе народног јединства највештији. И сада хоћете ли ви као Милорад Додик да кажете

Водитељ: Не, он је сматрао да сте ви најбољи критичари режима.

Др Шешељ: Молим вас, хоћете ли ви као Милорад Додик да кажете народ је погрешно.

Водитељ: Не, Боже сачувај, ја се не позивам...

Др Шешељ: Ја када сам био опозиционар био сам најжешћи критичар режима.

Водитељ: И као такав сте и добили гласове.

Примедбе на рад државне телевизије: са аспекта проблема на Косову и Метохији њена информативна и пропагандна делатност морала је да буде много боља

Др Шешел: Е, сада сам власт. Сада сам власт...

Водитељ: Да ли то значи, да треба да плунете на сваку своју реч, не треба.

Др Шешел: Нисам плуноу ни на једну реч. Али сада као власт покушавам проблем по проблем решити. Идем редом према тежини проблема. Најтежи проблем са којим се суочавамо је проблем Косова и Метохије и проблем настојања западних сила да нам отму ту српску територију. Од тога нема ни једног тежег проблема.

Американци сањају своје трупе у Србији

Водитељ: Је ли вам проблем да ви не дозволите да се то догоди и на који

душе неименованих али веома високих функционера, дозволили агресију.

Др Шешел: Немојте се више на неименоване функционере позивати, какву су агресију дозволили? Какву агресију?

Водитељ: Не агресију него акт војних дејстава на Косову.

Др Шешел: Ви то називате агресијом?

Водитељ: Не, не ја се извињавам
Др Шешел: Назвали сте то агресијом.

Водитељ: Направили сте једно три лапсуса вербална ево ја један.

Др Шешел: Која три лапсуса? Пустите то су безначајни лапсуси које ја правим, могу тако да негде погрешим случајно у нечему...

ја је дејствовала, ми то ниједног трнутка нисмо крили.

Водитељ: Али не у дубини територије.

Др Шешел: У дубини територије су дејствовале полицијске јединице.

Влада народног јединства нема алтернативу

Водитељ: У сваком случају, питање ми је било да ли ћете ви успети да се изнесете са овим проблемом и да на томе градите патриотизам, а не и томе што ћемо рећи народ да претрпа и овог пута,

Др Шешел: Ја сам убеђен да ћемо успети да до краја овај проблем разрешимо. Ја сам уверен да ће ова Влада издржати. Да ће успети. Ви сада м

Опште мобилизације неће бити: добровољци су боља варијанта, јер један добровољац вреди више од петнаест мобилисаних војника

начин? То хоћу да вам кажем.

Др Шешел: Начин сте видели који, сузбили смо шипгарски тероризам, углавном смо га сузбили још има тих ситних група по терену које вршљају још их има извесан број, али смо све крупне групације уништили и разбили. Дакле, то смо постигли. Да то нисмо постигли не би било оваквих претњи. Американци су очекивали да ћемо успети, Американци су очекивали да ћемо негде доћи у пат позицију. Да ће се негде усталити линија фронта. Па ће они послати своје трупе за раздвајање. Па ће се појавити као посредници итд. Пошто су видели

Водитељ: Американци су да будемо крајње искрени према изјавама до-

Водитељ: Или да кажем дозволили су дејства која су касније назвали агресијом.

Др Шешел: Али да назовем дејства наше армије агресијом то ми у животу не би могло пасти на памет.

Водитељ: Не наша армија колико ја знам није ни дејствовала.

Др Шешел: Наша армија је дејствовала...

Водитељ: По границама само.

Др Шешел: Одбарнила је границу, приширен је гранични појас, разбила је крупне групације шипгарских терориста које су покушале да се пребаце преко границе, крупне конвоје оружја и муниције и слично. Наша арми-

жете да процењујете хоћемо или не ћемо.

Водитељ: Али та процена може нас да кошта.

Др Шешел: Постоји извесна вероватноћа да нећемо, неки ситни проценат, али постоји. Али поставља се једно друго питање има ли неки алтернативни политички фактор у Србији који би био способнији на нашем месту. Сложићете се са мном да га тренутно нема. Ако мислите да има, кажите који је тај. Укажите нам на некога ко је бољи у политичком смислу па да му одмах предамо власт да он то уради. Има ли такав?

Водитељ: А то бисте одмах урадили?

Др Шешељ: Чекајте да видимо ко...
Водитељ: Али то од вас, ви се држите права према томе то тако не може.

Др Шешељ: Молим вас да прво видимо има ли такав, па да онда расправљамо да ли бисмо то урадили или не.

Водитељ: Не, ви сте правник па знате да то тако не може, као ајде сада да видимо неког бољег.

Др Шешељ: Може то како не може у кризним критичним моментима све то може да дође у обзир. Ако се ми као парламентарне странке усагласимо и кажемо та група људи је способна, без обзира што нису у парламенту или су мало заступљени у парламенту, ако се усагласимо да су способни можемо их изгласати. У једном тренутку наш парламент је изгласао да Милан Панић дође из Калифорније и буде председник Владе. Дакле, то је правно могуће, али ви нам сада укажете ако има неко ко је у политичком смислу способнији да њему поверимо да тај посао уради. Ја мислим да нема.

Сазивање Скупштине није било неопходно

Водитељ: Ви у овако кризним временима нисте сазивали парламент, јачко дуго, а као опозиционар сте се залагали да се веома...

Др Шешељ: Будите љубазни па нам објасните а шта смо то изгубили што нисмо тако често заказивали парламент?

Водитељ: Ви можда нисте или вам се сада чини да нисте.

Др Шешељ: Ко је изгубио?

Водитељ: Али сте могли да, можда је народ изгубио...

Др Шешељ: А зашто је изгубио народ?

Водитељ: Можда сте могли да дођете до неких паметнијих решења.

Др Шешељ: Прво, имали смо парламент у априлу месецу, после тог парламента је ишао референдум, на референдуму смо добили поверење 75% грађана Србије, да не дозволимо страном мешање у наше унутрашње послове, а онда смо шест месеци имали акцију војно полицијску акцију сузбијања шиптарског тероризма и заштите наших граница. Када смо ту акцију привели крају, изшали смо пред Народну скупштину Србије и саопштили резултате. И понудили закључке како у будуће да политички делујемо да би се тај проблем темељито разрешио. А свезни парламент је сазван онда када је запретила непосредна ратна опасност, када је НАТО пакт јавно запретио бомбардовањем наше земље. Иначе до тог момента по овом питању није било разлога да се сазива савезни парламент. Могу се сложити да је трабло да расправља о другим питањима, да доноси законе, да решава проблеме могу се сложити да не оправдано дуго није заседао по тим другим питањима.

Што се тиче Косова и Метохије савезни парламент није требао до сада

ни да се меша у то, то је унутрашња ствар Србије као федералне јединице. И све док је Србија као федерална јединица у стању да сама решава тај проблем, нема потребе да се меша савезна власт. А савезна власт може да буде присутна да учествује, да посматра, да помаже итд.

Водитељ: Ја бих више волела да уместо што се слажете по неким питањима нешто и предузмете по тим питањима јер имате сада ту могућност јер сте део власти. Примера ради...

Др Шешељ: Не, на савезном нивоу Српска радикална странка није део власти. Ми смо и даље опозициона политичка партија.

Водитељ: А мислите да је само савезни требао да се састаје по том питању, а не и републички по тим питањима

Др Шешељ: Па и републички, али није било довољно припремљених закона да се иде на ванредно заседање у току лета. Сада ћемо у октобру месецу имати редовно заседање има неколико законских пројеката, које смо припремили. Има један број законских пројеката које смо припремили али још нису сазрели услови да се изађе пред Народну скупштину јер очекујемо да почне дијалог са албанским политичким партијама. Рецимо, Закон о локалној самоуправи, пројекат је готов још у мају месецу.

Држава има приоритет

Водитељ: Мени је жао што ово није моменат и прилика претпостављам да ћемо се сложити да сада причамо о тим законским актима, јер немамо још много времена, а земља је у таквој ситуацији, у констатованој непосредној ратној опасности па ћу вас вратити на то. Да ли под одговорним понашањем државе па и њених медија ви подразумевате то да нас извесни извештачи убеђују у то како се живот враћа на Косово, а да нам нико при томе, узмимо да немамо ништа против такве врсте прилога, али да нам нико при томе под варијантом да се апсолутно дозвољава и употреба терминологије коју користе државни медији дакле, двоструки стандарди света, овакав и онакав је свет, нас напада итд. Да иза тога не постоје једно "али", онаквог типа каквог сте ви јуче имали у Скупштини.

Наиме, да иза тога не каже али, када је већ тако ми ћемо чинити то, и то, а вама поштовани грађани склоништа стоје тамо и тамо, ово стоји тамо и тамо, можете се заклонити тако и тако.

Ми примамо преко 100 позива дневно, веома аполитичних, али крајње људских која гласе ако нам се то већ и деси, а без постављања питања зашто се то дешава - шта ћемо радити? Је ли за вас одговорно понашање да нико не каже народу не зашто се нешто дешава, него ако се већ буде десило шта му је чинити?

Др Шешељ: Надлежни државни органи ће благовремено обавестити народ шта треба да се чини. Надлежни државни органи закључују да данас и сутра неће бити бомбардовања. Можеће сутра поподне, можда ће прекосутра, можда ће оног тренутка када они процене да треба народу дати нека конкретна упутства они ће се појавити на свим радио и телевизијским станицама и државним и приватним, ви знате да држава тада има приоритет да ћете и ви морати да се укључите у преношење тих службених обавештења и то у директном преносу.

Е оног тренутка када они процене они ће то да ураде.

Водитељ: Мислите да сада није време, не примећујете психозу у народу. Не примећујете да су продавнице испразњене

Др Шешељ: Психоза та постоји. Што се тиче стварања кухних залиха и слично, та психоза постоји. Али, знате та психоза не може да се било каквом државном интервенцијом сада спречи. Ја знам по томе колико ми уља, шећера и брашна износимо из робних резерви, како то брзо нестаје у продавницама.

Водитељ: Неким рационалном обраћањем народу

Др Шешељ: Ми имамо сада три пута већу потрошњу уља него у нормалним приликама. Али народ спрема сада те залихе, ако ми избегнемо ратну опасност, ако не буде бомбардовања онда ће народ за неких 3, 4, 5 наредних месеци да полако празни те своје залихе. Нама су се практично робне резерве почеле пресељавати у кухне шпајзове, али то није нарочито велики проблем. Оно што су стриктна државна упутства за понашање грађанима одређених делова земље то ће уследити онда када затраже. Е, сада то је и надлежност савезне државе више него републичке. Ми ћемо видети очекујемо ту и Врховни савет одбране да да одређене инструкције. Постоје ратни планови савезни, републички, општински, градски итд. то би сви државни органи на разним нивоима већ требали на одређен начин да припремају и да усмеравају одређене делатности оних структура власти односно службеника под својом контролом. Сада распооређивати грађане на одређена начине било би не сврсисходно.

Неки се питају што није проглашена општа мобилизација. Ми сматрамо да она није потребна.

Добровољци на бранику отаџбине

Водитељ: Господин Лилић јуче тврди да мобилизације нема.

Др Шешељ: Не. Он је рекао да неће бити опште мобилизације колико сам ја видео у штампи. Данашња штампа је то објавила да неће бити опште мобилизације уколико дође до бомбардовања заиста неће бити опште мобилизације. Мобилисаће се само неки ро-

дови и мобилисаће се добровољци. То је можда боља варијанта да мобилишемо добровољце јер један добровољац више вреди него 15 просечних мобилисаних војника. Знате, онај ко свесно иде, одлучно у борбу за одбрану отаџбине. Али су одређени родови мобилисани, ја нећу да вам кажем у ком броју и који су то родови, можете претпоставити углавном родови који се тичу противваздушне одбране.

Мислим да се ту доста рационално понашамо. Да се иде само на најужнију мобилизацију како се запослени не би одвајали од својих радних места како држава на тај начин посебно не би додатну штету трпела. У сваком тренутку у оној мери колико то буде потребно, ми ћемо предузимати и друге активности.

Водитељ: Набрајајући неке могуће активности, а све у контексту онога да ћемо се бранити свим средствима на конференцији за новинаре рекли сте да ћемо употребити ракету земља-земља. Је ли то био лапсус или ви знате нешто више од нас.

Др Шешел: Имамо и ракете земља-земља.

Водитељ: Не, него мислим зна се да нећемо против авиона ракетама земља-земља.

Др Шешел: Е, то ћете ви видети, ми ћемо узвратити агресорима. Где ћемо им узвратити где нам буду најближи. Како ћемо им узвратити. Свим средствима. Нека и они мало размишљају где су нам то најближи. Ми не можемо дохватити Калифорнију, али ваљда негде има америчких војника на ближњим просторима од калифорније.

Водитељ: Мислим да је та ваша порука у Босни схваћена, али...

Др Шешел: Не знам ја како је то схваћено, то ви сада тумачите. Ја сам вам само рекао да ћемо ми агресору узвратити тамо где нам је доступан, где нам се учини најпогодније да му узвратимо.

Водитељ: Да ли вам се чини да сте таквим изјавама учинили нажао овој земљи?

Др Шешел: Зашто нажао? Нажао сам учинио овој земљи што сам упозорио агресора да ћемо узвратити свим средствима.

Водитељ: Не него оцене су биле...

Др Шешел: Чије оцене?

Водитељ: Читате у штампи...

Др Шешел: У којој штампи? Чије оцене?

Водитељ: Других политичких лидера...

Др Шешел: Којих лидера?

Водитељ: Других опозиционих странака.

Др Шешел: Којих других опозиционих странака? Извините ја нисам опозициона странка, ја сам владајућа странка.

Водитељ: Укључујући и парламентарне, да таквим изјавама ви наносите штету. Па вас питам како то коментаришете?

Др Шешел: Какву штету?

Српске Крајине изгубљене за зеленим столом

Водитељ: Зато што изазивате и као што је речено, тако сте бранили Српске Крајине па смо остали без њих.

Др Шешел: Бранили смо ми Српске Крајине до краја на бојном пољу ми смо одбранили Српске Крајине, онда смо их изгубили за дипломатским столом.

Водитељ: Хоће ли се то десити и сада?

Др Шешел: А друго, сада се неће десити. Онда када смо бранили Српске Крајине Српска радикална странка је била опозициона политичка партија, ви то врло добро знате, сада је Српска радикална странка владајућа политичка партија, не једина владајућа али једна од три важне партије које су у Влади народног јединства.

Водитељ: Зато вас и питам, да ли то значи да господин Милошевић данас рецимо у разговорима са Холбруком, пошто је то данас актуелно неће моћи да обећа, потпише и обавезе се за било шта са чиме неће бити сложна и Српска радикална странка?

Др Шешел: Ми имамо консензус све три политичке партије Српске радикалне странке, Социјалистичке партије Србије и Југословенске левице шта можемо а шта не можемо прихватити. И убеђен сам да ће се председник Савезне Републике Југославије Слободан Милошевић тога држати, а убеђен сам да је то и његов лични став.

Водитељ: А ако се не буде држао?

Др Шешел: Он ће се сигурно држати, ја сам у то убеђен.

Водитељ: Сигурни сте у то, не размишљајте

Др Шешел: Зато што пазите, ако се неко од нас тога не буде држао онда смо пропали.

Водитељ: Шта је последица?

Др Шешел: Онда губимо све. Јер сада су нам нож довели до грла више немамо куд. Знате, могао је неко да размишља па сада ако овде попустимо јесте велика трагедија итд. Али спашћемо то и то, спашћемо то и то па ће они престати даље да нахрну и слично. Више овде нема шта да се попушта.

Водитељ: Питам вас пошто у политици ипак је све могуће, да ето размишљимо и о томе, шта бисте ви урадили у том случају?

Др Шешел: Ја као човек мислим да у политици није све могуће.

Водитељ: Али шта бисте урадили у том случају?

Др Шешел: У ком случају?

Водитељ: Да данас буде нишето обећано са чиме се ви не слажете?

Др Шешел: Прво, то је немогуће. А друго ја не бих остао у Влади. Српска радикална странка не би остала у Влади када би се било шта учинило на штету српских националних интереса. Ја у то једноставно не верујем. И наши партнери су ту озбиљни, схватају шта то значи. То би била трагедија и

за Србију, а ми више не би имали шта да тражимо у политици.

Русија и Кина ветом бране себе

Водитељ: Остало нам је још само десет минута, искористите их за то да питате шта знате да ће се дешавати у наредним данима, а што може да буде значајно да знају наши слушаоци?

Др Шешел: Ја не могу да знам шта ће се дешавати у наредним данима али то што ће се дешавати не зависи од наше воље. Претња западних сила је озбиљна и са озбиљношћу је треба пријети. Треба се спремати за одбрану држава се спрема за одбрану. Не треба народ застрашивати, народу треба рећи истину.

Водитељ: Рачунате ли на вето Русије у савету НАТО?

Др Шешел: Народу увек треба говорити истину. Па ја очекујем и Кину и Русију да ће уложити вето и да неће дозволити изгласавање резолуције којом би се дала извесна правна основа за агресију на нашу земљу. Убеђен сам и Русија и Кина, јер бранећи нас оне себе заправо бране.

Водитељ: Већ неколико пута сте раније на то рачунали, то се није десило, шта уколико до тога не дође?

Др Шешел: Само се једном десило да је погубна резолуција против нас усвојена, то је било 1992. године али у време Козирјева. Тада је Русија гласала за завођење санкција против наше земље, а ви знате какву је политику водио Козирјев. Знајући какве су сада политичке прилике у Русији, знајући расположење свих руских државних челника, ја сам убеђен да Русија тако нешто неће дозволити.

Водитељ: Рекли сте малопре говорећи о склоништима и о упозорењу народу да до сутра поподне...

Др Шешел: Што се тиче склоништа то је надлежност локалне самоуправе.

Водитељ: Не, у реду је, видим...

Др Шешел: Ја мислим да се већ нешто ради на нивоу локалне самоуправе у погледу тога.

Водитељ: Ради се и ми имамо такве информације. Наиме сазивају се грађани да им се објасне неке ствари од данас, колико сам схватила. Али друго је било питање. Рекли сте до сутра по подне, да ли то значи да је заправо среда дан одлуке?

Др Шешел: Па можда би дан одлуке могао бити уторак, данашњи дан очекујемо ту седницу Савета безбедности, она може и данас да буде. Је ли тако?

Водитељ: Да.

Др Шешел: Може да се одложи за сутра, али пред нама је нека одлука. Каква видећемо. Она не зависи много од нас од наше воље. Може да зависи у смислу одвраћања ако неко схвати да смо ипак чврсто одлучили да се бранимо. Али, све је то већ ствар других светских моћника који покушавају да упра-

вљају нашом судбином. Ми ту мало можемо учинити да нешто променимо ако они одлуче. Али, можемо да се бранимо.

Влада народног јединства чува границе Србије

Водитељ: Држаћете се у сваком случају законских аката

Др Шешељ: Сигурно да ћемо се држати законских аката, не само законских него и свих других правних норми. Постоји Устав, постоје закони, постоје уредбе у условима ратног стања постоје нека друга правила. Исто оно чиме би се служили Американци, њима би се служили Енглези, Немци, у случају ратног стања и ми ћемо. Дакле, све што будемо радили радићемо на организован праван начин. А онај ко се прибојава да ће доћи под удар есентуалних санкција нека размисли чиме сам доприноси да се код њега неки основан страх јавља. Ми ћемо тражити стриктно од свих физичких и правних лица да поштују налоге власти, да поштују одлуке државних органа и да га безпоговорно проводе. А када из свега овога изађемо, ми ћемо изаћи пред народ па ће народ проценити да ли смо то урадили успешно или нисмо. Али док траје ова опасност ми нећемо са другима расправљати да ли нешто треба или не треба. Ми смо добили од народа мандат у овој тешкој ситуацији да га бранимо. Да бранимо

државу. Док ова Влада постоји Србија се неће смањивати.

Водитељ: У складу са Уставом и законима.

Др Шешељ: У складу са Уставом и законима.

Водитељ: Уз право да вас позивамо на уставе и законе, и да вас прозивамо.

Др Шешељ: Можете мене да прозивате кад год хоћете, ја вам само гарантујем да Слободну Европу преко вашег радија више нећете емитовати. Ако желите да ризикујете да останете без вашег радија, ви наставите да пркосите па емитујте.

Водитељ: Уколико моја држава донесе законски акт којим ће на то да ме обавезе са великим задовољством ћу искључити предајник у том тренутку.

Др Шешељ: Неку ћете правну норму имати. Какву, не морате уопште да размисљате. Гледајте само да је испуните стриктно.

Водитељ: Оног тренутка када нам буде била упућена. Ми се дакле, и сами позивамо на Устав и закон и вас ћемо позивати и бићете добродошли гост.

Др Шешељ: Добро би било и све ове ваше partnere из ове организације АНЕМ како се зове, да позовете да исто тако поступе јер ми немамо намеру да неког кињимо, да неког прогонимо, да некога малтретирамо. Ми само имамо намеру да све државне и друштвене потенцијале укључимо у од-

брану земље и да елиминишемо оног ко нам омета одбрану земље.

Водитељ: Проблеми асоцијације Радија Б-92 до сада су се сводиле само на непоштовање закона од стране државних органа у чему сте нам ви до сада пружали подршку. Надам се да ће тако и да остане.

Др Шешељ: А где то државни органи нису поштовали закон за ових шест месеци?

Водитељ: У закону о савезни закон о телекомуникацијама.

Др Шешељ: Извините, савезно министарство је поштовало закон и свима је дало фреквенције који су испуњавали услове.

Водитељ: Јесте, па смо у спору. Зато смо и у спору.

Др Шешељ: Е, па ја не знам, можда негде нисте неки услов испунили.

Водитељ: Ми се бијемо за законска права и за права на то да ова држава има своје грађане који поштују законе према томе надам се да ћемо у томе имати вашу подршку.

Др Шешељ: Вас нико неће спутавати у коришћењу ваших законских права, уставних права, али ћемо спречити сваки покушај да се ослабе наши одбрамбени напори у овим критичним тренуцима, у то будите сигурни.

Водитељ: Лепо звучи, хвала вам што сте били наш гост. Поштовани слушаоци, у протеклих сат времена наш гост је био др Војислав Шешељ. Моје име је Бојана Лекић и поздрављам вас у име информативно политичке редакције Радија Б-92. Пријатан дан.

Републику Српску Крајну бранили смо и одбранили; после смо је изгубили за преговарачким столом

КОСОВО НЕЋЕМО ДАТИ НИ МИЛОМ НИ СИЛОМ

Ако попустимо, нема краја узмицању. Изгубићемо све, остаћемо без државе. Американци би и у остатку те Србије довели на власт квислиншку управу која би и остатак уништила за десетак година. Американци на нашем примеру читају лекцију и другима у свету – како пролази један мали, поносан народ који жели да сачува независност, територијални интегритет и државни суверенитет

Водитељ: Ја сам Миодраг Вујовић, а ви гледате емисију "Дијалог", ТВ "Палма". Ваш и мој гост вечерас је господин Војислав Шешељ, потпредседник Владе Републике Србије. Господине Шешељ, добро вече, и добро дошли у "Дијалог".

Др Шешељ: Добро вече и боље вас нашао.

Водитељ: Ми смо ову емисију најавили и добили смо стварно много питања, па предлажем, ако се слажете, да вечерас не питам ја, него наши гледаоци, пошто су, верујте, и боља питања, а сматрам и да њима треба одговорити.

Србија је Америци кост у грлу

Прво питање - Дарко Пећанац из Каћа пита - пошто се зна ситуација каква нас је задесила у вези Косова, објасните нам зашто је Американцима важно Косово? На који начин их спречити да ураде оно што су наумили?

Др Шешељ: Американцима је важно да униште Србију, у целости. Србија је остала још једина сметња у целој Источној Европи, са изузетком Русије и Белорусије. Србија је кост у грлу.

Американци нас мрзе, зато што смо традиционални руски савезници на Балкану. Американци су свесни да Русија неће вечито остати на коленима, да неће остати вечито слаба, са тешком економском кризом, Русија има огромне потенцијале и ускоро ће се придигнути на ноге, опет бити моћна велика сила.

Журе да нас униште док се Русија не опорави и због тога иду постепено, кршећи српске националне интересе. Уништили су Републику Српску Крајину, отели једну трећину Републике Српске, остатак ставили под одређену врсту прикривене окупације, сада им је на реду Косово и Метохија, онда би ишли и на одвајање Црне Горе од Србије, одвајање Војводине и Рашке области. То је њихов стратешки план

Др Војислав Шешељ са младим Словакињама:
Нема државе у свету где су националним мањинама гарантована већа права

на Балкану и ми морамо да се том плану, његовој реализацији супротставимо, нема нам друге.

Ако попустимо, нема краја узмицању, изгубићемо све, остаћемо без државе. И у остатку те мале Србијице, доведи би на власт квислиншку управу, која би и остатак уништила за десетак година, сигуран сам у то. Американци на нашем примеру читају лекцију и другима у свету - како пролази један мали, поносан народ, који жели да сачува државу, независност, територијални интегритет и државни суверенитет.

Американци се на нашем случају додатно додварају исламским земљама, јер газе интересе исламских земаља на неким другим местима, и овде желе неку компензацију да им пруже. Американцима је циљ да Турску увуку што дубље у Европу, и то могу да ураде преко туркофонских народа и земаља, какви су босански муслимани, Албанци и сл. Американци настоје да остану по сваку цену на европском копну, и то могу постићи само ако непрекидно иницирају нове кризе на Балкану, и нема више никакве сврхе да њихове трупе остану у Немачкој. Има ли се тамо 300.000 војника до уједињења Немачке. Тај број се последњих година скоро преполовио, а и остатак мора да иде.

Није било разлога за кризу

Водитељ: Имају и обавезу, до краја ове, или следеће године, да напусте.

Др Шешељ: Да, и сада они траже оприште на неком другом делу Европе и само потенцирање неких кризних жаришта може оправдати у америчком јавном мњењу останак њихових трупа и издвајање великих сума новца за њихово издржавање. Због тога они непрекидно потенцирају кризу на Балкану.

На Косову и Метохији није било реалних разлога за избијање кризе. Нигде на подручју СРЈ. Ако једна земља у Европи и свету поштује права националних мањина, онда је то наша држава, то је сигурно. Ниједне државе на свету нема где су националним мањинама већа права гарантована, него код нас, и где се та права реализују у конкретној друштвеној пракси. Американци имају ту погодност што је могуће на врло лак и једноставан начин манипулисати албанском националном мањином у нашој земљи, делимично су истиснули немачки утицај из Албаније, пад Сали Берише је уједно значајно и пад немачких експоната. Фатос Нано и његов наследник су амерички људи.

Из тог примера видимо да се већ одвија извесна латентна, тиха борба Американаца и Немаца за интересне сфере. Та борба вероватно још за извесно време неће да избије у ширу јавност, неће да ескалира у неким другим методама одвијања, али она је ту присутна и она се може осетити. То је, дакле, један читав сплет околности на основу ко-

јих Американци планирају да ми посетимо жртве, дефинитивне жртве.

Слом шиптарског тероризма

Водитељ: Гледатељка из Београда, тако се представила, каже - са чије земље ми повлачимо наше снаге безбедности, и због чега?

Др Шешељ: Па, наша власт се труди, пошто је и последња резолуција Савета безбедности Уједињених нација била неповољна, али је изгласана, наша власт се труди да покаже извесну добру вољу. Што је најважније, ми и наше трупе, наше специјалне јединице полиције, не повлачимо пре обављања главног дела посла, због кога су оне послате на Косово и Метохију. Ми смо успели да скршимо албански тероризам.

Уништили смо и разбили све крупније формације, остало је још мањих разбијених терористичких банди, али оне више нису у стању нигде да пруже озбиљнији отпор нашој војсци, или нашој полицији, нигде нису у стању да заузму насеље, саобраћајницу, део територије, као што је то био случај до марта ове године. Али, још прети опасност од њихових атентата, спорадичних напада, подметања бомби, класичних видова терористичких дејстава мањих групаца, и са тиме ћемо се носити вероватно неко дуже време.

Ја мислим да није лоше што смо специјалне јединице повукли, треба људи и да се одморе, нема сада неког конкретно великог посла за њих на подручју Косова и Метохије, али остају реловни састави полиције. Нико нас жив на овом свету не може натерати да уклонимо потпуно нашу војску и нашу полицију. Увек ћемо на Косову и Метохији имати и војске, и полиције, онолико колико је потребно. Сада више није потребно да имамо специјалне антитерористичке јединице, и њих повлачимо, и повлачимо један број полицијација из унутрашњости Србије, који су привремено били дислопирани на Косову и Метохији.

Непожељне трупе било које државе

Водитељ: Миша из Земун Поља пита - какве су шансе да се одбранимо од евентуалног напада на Југославију?

Др Шешељ: Ако нас нападне НАТО пакт, не треба имати никаквих сумњи, имаћемо тешке губитке. НАТО пакт је данас најмоћнија сила света. Али, ни ми нисмо без шанси, јер нико још ниједан рат није добио само нападама из ваздуха. Ја сам лично убеђен да се НАТО пакт неће усудити да пошаље копнене трупе под борбом на Балкан.

Све ове игре које се воде, и дипломатски притисци, и претње бомбардовањем, све је срачунато на изнуђивање нашег пристанка да НАТО трупе дођу мирним путем на Косово и Метохију, да унапред потпишемо нашу сагласност да дођу. Видели сте, Холбрук последња два-три дана само о томе говори,

он је до краја оголио америчку политику. Све пристаје, шта год пожелимо, пристаје, само да дођу њихове трупе. А када дођу њихове трупе, онда је све готово.

Онда немамо куд. Ми никада нећемо пристати на долазак трупа било које државе, чланице НАТО пакта, у нашу земљу, и то је дефинитивно, и око тога су сагласни и коалициони партнери у Влади народног јединства, такву политику води и председник СРЈ, Слободан Милошевић. Имамо апсолутну подршку народа у таквом настојању, и ту нема узмицања.

Попис становништва па бирачки спискови

Водитељ: Станојка Давидовић са Новог Београда каже - попис, попис и само попис на Косову, да знамо колико их има.

Др Шешељ: Ми то тражимо месецима, годинама, и мислим да скоро све озбиљне политичке странке у Србији сада на томе инсистирају. Ја сам лично убеђен да их нема више од милион. Неки озбиљни људи кажу да их нема више од 800.000, али, не знамо колико их има, док их не попишемо, и ту смо спремни и на стране посматраче пописа.

Нема разлога да било шта кријемо - од куће до куће, после објавимо спискове пописаних, да видимо има ли кога да је изостављен, да се накнадно пријави, и то можемо да урадимо, али попис може да се односи само на оне који овде живе. Они су деценијама измишљали људе, умрле људе нису скидали са списка. Кад се неко шиптарско дете роди, у седам-осам општина га пријављују као новорођено дете, да би вештачки повећавали своју бројчану масу.

А последњи попис су и бојкотовали из тог разлога што пописивачи више нису били под њиховом апсолутном контролом и што би се показала права истина. Само, неки наши статистичари су грешили, јер су давали процене на основу ранијих пописа, као да су они валидни, па кажу - пописа 1991. године није било, али процењује се толико и толико. На основу чега се процењује - на основу ранијих пописа.

То су глупости, знате, али ти неозбиљни статистичари су нам направили у неким другим сферама друштвеног живота озбиљне проблеме, јер су се тако слепо руководили неком чисто математичком логиком, не преиспитујући раније податке. Нема тог податка из ранијег периода, коме можемо до краја поклонити поверење, јер све треба преиспитати. Треба установити испочетка колико има грађана у овој земљи, у овом случају, поготово на Косову и Метохији и на основу тога сачинити бирачке спискове, па ћете видети да нису Албанци тако преовлађујућа маса. Видећете да тамо има стотине хиљада Срба, муслимана, Рома, Горанаца, Турака и других.

Народ одлучан да брани Косово и Метохију

Водитељ: Милена Катић из Ваљева пита - зашто ниједна странка не организује неке протестне митинге у већим градовима Југославије?

Др Шешел: Моје мишљење да то за сада не треба. Не искључујем и ту могућност, али нама је важно да је једнодушно расположење целог народа да се држава брани и можда не треба сада да створимо могућност за деловање страних агентура, субверзивних фактора који би могли на таквим скуповима нешто да направе и сл. Али, где год се крћем кроз Србију, непрекидно путујем, пре подне радим у Влади, поподне обично путујем.

Уверио сам се да је народ до краја одлучан да се брани Косово и Метохија. То не значи да нема страха. Сваки нормалан човек се боји бомбардовања.

да говорим о конкретним стварима, то је и сасвим разумљиво, али Русија, Кина и Белорусија, су се показале заиста као искрени пријатељи и наш народ то никада неће заборавити. Имамо и других пријатеља.

Све оне земље које се сада огласе, саопште јавно да су против војне интервенције, да су против бомбардовања Србије, оне су нам пријатељске. Видите, данас је италијански парламент донео одлуку да без Савета безбедности Уједињених нација Италија не учествује у војној интервенцији, Грчка је саопштила такву одлуку.

Убеђен сам да ни Немачка неће учествовати. Сада је дошло до извесног колебања у Француској. Мислим да наша упорност полако доводи и до урушавања те почетне опште сагласности у НАТО пакту, да се ипак интервенише. Толико је то урушавање сагласности данас изражено, да су практично оста-

постоји никаква правна основа за отцепљење Косова и Метохије.

Ниједном одредбом међународног јавног права не може се оправдати албански сепаратизам и не може се подржати. Пошто то не може, Американци сада нас притискају да пристанемо да се накнадно пружи неки правни основ. Правни основ би била свака наша сагласност да се Косово издвоји из састава Србије, под било којим изговором. Зашто Американци инсистирају на повратку на Устав из 1974. године? То је зато да би се створила основа за отцепљење, јер тај Устав је практично изједначио републике и покрајине. Покрајине су имале Устав, законе и слично.

Оне само формално још нису биле искључене из састава Србије. То је оно на чему инсистирају Американци - да Косово буде трећа федерална јединица. Иако, видите, западне земље иначе, кад кажу да се залажу за територијални интегритет, помињу само СРЈ, а не и Србију, а Косово као федерална јединица, значило би Косово државу, јер федерација је сложена држава, подразумева се да је састављена од простих држава, а проста држава има право и на отцепљење, по принципу права народа на самоопредељење, а оно се реализује евентуалним референдумом.

И сада, кад бисмо пристали на Косово Републику, у неких четири-пет година, власт на Косову, која би била, претпоставља се, шинтарска, организовала би референдум, на референдуму изгласала одлуку о отцепљењу, и ми више не би имали шансе да спречимо то отцепљење. А да не говорим о томе кад би се успоставила доминација Албанаца на Косову и Метохији, да би Срби једноставно напустили Косово, више не би било шансе за њихов опетанак.

"Глас Америке" на лошем гласу

Водитељ: Младен Зиројевић из Новог Сада каже - господине Шешел, шта још треба да нам ураде ове белосветске силеније, па да престанемо да их гостимо у Београду? Све што више ми показујемо да смо људи и да имамо душу, они све више да су нељуди и бездушници. Угледајмо се на господина Лукашевича, задржимо понос и помолимо се Богу, да нам је то још једино остало.

Др Шешел: Уколико дође до напада на нашу земљу, ми сигурно нећемо задржати дипломатске односе са агресорима. Њихове дипломате ће морати да напусте нашу територију, а њихови држављани, не мислите ваљда да ћемо дозволити да њихови новинари и даље делују на нашој територији, ако смо са њима у рату.

Замислите како би то изгледало - Хитлер напао Велику Британију, а немачки новинари слободно извештавају из Велике Британије у току Другог светског рата. То је, једноставно, недопустиво. Мислим да смо данас донели добру Уредбу, забранили смо свим медијима, пре свега радио и ТВ станицама, да

Америчка политика без маске: Холбрук на све пристаје, само да трупе НАТО пакта дођу на Косово и Метохију

Сваки нормалан човек се боји рата. Сваки нормалан човек се боји интервенције НАТО пакта, без сумње, али ми смо у стању да тај страх превладамо, да се рационално поставимо, да се понашамо у складу са интересима државе и народа и да се бранимо. Ми сада више немамо куд, немамо шта да изгубимо.

Америка и Енглеска биће земља агресорска

Водитељ: Др Крстић Далибор, са Новог Београда, пита - шта мислите о војној помоћи Русије, да ли је очекујете и да ли ће нам помоћи у случају напада НАТО-а?

Др Шешел: Ја мислим да је Русија ипак наш традиционални и искрени савезник, без обзира на ове проблеме у којима се сада налазимо. Ја не могу

ле само две земље, чланице, које и даље тврдоглаво инсистирају на бомбардовању. То су Америка и Велика Британија.

Устав из 1974.

- основ за отцепљење

Водитељ: Гордан Јасниковић из Новог Сада нас моли да разјасните амерички план за Космет и мировни план за Космет, и да ли је прихватљив, или не.

Др Шешел: Гзв. амерички мировни план за Косово и Метохију заснива се на инсистирању да се Косово и Метохија издвоји из састава Србије. То је суштина, у било којој варијанти, па да се прогласи ентитетом, привремени статус, специјални статус итд. јер су Американци свесни да сада не

реemitују програме пропагандних сервиса за специјални психолошки рат, Америке, Немачке, Енглеске, Француске итд. Забрањени смо реemitовање "Гласа Америке", "Слободне Европе", "Дојчевеле", "Би-би-си"-ја и "Франс интернационала". И, ко од сутра не буде поштовао ту Уредбу, ми ћемо му забранити рад и одузети опрему. Ту нема милости.

Шпијуни дижу праšину

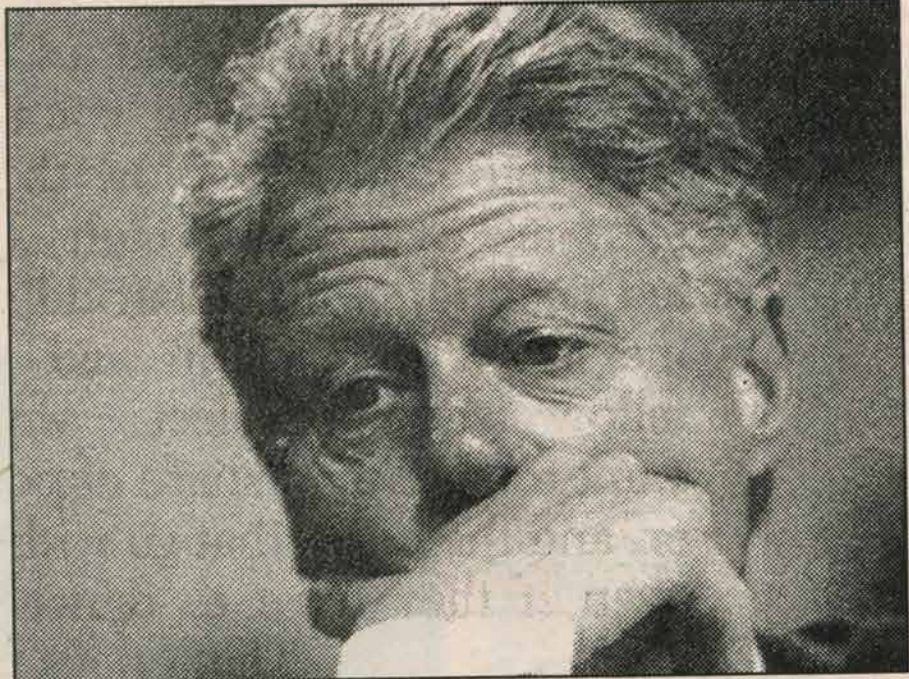
Водитељ: Много праšине се у јавности дигло.

Др Шешељ: А, праšину дижу они који су на платним списковима страних обавештајних служби, који су на платним списковима наших непријатеља, и та нас прашина неће омести у нашим намерама.

Водитељ: Али, зарад наших гледалаца, да ли је демократија, право на извештавање, слобода штампе, угрожена у овом тренутку таквом Уредбом?

Др Шешељ: Не, ми слободу штампе нећемо угрожавати, али нећемо дозволити злоупотребу те слободе у циљу слабења одбрамбених напора земље. Мене и даље све те новине могу нападати сасвим слободно, никога од њих глава неће заболети зато што мене напада, али ако нешто буду објављивали што реално слаби одбрамбену моћ наше земље, што шири дефетизам, панику, страх, што ниподаштава наше напоре, што исмејава наше одбрамбене напоре, што значи пропаганду страних интереса поводом кризе на Балкану, нема опстанка таквим медијима. Дакле, нема ни говора да гушимо слободу штампе.

Слобода штампе остаје право на непосредно, објективно информисање, право на изражавање сопствених политичких ставова, погледа и сл. Али, и мно-

У сенци опозива: Клинтон је у стању да започне рат како би одвратио пажњу од сопствених проблема

ги други политички фактори ће видети да више нема шале, и ови страначки прваци, наравно, из неких безначајних странака, који позивају на дезертерство, који позивају војне обвезнике да се не одазивају на позиве, резервисте итд. Нема ту више толерисања. Оно што се дешавало 1991. године, више се никада у Србији неће десити, убеђен сам у то. Ми ћемо заштитити питање одговорности у многим другим сферама.

Видећете садржај ове Уредбе, она је већ у штампи, већ је објављена, ноћас у поноћ ступа на снагу. Ми ћемо заштитити питање одговорности и у трго-

вини, у друштвеним делатностима, свуда. Нема више милости и оклевања код установљавања прекршајних радњи, кривичних дела и сл. Државни органи одмах реагују.

Смета им што се Србија брани

Водитељ: Конкретно, код медија, муњевито су реаговала сва међународна удружења новинара, сматрајући то тешком повредом слободе.

Др Шешељ: Видите какве су то битанге, какви су то хошпаплери, колико су то нељуди, колико су то људи без карактера, без части, без образа, без поноса. Не смета им што НАТО пакт прети бомбардовањем Србији, а смета им што се Србија брани и што спречава стране пропагандне сервисе и водитеље специјалног рата да делују на нашем простору.

Мислим да ту никаквог морала нема, то су људи без карактера. Једноставно, такве људе треба игнорисати. Кога сад ставе у своју одбрану такви људи, такве организације - то је најбољи сигнал да се ради о страном шпијуну, да се ради о некоме ко је овде одређен за субверзивне акције против сопствене земље.

Ко не храни своју, храниће туђу војску

Водитељ: Да, али, поминали смо да је ова Уредба један од корака, који је Влада предузела, а Савезна влада је предложила Савезној скупштини, и то је усвојено, Закон о одређивању нових пореза за финансирање војске. Да ли сте задовољни реакцијом на тај закон?

Др Шешељ: Па, ја мислим да није било уопште одбојности у народу на

Клинтонов привезак: где Клинтон оком, Блер скококом

тај закон и тај закон има један софисти-кован начин, изнијансиран, значи, поре-зи на основне прехранбене намирнице минимално су повећани, за 0,6%, а за неке луксузне робе (реч је о порезу на промет) је много већи проценат, негде се креће и око 20%. Нама је потребан додатни новац за одбрамбене припреме земље, и народ је тога свестан.

Ми ћемо још неке мере предузети да опорезујемо луксуз, да не бисмо ди-зали цену основним прехранбеним намирницама, струји итд. Видели сте, с друге стране, колико је Влада била уви-ђајна, сада је дошао на ред прелазак на зимску тарифу од 1. октобра, и по зако-ну, та зимска тарифа је 50% скупља од летње, али ми смо на Влади донели од-луку да се не иде са пуним износом у зи-мску тарифу, него да се она преполови, тако да је повећана само за 25. А онда су неке новине писале да смо ми донели одлуку о повећању цене струје.

Откада постоји ова влада, ми смо само једном повећали, и то за 9,5%, а се-тите се кампање коју су против нас водили - "Дневни телеграф" на наслов-ној страни: припрема се поскупљење од 30%, и то - Шешељ већ договорио. Та-ко су објавили, и нема какве друге лажи нису лансирани. Ми смо заиста ту це-ну струје држали под строгом контро-лом, без обзира што је у тешком ста-њу електропривреда, што је сваки ди-нар потребан за ремонт постројења, што ћемо имати вероватно једну теш-ку зиму, ми смо водили рачуна о инте-ресима најширих слојева становниш-тва.

Али, ако тамо смањимо намете и ако тамо смањујемо цену итд ми то мо-рамо на другом месту надокнадити, и надокнађујемо тамо где још код извес-них слојева има пара, има новца. Ми ћемо имати пред собом још неке видове опорезивања луксуза, оно што је реал-но луксуз. Нећу вам сада говорити о детаљима. Влада још ради на томе и ве-роватно већ од следеће недеље ће неш-то од тога да буде урађено.

Терористи добили своје

Водитељ: Невероватно, али имамо гледаоца из Баковице, то је Игор То-мић, који пита - шта ће Влада Србије урадити са шиптарским терористима, ако се деси напад НАТО-а на Србију?

Др Шешељ: Што се тиче шиптар-ских терориста, ми смо своје урадили. Има их још, додуше, има их још, прет-постављам, неколико стотина у малим разбијеним групама, распршеним по планинама, по шумама, неки су се инфил-трирали и притајили у градовима, има и таквих, и не искључујем још мо-гућност неких спорадичних њихових акција, као што се ово десило у Старом тргу. Дакле, да негде нападну-полици-ју, да пуцају, да изврше агентат и сл.

Тога ће вероватно још бити, али, треба западњаци да се упитају шта ће бити са албанским политичким парти-јама, које данас призивају војну ин-тервенцију НАТО пакта? Не мисле ваљ-

да после војне интервенције, и напада, и бомбардовања, да ћемо ми са њима разговарати. Свако ко је призивао стра-ну војну интервенцију наћи ће се на удару закона. Ако до тога дође погото-ву, онда ту нема милости.

Од прве бомбе страдаће и Ругова

Водитељ: Гледалац Александар Јова-новић са Новог Београда је конкретни-

дозвољава да идемо на разне видове персоналне или културне аутономије за припаднике албанске националне мањине, не за територију него за конкре-тне људе који желе нека своја аутоно-мна права, зашто да им то не дамо. То не дира у суштину државе.

Дакле, на то смо спремни. Ми није-мог тренутка нисмо одустали од пуњеног дијалога. И, сада када нам прете бомба-рдовањем ми и даље нудимо дијалог. И упозоравамо Албанце да за њих није паметно да буду топовско месо Амери-

Маршал Игор Сергејев, руски министар одбране: они који прете бомбардовањем су криминалци

ји и радозналији. Он каже - шта ће се десити Ругови када падну прве бомбе? Да ли ће остати тамо и ако не буде бо-мби?

Др Шешељ: Ако не буде бомби ми ће-мо ићи у правцу смиривања и непреки-дно ћемо нудити дијалог. Ми заиста искрено желимо тај дијалог и желимо у оквиру дијалога да се изнађе реше-ње.

Наравно на основу Устава Србије. Устав је јасно прецизирао шта значи територијална аутономија. Оно што је аутономија Војводине то може бити аутономија Косова. Али, тај Устав нама

канана и других западњака, јер ће се на њиховим леђима све разбити.

Ако дође до војне интервенције, ако дође до бомбардовања не бих радо био у кожи ни Ибрахима Ругове ни шиптар-ских политичких предводника а у це-лини ни Шиптара. Знате, треба сами да размишљају о својој судбини. Мислим да најмање њима одговара бомбардова-ње.

Скуп жеља у економској кризи

Водитељ: Гледалац из Кикинде, Ни-кола Радан, пита - када ће Приштина бити главни град Србије.

Др Шешел: Ја сам ту идеју имао, можда ми нећете веровати, али објавио сам то и у књизи "Демократија и догма" 1987. године и та књига је била забрањена. Тада је било неких могућности за тако нешто. Па сам предлагао пресељење свих војних академија, полицијских академија, читавог низа других институција итд. и имало би то ефекта. Данас смо у сувише дубокој економској кризи и сувише би то било скупо. Дакле, илузорно је очекивати да се нешто на том плану уради конкретније.

Међутим, Влада Србије непрекидно шаље своје министре на Косово и Метохију. Неки се и дуже тамо задржавају. Ми тамо имамо и седиште Владе Србије, у центру Приштине, и присутни смо тамо. Осећа се то функционисање Владе. А, сада је формирано Привремено Извршно веће у које су ушли многи представници албанске националне мањине и Горанци и Муслимани, поред Срба, и Роми и мислим да има већ доста разумевања и међу припадницима албанске националне мањине, да многи схватају каква је суштина западњачке политике.

Многи схватају да им Американци не желе добро. Многи схватају да се у Албанији живи неупоредиво горе него у Србији. Многи схватају да има шта да се изгуби ако дође до рата. Много су чешћи сада случајеви јавног изражавања лојалности према држави Србији. Поготово када смо и извесна већа материјална средства уложили да би пружили помоћ.

Водитељ: Када су се уверили да не правите разлику.

Др Шешел: Када су се уверили да не правимо разлику, да нам је сваки човек подједнако важан уколико је лојалан држави, уколико је патриота и то, знате, није могло да тамо не изазове ефекте. Није могло да тамо не наведе многе Албанце да сада зрелије размишљају.

Знате, сваки човек мора да размисли шта се губи у рату укључујући људске животе а шта се може добити ако се ситуација до краја смири, ако се нормализује, ако живот крене својим уобичајеним токовима.

Одговорност средстава јавног информисања

Водитељ: Господине Шешел предлажем да направимо паузу и погледамо Палмине светске вести, па да наставимо разговор.

Господине Шешел поново смо у емисији, па да наставимо разговор.

Потрудили смо се да будемо експедитивни и у рукама имам "Службени гласник" број 35 у коме је објављена Уредба, рад и одговорност средстава јавног информисања, коју сте ви потписали.

Др Шешел: Да, а ово је Уредба о посебним мерама у условима претњи оружаним нападима НАТО пакта на нашу земљу. Као што видите, ова Уредба се састоји из два основна дела, мере за снабдевање становништва, ту и сада настојимо да заведемо ред. Ово је неподнош-

љиво што се сада дешава. Три пута више уља изнесемо на тржиште него што је реална нормална потрошња становништва. Има сада уља у неким приватним, тајним складиштима, износи се на црно тржиште, продаје по већим ценама и одлучили смо да и томе ставимо на пут.

Поред ове Уредбе, у члану 6. такође ћемо строге мере примењивати, да ћемо забранити рад и одузмати робу одмах по кратком поступку, свима онима који прикривају робу, ограничавају или обустављају продају робе. Затим, свима онима који продају робу без прописаних исправа о њеној набавци, да спречимо шверц, свима онима који продају робу по већим ценама од прописаних, када је реч о робама које су још увек под контролом цена. Затим, свима онима који држе робу на залихама и неоправдано задржавају робу у промету, свима онима који неовлашћено обављају приватне делатности, свима онима који продају акцизне производе на начин који је супротан важећим прописима.

Када се не води прописана евиденција за одређену врсту делатности, односно промету робе и вршење услуга и када се не води на прописан начин. Свима онима ћемо забрањивати рад и одузмати робу уколико онемогућавају куповину робе по прописима и не придржавају се мера за снабдевање становништва, који обављају делатности на месту и на начин који је супротан прописима, који продају робу која није прописана у складу са прописима, који наплаћују робу и услуге у страним средствима плаћања.

Дакле, искључује се овим могућност плаћања робе девизама, а кога ухватимо, забрањујемо му и делатност и заплетујемо му робу, истог момента. Неизвршавање уплата фискалних обавеза у складу са законом, томе исто морамо стати на крај.

Видите, како је лоша наплата доприноса, за пензије, за здравствено осигурање, колико има фирми које не плаћају основне пореске обавезе и ми морамо из тих средстава финансирати пензије. Укупна маса пензија код нас је 15%, а о томе сам више пута говорио, 15% већа од укупне масе плата, а ми морамо пензије исплаћивати, редовно исплаћивати, а не смемо доштампавати динаре.

Ми морамо утерати финансијску дисциплину. То ћемо сада да спроведемо немилосрдно. Не треба уопште сумњати да ћемо до краја све ово спровести. Одлучили смо, а имамо и потпуну сагласност коалиционих партнера. А поводом оне расправе о медијима, неки су шлекулисали из ове жуте штампе како смо се ми посвађали, имамо различите ставове, Радикали вуку на своју страну, Социјалисти на своју, ЈУЛ-овци на своју. Нема ништа од тога. Ово смо све усагласили, а седница Владе на којој смо ово донели трајала је 5 минута а претходно смо све усагласили, расправили, пречистили текст. Други део

ове Уредбе односи се на рад и одговорност средстава јавног информисања.

Овде се предвиђа да су средства јавног информисања дужна да делују у складу са правима и дужностима грађана на плану очувања територијалног интегритета, суверенитета и независности и Републике Србије и СРЈ. У члану 8. се предвиђа да средства јавног информисања не могу емитовати делове програма, односно програме и текстове страних средстава информисања којима се делује против интереса наше земље, у којима се шири страх, паника, дефектизам и у којима се негативно утиче на спремност грађана да бране интегритет Републике Србије и СРЈ.

Средства јавног информисања не могу својим програмима, у својим сопственим програмима такође да шире дефектизам и делују супротно закључцима Савезне и Републичке скупштине. Када не поступају у складу са дужностима из члана 7, дакле када не делују у складу са правима и дужностима грађана да се чува отаџбина. Министарство их претходно упозорава и ако се оглуше на упозорење, Министарство информисања доноси одлуку да се забрани рад и да се заплени опрема. Чланом 10. када се ради о реемитовању страних програма, програма страних сервиса за специјални психолошки рат, онда више нема ни опомене ни ничега, истог тренутка се издаје забрана и плени се опрема. Нема ту више никаквог опомињања. Ја мислим

Ко крши уредбу – заплена имовине

Водитељ: Предвиђена је жалба у члану 11.

Др Шешел: Жалба се подноси Влади Републике Србије.

Водитељ: Добро.

Др Шешел: Ко емитује програм Глас Америке, Слободне европе и сличних станица, ја му гарантујем, не вреди му та жалба, не мора да троши време да се жали. Ако емитује тај програм, иде забрана, иде заплена имовине.

Наравно, има право да се жали, нико му неће ускратити то право, али у тако чистим случајевима кршења ове уредбе, шта вреди жалити се. Ако имамо конкретне доказе и ако су ти докази убедљиви.

Водитељ: И ова завршна одредба каже - примењиваће се док је Влада не укине.

Др Шешел: Док је Влада не укине.
Водитељ: Значи, ограничена је, у ствари овом ситуацијом

Др Шешел: Све док се не укине, она се примењује.

Аутохтоно српско становништво

Водитељ: Да се вратимо питањима гледалаца, Горанац из Драгаша пита - Шта ћемо са Горанцима, уколико дође до

бомбардовања, а ми смо на самој граници?

Др Шешел: Горанци су, наравно, локални и патриотски опредељени грађани наше земље и они ће делити судбину Српског народа и других грађана Србије. Тачно је да су Горанци на самој граници, на тремеџи, Србије, Албаније и Македоније, односно Савезне Републике Југославије, Албаније и Македоније, али представљају релативно компактно становништво и не верујем да ће сада немо, спешно по њима да удари, бар не из ваздуха, а оно што прети као реална опасност, Горанцима то је нека шиптарска одмазда или покушај из Албаније да се нападне и слично, а наша војска ефикасно чува границе и ја мислим да нећемо имати никаквих изненађења у случају неке шиптарске одмазде.

Шиптарски сепаратисти страшно мрзе Горанце, мрзе их више него православне Србе, јер није успео пронос њиховог албанашћења. Горанци су аутохтоно српско становништво из времена средњовековне државе која је у протеклим вековима прешла на ислам. Чак су забележени случајеви да су се, пред крај прошлог века, последњи предаци на ислам десили и Горанци су у основи кроз тај покушај албанашћења и прелазили на албанска имена.

По имену, тешко је данас разликовати Горанца и Албанца, али се разликују по језику и разликују се по неким другим специфичностима. У маси, Горанци су изразито патриотски оријентисани, а код Албанаца има и сепаратиста, има и патриота, а дуго времена је било неупоредиво више сепаратиста, него патриота, а у последње време вероватно се те ствари и мењају, осећа се да се мењају. Не бих сада могао да лицитирам какви су то односи.

Влада не лаже од 24. марта

Водитељ: Гледалац Драган Божић из Коцељева је доста отворен - докле ће политичари да нас лажу и зашто једном не изађу са правом истином?

Др Шешел: Ја не знам о чему то лажемо, шта смо слагали. Док постоји Влада народног јединства, од 24. марта па наовамо ми ништа нисмо слагали. Ја мислим да су се грађани могли уверити, све што кажемо то и реализујемо, никада не обмањујемо. Када је нешто тешко, када је неки проблем велики ми отворено кажемо народу - тешко нам је, проблем је велики и морамо тако и тако, мислим да народ има у ову Владу велико поверење.

Треба народ да нас критикује, да нас напада и када год постоји власт, народ ту власт треба да критикује и то је основни принцип демократије. Спремни смо увек да чујемо ту критику, да је са слушамо, да прихватимо ако је реч о указивању на неке реалне и конкретне грешке, да се поправљао у складу са критиком која потиче из народа. Ни ми

нисмо безгрешни, нит је могућа нека безгрешна власт.

Свесни смо и тога да нас чекају следећи избори и да народу морамо полагати рачуне за ово што смо до тада урадили. Ми смо амбициозни политичари, желимо што дуже да останемо на власти, нисмо се ми борили за власт да за тренутак будемо на власти и да онда нестанемо у таласима историје. Ми планирамо да останемо дуго на власти, а да бисмо заслужили народно поверење, морамо да побољшамо живот народа и да одговоримо на његова очекивања.

Народ ће онда да цени да ли смо били успешни или нисмо, да ли заслужујемо и убудуће поверење или не.

Опште мобилизације неће бити

Водитељ: Гледатељка Надежда Петровић пита - Да ли ћемо Косово дати, милом или силом?

Др Шешел: Косово нећемо дати ни милом ни силом, док је ове Владе, сигурно нећемо. И имамо потпуни консензус све три партије чланице коалиције Народног јединства да га бранимо свим средствима. Чули сте те изјаве у јавности, ту више нема одступања.

Водитељ: Влада из Вишњичке Бање каже - да ли је мобилизација, и ако јесте, зашто није објављена у јавности?

Др Шешел: Не, није мобилизација и мислим да нећемо ни ићи на општу мобилизацију. Војска је позвала резерviste само неких родова, а у сваком случају нама је битно да се попуне посаде противавионских оружја, противавионских система и још неке друге специјалности.

Мислим да ни у једној варијанти неће требати општа мобилизација а то је једна веома скупа ствар и не треба људе да одвлачимо са њихових радних места, треба да се настави и производња и рад и да живот функционише. Ако буде требало, у стању смо да позовемо велики број добровољаца и на данашњој конференцији за штампу ја сам већ о томе говорио и позвао све раније добровољце и све оне патриоте који су спремни сада да се пријаве као добровољци да буду спремни и да се на први позив одазову и то ће бити све на организован начин спроведено.

Биће упућени у одговарајуће касарне, све ће бити организовано, све ће држава радити и неће бити потребе да то раде политичке странке као што су некада радили када нам је држава скоро било у расулу, 1991. године, а сада ће то бити све много боље организовано и ова искушења спремније дочекујемо него икада у протеклим десетак година.

Из ове се коже не може

Водитељ: Један гледалац који се представио само као студент из Београда пита - колику цену има овај рат? Колико ће

нас бити после рата и каква је то држава без становника?

Др Шешел: Овај рат још није избио, тај рат о коме говори гледалац, тај рат још не постоји. Можда ће се десити а можда неће. Ми не желимо да се деси. Ми би волели да се не деси, да се никада не деси, више него ништа на свету бисмо волели да се никада тај рат не деси, јер знамо шта рат значи.

Шта рат доноси, а ако се деси мимо наше воље, шта је ту је. Ми из ове коже не можемо, а колика ће бити цена не знам унапред, али знамо колика је цена ако се одмах предамо, ако капитулирамо, губимо све, ако се бранимо, имамо шанси да успемо и да се одбранимо. Онај ко се не брани тај нема никакве шансе.

Стање непосредне ратне опасности

Водитељ: Има ли затварања граница када смо код тога, у смислу онемогућавања, напуштања земље?

Др Шешел: Ја мислим у правом смислу речи да затварање граница нема, али ако дође до напада, биће затварања граница, примењиваће се све оно што се подразумева под ратним стањем.

Ми смо сада практично у стању непосредне ратне опасности и Савезна скупштина је констатовала да постоји стање непосредне ратне опасности усвајајући експозе премијера Булатовића.

Немамо ми разлога сада да додатне неке мере заводимо, али у сваком случају, треба сви грађани да имају у виду да војни обвезници на сваки позив морају одмах и уредно да се одазову, резервисти. Овога пута сигурно неће бити никакве амнестије, за случај да се неко не одазове. Никакве амнестије.

Водитељ: Гледалац Зоран Петровић са Звездаре пита - Да ли ви мислите да се борите?

Др Шешел: Да.

За Панића "апартман" у Забелу

Водитељ: Гледалац Бора са Новог Београда пита вас - Шта је са Миланом Панићем, доказаним непријатељем ове земље и да ли зиге да је главни човек у ICN Русија Андреј Козиријев, онај који нам је увео ове санкције?

Др Шешел: Знате, Андреј Козиријев је пре свега био издајник руског народа, а онда непријатељ српском народу. То је власт у Русији схватила и елиминисала га са свих политичких функција, схватила после неколико његових потеза који су били изразито антируског карактера.

Што се тиче Милана Панића, знате, ја као потпредседник Владе, немам ингеренције да лично хапсим и водим у затвор, али као грађанин сам убеђен да ће се ускоро Милан Панић наћи у затвору због шпекулације и криминалног карактера око приватизације Галенике, јер оне су толико упечатљиве

да нема другог излаза. Ја сам лично узео на проучавање део документације о приватизацији Галенике и запрепастили бисте се када би чули шта све тамо има.

Водитељ: О нечему сам и ја упознао. **Др Шешел:** Добро, већ је јавност упозната и више пута смо говорили како је оних 70 милиона долара које је требао да уложи у Галенику, уплатио на рачун швајцарске банке, а чим је ушао, Галенику вратио уназад, у Америку.

Онда је слаго да улаже за четири нова лека, лиценцу, па се испоставило да уопште ти лекови нису ни регистровани у Америци, да не постоји лиценца, за њихову производњу, да не постоји дозвола за њихову производњу и да је то само постојало на папиру и читав низ других ствари.

Водитељ: Цела група радника ICN Галенике вас пита шта ће бити са нама, односно са ICN Галеником?

Др Шешел: Наш је циљ да спасимо Галенику.

Доћи ће на ред полагање рачуна

Водитељ: Цветковић Милинка из Београда вас пита - Да ли је могуће да државна безбедност није знала да су Шингари преорали бункерима и рововима Косово?

Др Шешел: То је сада једно веома тешко питање, а шта је власт морала да зна, а шта власт није знала и шта се све дешавало. Доћи ће и то питање на ред. Мораће и то да се испита, а ми

сада немамо времена да се тиме бавимо.

Зашто је то све тако ескалирало, зашто се раније нису предузимале одређене мере, зашто неки државни органи нису били довољно будни и слично, али доћи ће на ред да се и то мало протресе, да се испита, да се види има ли ту конкретне, личне, групне, појединачне одговорности.

Претња бомбардовањем криминални акт

Водитељ: Гледалац Небојша Љуби-сављевић из Београда пита - Зашто се председник Милошевић не обрати нацији преко медија и не каже шта се од њега конкретно тражи и какве он опет конкретне намере има поводом тих захтева?

Др Шешел: Јавност је о томе свему обавештена и сваки пут се председник Милошевић огласи саопштењем када год прими неког званичног представника било које велике силе и видели смо после овог последњег разговора са Холбруком да му је у лице рекао, да је претња бомбардовањем Србији криминални акт, то му је отворено рекао. Сви страни медији јављају како је Холбрук отишао љут из Београда и када год Холбрук оде љут из Београда, ја сам веома задовољан. Ако дође до војне интервенције, до агресије на нашу земљу, убеђен сам да ће се председник Милошевић обратити нацији.

Водитељ: Он сада ради на томе да не дође до тога, је ли?

Др Шешел: Ја мислим да ради и то ради интензивно, ови његови састанци са страним дипломатама трају по пет, шест, седам сати како ког дана и одолева свим притисцима, то вам морам рећи, просто сам у току тих његових активности и одолева притисцима. Упорно и одлучно одолева.

Новинаре треба усмеравати - Брифинг код министра

Водитељ: Гледалац Маријо из Београда пита - Да ли Југославија има ракете домета до Бона, Лондона, Брисела и да ли је таква опција у разматрању.

Др Шешел: Ракета домета до Бона, Лондона и Брисела немамо, али имамо друге ракете солидног домета, па рецимо до једно 1000 км.

Водитељ: Гледатељ Гордан Јанковић из Новог Сада пита - Да ли можете да разјасните увођење брифинга, односно састанака српских новинара са министром и Министарством информисања по узору на америчко министарство информисања.

Др Шешел: Било је крајње време да се то уведе у нашу земљу и новинаре једноставно треба непрекидно усмеравати када је реч о националним интересима, како да се понашају и како да делују. А не да наши новинари предњаче у проношењу лажних гласила.

Не знам да ли сте видели шта је радила Наша Борба, Данас, Време, слични листови и сваку најнепроверенију измишљотину шинтарску, они лансирају и то на ударним местима. Поготову

Само као добровољци: у случају мобилизације, избеглице неће бити мобилисане

Ако дође до војне интервенције НАТО пакта, не бисмо волели да будемо у кожи Ибрахима Ругове и шиптарских политичких лидера

сада када су Шиптари покушали подметнути нешто слично што је радио Изетбеговић у Сарајеву, када су покушали подметнути нашу полицију, односно нашој полицији убиство неке групе пивила. Видело се да се то распрело као мехур од сапунице а чак се видело да су и једну лутку наместили, разбили лутку па покушали да прикажу снимцима да је реч о убијеној беби.

Водитељ: Говорили смо о томе и у нашем прошлом дијалогу и

Др Шешел: И убудуће ће главни и одговорни уредници медија бити позивани од стране Министарства за информисање и биће усмеравани, а само у овом сегменту заштите националних и државних интереса.

Водитељ: Значи, када прође стање....

Др Шешел: Не пада нам ни на крај памети да их критикујемо, да их усмеравамо, да они не критикују Владу итд.

Мило Ђукановић у историји бешчашћа

Водитељ: Гледалац Јово Петровић из Београда каже - Господине Шешел, прво, честитам на великој борби за све интересе српског народа, а посебно за велико залагање, за српско Косово и његову одбрану као свету српску земљу.

Шта би са српством у Црној Гори, чији су симболи Његош, Марко Миланов, Јанко Вукотић, Бајо Пивљанин и Матија Бећковић. Зашто Мило Ђукановић и Светозар Маровић, Милица Пејановић-Ђуришић не прихватише и не наследише поменуто његушево српство у Црној Гори и српство светог Петра Цетињског, него, нажалост, прихватише и следе линију црногорских зеленаша, црногорских усташа, Дрљевића, Штедимије и зар се не боје да их српско поколење у Црној Гори и Србији не осуди, а одмах да вас и то питам гледалац који се представио као гледалац из Цр-

не Горе - Шта ви мислите о Милу Ђукановићу?

Др Шешел: Ово претходно питање треба поставити заправо Милу Ђукановићу, Светозару Маровићу и Милици Пејановић-Ђуришић, а имам лоше мишљење о Милу Ђукановићу. На страну то што ми је политички противник, а није мој проблем да контактирам са политичким противницима, да се понашам нормално, да разговарам да покушавам налазити неке компромисе, минимум неких заједничких политичких циљева и сл.

Али, када је реч о одбани земље, када је реч о заштити виталних и националних интереса, о решавању егзистенцијалних проблема народа и државе, онда сам ту до краја немилосрдан. Ово најновије што је урадио Мило Ђукановић је за сваку осуду. У Београду је у недељу био на седници Врховног савета одбране, сложио с једноставно, ово саопштење је усвојено, које је емитовано. Речено је да ћемо се бранити свим средствима у случају агресије, а онда је отишао у Црну Гору и сутрадан дао изјаву коју пас с маслом не би појео.

Сада ћемо у Великој Србији, ту његову изјаву да објавимо у рубрици - Прилози за историју бешчашћа. Та изјава представља увечатљиво бешчашће, значи повлађивање непријатељима наше земље. Вероватно је Мило Ђукановић превелике обавезе преузео пред западним менторима, поготову када је недавно био у Лондону, а са једне стране се боји и реакције народа уколико забразди у таквој делатности. У Црној Гори живе истакнуте српске патриоте, Црна Гора је увек била луча нашег српства, главни чувар српских и државотворних традиција и не може да свари такво политичко понашање.

Онда, он ту покушава да лавира, чак једну час другу изјаву, а дао је ту веома

лошу изјаву у понедељак, а онда у отрак црногорска скупштина није забрала неким антидржавним ставом, него је доста избалансирано саопштење издала и доста избалансиране закључке донела. Како ће се даље развијати стање у Црној Гори, то ћемо тек видети, али ја очекујем, тек очекујем нови удар западних сила на Црну Гору, пропагандни, дипломатски, велике притиске, подстицање на сепаратизам и мислим да ће западни агенти тек тамо да дигну главу и имаћемо великих проблема.

Не погађа свака "томахавка"

Водитељ: Гледалац из Сремске Каменице, представио се тако јасно из питања а због чега - Један сам од оснивача Српске радикалне странке у Новом Саду и на основу чега се шире информације да ћемо се бранити од НАТО пакта када ће нас они тући електронским оружјем са раздаљине од неколико хиљада километара.

Др Шешел: Којим електронским оружјем? Ја нисам чуо за то електронско оружје и не верујем да ће нас гађати са неколико хиљада километара, а ако нас нападне ракетама "томахавкама", углавном ће их испаливати са својих бродова у Јадранском и Средоземном мору. Ако нас нападне авијацијом, напашће нас из неке од суседних земаља. Има више таквих земаља, са неколико хиљада километара се испалију само тзв. ракете средњег домета, а то су ракете са нуклеарним бојевим главама, а ја искључујем могућност да НАТО пакт против Србије употреби нуклеарно оружје, то би значило светски рат.

То би заиста могло да представља уништење целог човечанства. Они се, дакле, неће усудити да користе нуклеарне бојеве главе, али из искуства Републике Српске знамо да су склони на разноврне прљавштине, као ове бомбе које су користили са осиромашеним уранијумом, нека хемијска средства и слично.

Дакле, те ракете средњег домета у овом случају су искључене. Употребиће ракете "томахавк" а то је тактичко оружје. То нису ни ракете кратког домета и ја колико знам могу да носе и нуклеарне бојеве главе, а у овом случају их неће користити. Те ракете "томахавк" нису ни прецизне, а искуство ирачког рата говори да су веома неprecizне, а то што су неprecizне може представљати опасност за цивилно становништво, да гађају војни објекат, промаше па погоде цивилни.

То треба имати у виду. Те ракете се могу и обарати и наша војска их може обарати. Ја не могу сада унапред да шпекулишем са проценама које ће бити оборене, али ми имамо солидну противавионску одбрану и на њу рачунамо.

Дуговања пребити ратном штетом

Водитељ: Пеја из Барича, ви сте већ на то одговорили, да ли ће бити бомбардована и да ли ће доћи до мобилизације, али пита - у случају мобилизације, да ли ће бити мобилисане и избеглице?

Др Шешељ: Избеглице неће бити мобилисане, али се не искључује могућност да се избеглице пријаве као добровољци.

Водитељ: Александар Барош из Барајева - живео сам 30 година у Канади, а пита - Докле ћемо дозвољавати да се Американци шетају по Југославији као да је то Америка?

Др Шешељ: Ми смо једна отворена земља. Са Америком имамо дипломатски однос и сасвим је нормално да амерички држављани путују у нашу земљу, а наши држављани путују у Америку, само су тамо много веће рестрикције код тих путовања и много је теже добити америчку визу. То знају људи који путују за Америку и који су покушали да путују.

Али, ако дође до рата, и ако дође до агресије на нашу земљу, следи одмах прекидање дипломатских односа, постоје међународне конвенције шта и ка-

ко се поступа у таквим случајевима. Мислим 48 или 72 часа да се оставља дипломатама да напусте земљу.

Са сваком државом која буде агресор ми ћемо одмах прекинути дипломатске односе. Нека не рачунају да ћемо их поново успостављати након престанка агресије, прво ћемо водити процес за исплату ратне штете, можда и пред нашим судовима. Знате, Американци сматрају да се пред њиховим судовима може водити спор о било ком питању које се тиче читавог света. За било шта можете да тужите пред америчким судом.

Они су ухапсили председника једне суверене независне државе Републике Панаме, генерала Норјегу и судили му у Америци за ствари које је он урадио у својој земљи, које је наводно радио у својој земљи. Е, па ми можемо овде пред нашим судовима водити поступак, и ако нам направе ратну штету, да је онда пребијемо са нашим кредитима у западним државама.

Игра отвореним картама

Водитељ: Боље да не дође до тога.
Др Шешељ: Боље да не дође, али стављамо им унапред до знања, нека знају, а ја знам да и њихове шпијунаже

све ово слушају вечерас, гледају итд. Играмо отворених карата. Све им унапред стављамо до знања, да ћемо се борити свим средствима, да ћемо ударити по циљевима НАТО пакта, тамо где су нам доступни, нека они размишљају где су нам доступни, да после евентуалног напада нема више преговора, нема разговора, нема дијалога и нека све то имају у виду. Отворено им унапред кажем.

Стратешки циљ Запада - НАТО у Србији

Водитељ: Гледалац Љуба Панчић из Новог Сада каже - Зашто се натеземо са Шиптарима када знамо шта можемо да пружимо Шиптарима ми, а шта Запад и зашто не би припремили закон о проширеној аутономији, па да запад зна шта можемо да пружимо.

Др Шешељ: Шта је то закон о проширеној аутономији, каква је то проширена аутономија. Запад све зна, шта можемо да пружимо, а шта не можемо, али Запад срља, инсистирајући да пружимо и оно што не можемо да пружимо. Запад срља у покушајима да нам отме Косово и Метохију, није Западу циљ да се успоставе нека права албанској националној мањини. Баш њих брига, да последњи Шиптар нестане са овог света, мислите ли да би Запад ронио сузе?

Да ли видите колико западњаци воле Албанце, како их шиканирају по Немачкој и другим западноевропским земљама, једва чекају да се отарасе. Мрзе их више од Турака, а овде се постављају као душебрижници, зато што претпостављају да је могуће да Албанце употребимо као топовско месо зато што су они објекат, средство постизања одређених циљева.

Њихов је стратешки циљ да инсталишу трупе НАТО пакта на нашој територији, а не може ни под којим условима ниједан војник НАТО пакта да буде стациониран на нашој територији.

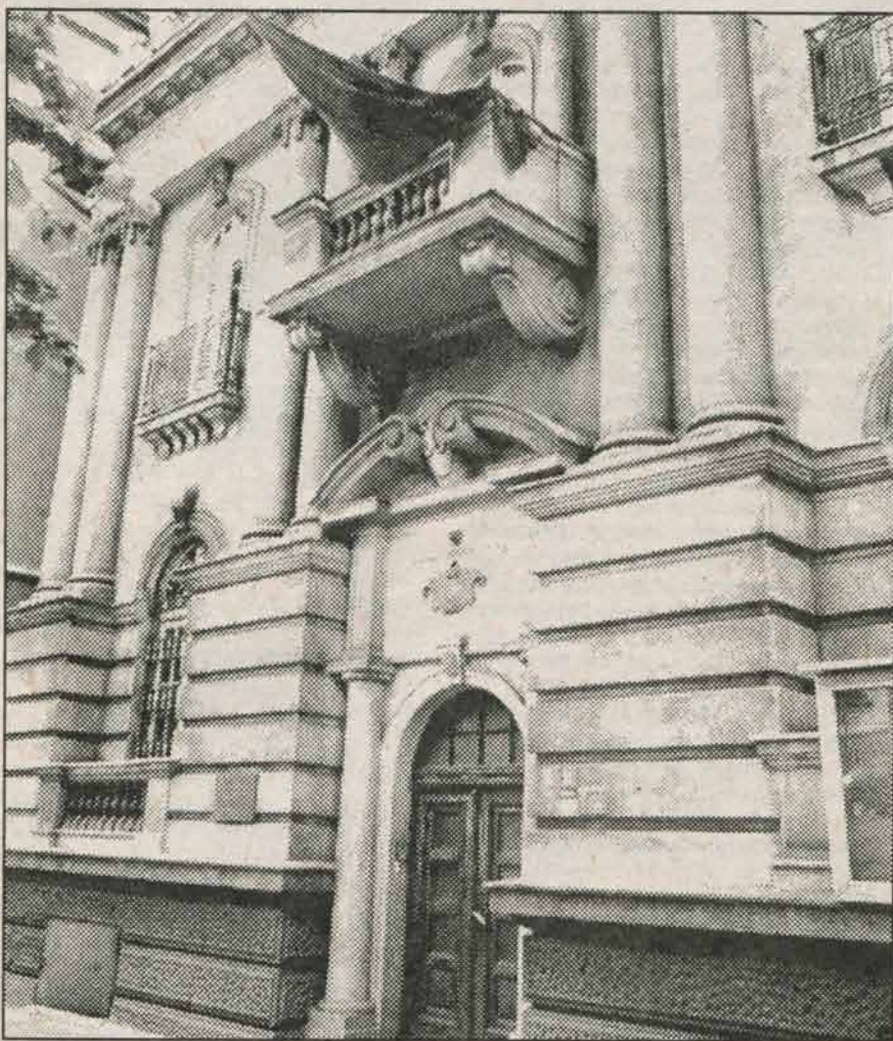
Водитељ: Гледатељка из Барича пита, мада сте ви већ на то питање одговорили, да ли ће бити бомбардована и да ли ће доћи до мобилизације? У случају мобилизације, да ли ће бити мобилисане избеглице?

Др Шешељ: Избеглице неће бити мобилисане, али се не искључује могућност да се избеглице пријаве као добровољци.

Вукови су опасне животиње

Водитељ: Гледатељка Маја Николић са Кошарника каже - да ли ви и Вук можете да одете на Косово и тамо на лицу места решавате проблем?

Др Шешељ: Не знам зашто би са Вуком ишао на Косово? Са којим Вуком? Има разних врста вукова. Ја волим псе, не волим вукове. Имам код куће два пса, шарпланинца. Вукови су опасне животиње. Не знам о чему се ради. Зашто са вуком да идем?

Албанска амбасада у Београду: не искључујемо могућност прекида дипломатских односа са Албанијом

Водитељ: Немојте господине Шешел. Ја ћу се усудити да преформулишем питање гледатељке - има ли уопште разлога да данас размишљамо да се на Косову може решити проблем?

Др Шешел: Ми смо непрекидно присутни на Косову. Ја сам летос био неколико дана, непрекидно су наши министри тамо, министри Владе Србије, непрекидно су посланици тамо, дакле непрекидно смо активни.

Водитељ: Главне газде, ментори са Запада, ипак долазе овде.

Др Шешел: Долазе овде, али долазе и тамо. Не знам о ком је вуку реч и шта то значи.

Водитељ: Гледатељ Стева Боровница из Београда пита - да ли ће се дозволити НАТО пакту да дође на Косово и да ли ће им се предати аеродром у Приштини? На то питање сте већ одговорили.

Др Шешел: То сам већ одговорио. Нити ће им се нешто предавати, нити ће им се нешто дозвољавати.

Добровољци штит отаџбине

Водитељ: Гледалац Игор Билкић пита - у случају напада, да ли ће радикални организовати добровољачке јединице?

Др Шешел: Одговорио сам на то питање. Добровољце ће организовати држава, а мислим да је много рационалније позвати добровољце, него ићи на општу мобилизацију. Са много мање људи, када је реч о добровољцима, постигну се већи ефекти, него неком масовном мобилизацијом.

Водитељ: Гледалац Јово Колунџић из Челарева пита - шта ако дође до сукоба Југославије и НАТО-а, па изгубимо Косово, ко ће сносити одговорност за страдање људства?

Др Шешел: Ја мислим да Косово не можемо изгубити. Ми ћемо га бранити свим средствима. Рекао сам већ на почетку емисије да искључујем могућност да сада НАТО пакт крене са копненом војском.

То је за њих сувише велики ризик и ту би имали огромне жртве, а без употребе копнене војске НАТО пакта нема ниједне варијанте у којој можемо изгубити Косово.

Могу да уђу, али како ће изаћи из Србије?

Водитељ: Да, али ако дођу са копненом војском, онда однос снага није...

Др Шешел: Онда ће то бити једна жестока борба у којој ће време да ради за нас. Можда није толико тешко да уђу на нашу територију, али како ће изаћи из наше територије, ако ми одбијемо преговоре, ако одбијемо капитулацију, ако одбијемо уступке? Шта ће онда да ради? Онда је то за њих нови Вијетнам.

Лако је било Американцима да уђу у Вијетнам, а најтеже им је било да се извуку из Вијетнама и на крајње пони-

жавајући начин су се извукли из Вијетнама. Неколико година су само трагали, за читавог Никсоновог мандата, су само трагали за варијантом како да се извуку, а да спасу образ. Видели сте како су се извучили из Сомалије, наврат-наос, нису мислили ни о образу, ни о части војничкој, ни о чему.

Водитељ: Има ту још један фактор који сами признају, а то је да је српска армија, југословенска армија ипак најобученија и најспособнија.

Др Шешел: Пре распада Југославије наша армија је била трећа по снази у Европи, по свим проценама западних аналитичара. Распад земље је учинио своје, али треба имати у виду да је и бивша Југословенска народна армија све озбиљније наоружање из свих делова бивше Југославије ипак пренела на територију Србије и Црне Горе.

Водитељ: Гледатељка из Нове Пазове пита - да ли се још уплаћује зајам за неразвијене на Косову и ако се уплаћује, зашто?

Др Шешел: Колико ја знам не уплаћује се то одавно.

"Хуманитарци" на шпијунским задацима

Водитељ: Зељковић Милорад из Београда пита - 800.000 избеглица из Босне и Хрватске неколико година лута. Да ли може неко да покаже снимке новопеченим хуманитарцима?

Др Шешел: Ја мислим да је депласирано било шта тим хуманитарцима показивати. Они су овде из политичких разлога, а не зато што воле људе и желе да им помогну у невољи. Скоро све те међународне хуманитарне организације су заправо шпијунског карактера, долазе да би ровариле у нашој земљи, да би прикупљале обавештајне податке, а неки од њих да би служили за маркирање циљева у случају војне интервенције и бомбардовања из ваздуха.

Чак у једном случају доласка опреме за једну од тих хуманитарних организација, и то велике количине опреме, наша полиција је тражила да се сандуци отворе, да се види шта је унутра. Они су одбили.

Водитељ: Вратили и дигли велику праšину око тога.

Др Шешел: Опрема је враћена назад. Зашто? Зато што су у сандуцима били уређаји за локацију циљева, неке врсте радиоодашиљача итд. и намера тих наводних хуманитараца је била да то поставе у близини одређених објеката који би могли да буду циљеви НАТО авијације.

На сличан начин су поступали на територији Републике Српске и ми сада имамо неко нагомилано искуство из свега тога што се дешавало у Републици Српској и Републици Српској Крајини. Тамо су вршљали ти хуманитарци на све стране и НАТО пакт је имао пред собом врло јасну ситуацију,

све лоцирано, све прекривено одашиљачима.

То су справе које делују дуже време, засноване су на батеријском пуњењу и шаљу сигнале који се хватају на великој дистанци и авијатичари имају јасан преглед циљева на које планирају да ударе.

Водитељ: Гледатељка Станојка Давидовић из Београда вам саветује и предлаже - по хитном поступку затворити границу ка Албанији и прекинути дипломатске односе са Албанијом.

Др Шешел: Граница према Албанији је затворена.

Водитељ: У смислу обезбеђена?

Др Шешел: Да, али није немогуће да се прекину дипломатски односи са Албанијом, само што је то надлежност Савезне државе. Ја би био склон да се то уради. Нисмо о томе до сада расправљали у Влади Србије, ни у међустраничким консултацијама, али није немогуће да се то деси ускоро. Не бих искључио ту могућност.

Водитељ: Како коментаришете хулање света које је стварно беспримерно за ове провокације, нападе, злочине који се чине са албанске територије?

Др Шешел: Све то раде западне силе. Албанци су заиста и у Албанији топовско месо. Све то стране обавештајне службе организују и обучавају те терористе, усмеравају их где да нападну, када да нападну, шта да користе приликом напада и слично.

Водитељ: Стојановић Дејан из Медошевца вас пита - како грађани који живе у селима где нема склоништа да се заштите од ваздушних напада?

Др Шешел: У селима је најлакше наћи склониште. Неће НАТО пакт ићи на то да бомбардује свако насеље, свако село. Он ће заправо избегавати да бомбардује цивилне циљеве, али није могуће то потпуно избећи. Тамо где су највеће концентрације становништва потребно је имати највише склоништа, а то су велики градови. У селима само ако су у близини неких војних објеката потребно је обезбедити неко склониште.

Наши војни објекти углавном нису по селима и оно што је западњацима најинтересантије за бомбардовање код нас је на гусеницама или точковима. Ти системи за противавионску одбрану углавном су мобилни и непрекидно се премештају са места на место и тешко је западњацима да то све благовремено лоцирају.

Оно што би биле прве жртве напада су фиксирани радарски системи, али и ту има неких могућности за одбрану. Знате, ја нисам баш војни стручњак, нити могу да улазим у детаље, нити је потребно да улазим. Ја сам ипак политичар који може давати неку политичку оцену и политичке претпоставке свега тога што може да нам се деси.

Водитељ: Гледалац Драган са Звездаре пита - да ли се сада може преко ваше странке отићи на Косово ради помоћи нашој војсци?

Др Шешел: Зашто преко странке? Сваки грађанин наше земље може да се пријави у војску и може да уђе у састав професионалне војске. Ми имамо професионалне војнике, тзв. војнике по уговору.

Дакле, онај ко жели да служи у армији може одмах да се укључи или ко жели да се запосли у полицији може да се запосли, ако испуњава услове. Уколико буде требало држава ће позвати добровољце и добровољци ће се усмеравати у одговарајуће касарне. Тамо ће проћи кроз основне прегледе, тамо ће добити униформе, оружје, тамо ће бити евидентирани и упућени тамо где је најпотребније да се брани земља.

Хитлер 1941. – Клинтон 1998.

Водитељ: Гледалац В. Сарих из Београда пита - уколико дође до бомбардо-

ва прохитлеровски режим у својој земљи, ни тада нас није напала. 1941. године једино Румунија није учествовала у нападу на нашу земљу и Грчка, која је већ била нападнута од стране, замало не рекох НАТО пакта, од стране Тројног пакта, али то вам је нешто исто. Оно што је Хитлер био 1941. године то вам је Бил Клинтон 1998. године. Разлика је у томе што нас је Хитлер напао, а Клинтон тек планира да нас нападне. То је једина разлика у свему томе.

Водитељ: Гледатељка Марија Кнежевић из Београда пита - интересује ме да ли Бакали још увек прима пензију од Владе Републике Србије?

Др Шешел: Не знам конкретно за Бакалију, али наша држава никоме није укидала пензије, ко је стекао законско право да прима пензију. Попис становништва ће довести до новог устројства књига држављана и тада ћемо виде-

био да прими пензију. Нико се није одважио на такав вид бојкота.

Четвртм брзином у приватизацију

Водитељ: Гледалац Михајловић Горан из Београда пита - да ли вам је познато да ћемо изгубити Косово ако не дође до скономског напретка? Када ће бити извршена приватизација? Зашто се не продају Робне куће Београд?

Др Шешел: Ми приватизацију морамо да проведемо и сада ћемо предузети неке мере да је убрзамо. Многе фирме су већ кренуле у процену вредности капитала, неке су расписале конкурсе за први круг продаје деоница, за доделу бесплатно онима који испуњавају услове, за продају уз попуст итд. а сада треба да се формира акцијски фонд, такође на основу закона, доноси се закон о акцијском фонду и да се онда крене са другим кругом. Знате, ја сам имао доста примедби на овај садашњи закон.

Немамо консензуса, немамо сагласности да га радикалније мењамо, али неке измене ћемо ипак у њему направити, како бисмо сам процес убрзали.

Проговорила душа Русије

Водитељ: Данас је дан пун дипломатских активности, врло значајних. Како оцењујете ова реакција до којих смо дошли пре почетка емисије, пошто се кључне ствари дешавају и у току емисије, нпр. изјаву руског министра одбране да су они који позивају на бомбардовање Србије бандити, нпр. на изјаву министра Игора Иванова, министра спољних послова Русије, који је у Лондону изјавио, после разговора са председником Милошевићем, да је значајан напредак у смислу избегавања ратне обавезе...

Др Шешел: Ако ме сећање добро служи, руски маршал, министар одбране је изјавио да су они који прете бомбардовањем криминалци, а албански терористи бандити.

Мислим да је кроз његове речи заправо проговорила душа Русије, онаква Русија какву су наши очеви познавали, наши дедови и која је Србину увек у срцу била, а Русија је све свеснија да је ово што је нама намењено заправо само увертира за оно што Запад њој планира. Русија је свесна да ми страдамо због ње, да ми страдамо због традиционалне љубави према Русији.

Русија је свесна да ми страдамо зато што смо њени традиционални савезници на Балкану и Русија нема више никаквих илузија у погледу правих намера Американаца и НАТО пакта према њој самој.

Умирујуће изјаве Игора Иванова

Водитељ: Данас је господин Игор Иванов чак рекао да се првена црта, у смислу увлачења у НАТО балтичких

На првој борбеној линији: ако се предамо, губимо све
ако се бранимо имамо шансе да се одбранимо

вања од стране НАТО пакта да ли ћемо ми узвратити по земљама одакле се буде дејствовало?

Др Шешел: Узвратићемо и то смо отворено ставили до знања. Све земље које буду учествовале у агресији или пруже логистичку подршку НАТО пакту сматраћемо непријатељским и оне треба да очекују наше узвратне нападе.

На то смо данас посебно упозорили Румунију, јер се представник румунске владе изјавио јуче или прејуче да су спремни да уступе аеродром код Темешвара НАТО пакту, за напад на нашу земљу. То би био страшан историјски преседан, јер је Румунија једина држава у нашем суседству са којом никада у историји нисмо ратовали. То би се десило први пут.

Чак ни онда када је Румунија била под доминацијом Хитлера, када је има-

ти како неке ствари стоје, прочешљаће се и статусна права.

Водитељ: То је занимљиво. Раније смо говорили о томе да тражећи права Шинтарци, грађани ове државе, никада нису одбијали да уживају...

Др Шешел: Сада, ако желе персоналну и културну аутономију, ако желе да имају своје школство, своје здравство, своје културне институције, своје информативне агенције, мораће да имају и своје пензијско и социјално осигурање. Мораће то у једном пакету да решавају.

Водитељ: Да ли се десило, да ли вам је познато, а да се десило сигурно би вам било познато, да је за све ово трајање сукоба на Косову дошло до одбијања?

Др Шешел: Не, долази само до одбијања да плаћају комуналије, рачуне за струју. Не знам за случај да је неко од-

Очекујемо да ће нови немачки канцелар Шредер водити умеренију политику према Србији

бивших република, сматра преласком првене црте.

Др Шешељ: Да, и Русија то не сме да дозволи, нема никакве сумње. Последња изјава Игора Иванова је прилично умирујућа и ако ствари крену у том правцу то значи да је Запад одустао од бомбардовања, али видећемо. Наредних неколико дана све ће се знати. Закључно са недељом.

Мислим да ће у том периоду Запад да донесе одлуку, заправо Американци, да ће донети неку одлуку. Видећемо каква ће бити. Ово што је изјавио Игор Иванов лепо звучи и ако ствари крену у том правцу значи да ћемо избећи бомбардовање.

Водитељ: Наши медији, а и сви страни, пренели су да у оквиру НАТО-а Италија, Шпанија, Данска, Немачка одбијају страну интервенцију на нашу земљу без одлуке Савета безбедности.

Др Шешељ: Да, и то је данас одлучио италијански парламент. У Немачкој је веома значајно што је дошло до победе социјалдемократа и Странке зелених, што је дошло до смене власти. Она још није институционално изведена, али садашња влада не би смела да прави неке веће залете, иако у последњим својим трзајима покушава да напакости Србима.

Стално нешто измишљају да додају још тим санкцијама које процоде против Србије и српског народа. Мислим да ће Немачка водити много умеренију политику под Шведером и Јошком Фишером.

Нови ветрови са Рајне

Водитељ: Који је изашао са једном изјавом која је револуционарна када је у питању тај део међународне заједнице. Чак је у свом првом иступу рекао да би НАТО пакт требало распустити, јер преузима прерогативе УН.

Др Шешељ: Да, Јошка Фишер је председник Странке зелених и води политику која изазива много симпатија код српског народа. То треба отворено да кажемо.

С друге стране, ми желимо са Немачком пријатељске односе и са којом ћемо државом имати пријатељске односе, а са којом нећемо, то зависи пре свега од њиховог држања у садашњој ситуацији.

Каубојска политика Стејт департамента

Водитељ: Чињеница је да није случајно да се често појављују новински чланци да је Запад подељен, тај део Запада и тај део међународне заједнице

који је увек био против нас, да се инсистира на УН, значи на Савету безбедности, а са друге стране Русија и Кина упозоравају да би војна интервенција била флагрантно кршење међународног права, поремећај међународног поретка. Мислите ли да је то празна прича или ...?

Др Шешељ: Није. Видите, све западно-европске земље америчку доминацију примају као ипак један велики и опасан терет због одсуства правила елементарних принципа у америчкој спољној политици, због насилничког агресивног понашања, због честог истицања ултимативног става, због честих учена и својих најближих партнера. Знате, америчке дипломате сматрају да могу свим државама на свету давати налоге шта да раде, а шта да не раде. То је невероватно.

То је прави каубојски метод вођења спољне политике. Друго, Европа ипак има неку дипломатску традицију, правничку традицију. Европа схвата да би ово била отворена агресија, да између овог што се евентуално сада припрема и онога што је Хитлер радио 1941. године нема никакве принципијелне разлике. Разлика може бити у броју евентуалних жртава и ништа више. Европа се тога прибојава.

Друго, ово што би сада Американци и Енглези на своју руку радили нема никаквог правног основа, правног утемељења. Извесно правно утемељење би могла пружити евентуална резолуција Савета безбедности УН, али ни то не у потпуности у складу са међународним јавним правом, јер поставља се питање - што у некој хипотетичкој ситуацији УН не би могле да буду агресор? То је једна међународна организација, што не би могла бити агресор? Једном су УН биле агресор у Корејском рату почетком 50-их година.

Поново она стара: Русија је обећала да ће се њено ЊЕТ чути у Савету безбедности

На муци се познају пријатељи

Водитељ: То је велика брука.

Др Шешељ: То је први и до сада једини пут да су УН биле агресор. Американци су искористили ситуацију у којој су Руси бојкотовали седнице Савета безбедности УН, а Кина уопште није учествовала у раду УН, јер су Американци и друге западне силе признавале Владу Тајвана, одметничку Владу Тајвана, све негде до Ричарда Никсона.

Тек је Ричард Никсон успоставио пуне дипломатске односе са Кином и одметничка Влада из Тајвана је протерана из Савета безбедности и из Генералне скупштине УН. Тада су Американци први пут признали да је Тајван саставни део Кине. Кина води изразиту пријатељску политику према нашој земљи и ми смо због тога веома захвални кинеској влади и кинеском народу.

То ћемо памтити. Знате, у муци се познају прави пријатељи. Онај ко нам је сада пријатељ тај нам је заиста искрени пријатељ. Руска влада очигледно води изразито пријатељску политику, белоруска влада, председник Лукашенко се доказао као истински, велики пријатељ српског народа и то му никада нећемо заборавити.

Водитељ: Украјина?

Др Шешељ: Украјина уз извесна одступања води пријатељску политику. Парламент је заузео један веома принципијелан став. Има неких политичара који би да се додворе НАТО пакту. То је оно што нам смета, али надамо се да ће Украјина остати принципијелна и доследна. Словачка води изразито пријатељску политику и има читав низ других земаља. Не смемо да заборавимо ни неке ваневропске земље, као што су Индија, Бразил и многе друге.

Лабуристичка влада Клинтонов привезак

Водитељ: Како коментаришете толику мржњу у истушању господина Робина Кука и господина Тонија Блера када се помене Југославија, преузимање гласног говорништва за бомбардовање Срба?

Др Шешељ: Српски народ је сто година дуже остао у Турском ропству због такве енглеске политике крајем претпрошлог и почетком прошлог века. Сто година дуже. Мислим да сам вам све тиме рекао. Друго, ова лабуристичка влада у Енглеској је пуки Клинтонов привезак. Клинтон оком, они скоком. И Робин Кук и Тони Блер.

Њихови наступи су често психопатске природе. Толика количина мржње говори о душевној болести. Нормалан човек не може толико да мрзи. У принципу ниједан нормалан човек не може да мрзи. Мржња је већ болест. Поготово тако јавно показивање мржње.

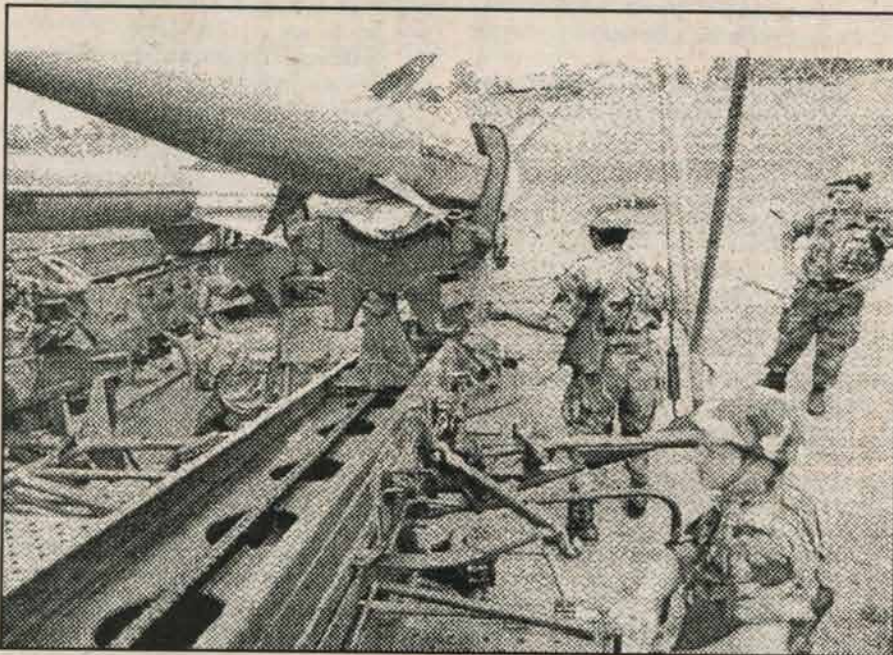
Председник Америке није нормалан човек

Водитељ: Како коментаришете чињеницу да је амерички конгрес, део америчког конгреса, 43 конгресмена и неколико сенатора, су данас послали писмо председнику Клинтону и упозорили га, наравно не из љубави према Србима, на Устав, да по Уставу Конгрес мора да одлучи.

Др Шешељ: Да, они се боје да Клинтон може да преузме ингеренције које му по Уставу не припадају и он их очигледно преузима. Друго, многи амерички сенатори и конгресмени долазе до закључка да је Клинтон у стању да изазове рат да би спречио поступање инспичмента који је практично данас отпочео одлуком да се поведе конгресна истрага због те сексуалне афере. Друго, Клинтон се показао у веома неугодном и негативном светлу целокуп-

долази под удар многих параграфа и ту не може да се извуче. Али, утолико је он опаснији. У стању је да повуче неки потез који би одвратио пажњу од његових проблема. Наредних неколико дана ту је критично. Ако крене процес инспичмента, процес конгресне истраге итд. он ће се толико заокупити сопственим проблемима да више неће имати могућности да нешто друго уради. Али, док то не крене, док се то мало не ухода и док сада не истућти ова криза

Др Шешељ: ... Веома је опасно. Ако сада у наредних недеља дана ми прођемо без бомбардовања и интервенције НАТО пакта, мислим да ће се ствари смиривати и да ће онда бити отворен пут дијалогу. Онда ће и представници албанских политички партија схватити да нема ништа од стране војне помоћи, да нема ништа од тога да неко други избори њихову независност и биће принуђени да једноставно уђу у демо-

После евентуалног напада, нема преговора, разговора, дијалога: ударићемо по циљевима НАТО пакта тамо где су нам доступни

ној светској јавности.

Није проблем у томе што је он имао љубавницу. Знате, у принципу многим мушкарцима то може да се деси. Проблем је нешто сасвим друго. Двоструки је проблем. Прво, што је годину дана одржавао у извесном смислу љубавне односе са једном девојком а да то никада није радио на природан начин, што би народ рекао "како Бог заповеда".

Увек је то било крајње перверзно, укључујући и ту фамозну цигару. Тиме је показао да није нормалан човек. Да ли то нормалан човек може да уради? И, друго, што је лагао после свега тога. Што је лагао под заклетвом. Што је кривоклетник. То је афера с којом не може да се извуче. Ово прво и није толико оптерећујуће јер изгледа да је Америку захватила превелика декаденција па мало ко обраћа пажњу на суштину.

То је суштина. Човек није нормалан. А ово друго што је кривоклетник, то већ

кратски процес, или да нестану са политичке сцене.

У Америци новац мерило свих вредности

Водитељ: Јапан се огласио неприхватањем напада али и децидно рекао да овог пута неће финансирати то. Колико је новац битан?

Др Шешељ: За Американце је новац најбитнији.

Водитељ: Хоће ли га скупити?

Др Шешељ: Код Американца је новац мерило свих вредности.

Водитељ: Хоће ли нас бомбардовати и за случај ако га не скупе?

Др Шешељ: Па, бомбардовање је за њих најјефтинија варијанта, поготово испаливање томахавак ракета. За њих је најскупља евентуална операција копнене војске. Наравно, скупа је и употреба авијације. Али, у овом случају то није

пресудно ко ће финансирати а ко неће. Пресудни су други моменти о којима смо већ говорили. А, рекох већ да има доста ваневропских земаља које имају све принципијелнију позицију а међу њима је и Јапан.

Међу њима су и неке арапске државе, неке афричке државе. Видели сте већ како се Зимбабве показао као искрен пријатељ СРЈ. И онда када су сви против нас гласали или били уздржани у Савету безбедности Уједињених нација далеке 1992. године Зимбабве је имао снаге да гласа против. То су ствари које никада не могу да се забораве.

Водитељ: Ви сте ових неколико задњих недеља давали и у најави ових догађаја, ових уредби, у оцени свих дешавања били сте у свом стилу, свом познатом политичком стилу јако јасни. Често оштри.

Др Шешељ: Ја и настојим да будем и јасан и отворен.

Водитељ: Јесте, али често и оштри што је изазвало...

Др Шешељ: Знате шта, јасноћа и отвореност су сами по себи једна врста оштрине.

Водитељ: За политику - једнакост.

Др Шешељ: Знате, ако нешто говорите јасно и отворено ви сте увек оштри. Можда је некад интонација јака а некад слабија али у сваком случају мислим да је боље отворено рећи све до краја да људи не буду у недоумици, него тражити неке фразе, неке флоскуле, изражавати се неким нејасним, неразумљивим језиком и слично.

Водитељ: Али то је изазвало на вас лично много напада и на унутрашњој сцени а богами и из иностранства.

Др Шешељ: Ја сам на то навикао и мени то ништа не смета. Нека нападају, нека нападају и убудуће.

Трагикомични типови за каубојске филмове

Водитељ: Господин Вестендорп је тражио чак од председника Милошевића да не прилазите Босни и Херцеговини, односно Републици Српској. Мене је у целој ствари погодио завршетак тог писма, највише, поштено признајем, када је рекао да ће он Вестендорп мог председника сматрати лично одговорним.

Др Шешељ: Вестендорп је смешан, трагикомичан човек. Можете само замислити и можете размишљати о томе ко је тако неозбиљног човека довео на ову функцију, на функцију високог представника за Босну и Херцеговину. Крајње неозбиљног човека. А да не говоримо о оном Роберту Берију, или о Гелбарду. Знате, таквим људима је место у каубојским филмовима а не у озбиљној политици.

Он упозорава Милошевића да спречи да се ја мешам. Како то? И када би хтео да ме спречи како би могао? Ми смо две одвојене партије. Ја водим политику своје партије. На крају крајева наша партија је моћна тамо, једна од најмоћнијих у Републици Српској. По-

бедили смо на председничким изборима.

Наш кандидат је изабран за председника Републике. Они то не могу да схвате, не могу да сваре. Не могу да схвате да поткупљивањем политичара нису успели да поткупе народ. И они поткупљени политичари пропадоше на изборима. Зато што све цене искључиво кроз новац.

Косово прва етапа окупације Србије

Водитељ: Постоји, додуше, јако мала групација и у нашој земљи колебљиваца. Говоримо о медијима. Није ли управо пример Републике Српске доказ да у овом тренутку НАТО пакт односно Америку интересује оно што сте ви подвукли у више наварата - само да дођу са својим снагама на Косово, и није ли управо оно што раде у Републици Српској, јер то им је и био циљ....

Др Шешељ: Да, непрекидно шире своје надлежности, своја овлашћења и кад би једном дошли на Косово они би постепено окупирали целу Србију. Почело би тако што би трупе долазиле на Београдски аеродром, пролазиле кроз Србију, па се све чешће задржавале у унутрашњости Србије. Некада не би ни стизале до Косова него остајале код Крушевца, Крагујевца.

Знате, нема томе више краја. Инсталисали би се код сваке наше касарне, код сваке наше војне базе. Прекрили би земљу својим посматрачима, својом логистиком. Нестало би Србије.

За мисију ОЕБС-а чланство у ОЕБС-у

Водитељ: Често и са говорнице обе скупштине а и по раду обе скупштине, и често у изјавама вас високих функционера, чујемо висок степен јединства, да постоји међу странкама, релевантним странкама, како ви то кажете. Господине Шешељ не чини ли вам се да је народ такође изузетно јединствен овог тренутка.

Др Шешељ: Мислим да одавно није био јединственији. Замислите да смо овакво јединство имали 1991. године, где би нам био крај.

Водитељ: Да ли вас свест о јединству народа обавезује у смислу...

Др Шешељ: И обавезује ме и испуњава поносом и додатно ми улива одлучност да истрајем.

Водитељ: Господине Шешељ, у смислу не само да и ви лично и Влада учините све да не дође до рата, него у смислу и ако то успете да не дође до попуштања које би такође значило губитак Косова.

Др Шешељ: Све што смо могли да учинимо да не дође до рата учинили смо. Имали смо веома конструктиван став. И даље непрекидно нудимо дијалог. Спремни смо на веома широке уступке у том дијалогу, које не дирају наш Устав наравно. Ево видели сте пристали смо и на руску иницијативу, да

дође мисија ОЕБС-а на Косово и Метихију да се лично увери.

Водитељ: Што то раније нисмо прихватили? Има ту неке разлике у прихватању овог и оног што нам је раније нуђено.

Др Шешељ: Па, нисмо прихватили зато што је наша земља избачена из ОЕБС-а, суспендована. Принципијелно нисмо прихватили, рекли смо - вратите нас у чланство па ћемо прихватити мисију. Друго, што су они хтели сталну мисију која би се мешала у наше унутрашње послове. У све сфере наших унутрашњих политичких односа.

Водитељ: А, сада, треба само да констатују стање?

Др Шешељ: Јесте. Сада их позивамо на Косово да се увере каква је тамо ситуација, шта се дешава, шта се раније дешавало. А, не бежимо од тога да имамо у нашој земљи и сталну мисију ОЕБС-а али да нас врате у чланство.

Американци без адута

Водитељ: УНХЦР је данас констатовао, с обзиром да је повереништво иди већ како се зове тело које је Влада Републике Србије на Косову оформила најавило 100 нових центара за хуманитарну помоћ...

Др Шешељ: Да, то је саопштено званично и на седници Привременог Извршног већа.

Водитељ: УНХЦР је такође изразио своје задовољство сарадњом и потврдио да може да се слободно креће територијом Косова и Метихије. Ја сам имао прилике на сателиту да видим да су све телевизијске куће објавиле повлачење специјалних јединица. Да ли ће нам све то што се дешава и што представља испуњење Резолуције 1199 уопште помоћи и да ли је то битно.

Др Шешељ: Мислим да има шанси да нам то помогне, јер смо један по један адут Американцима из руку избијали после те Резолуције Савета безбедности. Они сада, ако нас нападну, једноставно не могу убедљиво да кажу због чега су нас напали. Нас оптужују за прекомерну употребу силе. Шта може бити прекомернија употребе силе од тога што они планирају. Знате, одавно није време радило за нас. Сваки дан који прође без напада ради за нас и мислим да смањује опасност да ће заиста до напада и доћи. А, ево, наредна четири дана, мислим да су критична. Мислим да се ради о четири или пет дана.

Хуманитарна катастрофа режирана фарса

Водитељ: Да ли сте стигли у свој овој великој активности да обратите пажњу и да ли поседујете тај податак, када је у питању хуманитарна катастрофа, то је главни разлог речимо а председник Клинтон је то и данас поновио да се не може дозволити да толико људи страда, што сви знамо да је фарса, међутим, сем те бриге на речима, да ли имате податак колико је међународна заједница

хуманитарне помоћи избеглицима на Косову дала.

Др Шешел: Безначајна. Ситнице само. Нешто мало лекова, нешто мало хране, одеће, ништа. Практично ништа. Ни 10% од онога што је дала Србија, српски народ. Од онога што су планирали да искористе у евентуалном нападу на нашу земљу 10% нека само дају локалном, цивилном становништву па ће то бити огромна сума, огромна количина.

Да видимо ту њихову хуманост на делу. А, сво видите - слободно се све хуманитарне организације крећу широм Косова. Нема ниједног делића Косова где оне не могу да се појаве. Нема нигде више масовних збогова, оно што су шиптарски терористи на силу изводили летос, тога више нема.

Известан број Шиптара је отишао у Албанију, известан број у Црну Гору. Можда и у Македонију. Ко зна. Али, то је већ друга ствар. То није хуманитарна катастрофа. Хуманитарна катастрофа је када су људи незаштитени на голој земљи.

Водитељ: Ви сте рекли у пређашњим одговорима да је помоћ коју су Срби, односно грађани Србије, упутили на Косово видљива и да је постигла ефекте. Да ли је видљива код међународних представника који долазе да разговарају.

Др Шешел: Ништа није видљиво, кажем вам да је то ситно и безначајно. Мислим да они имају више трошкова за дневнице и пут својих представника и својих чиновника, често шпијуна, него што реално донесу помоћ тамо. Да су поштом послали ту помоћ било би јефтиније и убедљивије.

Нема ниједног лепог рата

Водитељ: Господине Шешел време је тешко, озбиљно. Прете нам. Чини ми се да износимо општи став и не бојимо се толико. Али, и не храбримо се у смислу хоћемо, желимо, против читавог свега. Ја вас молим да не би било никакве сумње и неразумевања које би ова наша емисија код гледалаца оставила да даје један завршни коментар и једно завршно предвиђање, мада се из досадашњих одговора могло то закључити.

Др Шешел: Опасност од интервенције НАТО пакта је реална. Могуће је бомбардовање. Могућа је агресија. Није још сигурно да ће до ње доћи. Могуће је да ово све прође и без агресије. У наредних неколико дана ћемо видети на чему смо. Али, ако се деси најгора варијанта не смемо изгубити одлучност, самопоуздање, не смемо дозволити да нас захвати било каква паника, да превлада страх. Рекох већ - сваки нормалан човек се боји.

Страх је ту природна категорија али не смемо дозволити да страх ипак превлада наш разум. Морамосе борити свим средствима. Морамосе искористити све потенцијале државе и друштва. Морамосе дисциплиновати све унутрашње друштвене односе у економској, информативној сфери, уопште у политичко-правној сфери. Не смемо дозволити ништа што би реално утицало на смањивање одбрамбене моћи земље, што би слабило наше одбрамбене напоре.

Људи треба да буду прибрани, сталожени, међусобно солидарни, спремни једни другима да помогну. Сви они који имају обавезе у ратном саставу наше војске треба да се уредно одазову на пр-

ви позив. Сви они који имају распоред у резервном саставу полиције такође на први позив треба да се одазову. Добровољци да буду спремни на позив да се јаве у одговарајуће касарне.

Дакле, сваки човек треба да нађе своје место. Ратно стање подразумева и радну обавезу радно способног становништва, свих оних који су способни за рат. Има много тога да се ради и ако свако буде на свом месту ми ћемо земљу одбранили. А, евентуалне жртве и разарања можемо свести на минимум. На реални минимум. Колико је то ја не знам унапред. Нема ниједног лепог рата. Нема ниједног рата без тешких последица и рат треба избећи ако је икако могуће, али ако нам се рат наметне немамо куд, морамо се бранити.

Водитељ: Господине Шешел хвала вам и на вољи и на времену, у својој вашој заузетости, да гледаоцима Телевизија Палма објасните овај актуелни политички тренутак.

Др Шешел: Хвала Вама што сте ме позвали.

Водитељ: Надам се да ћемо врло скоро имати нову емисију у којој ћете нам објашњавати како смо избегли нападе и шта нам ваља даље чинити.

Др Шешел: И ја се надам да ћемо имати такву емисију. Много би ме то радовало, да избегнемо нападе, да избегнемо агресију.

Водитељ: Хвала вам још једном. Поштовани гледаоци, био је ово Дијалог у коме нам је гост био господин Војислав Шешел, потпредседник Владе Републике Србије. Сигуран сам - до следећег четвртка и новог Дијалога уживајте уз програм Телевизије Палма. Лаку ноћ и пријатно.

НАТО пакту се неће ништа предавати, нити нешто дозвољавати

АКТИВНОСТИ ВЛАДЕ НАРОДНОГ ЈЕДИНСТВА

СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

ISSN 0353-8389

ГОДИНА LIV - БРОЈ 35

БЕОГРАД, 8. ОКТОБАР 1993.

Цена овог броја 9 дина. (2 табака)
Годишња претплата 900 дина. (аконтација) са
порезом на промет. Рок за рекламацију 10 дана

На основу члана 2. Закона о Влади Републике Србије ("Службени гласник РС", бр. 5/91 и 45/93), а полазећи од Закључака Савезне скупштине ("Службени лист СРЈ", број 50/98) и Закључака Народне скупштине Републике Србије ("Службени гласник РС", број 33/98),
Влада Републике Србије доноси

УРЕДБУ

О ПОСЕБНИМ МЕРАМА У УСЛОВИМА ПРЕТЊИ ОРУЖАНИМ НАПАДИМА НАТО ПАКТА НАШОЈ ЗЕМЉИ

I. УВОДНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овом уредбом, у условима претњи оружаним нападима НАТО пакта нашој земљи, утврђују се посебне мере за спровођење закључака Савезне скупштине и Народне скупштине Републике Србије.

Члан 2.

Овом уредбом обезбеђују се услови за снабдевање становништва робом широке потрошње, утврђују мере за спречавање појава спекулација у тој области и уређује рад и одговорност средстава јавног информисања у условима претњи оружаним нападима.

II. МЕРЕ ЗА СНАБДЕВАЊЕ СТАНОВНИШТВА

Члан 3.

Предузећа, друга правна лица и предузетници, који производе или обављају промет роба и услуга у промету, односно који учествују у промету роба или услуга, дужни су да произведу, ставе у промет и обезбеде уредно снабдевање становништва потребним количинама роба широке потрошње.

Члан 4.

Предузећа, друга правна лица и предузетници који обављају промет роба или пружају услуге у промету роба на мало, дужни су да на улазу у објекат или другом видном месту истакну податке о органима надлежним за надзор

над спровођењем ове уредбе, којима грађани могу пријављивати уочене неправилности.

Члан 5.

За повреду прописа из области промета роба и услуга у промету и снабдевања који важе на дан ступања на снагу ове уредбе, примењиваће се мере прописане овом уредбом и санкције утврђене тим прописима.

Члан 6.

Орган управе надлежан за надзор над радом предузећа, других правних лица и предузетника, привремено ће забранити рад и одузети робу и предузети друге мере у складу са прописима, у случају:

- 1) прикривања робе, ограничавања или обустављања продаје робе;
- 2) продаје робе без прописаних исправа о њеној набавци;
- 3) продаје робе по већим ценама од прописаних;
- 4) отежавања или онемогућавања куповине робе;
- 5) држања робе на залихама и неоправданог задржавања робе у промету;
- 6) неовлашћеног обављања привредне делатности;
- 7) продаје акцизних производа на начин супротан важећим прописима;
- 8) кад се не води прописана евиденција за одређену врсту делатности, односно промета робе и вршења услуга и кад се не води на прописани начин;
- 9) онемогућавање куповине робе супротно прописима и непридржавања мера за снабдевање становништва;
- 10) обављања делатности на месту и на начин супротан прописима;
- 11) продаје робе коју није пописао у складу са прописом;
- 12) наплаћивања роба или услуга у страним средствима плаћања;
- 13) неизвршавања уплате фискалних обавеза, у складу са законом.

III. РАД И ОДГОВОРНОСТ СРЕДСТАВА ЈАВНОГ ИНФОРМИСАЊА

Члан 7.

Средства јавног информисања дужна су да делују у складу са правима и дужностима грађана да чувају територијални интегритет, суверенитет и независност Републике Србије и Савезне Републике Југославије.

Члан 8.

Средства јавног информисања не могу, за време из члана 1. ове уредбе, преузимати ни емитовати делове програма, односно програме и текстове страних средстава информисања којима се делује против интереса наше земље, шири страх, паника и дефетизам или којима се негативно утиче на спремност грађана за очување интегритета Републике Србије и Савезне Републике Југославије.

Средства јавног информисања не могу у својим програмима, односно текстовима, ширити дефетизам и деловати супротно закључцима Савезне скупштине и Народне скупштине Републике Србије којима је изражено свенародно јединство о виталним националним и државним интересима, а дужни су да се својим програмским садржајима супротставе таквом деловању других средстава јавног информисања.

Члан 9.

Кад средство јавног информисања не поступа у складу са дужностима из члана 7. ове уредбе, орган државне управе надлежан за послове информисања упозориће га на ту дужност.

Уколико средство јавног информисања и поред упозорења органа државне управе надлежног за послове информисања настави са неизвршавањем дужности из члана 7. ове уредбе, решењем органа државне управе надлежног за послове информисања привремено му се забрањује рад и одузимају средства за рад.

Члан 10.

Кад средство јавног информисања поступи супротно одредбама члана 8. ове уредбе, решењем органа државне управе надлежног за послове информисања, привремено му се забрањује рад и одузимају средства за рад.

Члан 11.

Против решења из члана 9. став 2. и члана 10. ове уредбе може се изјавити жалба Влади Републике Србије у року од три дана од дана пријема решења.

Жалба из става 1. овог члана не задржава извршење решења.

IV. КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 12.

Новчаном казном до 10.000 нових динара казниће се за прекршај оснивач и издавач средства јавног информисања, са својством правног лица, који поступи супротно одредбама чл. 9. 10. ове уредбе.

Новчаном казном до 1.000 нових динара казниће се за прекршај главни и одговорни уредник и одговорно лице у правном лицу из става 1. овог члана и физичко лице као оснивач или издавач средства јавног информисања.

V. ЗАВРШНА ОДРЕДБА

Члан 13.

Ова уредба ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Србије", а примењиваће се док је Влада не укине.

05 број 110-4141/98

У Београду, 8. октобра 1998. године.

Влада Републике Србије

Потпредседник,
др Војислав Шешељ, с.р.

Влада Републике Србије: правним актом против злоупотребе демократије

ПРЕДСЕДНИК РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ,
ДР НИКОЛА ПОПЛАШЕН, У ЕМИСИЈИ "ПИКАДО"
БК ТЕЛЕВИЗИЈА – БЕОГРАД, 30. СЕПТЕМБРА 1998. ГОДИНЕ

РЕПУБЛИКА СРПСКА ПОСЛЕ СЕПТЕМБАРСКИХ ИЗБОРА

Криминал и шверц биће предмет нашег жестоког супротстављања. Инсистираћемо на уставности и законитости. Динамично ћемо ући у процес приватизације и обезбедити сигуран раст животног стандарда. На политичком плану немамо намеру оспорити ниједан елемент Дејтонског мировног споразума. Дакле, нема разлога за било какав песимизам.

Водитељ: Република Српска после септембарских избора, то је тема данашње емисије "Пикадо" БК телевизије. У нашем студију је нови председник Републике Српске, проф. др Никола Поплашен. Господине Поплашен, на самом почетку честитке на освојеној изборној победи. Срећа ће вам, по свему судећи, бити неопходна, пре свега зато што сте до сада водили политичку партију, од сада једну Републику. Чека вас тежак задатак.

Др Поплашен: Хвала вам најлепше на честиткама. Преузимање функције ће вероватно следити за који дан или нешто касније. Ја мислим да ће бити потребна и срећа и још много тога и мени, а и рекао бих, свим новоизабраним људима и грађанима, и становништву Републике Српске у целини.

Водитељ: У овој нашој јавности приметно је да вам још увек актуелни премијер, Милорад Додик, није упутио те честитке, тврдећи да је народ Републике Српске погрешно бирао.

Др Поплашен: То више говори о господину Додику, ја заиста не бих коментаришао. Ако неко мисли да треба да је на некој од водећих функција тако што ће променити народ, онда нека то објасни господин Додик. Ја сам Србин из Републике Српске, тамо су људи онакви какви јесу. Ја сам део њих и део Срба у целини и не мислим изражавати негодовање, нити сам незадовољан што припадам том народу. То нека господин Додик разреши.

Биљана Плавшић признала пораз

Водитељ: Господин Додик није, но остало је отворено питање да ли вам је изборну победу честитала још увек актуелни председник Републике Српске до преузимања дужности са ваше стране, госпођа Биљана Плавшић?

Др Поплашен: Јесте, она је то и јавно изразила и ја се и њој и осталим у том погледу захваљујем.

Водитељ: Шеф мисије ОЕБС-а у Босни, господин Бери, истакао је да је међународна заједница изненађена из-

борним резултатима у Босни и Херцеговини, пре свега у Републици Српској. Господине Поплашен, да ли сте ви изненађени? Зашто је међународна заједница изненађена тим резултатима?

Др Поплашен: Ја нисам изненађен у два погледа. Најпре, нисам изненађен својом победом, објаснићу зашто, и нисам изненађен зашто је изненађена међународна заједница. Што се тиче моје победе на председничким изборима, за

разлику од погрешних интерпретација чињеница, укључујући неке представнике међународне заједнице, па и господин Берија, заправо како се то каже у Републици Српској и још понегде, национална или патриотска опција у континуитету има поверење. Ето, да се вратим и мало уназад, 1990. године преко 90% Срба гласало је за Српску демократску странку, додуше није било, да кажем нешто прецизније, српског

Председник Републике Српске др Никола Поплашен: у Републици Српској, национална или патриотска опција у континуитету ужива поверење народа

плурализма, па и могућности избора нису биле велике, али је чињеница да је то резултат гласања. И то је она власт и Влада у оној бившој Босни и Херцеговини која је дељена између СДС-а, СДА, и ХДЗ-а. У току рата дуго није било избора због ратних дејстава.

На изборима 1996. године опет је победила, како сам је назвао, можемо и наћи неки zgodнији термин, ради разликовања је тако називам, патриотска и национална опција као Српска демократска и Српска радикална странка. Српска радикална странка је тада први пут учествовала на изборима и дошла до посланичког клуба. На ван-

родној скупштини Републике Српске сада има 15-16 странака захваљујући изборним правилима. То може да се тумачи као плурализам, али та врста плурализма јесте резултат усиљеног пресинга, да свако ко добије неколико хиљада гласова може да уђе у парламентар.

Нема никаквог цензуса. Значи, ради се о једном планираном уситњавању или, тако да кажем, једној компресивној плурализацији политичког живота. То уситњавање, раздробљавање бирачког тела и њихових официјелних представника може да се тумачи тако као што тумачи господин Бери, али мо-

ћем у влади итд. Без једног непотребног уситњавања и стварања услова за ситне конфронтације, манипулације итд.

Дакле, прихватим то да се ради о једном демократском тренду плуралитичког типа, али сам сигуран да ће се морати доста тога учинити да он постане рационалнији и да функционише као демократски. Да не буде само жеља која је издробљена лошим изборним решењима, лошим изборним законом.

Демократска оријентација српских радикала

Водитељ: Изјава господина Берија у Србији је двојако коментарисана. Дакле, на један начин који смо имали прилике сада да чујемо, а други начин је да је то најава промене курса међународне заједнице према Републици Српској, са вашим избором за председника Републике Српске. Очекујете ли ту битније промене или не?

Др Поплашен: Малопре на онај део питања нисам одговорио, када сам одговорио да сам знао за своју победу, али знао сам и за предрасуде међународних организација неких западних земаља у погледу политичког стања у Републици Српској, па у погледу моје оријентације и Српске радикалне странке из које ја потичем. Ја сам био заједнички кандидат те странке и Српске демократске странке. Ту се, заправо, ради о серији, најпре предрасуда, а онда неистина, фалсификата и манипулација о томе како смо ми деловали, како делујемо и какве имамо намере.

Ми имамо демократску оријентацију и нема никаквог разлога да се ослањамо на било какав други тип политичког деловања. Потпуно смо оријентисани на сарадњу са свим међународним организацијама западних земаља и другим земљама у свету. Поштовали смо и имамо намеру да поштујемо све међународне норме, међународне принципе који важе за односе међу државама и земљама, изразито заступамо одредбе Дејтонског мировног споразума и уставност и законитост као принцип деловања.

Некоме је требало да нас прикаже на другачији начин. Некоме је требало да врло интензивно, свакодневно емитује серију фалсификата, неистина, најпре о нама, па онда, вероватно као симбол о српском народу као целини, да би се ту помињали и такви екстремистички термини као што су етничко чишћење, расизам, па понекада и фашизам.

Никакве то везе нема са истином. Према томе, ми имамо намеру да навикнемо свет, представнике међународне организације западних земаља, не само нашим декларацијама, него и нашим практичним понашањем, али да је то нешто што је нама приписано из врло различитих мотива.

ФН
Председник

Сен-Клу, 5. октобар 1998.
Др Војислав Шешел,
председник Српске радикалне странке
Француска 31,
11000 Београд, Србија

Господине председниче,
Са великим задовољством сам сазнао резултате избора у Републици Српској које је остварила ваша партија.

Ваше успехе сматрамо својим успесима, а нарочито у овом периоду у коме нови светски поредак покушава да сопствена гледишта наметне свим нашим нацијама, успех било којих националиста крчи пут кроз бедеме са којима су нас окружили.

Надајући се да ћу имати задовољство да Вас ускоро поново видим, изражавајући Вам поново моје честитке за успех ваше акције, како у Србији тако и у Републици Српској, молим Вас да примите, драги председниче, изразе мог срдачног пријатељства.

Жан-Мари Ле Пен

редним парламентарним изборима Српска демократска и Српска радикална странка су имале преко 60% српског бирачког тела у Републици Српској. Били смо искључени разним, благо речено маневрима из власти, из формирања Владе, али смо очигледно имали поверење. Од 83, ми смо имали 39 посланика, друге странке из Републике Српске 24, остало су странке из Федерације, коалиција Странке демократске акције и друге странке које су учествовале на изборима по важним правилима и имале посланике у Народној скупштини.

Ови избори су то и даље потврдили. Очигледно, ради се о континуитету. Ја тај континуитет потврђујем процентима и бројем посланичких места. Остало је све рефлекс, вредносна или идеолошка оцена и израз неких жеља. Међутим, када се уђе у проблем, онда је једино објективно мерило број народних посланика које освоји једна странка на бази програма или програмске оријентације.

Водитељ: Ја се извињавам, али како онда тумачите другу Беријеву изјаву да су ови избори показали да је у целој Босни и Херцеговини и у Републици Српској умањен утицај националистичких странака, у односу на прошли сазив парламента?

Др Поплашен: Па не би било zgodно да ја до краја протумачим ту изјаву господина Берија, али рећи ћу да у На-

же и да се тумачи као потенцирање разлика унутар једног народа, политичких и идеолошких разлога који треба или могу, да будем блажи, да доведу до извесних напетости, конфликта, па и манипулација. Према томе, има нешто од истине.

Видите, оно што је значајно запозити заиста је тачно, да ниједна странка нема монопол. Ми у Републици Српској нисмо у ситуацији да било која странка, чак ни две странке у овом тренутку не могу да формирају просту већину, коалициону већину, него смо ушли у једну изразито плуралитичку ситуацију. Ту плуралитичку ситуацију треба обезбедити законским елементима демократије. А да би се обезбедило законским елементима демократије треба одстранити макар негативан утицај који долази споља.

Ако постоји демократски миље, онда је он отворен позитивним утицајима, то уопште није проблематично, не ради се ни о каквом изолационизму. И ми бисмо, напосто, у следећим изборима, као што је и Дејтон предвидео који се мора држати по нашим законима, односно законима Федерације, односно Босне и Херцеговине, морали предвидети неки рационалан модел у коме ће све озбиљне политичке оријентације, све озбиљне политичке струје, странке итд. које имају сразмерну подршку народа, то изразити својим учешћем у парламенту и евентуалним учеш-

Почиње владавина поштених људи

Водитељ: Знамо како свет реагује, шта подразумевате под тим практичним радом, шта конкретно, да би свет убедили у супротно?

Др Поплашен: Ево, видите у Републици Српској и на овим просторима који су иначе западно од Дрине и Дунава било је много тога што је незаконито, противзаконито или, врло директно речено, што припада криминалу и шверцу, за шта су знали неки представници међународних организација, па и неких западних земаља, нажалост, неки су били укључени, незгодно је да помињем имена, јер немамо то обичај све док не дође до судске инстанце, то је нешто што ће бити предмет нашег жестоког практичног оспоравања. Ту нема никаквог спора.

Дакле, инсистираћемо на нечему на чему су они замислили да ми приступамо волонтаристички, субјективно итд. на уставности и законитости. Немамо намеру оспоравати ниједан елемент Дејтонског мировног споразума. Ми смо наш став о том споразуму изразили када је било време. Најпре су српски радикали, укључујући и мене, имали серију снажних сугестија и примедби на нашу Народну скупштину итд. да се другачије поступа у вези са мировним споразумом и оним што се догодило у Дејтону.

Ми нисмо били на власти, нисмо могли снажније да утичемо на све то. Међутим, када је све то потписано, када су то потписали легитимни представници и представници српског народа из Босне и Херцеговине, то је онда документ који ваља поштовати. Јер ми смо признали ону власт, та власт је овластила онога кога је овластила и то је потписано. И нема разлога да се сада понашамо инфантилно, да оспоравамо оно нешто што је на легалистички начин доведено до одређеног чина. И сада ми инсистирамо да се поштује то што је потписано, а не да се оспорава у низу елемената.

Дакле, ми не оспоравамо ни Републику Српску, ни Федерацију, са атрибутима који су исписани у Дејтонском мировном споразуму, нити заједничке функције Босне и Херцеговине које су исписане у Дејтонском мировном споразуму. Нити имамо намеру да оспоравамо Републике Српске тумачимо као афирмацију Дејтонског споразума.

Напросто, тамо пише другачије и имамо намеру да потписнике тога споразума упозоримо на оно што су сами формулисали и потписали. Штавише, то нам је и обавеза. Обавеза нам је пред нашом децом која такође желе будућност. Немамо намеру да чинимо оно што нам се приписује, да кршимо споразум, међународне документе, норму, демократске принципе итд. напротив, инсистираћемо на њима. Мислимо да имамо довољно аргумената да на један демократски и легалан начин покажемо

да и они који су тај споразум потписали морају стајати иза њега.

Биљани Плавшић крив ОЕБС

Водитељ: Ако немате ништа против још мало бих се задржао на изборима, у сваком случају то је тренутно можда и најактуелније. Биљана Плавшић, одмах након званичног објављивања изборних резултата у Републици Српској, за главног кривца свог пораза именовала је међународну заједницу.

Тачније, неке чланове међународне заједнице који су ишли мимо реда, приморавали је да ради брже него што је то било потребно, и да у појединим сегментима крши већ поменути Дејтонски споразум. Политички аналитичари у Србији одмах су прокоментарисали да међународна заједница то није радила несвесно, него врло свесно, како би елиминисала, већ у овом изборном кругу, све оне људе који су били блиски Радовану Караџићу за време ратних година. Тако да су изборни пораз због тога доживели и Биљана Плавшић и господин Крајишник. Како коментаришете те тврдње, прво тврдњу госпође Плавшић, а потом и ове анализе?

Др Поплашен: Најпре две принципелне реченице. Када је реч о таквим историјским догађајима, тумачњима објективних политичких процеса и ширих догађаја, онда се заиста мора ослонити на оно што се збило као политички ток, као догађања у једној земљи, у једном народу, у ширем светском контексту. Тумачећи личности и њихове изјаве, може се и то чинити, али, уколико су метафора, или персонализују такве догађаје. Нема разлога да се десет година које су иза нас тумаче искључиво кроз једну личност, макар то био господин Караџић, или госпођа Плавшић.

Што се тиче изјаве госпође Плавшић, она, у ствари, понавља главну нашу критичку тачку из предизборне кампање. Добро би било да је то изговорила и раније, не мислим да је нетачно то што је изговорила госпођа Плавшић.

Добро је да је и сада изговорила, немам разлога да њену тврдњу оспоравам. Ја једино изражавам наду да ћемо, и госпођа Плавшић, и сви ми који смо изабрани или незабрани, који живимо тамо, имати у виду такав ток догађаја и да ћемо га учинити прихватљивијим, сврсисходнијим.

Престаће ерозија Републике Српске

Водитељ: И сада једна ваша анализа, дакле, свеукупних избора у целој Босни и Херцеговини, да ли је за вас очекиван састав парламента у Федерацији Босне и Херцеговине и у Републици Српској? Има ли ту битних измена на основу вашег питања?

Др Поплашен: Видите, ако неко каже да је потпуно знао шта ће се догодити, или се догодило баш насупротив, веро-

ватно ту има неких маневара. Треба запазити да су изразито победу у Федерацији однеле Странка демократске акције и Хрватска демократска заједница, као националне странке које су биле доминантне у протеклом периоду.

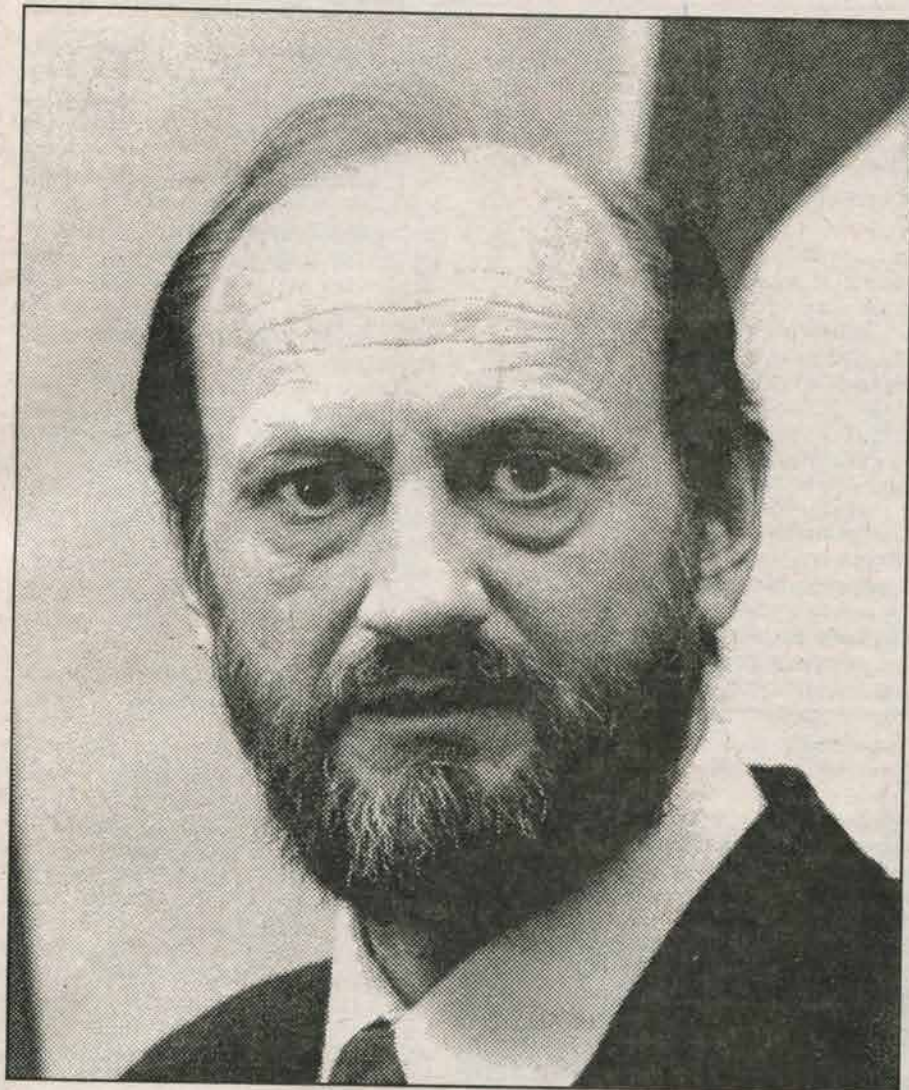
У односу на њих, овај патриотски блок у Републици Српској има онај релативни пад о коме смо говорили. Појавило се јако много странака. Не знам да ли је случајно да су ОЕБС и многи представници западних земаља толико концентрисали свој интерес, првенствено на Републику Српску. Па онда стално изражавају потребу, те може све остати исто, те добра је промена у Републици Српској. Добро је да не буду господин Крајишник и Поплашен, него да буду неки други. То, ваљда, говори нешто.

У Председништву Босне и Херцеговине, човек који ће председавати у наредних осам месеци из Републике Српске, ради се о господину Радишићу који је прошао тако као што је прошао, али су његови партнери и даље Алија Изетбеговић и представник Хрватске демократске заједнице, господин Дјеловић. Једино је до промене дошло из Републике Српске, са чланом Председништва из Републике Српске. Ја се надам да то неће довести до оспоравања Републике Српске. То је једна ствар.

Друга ствар, коју бих желео да приметим као резултат избора јесте да континуитет власти у Федерацији, главне странке СДА и ХДЗ, није довео до функционисања Федерације. Федерација није оно што је исписано ни у Вашингтонском споразуму ни у Дејтонском споразуму. Оно што ми зовемо међентитетска линија, ми који живимо тамо, линија између Републике Српске и Федерације је много блеђа него линија која постоји између хрватских и муслиманских кантона, или између Херцег-Босне и муслиманског остатка Федерације.

Нисам сигуран да се било шта догађа што би учинило ствари другачијим. Е сада, имајући у виду ту ситуацију, ја се надам да нећемо имати даљу ерозију Републике Српске. Ја се не радујем томе што не иде у Федерацији као што је неко замислио. Можда је проблем то како је то замишљено. У то не улазим темељито, али оно што из свега треба применити јесте да су се народи, и муслимани, и Хрвати, и Срби у Републици Српској определили гласајући за једну опцију која није баш у апсолутној мери подударна са оним што тако громогласно изговарају многи представници међународних организација из западних земаља.

Знате, нешто што они виде кроз једно насилно, интензивно, свакодневно мешање људи, институција, вредности, идеја итд. људи очигледно у себи носе неки други пулс који је још увек снажније националан. Они то кажу другачије, ја не видим разлог да се то зове националистички, шовинистички итд.

Власт поштених људи:
криминалу и шверцу нова власт ће се жестоко супротставити

него је то, вероватно, сабрано горко искуство из протеклих година, не бих рекао само из протеклих година него, очигледно је своцирано неколико геноцида, сукоба у овом веку итд.

Ја више видим ту један тако народни рефлекс да се створи једна структура организације живота, нека то буду ентитети, не знам ни ја како то све можемо назвати, која би обезбедила такве односе међу народима, ентитетима или државама, који не би довели поново до крвопролића. И намера нам је да живимо у условима без крвопролића, без конфликта. Што бисмо правили једну организацију која ће сутра довести поново до крвопролића. А да бисмо били сигурни у то, не можемо на силу против бирачке воље. У почетку смо поменули народ је погрешно. Нисам сигуран у то да народ грешни. Не мора народ да гласа читајући тону књига, него има један рефлекс који га води да опстане на начин који он осећа изнутра. И ту вољу треба поштовати.

Водитељ: За време предизборне кампање истинасти сте да од појединих странака у Републици Српској и Муслиманско-Хрватској Федерацији долази опасност од унификације Босне и Хер-

цеговине. Да ли је, по вама, овим изборним резултатима та опасност отклоњена у неко даље време?

Др Поплашен: Она је заустављена. Сигурно је она заустављена, тешко је рећи да ли је отклоњена. Не треба посматрати Републику Српску као једно изоловано острво у свету. Пре свега, ми живимо на једном подручју које је такво какво јесте, са жељом да живимо у добрим односима и са суседним народима, да имамо врло интензивну свестрану повезаност са нашом браћом у Србији и Црној Гори.

Желимо да смо укључени у Европу и свет на начин као што су то цивилизовани народи модерне Европе и модерног света. То нас обавезује да прихватамо и добро и зло које долази из модерног света. Не можемо ми рећи да је читав модерни свет последњи домет хуманог и културног развоја цивилизације, има много тога и другачијег. Има много тога црног и нечега што није поветарац него олуја и што нас руши. Морамо разумети да се то догађа у свету, и у таквим условима морамо опстати.

А ови изборни резултати обезбеђују да та воља за опстанак, та потреба за

опстанак буде обавеза оним који воде народ. Они су се обавезали и то ће чинити. Наравно, да ми то нећемо чинити пунећи бензин у тенкове и носећи оружје, него дипломатским политичким путем. Сасвим сам сигуран да довољну основу у том погледу имамо у Дејтонском мировном споразуму, да можемо отворити један аргументован дијалог и да можемо остваривати сарадњу са земљама у свету, без потребе да се подижу тензије и напетости.

Изборни резултати воља народа

Водитељ: Добитници избора у Републици Српској, прави добитници су господин Никола Поплашен и Живко Радишић. С обзиром да је за члана Председништва БиХ победио кандидат коалиције "Слога", значи противкандидат вашем господину Крајишнику, каква ће бити сарадња господина Поплашене и Живка Радишића?

Др Поплашен: Видите, свака странка, свака коалиција ушла је у то са жељом да победе њени кандидати. На крају имамо резултат за који се определио народ и ми га морамо поштовати. Што се тиче господина Радишића, ми се знамо и једно време смо били и господин Радишић и ја у опозицији, па је онда Социјалистичка партија у протеклих девет месеци на власти, а Српска радикална странка је остала у опозицији. Наши односи су били увек коректни, никада између нас није било, како да кажем, прекида ни слике ни тона.

Ми јесмо идеолошки из различитих странака и различите идеолошке оријентације, али изнад је наше идеологије, па и личне позиције, јесу и бирачка воља и Дејтонски споразум, и Устав и Закон. Ја не видим никаквих сметњи, заиста, за свакодневну сарадњу, штавише ја мислим да морамо тако рећи свакодневно да сарађујемо, да и господин Радишић и ја иницирамо низ докумената и законских пројеката на хармоничан начин који се усвајају у заједничким органима, парламенту Босне и Херцеговине и органима Републике Српске.

Нико није гласао у Републици Српској ни за једну странку, рачунајући да ће доћи до конфликта и рата, него су људи за све странке за које су гласали, гласали за мир, за просперитет и за њихову будућност. Видећи то, на различите начине гласали су за различите странке. Али ове нас вредности обавезују, ова документа која сам поменуо, и наша борба за мир и просперитет у сваком погледу.

Сарадња са организацијама западних земаља

Водитељ: Господине Поплашене, многи ваши политички непријатељи сматрају да ће ваша изборна победа зауставити развој и стабилност Републике Српске. Шта поручујете њима?

Др Поплашен: Ако неко тако мисли, заиста се ради о непријатељу, не знам из чега су то закључили. Видите, ми смо можда неке нагласке имали у предизборној кампањи, што је нормално, предизборна кампања истиче, не зато што се бави неистинама, него ради лакшег запажања истиче или изводи на чистину, огољује неке негативне стране наших политичких конкурената.

Ја политичке противнике схватам као конкуренте, а не непријатеље. Али има и онога, очигледно увек је то тако, што је мање или више прихватљиво, али мање или више и добро и код наших политичких конкурената. Оно што је учињено у претходном периоду који је иза нас, и од госпође Плавшић и господина Додика, а односи се на сарадњу са међународним организацијама, западним земљама итд. свакако ће бити продубљено и продужено од ново успостављене власти.

Ништа нећемо чинити да измени-

ког капитала у Европи и свету, и ја сам сигуран да ћемо нашим поступцима, одлукама, понашањем показати да су такве примедбе, оптужбе потпуно несувисле, бесмислене и да су заиста искључиво ствар пропаганде.

Корак, два до Владе

Водитељ: Изrekli сте да желите Владу народног јединства, на вама је да предложите мандатара, но, да ли је могуће направити Владу народног јединства по угледу на Владу која је тренутно у Републици Србији и на које се странке преваходно мисли?

Др Поплашен: Нешто је другачија плуралистичка слика у Републици Српској него у Србији, нисам рекао да је дијаметрално супротно различита, али је нешто другачија. Прво, мислим да треба направити да у Влади националног јединства у Републици Српској треба да учествују, у принципу, све странке

жемо ослободити на неке ствари које су лидери и представници политичких странака изговарали у предизборној кампањи. А сви су се позивали на те ствари.

Нема ниједне странке из Републике Српске, а да учесници у изборима нису истицали да ће се борити за Републику Српску, и да ће се борити за очување Дејтонског мировног споразума. То смо и ми, српски радикали, чинили. Ми ћемо се напросто позвати на та два принципа.

Ево сада, ако смо се сви позивали то је довољно да седнемо за сто и учинимо ли још корак, два, ми ћемо доћи до Владе националног јединства. Што се тиче српских радикала ми нећемо инсистирати на пола министара, рачунајући оне проценте итд. Мислим да сви, полазећи од ових принципа, морамо направити понешто од компромиса и постићићемо резултат.

Жута штампа дели ресоре

Водитељ: Поједина средства информисања у Србији објавила су да су разговори о формирању нове Владе већ почели. Као мандатар предлаже се господин Касагић, коалицији "Слога" иде место потпредседника Владе, као и место министра спољних послова, док ће за Српску радикалну странку бити обезбеђено Министарство унутрашњих послова. Има ли у свему томе неке истине?

Др Поплашен: Нема стварно. Ја нисам у току. Ако је неко други нови председник Републике и шеф Српске радикалне странке, онда можда зна нешто више. Новине се пишу овако и онако, ја не замерам потреби да се донесе нека вест, али видите још нису званично резултати објављени.

Водитељ: Значи, разговоре о новом мандатару нисте водили?

Др Поплашен: Они су тек пред нама.

Водитељ: Када сте споменули релевантне политичке снаге које су у парламенту Републике Српске и које морају сигурно заузети место у Влади, да ли ће онда место у Влади бити обезбеђено, неко министарско место и за муслиманску партију, с обзиром да су они узели више од 100.000 гласова на изборима?

Др Поплашен: Не бих могао да одговорим позитивно на то. Видите, ја немам ништа у принципу против тога да неки Хрват или муслиман буду у Влади Републике Српске. Нема ту ништа проблематично, све зависи од личности, можда ће се и десити да буде неки муслиман. Али, што се тиче Странке демократске акције, уосталом о свему ће одлучити скупштинска већина, ја немам намеру да кршим ни Устав ни закон, ако Народна скупштина по закону и Пословнику донесе одлуку која је другачија од мог става, ја сам дужан да је поштујем.

Што се тиче мог става, ту се ради о коалицији која има потпуно другачији приступ Републици Српској, радије је гледају и оцењују као територију

Сарадња са међународним организацијама и западним земљама биће настављена од стране новоуспостављене власти

мо тај курс. Напротив, чинићемо све да ту сарадњу продубимо, и на основама које сам помињао, на основама одржавања мира, не на силу, него под условима под којима се људи осећају извесно сигурнима, не само на простору Републике Српске него и шире, политичке стабилности законских услова итд. Настојаћемо створити амбијент за прилив свежег инвестиционог капитала који нам је потребан. Морамо обезбедити и профитну стопу која је повољна за инвеститоре. Шта значи то, донесите нам паре па уложите, не знамо шта ће бити.

Људи морају бити сигурни. Зашто би неко из неке западне земље улагао у Републику Српску, ако не очекује већи профит у Републици Српској него у својој земљи, лакше му је иначе тамо. Дакле, морамо обезбедити амбијент за такав прилив под нормалним условима који важе за тржиште финансије-

из Републике Српске које су ушле у парламент, све парламентарне странке.

Има их јако много које су ушле сада, не може се рећи, али рецимо све најозбиљније странке. При формирању Владе морали би да поштујемо народну вољу, тј. број посланика морао би не у апсолутном смислу, али у принципу да се изрази у саставу Владе. Јер, то је демократски принцип, ми другог немамо.

У том погледу очигледно постоји потреба и да се најјачој политичкој странци, парламентарној, понуди или да се направи договор око мандатара, новог председника Владе. Наравно, да ту мора бити личност која ће бити у стању да постигне компромис са другим странкама, које ће радити на ономе о чему смо до сада говорили у вези са међународним организацијама, међународном заједницом. Тако да је тај посао пред нама, ја сам сигуран да се ми мо-

која треба да се интегрише у Босну и Херцеговину. То није у складу са Дејтоном. Уосталом, они углавном, и поред правно другачијег приступа, фактички свакодневно не живе у Републици Српској, нису грађани Републике Српске. Тако да не видим, ја лично, разлог да скупштинску већину правимо са Странком демократске акције и коалицијом.

Иако немам ништа против да неки муслиман или Хрват буде у саставу Владе Републике Српске. Па има код нас грађана муслиманске и хрватске националности, који су ту свакодневно, деле наше проблеме, муке, залажу се законито за поштовање прописа који свугде важе. Не можете ви живети у једној држави и радити против њених закона. Шта значи то? Морате бити лојалан грађанин па тражити онда, имати право на критику, на мењање, али морате поштовати закон.

Заједничке кључне вредности

Водитељ: Мени сте били сасвим јасни у том одговору, но, шта се дешава са осталим политичким партијама које би требало да нађу места у тој Влади, пре свега са СДС и чланицама коалиције "Слога"? Програмске разлике јесу присутне, шта може ту да буде основ за сарадњу, и што је основно, да се сви нађете у једној Влади, а да се те разлике превазиђу?

Др Поплашен: Не бих ја рекао да су те програмске разлике и политичке разлике толико значајне, морали бисте ми аргументовати, да их ја видим. По мојој процени, не само данас него и у прошлом времену, те разлике постоје, али нису толико програмске и политичке. Могу ја да набрајам по кључним елементима па да то видимо, напротив, постоји много више сличности.

Водитељ: Добро, онда конкретно.

ТЕЛЕФОНСКА ЧЕСТИТКА ГОСПОДИНА ЖАКА ДОРА НОВОИЗАБРАНОМ ПРЕДСЕДНИКУ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ, ДР НИКОЛИ ПОПЛАШЕНУ

Дор: Господине председниче, желимо да Вам честитамо на Вашем избору и председник странке господин Ле Пен Вам је упутио један допис који ће Вам бити уручен ових дана када се укаже прилика за то.

Др Поплашен: Најлепше се захваљујем на честиткама. Посебно се захваљујем господину Ле Пену и желим му добро здравље, дуг живот и успех у политичком раду.

Г. Дор: Ја Вам се захваљујем. Веома ми је жао, али са пуним разумевањем гледамо на то да нам овог пута није омогућено да Вас посетимо у Републици Српској.

Др Поплашен: Ја се надам да ће бити ускоро нека прилика. Ја сам мање више у Бања Луци и спреман сам увек да одвојимо време за разговор. Надам се да ће то бити у дањима или недељама испред нас.

Г. Дор: Када буде ситуација успостављена како треба, ми ћемо доћи поново да се видимо са Вама.

Др Поплашен: Хвала.

Г. Дор: Хвала Вам велико и до виђења.

Др Поплашен: До виђења, пријатно.

ФН
Потпредседник задужен
за међународне односе

Сен-Клу, 1. октобар 1998.
Др Војислав Шешел,
председник Српске радикалне странке
Француска 31
11000 Београд, Србија

Господине председниче,
Драги пријатељу,

Са великом пажњом сам пратио изборе у Републици Српској и веома сам се обрадовао резултатима које је остварила ваша партија.

Надам се да ће такав успех зауставити све оне који желе, како код нас тако и код вас, да наметну силом нови светски поредак.

Осећам да данас љубав према својој нацији поново постаје главни залог за будућност наших земаља.

Дај боже да се таква тенденција настави.

Још једанпут примите, господине председниче, моје честитке и наду да ћемо се, врло ускоро, срести ако је могуће, у Француској, а све ћемо учинити да тако и буде.

Молим вас да примите изразе мог искреног пријатељства.

Доминик Шабош

Др Поплашен: Постоје разлике персоналне, чак и персонални сукоби, разлике у детаљима итд. Али нема нико ко је против вишестраначја, ко је против плурализма, ко је против приватизације, ко је за разарање Републике Српске итд.

То су кључне вредности. Ако смо, нећу рећи идентични, ако слично видимо тај проблем, онда има јако много разлога да заједнички седнемо за сто и неће бити тежак проблем да ми формулишемо и политичке принципе и послове овог двогодишњег мандата које би радила Влада. Ја сам лично уверен да је пред нама задатак да превазиђемо ствари које смо ми на силу чинили крупним, да би национални посао довели до краја.

Водитељ: Како онда коментаришете изјаву представника коалиције "Слога", господина Михајловића, који је рекао да би за састављање такве Владе какве ви желите били потребни велики компромиси, или боље речено, шта ако под компромисом представници

коалиције "Слога" подразумевају да Милорад Додик и даље буде премијер Републике Српске? Да ли бисте пристали?

Др Поплашен: Видите да сам у праву када сам малопре рекао да је то персонално решење. Шта значи то условљавање једним персоналним решењем принципа? То је неозбиљно. Ако смо ми сагласни око главних ствари, а ја више видим да јесмо него нисмо, онда морамо да седнемо и да кажемо – сложили смо се око тога, тога, тога, тих и тих принципа.

Оперативно треба то да изведемо тако. Да видимо који су људи које признају странке, народ свет, које ће то завршити, тај посао. Онда ћемо, ја ћу лично лако одступити од инсистирања на проценту по сваку цену. Али не можемо почети принципјелна питања да решавамо персоналним условљавањима. Ја у овом тренутку не говорим ни за ову ни за ону личност, али ако цитирате господина Михајловића, морали би ми рећи неки кључни став којим се говори, шта су велики компромиси.

Велики компромис је да ми прихватимо господина Додика. Није тачно. То је један бесмислени детаљ који више личи на сујету и једну неозбиљност. Пазите, бирачи су нас обавезали да се овамо сложимо, да поштујемо њихову вољу, Устав и закон, а он као велики компромис господин Додик. Није тачно.

Нисам ни ја за компромис, ниједан појединац не може да се назове великим компромисом. Него смо сви подложни озбиљнијим принципима. Уколико их реализујемо или рупимо принципе из којих нестaje Република Српска. Са тог становишта, ја се надам да ћемо разговарати и доћи до решења.

Распуштања Скупштине неће бити

Водитељ: Били сте сасвим јасни. Господине Поплашен, идемо прво по Уставу: ви предлагате мандатар, Скупштина га први пут одбија, предлагате новог, Скупштина га поново одбија

и распуштате Скупштину, расписујете нове изборе уколико се не дође до мандатара. Када су по Дејтону нови избори?

Др Поплашен: Боље би било да сте овако формулисали: ја предлажем мандатара, прва Скупштина, они га изабери и све иде као што је предвидео Устав и закон.

Водитељ: То је идеално. Идемо ово што није идеално.

Др Поплашен: Не, ово је чак и законито. Мене обавезују и бирачи и бирачка воља и принципи које сам износио да радим на овоме. Шта значи то, председник Републике ствара услове за распуштање Скупштине. То је неозбиљно.

Морамо све исцрпети да не дође до тога. Чак и код нас, када је предвиђено распуштање Скупштине ту се тражи, знате, није то сада, ето нешто ми се неко не допада, били су избори, распустићу Скупштину. Морају постојати озбиљни објективни разлози који Републику воде у драму и мора постојати озбиљна процена, политичка процена да је мања штета, то је увек штета када се распушта Скупштина, да је мања штета распуштити Скупштину него подгрејавати рецимо конфликте, сукобе итд. са радом Скупштине.

Водитељ: Ја се извињавам, то је предлог Биљане Плавшић прошао из другог пута, како ће то бити?

Др Поплашен: Боље да се не враћам на оцену тога, био је после тога и Уставни суд и свашта. И Уставни суд је институција која је врло значајна у сваком демократском систему, и који треба поштовати. Видите о чему се ту ради. Та могућност постоји, добро би било да не дођемо до ње, до распуштања Скупштине.

Пре тога треба постићи компромис, али заиста предвиђено је да у року од 30 дана мора да се конституише Скупштина од проглашавања резултата избора, онда ми је рок 10 дана да предложим председника Владе, и рок је 40 дана за избор новог састава Владе и то се може више пута понављати. Устав не каже колико се пута може понављати, дакле, ради се о једној дошој, неизвесној у том погледу, ако бисмо дошли до те ситуације.

Што се тиче ових избора, они нису одржани по законима Републике Српске, односно Босне и Херцеговине, односно Федерације, него по правилима које је утврдио господин Бери испред ОЕБС-а. Дакле, наше уставне и законске категорије у односу на ове изборе су ирелевантне, оне не важе, него важе она правила која је утврдио господин Бери испред ОЕБС-а.

Водитељ: Дакле, то је и мимо Дејтона?

Др Поплашен: По Дејтону су ови избори требали да се одрже, они прошли избори су последњи избори по Дејтону које одржава ОЕБС, ови избори су морали бити по нашим законима. По законима Републике Српске, Федерације Босне и Херцеговине. Зашто нису одржани по нашим законима, ја не знам.

Мандат ОЕБС-а истиче у децембру

Водитељ: Да ли то значи да већ следеће године можемо очекивати, уколико то ОЕБС одлучи, нове изборе у Републици Српској и Муслиманско-Хрватској Федерацији?

Др Поплашен: По Дејтону је тако, мандат ОЕБС-у истиче у децембру. Сваки избори након децембра морали би бити одржани по локалним прописима. Република Српска, Федерација Босна и Херцеговина, то подразумева да се донесу стални изборни закони и стална изборна комисија и ваљда ћемо урадити тај посао.

Знате, тај посао је по мом уверењу могао и до сада бити урађен, него наилази на различите блокаде, неком је потребно да је на оном простору на овај или онај начин, па нађе одређене инструменте, то је нешто што свакако мо-

довело у питање мир и миран живот, не само у Републици Српској, него и у Федерацији, или према Федерацији, према широј околини.

Врло је важно сачувати, обезбедити такво понашање без падова, попушта, пада на колена итд. којим се чува мир на том простору. То је општи услов да би се било шта чинило. Унутар тог мира важна је политичка стабилност, једна навика да се поштују Устав и закон и у елементу плурализма и укрупног понашања. Дакле, законитост и уставност не смеју бити само флоскула која служи за иступ у јавности и демократске стандарде, него нешто што регулише понашање свих.

Трећа важна ствар јесте да врло динамично морамо ући у процес приватизације. Ми смо у прошлом сазиву Народне скупштине, на нашу срећу, консензусом усвојили пакет закона о приватизацији. Ту имамо сагласност. Мо-

Не знам зашто сам обавезан да сарађујем са Хашким судом, нисам ја његов службеник

рамо надићи, морамо доћи до тих прописа сталне изборне комисије и да држимо изборе по законима који су најрационалнији.

Ја немам ништа против да усвојимо последњи домет демократских стандарда који важе у демократским земљама. Немам ништа против да ти избори буду надгледани. Али зашто да се не одрже по прописима који важе, по прописима које утврди наша Скупштина.

Динамично у процес приватизације

Водитељ: Именујете мандатара, Република Српска добије Владу, шта као приоритете издвајате? Који су тренутно највећи проблеми Републике Српске данас? На чему ћете прво радити?

Др Поплашен: Ту има више ствари. Ја сам потпуно уверен да нема потребе и да нећемо ништа чинити што би

рамо динамично ући у реализацију. Тамо постоје неки рокови итд. Сви ови услови или све ово што сам управо поменуо, треба да обезбеди прилив свежег инвестиционог капитала у Републику Српску.

Нису Републици Српској потребне неке милијарде долара, нисмо ми земља ни од 20, ни од 50 или 100 милиона становника, него смо у том погледу много мањи и много мањи капитал освежио би релативно добре капацитете. Покренуо би привреду, покренуо би продукцију, богатије би се пунио буџет, и код демократског и законитог рада ми би, ја сам потпуно уверен, обезбедили сигуран раст животног стандарда из месеца у месец. Не драстично, не драматично, ја не говорим да ћемо ми за пар месеци или за годину дана имати доходак, имати плате по 3000-4000 марака, као високо развијене западне земље.

Али нама је напредак када се од 100 марака погнемо на 200, па на 300, па на 500 итд. Уверен сам да то можемо. Зато што су нам процене реалне, зато што имамо намеру да се озбиљно тим бавимо и имамо консензус, обезбедићемо друге услове и немам разлога за било какав песимизам.

Сарадња са Хашким судом

Водитељ: Поједини европски листови хапшење Стевана Тодоровића, бившег шефа полиције у Босанском Шамлу, искористили су да кажу да је то својврстан тест за новог председника Републике Српске, господина Поплашене. Да ли ће или не сарађивати са Хашким трибуналом? Како ћете реаговати по том питању, дакле, сарадња са Хашким трибуналом, имајући у виду јасан став о Хашком трибуналу, када је реч о странци чији сте председник.

Др Поплашен: Не знам по чему сам ја обавезан да сарађујем са Хашким трибуналом, па нисам службеник Хашког трибунала. Ја сам председник Републике кога је изабрао народ да обављам уставне функције у складу са законом. Изнад тог Устава и изнад тог закона је Дејтонски мировни споразум кога ја прихватам и немам разлога да оспоравам било шта. Шта значи то да је тест?

Па може неко изјавити да је вијетнамски рат тест за мене. Свако би нешто да тестира. Ја инсистирам врло јасно на принципима које сам изговорио и немам намеру да их оспоравам, немам намеру ни да доводим ни Дејтонски споразум, ни Федерацију, ни Републику Српску у питање. Е, сада као сваки ће грађанин Републике Српске који је оптужен или неоптужен бити тест, онда је то проблем оних који виде моју функцију на тај начин. Ја и не знам ко је оптужен.

Ваљда би био ред, ако постоји тај неки Хашки трибунал, да држава, република или ентитет, да га назовемо ентитет Република Српска, односно њени представници, имају макар списак тих оптужених.

Водитељ: Да ли у Дејтонском мировном споразуму стоји да су власти Републике Српске и Муслиманско-Хрватске Федерације дужне да сарађују са Хашким трибуналом?

Др Поплашен: Не, постоји нешто што се зове принципијелна сарадња са Хашким трибуналом, али ту није наведен модел са међународним трибуналом у Хагу. То се може схватити на врло различите начине. У томе је сада ствар, шта значи сарадња са Хашким трибуналом.

Водитељ: Ја не знам, питам вас.

Др Поплашен: Не знам ни ја, зато вам и одговарам овако. Је ли то значи, примера ради наводим, никада нису покушали да ухапсе Симу Дрљачу, па први покушај убиства. Па онда ухвате ону браћу Вучковић, ставе у неке авионе СФОР-

а, испребијају, поломе ребра итд. па онда врате, кажу грешка.

Онда све један по један мртав Србин и све грешке. Немојте, не може се од мене очекивати, нико од њих није морао да буде мртав, да их не набрајам. Је ли то трибунал? Пазите не могу ја да учествујем, у принципу сваки ратни злочин ће од нас доживети осуду без обзира да ли је српски, муслимански или хрватски, не може неко правити демократију бранећи ратни злочин.

Ту нема никаквог спора. Али постоји процедура и нека објективна мерила којима се утврђује и осуђује ратни злочин. А не на начин који сам поменуо. Они тестирају. Ја морам да кажем да поштујем господина Тодоровића, али пазите, ја никада у животу за њега нисам чуо и сада нешто, то је исто оно што је урађено са мојим оспоравањем кандидатуре. Ја седим у Бања Луци на дан избора и неко ми негде каже да је била на сателитском програму нека емисија где сам ја учествовао.

Никаве везе, нити је мене ко питао и консултовао итд. И заседају њихове комисије да ми скину кандидатуру. Где је ту моја одговорност? Онда, резултат тога је скидање са листе девет најбољих посланика Српске радикалне странке. Ја у овом тренутку кажем да је то мени потпуно неприхватљиво.

У Брчком сломљен Дејтонски споразум

Да имам инструменте да то оспорим ја бих оспорио, али немам их. Пазите, не могу ја прихватити да кажем да је Хашки трибунал добро урадио што је истукао ону браћу, што је убио Дрљачу, што је др Докмановић преминуо итд. Није то нешто што постоји, трибунал постоји процедура, не могу то да прихватим. Али стојим иза тога да ратни злочин треба осудити.

Водитељ: Често истичете да ћете подржавати Дејтонски мировни споразум, уосталом то је била и ваша прва реченица након изборне победе. Међутим, приметно је да исто тако често долази до различитог тумачења делова тог споразума. Чини ли се вама да су неке тачке тог споразума намерно остале нејасно формулисане?

Др Поплашен: Јесу.

Водитељ: Због чега?

Др Поплашен: Брчко је остављено непотребно нерешено. Онда је скршен Дејтонски мировни споразум. Тамо врло јасно пише, није то проблем отпорити и прочитати, нисам понео са собом, иначе су то свега три реченице. Након потписа, париског потписа Дејтонског споразума, предвиђено је да се у погледу проблема Брчко покушају договарати годину дана стране које су биле у конфликт.

Тамо пише, ако не дођу до новог решења консензусом, остаје стање какво јесте. А ниједно решење, напротив,

Дејтонског споразума није донешена одлука око припадности града Брчко Републици Српској. Иако то тамо пише.

Зашто бих ја сада кршио Дејтонски споразум тумачећи га против Републике Српске. То су учинили разни људи, међу њима и неки Срби. Могу да поменем и друге елементе, немам намеру то да чиним, нема ни насилног повратка избеглица. Пазите, шта значи то инсистирање сада на мултиетничкој полицији, по пропорцији која је постојала 1992. године. А нигде мултиетничке полиције, ни Србина на власти у подручју Федерације. Један, прво погрешан, друго, неуравнотежен приступ.

Ја зато инсистирам, не постоји, они се често позивају на то, не постоји дух Дејтонског споразума, није Дејтонски мировни споразум једна религијска институција која се ослања на веру и дух. Тамо постоје норме које су исписане речима и њих се треба држати.

Ако нешто не вреди и ако треба другачије, могуће је и то, и треба другачије. Онда потписници тог споразума треба да се договоре, утврдићемо сада неку нову норму, сви ћемо је потписати, а радићемо другачије, боље је користити, праведније итд. А не да свако тумачи. Не може се Дејтонски споразум тумачити у складу са бројем авиона и тенкова којим неко располаже, него постоје неки објективни критерији и на томе ћемо инсистирати.

Географски шошката република

Водитељ: Господине Поплашене, на крају смо емисије, још само једно питање – да ли ће нови председник Републике Српске имати свој кабинет на Палама или ће седети у Бања Луци, као што је то радио досадашњи председник Републике Српске?

Др Поплашен: И једно и друго. Може председник Републике имати два кабинета. Биће седиште председника Републике у Бања Луци, седиште члана Председништва ће бити у српском Сарајеву, мало смо ми шошкати географски, Република Српска, ми морамо да водимо уравнотежену политику и да поштујемо интегритет Републике Српске и потребу за равномерним развојем и поштом свих делова, свих општина Републике Српске.

Ја ћу, вероватно, поверемено бити на Палама, више ће бити потпредседник, господин Шаровић, углавном ћу бити у Бања Луци, господин Радичевић ће бити више у српском Сарајеву, повремено ће бити у Бања Луци, и ја сам сигуран да ћемо успети наћи потребну равнотежу.

Водитељ: Господине Поплашене, још једном честитка на изборној победи и хвала што сте били гост БК телевизије.

Др Поплашен: Хвала и вама најлепше.

БЕЗБЈЕДНОСТ

ГЕЛБАРДОВО ПИСМО ДР НИКОЛИ ПОЛАШЕНУ

Њ.Е. Никола Поплашен новоизабрани председник Бања Луца Републике Српске

Поштовани г. Председниче,

Захвалан сам за прилику коју смо имали да се састанемо 2. октобра у Бања Луци. Задовољан сам што сте говорили о вашој привржености пуној имплементацији Дејтонског споразума. Сједињене Америчке Државе се радују конструктивној сарадњи с Вама, заснованој на тој привржености.

У току састанка, тражио сам од Вас да дате јавну изјаву у којој ћете се Ви и Српска радикална странка Републике

Српске дистанцирати од изјава Војислава Шешеља. Господин Шешељ је пријетио насиљем против чланова међународне заједнице који рале у Републици Српској, у случају да НАТО буде приморан да покрене акцију као одговор на косовску кризу. За сада, немам разлога да вјерујем да сте Ви дали сличну изјаву.

Са великом забринутости сам прочитао изјаву Драгана Чавића, заменика председника СДС-а. У изјави господина Чавића стоји да ће СДС сматрати напад на Српски народ у Југославији као напад на Србе у читавом по-

дручју бивше Југославије, демонстрира његово неразумјевање намјера НАТО. Сједињене Америчке Државе, Контакт група и НАТО јасно су рекли да они нису у свађи са српским народом. Међутим, ми имамо озбиљне проблеме са руководством у Београду које није испунило захтјеве Савјета безбједности Уједињених нација и које је директно одговорно за смрт преко 1.500 људи и за стварање више од 400.000 избјеглица и расељених лица.

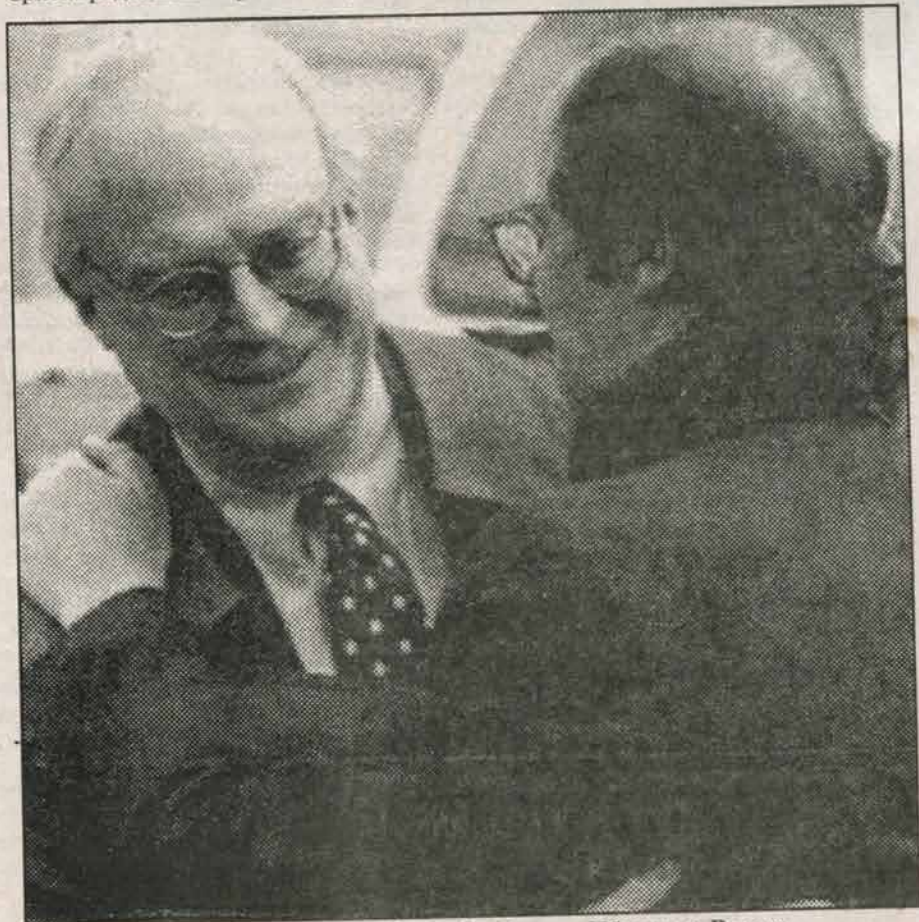
Изјава г. Чавића само потврђује увјерење моје владе да је СДС странка која није проишла кроз реконструкцију, противна је Дејтонском споразуму, тако да за њу нема мјеста на било којој владајућој функцији у Босни и Херцеговини или у Републици Српској.

Као што смо размотрили у Бања Луци, ако ће да буде било какве сарадње између Вас и владе Сједињених Америчких Држава у току Вашег мандата као председника Републике Српске, Ваша дјела морају чврсто да подржавају Дејтонски споразум и да буду у складу са устаљеним нормама понашања. Понављам свој позив да се јавно дистанцирате од пријетњи г. Шешеља. Позивам Вас да се јавно супротставите осветничким пријетњама г. Чавића. Од Вас очекујем да дате јавне гаранције за безбједност чланова међународне заједнице који живе и рале у Републици Српској. Сједињене Америчке Државе сматраће Вас, између осталих, лично одговорним за било какво насиље усмјерено против чланова међународне заједнице у Републици Српској, ако НАТО буде приморан да предузме кораке као одговор на инат председника Милошевића према међународној заједници на Косову.

Још једном, Сједињене Америчке Државе се радују блиској сарадњи са Републиком Српском, али та сарадња зависи од пуне имплементације Дејтонског споразума од стране власти Републике Српске. Радујем се нашем слиједућем састанку.

С поштовањем,

Роберт С. Гелбард

"Блиски сусрет": Роберта Гелбарта и Ибрахима Ругове

Проф. др ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ:
Емигрантски опус професора Лазе М. Костића (1)

КАКО СУ ХРВАТИ ОТЕЛИ СРПСКИ ЈЕЗИК

Костићева публицистичка дела и данас су веома актуелна у савременим политичким расправама, а др Шешељ их на веома приступачан начин представља широј читалачкој публици

1. Емигрантска судбина је увек трагична

Трагедија коју је српски народ доживео половином овог века зауставила је наш друштвени и државни развој и усмерила га слепим колосеком историје. Комунистичка револуција је у крви угушила сваку слободарску и демократску мисао, идеју и пројекат, завела диктатуру и буквално ликвидирала све оне за које су нови властодршци само претпоставили да би се кад тад могли супротставити безумљу и безакоњу.

Стотине хиљада Срба је спас потражило у емиграцији. Многи ратни заробљеници из немачких логора одбили су по ослобођењу да се врате у земљу. Хиљаде бораца изданог алтернативног ослободилачког покрета, велики број цивила, интелектуалаца, али и припадника окупаторског административног и политичког апарата похрлило је према западним границама да уточиште потраже махом у прекоморским земљама.

У њиховом кругу формиран је велики број емигрантских политичких и културних организација, разграната је публицистичка делатност, али је временом дошло до својеврсног замора материјала. Богати и успешни људи брзо су се уклопили у естаблишмент западних земаља, док су патриотизам препуштали сиротињи. Непрекидно се смањивао број људи који су истрајавали у слободарским активностима и родољубљу, често се потуцајући од немила до недрага, у сталној материјалној оскудици.

Па ипак, иако понекад ни хлеба нису имали довољно, своје народу су створили и у аманет оставили грандиозно интелектуално и публицистичко дело. Међу њима сигурно најважније место заузима предратни професор београдског Правног факултета Лаза Костић. Огромну енергију је уложио у стрпљива прекопавања кључних архива и библиотека, прикупио грандиозну научну грађу и свом народу даровао више од осамдесет књига у којима је детаљно обрадио све актуелне и историјске проблеме везане за српско национално питање, о којима се у отаџбини деценијама, по цену живота није смело ни проговорити.

Крајем седамдесетих и почетком осамдесетих година, као млад асистент, доцент сарајевског Факултета политичких наука, први пут сам се срео са неким Костићевим књигама, кришом их читао и широко критичке опсервације и патриотске видике. Сва његова дела су и данас и те како актуелна па сам одлучио да их у више наставака читаоцима "Велике Србије" детаљније представим, а истовремено иницирам да Земунски информативни пословни систем у оквиру своје издавачке делатности припреми за штампу сабрана дела професора Лазе Костића, надајући се да ће се склопити коректан уговор с наследницима његових ауторских права. Несумњиво је реч о интелектуалном

Проф. др Лаза Костић (1897-1979):
његово научно дело темељило се на аргументима

опусу који ће бити од дугорочног значаја за развој наше правне, политичке и социолошке мисли и подстрек даљим темељитим историјским истраживањима.

2. Биографски подаци

Проф. др Лазар М. Костић рођен је 15. марта 1897. године у селу Кртоле код Котора, у српској Боки, у свештеничкој породици која припада угледном братству Пламенац. Шестогодишњу основну школу је завршио у родном месту, а прва четири разреда класичне гимназије у Котору и Задру, да би због националистичког деловања и супростављања аустријској ангисрпској политици био избачен из свих школа. Гимназијско школовање је наставио на Цетињу, а окончао у Сремским Карловцима. 1919. године се уписује на

београдски Правни факултет и као одличан студент је дипломирао. Као државни стипендиста, на Економском факултету у Франкфурту на Мајни 1923. године одбранио је докторску дисертацију из јавног права. Убрзо је одбранио и другу докторску тезу "Парламентарни избори и статистика". Неко време је радио као секретар Државне статистике, 1926. године изабран је за ванредног професора јавног права и статистике на суботичком одсеку београдског Правног факултета, 1938. године постао је редовни професор београдске Економско-комерцијалне високе школе, а априлски рат 1941. године затекао га је на функцији декана. Објавио је већи број научних и стручних радова, а посебно су му значајни уџбеници Административног права у три тома, Уставног права и Статистике. Био је истакнути члан Радикалне странке.

Под немачком окупацијом, 1. маја 1941. године, Лаза Костић прихвата положај комесара за саобраћај у Комесарској управи окупирани Србије, али 21. јуна испољава велику личну храброст подносећи оставку у знак протеста што немачки окупатори не спречавају хрватски геноцид над српским народом. Сматрао је да окупатору треба пружити пасиван отпор, али се убрзо повезао са покретом отпора генерала Драже Михаиловића и пред крај рата приступио његовим оружаним формацијама упркос лошем здравственом стању услед озбиљног срчаног обољења. Под окупацијом није имао никаквог запослења и своју породицу је издржавао искључиво продајом своје имовине.

Са неколико својих сабораца пред крај рата је избегао у Италију, а одмах затим у Швајцарску, где је остао до краја живота, издржавајући се фабричким радом и триећи различита понижења и шиканирања. Држављанства своје земље се никад није одрекао, а кад је стекао избеглички статус и редовне месечне приходе од педесет долара, с фанатичним жаром се латио научних истраживања, прекопавања по пиришкој библиотеци и припремања огромне научне грађе за читав низ књига са националном проблематиком. Многи емигранти су му помогли у штампању дела или прикупљању новина, часописа и књига. Никада никакве зараде није имао. Све што би стекао издавањем једне улагао је у наредне публикације, а лично живео крајње аскетски. Претпоставља се да је објавио више од две хиљаде чланака у разним емигрантским листовима, махом у "Канадском србобрану", "Братству" из Торонта и "Слободи" из Чикага.

Сигурно је да никада нико у целокупној српској историографији није прикупио толико научне грађе као професор Костић, који је лично преводио текстове из немачке и италијанске литературе, инсистирајући на строгој аутентичности изворника и прецизности навода. И они који су га најжешће по новинама нападали нису могли да оспоре веродостојност аргумената. У позним годинама живео је у старачком дому, али до задњег даха је писао. Умро је 27. јануара 1979. године.

3. Признања истакнутих српских емиграната

Иако је у отаџбини био деценијама прешуткиван, у емиграцији је професор Костић стекао поштовање истакнутих савременика, а у књизи "Изјаве признања", објављеној у Минхену 1966. године, публиковао је изабрана писма најистакнутијих српских националних бораца које је разним поводима добијао. Тако је др Урош Сеферовић писао да Лаза Костић представља највећу вредност у српској емиграцији. Видак Ђеловић му 6. јуна 1986. године поручује: "Ова фукара на Вас лаје, али пси лају кад добар коњ протрчи и дигне прашину, а неку рагу нико и не запази. Ви сте своје име овековечили у српству, а поколења дела суде. "Мајор Петар Мартиновић Бајица га 17. јула 1956. назива "најактивнијим борцем с пером против комуниста и усташа", а Милутин Бајчетић пише 2. јануара 1958. године: "Ја сам доста пута захвалио Богу што ти је дао снаге, разума и прегалаштва да са Твојим генијалним пером лијечиш љуте српске ране за које смо ми Срби много криви, и велики грешници за несрећу која је српство снашла."

Истакнути српски политичар и бивши народни посланик Омер Кајмаковић обраћа се, 21. августа 1962. године, Лази Костићу речима: "Сматрам, без икаквог претеривања, да сте се Ви одужили српству више него иједан Србин у емиграцији, чак више него и поједине групе и организације Срба у туђини. Труд који сте уложили и материјал који сте прикупили и средили, а по времену и невољи која нас је стигла - Ваша дела су јединствен случај у нашој историографији. Ви сте се оружјем историјских факата опрали образ српском народу од перфидних клевета хрватских сепаратиста." Алија Коњуховић му се обраћа 10. маја 1958. између осталог: "Мало је српских трудбеника, а научника поготово, који се у своме раду руководе само интересима српског народа, као Ви."

Душан Седлар 16. децембра 1960. године поручује професору Костићу: "Служите српству и дајете му Вашим књигама капиталну вредност документацији, која ће једног дана бити од пресудног значаја у одлучивању шта је српско и докле је српско." Марљиви и пожртвовани српски емигрант млађе генерације Ђорђе Ђелић пише 6. септембра 1961. године: "Српска је срећа и благослов од Бога да нам је витез Вашег кова и снаге данас лидер духа, морала,

Лидер националног покрета отпора генерал Дража Михаиловић (1893–1946): иако лошег здравља, др Лаза Костић је пред крај рата приступио четничким оружаним формацијама карактера и свести." Др Милан Гавриловић је истицао. 11. фебруара 1957. у писму Лази Костићу: "Ваш научни рад несумњиво користи веома много емиграцији, али сам уверен, користите је још више чим се земља ослободи". Било је на стотине таквих и сличних сведочења и изјава о човеку који је читав свој живот посветио српској националној идеји, борби за ослобођење и уједињење српског народа.

4. Светски лингвисти о особинама српског језика

Поводом стогодишњице смрти Вука Стефановића Караџића, 1964. године, Лаза Костић је у Хамилтону, у Канади, у издању Српске народне одбране, објавио брошуру "О српском језику. Изјаве странаца". У предговору Костић каже: "Вук није створио српски језик, није створио чак ни српски књижевни идиом, није га он ни модификовао, ни

речи своје му није додао ни одузео. Али, он је тај језик фиксирао, а то значи много. После њега није више било колебања у писању. Он је одобрио и прогласио општим српским наречјем најбоље међу њима, херцеговачко. Он је истакао ово наречје у коме се скоро све српске народне песме спевале. Он му је дао спољну књижевну форму, установивши и упростивши наше писање." (стр.7.)

Оснивач модерне славистике Јосиф Добровски, који је био језуита и ректор католичке богословије, тврдио је да је само српски језик директан и неспоран потомак старословенског, док се остали словенски језици уопште нису развијали из њега него поред њега. Он то овако објашњава: "Нирило је био из Солуна и тако је српски језик у младости научио и говорио." (стр.14.) О томе је писао почетком прошлог века и Јернеј Копитар: "Види се, дакле, да је дијалект два брата - апостола, који су га у свом родном граду Солуну морали да науче још у детињству, да је старо-српски дијалект био дакле ту да се подигне за књижевни језик Словена." (стр.14.)

Дивећи се српском језику Јаков Грим је у предговору вукове "Граматике српског језика" писао: "Да ли би могли многи народи образовног света, чија је литература сад у пуном цвату, да уживају у једном језику тако богатом у речима и облицима, тако сликовитом и племенитом, као што је овај грђени језик чобана, српски језик, који под јужним небом тако јужњачки пријатно звучи." (стр.21.) Српски је Грим сматрао најлепшим и најсавршенијим словенским језиком, а за њега је заинтересовао и највећег немачког песника свих времена Јохана Волфганга Гетеа који је 1824. године установио: "Словенски језик се дели у два главна дијалекта, северни и јужни. Првом припадају руски, пољски и чешки; другом припадају Словенци, Бугари и Срби." (стр.22.) 1829. године руски официр Ото фон Пирх наводи: "Српски језик заузима, услед свог благогласја и развоја, међу словенским језицима оно место које италијански заузима међу романским језицима." (стр.25.) Највећи немачки слависта двадесетог века Герхард Газеман писао је 1930. године: "Динарац је рођени говорник, који својим народним језиком мајсторски влада". Овај језик пун звука, обиграан са четири музикална акцента, лапидаран, граматички и синтетички необично јасан, изразит и сликовит, који располаже моћним богатством речи пуним духовних и стварних нијанси, умеју да употребљавају у свим регистрима племенске и сељачке елоквенције, и то отмено, логично, па ипак са патосом достојанства." (стр.27.)

Познати путописац Феликс Филип Каниц дивео се српском језику: "Што се тиче мелодичности, српски језик се назива италијанским језиком међу словенским језицима, и то према изјавама најученијих филолога свих народа... Српски језик је потпуно исти на селу и у вароши. Он је слободан од жаргона... Српски језик је богат, у исто време кратак и енергичан, конструкција говора је веома проста; нарочито је погодна за јавне дискусије... Српски језик истиче се својом особеном способношћу формирања, великим богатством свога језичког блага (мноштва израза) и песничким духом, који развија чак обичан сељак у дневном саобраћају, и то мноштвом епитета који су постали типични, симболично употребљених израза, уверавања, жеља, заклетави и пословица... И Хрвати су, отпре по прилици 35 година, место њиховог народног дијалекта, подигли српски језик на свој писани језик". (стр.28.)

Француски географ Ами Буе пише 1840. године: "Српски је међу словенским језицима оно што је латински према језицима изведеним из њега. Тако Србин лакше разуме руски него Рус српски." (стр.30.)

Студији о српском језику према изјавама странаца додата је и расправа Лазе Костића "Вук и Немци", у којој аутор колосални књижевни успех Вука Караџића везује за чињеницу да је Вук стварао у бечком, немачком окружењу. Да је Вук стварао у Угарској, где је било српско-културно средиште, конзервативни свештеници би брзо и лако сузбили његове реформе језика и правописа. Шансе на успех у Кнежевини Србији или у некој другој српској земљи биле су му још мање. И сви слависти, осим руских, своја

научна дела су објављивали на немачком језику, а Беч им је био главни центар. Вук се дружио с највећим светским интелектуалцима свога доба и њихов је утицај на његово дело врло јасно изражен, али је зато и Србију приближио Европи. Како каже руски слависта и професор Варшавског универзитета Платон Кулаковски: "Историјски списи Вука Караџића могу се сматрати као почетак знања у Европи самог српског народа, јер до њега врло мало има списа у којима би се говорило о Србији и српском наречју. Име српског народа, тако недавно потпуно непознато, заборављеног током столећа, придобило је у Европи симпатије као новоствореној кнежевини. И у том погледу он је можда учинио више него икоји други српски писац пре и после њега." (стр.56.)

5. Крађа српског језика

Лазе Костић своју расправу објављену под овим називом 1964. године у Балену, Швајцарска, почиње констатацијом да су Хрвати једини народ на свету који нема свој језик, позивајући се на познатог етнографа Гијома Лежана који је у својој књизи "Етнографија Европске Турске" навео да не постоје двојица слависта чије се мишљење подудара по питању шта су Хрвати, којим језиком говоре и како су географски распоређени. Сам Ватрослав Јагић, најпознатији хрватски слависта коментарисао је став Јосифа Добровског који је "држао само кајкавски дијалекат Хрватске, према фактичким односима оног времена, као хрватски, све друго било је за њега илирски или српски." (стр.6.)

Са Добровским слагао се и Павле Јосиф Шафарик који је у својим делима наводио да се српски језик говори у Србији, Црној Гори, Босни и Херцеговини, Славонији и Далмацији: "И за њега су само три раније жупаније провинцијалне Хрватске, где се углавном кајкавски говорило, неспорно Хрватске." (стр.6.) С друге стране, Јернеј Копитар кајкавске Хрвате сматра чистим Словенцима, а за праве Хрвате признаје само приморске чакавце. И он све што-кавце сматра Србима, па каже: "Под српским (језиком) ми овде разумемо оно што се довољно неисторијски, назива илирским... Предео српског дијалекта се простире од Истре, преко Далмације, Хрватске Крајине, Босне, Србије, Бугарске до колонија иселјеника из ових земаља у Славонији и Јужној Угарској." (стр.7.) Копитар хрватски језик сматра подврстом словеначког, а сви аутори његовог времена слажу се у мишљењу да хрватским језиком говоре заправо бегунци из Хрватске, расељени по Аустрији и Угарској.

Такво гледиште потврђује и Ватрослав Јагић у студији "Словенски језици" у којој пише: "Чакавски дијалекат Северне Далмације, Истре и острља звао се одвајкада хрватски... У Северној Хрватској, северно су река Купе и Коране до Муре, а источно преко Сиска до Вировитице, влада одвајкада кајкавски дијалекат, врло близак са језиком западних суседа Штајерске, али ипак не идентичан. Сад га народ зове хорватски, а до краја XVII века цео предео између Саве и Драве звао се Славонија; својој латинско-мађарској форми имена одговарало је у народном језику означавање "Словенског краљевства" или "Словенски", отуда и назив дијалекта "Словенски језик", како се изричито зове у штампаним делима XVI и XVII столећа. Можда се некал овај дијалекат под истим именом простирао и преко Вировитице. Али је за време Турака данашња Славонија добила ново становништво које је дошло с оне стране Саве и говори штокавски. Због тога је кајкавски дијалекат сада ограничен на северозападни део некадашњег Regnum Slavoniae, који од краја XVII века носи име Хрватска... Штокавски дијалекат Северне Далмације и Босне (са искључењем Дубровника и Боке) добио је из верских разлога, исти назив (хрватски) да би се разликовао од (језика) источног православаља чије се припадници називају Србима." (стр.10-11.)

Костић наводи и читав низ аутора из XVI и XVII који праве јасну дистинкцију између српског и хрватског језика, па хрватски идентификују као чакавски и лоцирају на приморску Далмацију и хрватске крајеве на северу на које се она наставља. Босански, славонски и дубровачки говор се од њега јасно разликују и идентификују као српски. О

томе су писали Бартол Кашић, Јоханес Луцијус, Пергошић, Вrameц, Антон Веранџијус, Јурај Крижанић. Јоханес Луцијус је писао у XVII веку: "Ипак Далматинци и њима суседни Словени не зову језик словенским, него хрватским или српским, према томе који је дијалекат у питању." (стр.12.) Костић каже: "Тада су Далматинци свој језик (чакавски) називали хрватским, али је још тада, по сведочењу Луцијуса, у половини XVII века, било Срба у Далмацији и њеној околини. Јер су ваљда само Срби називали свој језик српским?" (стр.12.)

Већ тада се чакавски као хрватски језик разликује од кајкавског који се историјски назива словенским, заправо је словеначки. О томе у прошлом веку пише и Иван Кукуљевић, осврћући се на загребачког бискупа Петра који је живео од 1610. до 1667. године: "Петретих зове своје кајкавски, или како вели: "Загребачко наречје увјек словенским језиком, знајући добро да права хрватина стопрв преко Саве, а поглавито преко Купе почима." Хрвати се тако врло јасно територијално лоцирају јужно од северног тока Саве, као и јужно од реке Купе. То се слаже и са другим историјским изворима који сведоче да су Хрвати живели на подручју данашњег Кордуна, Баније, Лице, Босанске Крајине и Далмације изнад Шибеника, одакле су се пред Турцима разбежали и готово историјски нестали.

Тај исти историчар Кукуљевић, говорећи у Сабору Краљевине Далмације, Хрватске и Славоније, прецизирао је: "Језик онај што га наш народ хрватски испод Окића, око Самобора, у Загорју и Турову пољу говори, није по законима језикословља чисти хрватски, премда се сад тако зове... Тим управо именованом словенским називао га је сав наш народ још у XVI и XVII вијеку. (стр.12-13.) Други хрватски историчар који се пре свега бавио књижевном историјом, Драгутин Прохаска, кога Костић цитира: "Католички босански писци називају скоро увек њихов језик "босански", "хрватски" називају сасвим ретко језик они који стоје на далматинском, дакле специјалном хрватском земљишту... Спомиње фратра Дивковића, који свој језик назива "босанским", а писмо, ћирилицу, српским. Затим писан наставља: "Специјално српски зову се православни Босанци: Многобројни докази за то налазе се у српско-православној књижевности." (стр.13.)

Сплитски племић др Петар Маркије почетком XVIII века формирао је Академију словенску, а за словенски језик каже да је у Далмацији општи матерњи, а за све време постојања Академије "никад се није чула ни објављена реч о хрватском језику у њој." (стр.13.) Негде у исто време Модрушић је написао трактат у коме је навео: "Упитах ли тако којом приликом старо или младо, осим војака, који су ето у најновије доба по војнах заповиједих гд од поглавара хрватскоме привикли, којим језиком говоре, одрехе ће ти: рацким или славонским. А покрстих ли га сам оним, надне те с истим и с истоименога му земљишта измијехавати и гласу на ругло изметати." (стр.14.) Како Костић коментарише, "они су дакле, свој језик називали српским (рацким) или славонским. Само су услужени војници казали кад-тад да говоре хрватски, јер су на војсци тако инструирани. Ако би иначе неко други то казао свет би га извргаа руглу." (стр.14.)

Костић наводи и списе професора Универзитета у Будиму и католичког свештеника, иначе песника и археолога Славонца Матије Петра Катанчића, који је крајем XVIII века писао: "Хрвати - ово причам по свом знању - нас Трапе (Раце) и Илире, који се од њих у дијалекту знатно разликујемо, зову све Власима." (стр.14.) Значи, Власима је називан сваки штокавац, без обзира да ли је био православач или католик: "У истој књизи (будимско издање 1778.) пише Катанчић да Црногорци, Србијанци, Бошњаци и Срби у Угарској говоре истим језиком којим и Далматинци, а да се од Хрвата разликују (стр. 108.)" (стр.14.) Није нимало случајно што Ватрослав Јагић за кајкавски хрватски говор каже да је "прави језик који је у литератури пуна четири столећа заузимао сасвим самостални положај." (стр.15.)

Поред Миклошића и Станко Враз је 1843. године писао да је једино чакавски прави хрватски језик и да се говори у приморју, задарској области и на приморским и далма-

тинским острвима. И Иван Броз, познати филолог, 1886. године у књизи "Цртице из хрватске књижевности" пише: "Године 1857. написао је Ђуро Даничић, мимо Вука најбољи зналац језика хрватскога, расправу, у којој је показао разлике између језика хрватскога и српског, држећи наречје чакавско за језик хрватски, а наречје штокавско за језик српски, док му је наречје кајкавско било особито наречје језика словенског. Бавећи се непрестанце око језика хрватског, тај је велики учењак изучио све појаве језика хрватскога и историју њихову, као нико прије њега." (стр.15.)

Фра Грга Мартић, чувени босански фрањевац, 1858. године у писму Друштву српске словесности каже да је босански језик српски, а познати далматински научник Натко Нодио тврдио је да су Срби штокавци, а Хрвати чокавци. И следбеник Људевита Гаја, Фран Курелац, велики ауторитет у лингвистици, сматрао је да је српски језик штокавски, словеначки кајкавски, а хрватски само чакавски. Према Балтазару Богишићу могло се спорити да ли су прави Хрвати кајкавци, чакавци, или насељеници у Угарској и Бургенланду, али их није ни могао замислити ван тих простора.

Познати руски дипломата и историчар Александар Фјодорович Гиљфердинг у делу "Путовање по Херцеговини, Босни и Старој Србији" запазио је колико је јака српска национална свест код свих православних Срба без обзира где живе, док за Србе католичке вере каже: "Србин католик одриче све српско, пошто је православно и не зна за српску отаџбину и српску прошлост. Код њега постоји само ужа провинцијална домовина; он себе назива Босанцем, Херцеговцем, Далматинцем, Словенцем, према области где се родио. Он свој језик не зове српским, него босанским, далматинским, словенским итд. Ако он жели уопштити појам о том језику, назива га нашким језиком. Он пита на пример странце: "Умијете ли ви наши." Но који је то "нашки језик" он не уме да каже. Он зато не зна да тај језик назове својим правим именом, јер он сам нема општу отаџбину, опште народно име, ван своје уже области, у њега је само једна отаџбина: Римо-католичка црква." (стр.17)

Слично пише и хрватски филолог Марсел Кушар: "Словенски српско-хрватски дијалекат који влада у Далмацији зове се у устима тамошњег народа хрватски језик у целој северној и средњој Далмацији и на острвима тог дела Далмације. У јужној Далмацији од Неретве па све до краја, као и на острвима Корчули, Ластову, Мљету и мањим околним Дубровника, католици одговарају кад их неко пита како говоре само речју "нашки"... (док православни по самом Кушару, кажу увек да говоре "српски језик". (стр.18.) Већи број аутора је писао како су Хрвати пре више векова заборабили и своје народно име, изгубили историјско памћење и остали без народне свести. Између два рата хрватски политичар и публициста Милан Банић писао је: "Не само да су Срби продрли у најзападније делове Хрватске, него је српство дало хрватству нов прилив свјеже крви, унијело му је у менталитет, дало своје тврдоће и свој активизам, ослободило хрватску народну душу: наметнуло хрватству свој говор, своју народну пјесму, добрим дјелом своје обичаје и навике." (стр.18.)

И страни аутори износе сличне ставове. Тако, на пример, немачки слависта из прошлог века Ернест фон Еберг пише да се српски језик говори широм Србије, Босне, Херцеговине, Црне Горе, Далмације, Славоније и источног дела Хрватске, док Рудолф Рост пише да се хрватски језик говори само у загребачкој, крижевачкој и varaјдинској жупанији и да је много ближи словеначком него српском. Слично су мислили Јохан Кристијан фон Енгел, Лудвиг Албрехт Бебхарди и Никола Томазео. А у књизи "Дубровачка књижевност" добровачки католички каноник дум Иван Стојановић истиче: "Познати повјесничар Енгел користи Златарића што језик Далмације зове хрватским, те каже да је то посве криво, пошто је тај језик чисто српски, а да се име хрватско спомиње само ради тога, што је Далмација била неко вријеме у политичкијем свезама с Хрватском ради Угарске." (стр.21.)

До илирског препорода Хрвати уопште нису имали никакав књижевни језик, а било им је врло нејасно шта је то

уопште хрватски језик, али ни један једни аутор није штокавски сматрао хрватским, него искључиво српским језиком. Сви историјски документи сведоче да су све до XVI века сви штокавци себе називали Србима, а чакавци Хрватима. Тек у XVI и XVIII веку католички аутори покушавају замаглити суштину српског језика називајући га илирским или словенским. С друге стране, у XIX веку, кад се већ размахао илирски препород већи број европских слависта је хрватски језик сматрао за један од дијалеката српског, попут Миклошића, Лескина, Фредерика Густава, Ајхнофа, Јохана Северина Фатера, Розена Фридриха, Карла Брукмана, Вигинда или Пјера Ларуса. Чини нам се, све у складу с оним што стоји у Речнику италијанског језика Николе Томазеа: "Српски језик... је један од четири идиома, не дијалекта словенских народа... Говори се у Босни и Херцеговини, Загорској Далмацији и у Србији. Хрватски дијалекат, као и њихова раса само су дегенерације." (стр.27.) Види: Nicolo Tommaseo, e Bernardo Bellini-Dizionario della lingua italiana. Volume quinto, s.v. Torino 1929. где стоји: "Il dialetto croato, comme razzala, e una degenerazione."

Зашто је хрватски језик историјски био осуђен на пропаст. За разлику од Србије и Бугарске где је народни језик био општеприхваћен и од феудалне господе, а словенски језик постао и језик богослужења и књижевног стварања, у средњевековној хрватској држави латински је био искључиви службени језик, тако да за двеста година постојања Хрватске од Људевита Посавског до Петра Свачића није остао ниједан писани траг на словенском језику, чак ни натпис уклесан у камену. По губитку државне самосталности уговором Пакта конвента из 1102. године до почетка XIX века латински је такође био једини званични језик, а када је на Пожунском сабору целе Угарске 1805. године донета одлука о обавезности мађарског језика, Хрватски сабор је изразио неслагање, захтевајући да се задржи латински јер су, како пише Фердо Шишић, "на овом језику - који је исто тако стародреван као и ово краљевство и њезин устав, написани сви закони и записници, а кад би се укинуо, онда би пропала и култура и народ, који не би коначно више разумијевао својих права и закона." (стр.35.) Али је ипак Хрватски сабор 1827. године донео одлуку да се мађарски језик као обавезан уведе у све хрватске школе, да би га деца сваки дан училиа.

а. Странци вође Илирског покрета

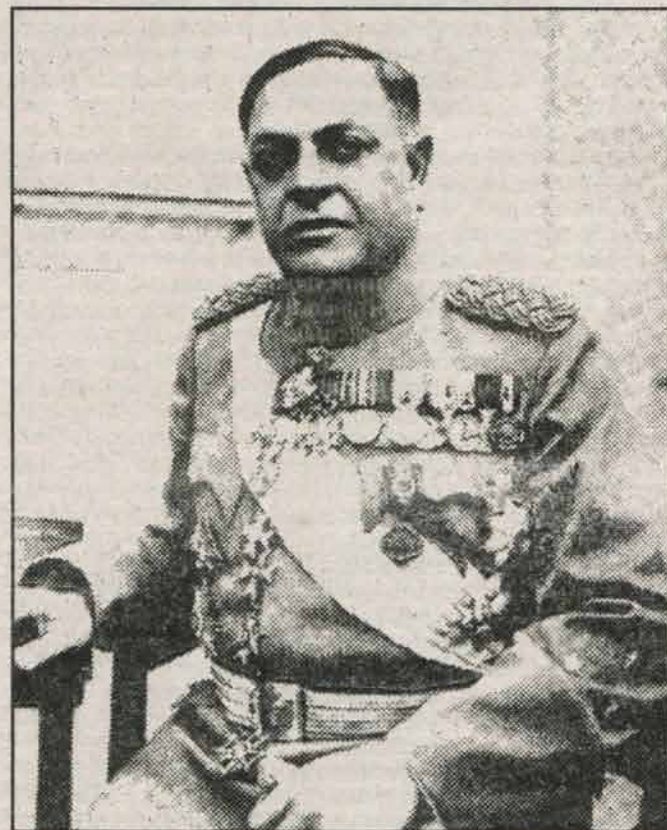
Немачки публициста Гилберд ин дер Маур писао је уочи Другог светског рата: "Српска раја није преузела језик османлијских господара. Друкчије је било у хрватским и словеначким пределима. Ту је "образовани" говорио немачки, латински, чак и мађарски. За народ и за народни језик није се нимало старао горњи слој ограничен на страшно дворско племство." (стр.42.) Хрватски језик је вековима толико запостављен да је пао у заборав, упечатљивије него што се то десило Шкотима, Велшанима или Ирцима. Зато се предводницима илирског препорода чинило лакшим да готов и развијен туђи књижевни језик, српски, прихвате и као свој. То је деловало толико гротескно да је 1852. године Ангун Мажуранић писао: "Најугледнији наши људи нису могли складно и углађено ни десет речи проговорити нашим језиком... Још прије неколико година скоро нитко није знао за старију дубровачку литературу, и тко је што знао, не могао је разумети. Већина учених Хрвата није ни знала да су Хрвати, а и они који су се држали за Хрвате нису хтјели Хрвата из другог краја признати за Хрвата." (стр.44.)

Пре илирског препорода српски, штокавски језик није говорио ниједан Хрват, али су говорили Срби католици, предводници илиризма из политичких разлога нису хтели да тај језик назову српским, али им се чинило непримерним да га представе као хрватски, па су прибегли невероватној мимикрији представљајући се припадницима изумрлог балканског народа-Илирима. Чинило им се zgodним да под појам илирства подведу и Хрвате и Србе, претендујући да пре свега дефинитивно однароде католичке Србе. Вође илирског препорода су "били углавном странци, главни актер, Лудвиг ("Људевит") Гај био је Немац,

рођен у Хрватској са матерњим језиком немачким (тек му се отац доселио у Хрватску)." (стр.45.) Гај потпуно отворено, 1846. године, говори о ономе што је постигао. "Сав свет зна и признаје да смо ми књижевност илирску подигли; ну нама још из далека није на ум пало икада потврдити да то није српски већ илирски језик; паче поносимо и хвалимо Богу великом што ми Хрвати с браћом Србљима сада један књижевни језик имамо." (стр.46.) Искрено је жалио што Павле Ритер Витезовић своју осмотомну српску историју није написао на народном, српском, него на латинском језику. Полемишући са Антом Старчевићем, Људевит Гај даље истиче: "Како да се препиремо што је код Србљах народно, што ли није; код Србљах, код којих је од олтару до чобана ништа бити не може што не би народно било. Код Србљах, од којих ми језик у својој мудрости и у свом богатству, и обичаје у својој изврности и чистоћи учити морамо ако хоћемо да илирски живот обновимо." (стр.46.)

Главни Гајев сарадник Иван Деркос био је још отворенији у погледу језичких и правописних реформи Илираца па је 1832. године писао "да ће Хрвати с таквим језиком себи привући Србе, и то не само оне у Угарској (Војводини), него и оне онкрај Саве (у Србији), јер њихов језик неће се разликовати од овога скупнога језика трију краљевинах (тј. Хрватске, Славоније и Далмације)." (стр.46.) Хрватски историчар теолог Шиме Љубић писао је у исто време: "Данашњи Хрвати, којих нема много, на Гајев позив одлучно одступили од свога (језика) помешаног поријекла... те су озбиљно попримили такозване србске начине и облике језичне... до пијепа у учењу и у јавном животу." (стр.47.) Нешто касније, 1885. године Игњат Вебер-Ткалчевић је на скупштини "Матице Хрватске" изјавио "како неки хрватски писци све то више принајају уз начин писања" који се обично зове српски, а то је штокавщина, и да он тај исти језик назива и хрватским само зато што њиме данас говоре и неки Хрвати." (стр.48.)

Уочи Првог светског рата хрватски публициста Милан Марјановић је писао: "Гај је морао да веома опрезно и контролисано поступа, да не изгуби уопште могућност сва-

Српска застава (првено, плаво, бела) поново је легализована у окупираној Србији, под режимом генерала Милана Недића (1877-1946)

ког рада. Он је најпре завео јединствени фонетски правопис за латиницу. Прве године је писао тим правописом, али кајкавским наречјем, јер је знао да му треба у првом реду придобити Хрвате из старог хрватскога Провинцијала. Већ друге године заводи Гај у новине и литературу штокавштину. Кроз две године хтео је да отпочне са штампањем новина латиницом и ћирилицом, па да онда преузме за западни део народа само ћирилицу. Овај план није успео нарочито зато, јер је бечка цензура забранила штампање ћирилицом, а Гај није могао да због тога упропасти цело започето дело народног буђења, да се замери Бечу, па да извргне цели западни део народа мађаризацији, а онај део који би се евентуално после прикључио Србима да доведе до положаја у којем су се нашли и угарски Срби." (стр.49.) Пред Други светски рат други значајни научник Владимир Дворниковић пише: "Кајкавски Загреб постао је фанатичним чуваром класичног, Вуковог, херцеговачког јекавског говора, оног истог за који прави кајкавац нема ни трунке урођеног осећања и слуха." (стр.49.) Почетком овог века хрватски књижевник Иван Крњић се јавно залагао да Хрвати усвоје и екавицу, а далматински хрватски политичар др Јосип Смодлака је писао да су само једна тридесетина Хрвата, дакле три до четири процента, рођени ијекавци.

б. Хрвати су вештачки народ

Политички циљеви илираца су били усмерени на окупљање старих хрватских земаља у којима се вековима вршила комплетна измена етничке структуре становништва. Хрвати су из Далмације, Босанске Крајине и Славоније одлазили далеко на север, а ова подручја су постепено насељавали Срби, а многи од њих су се однарођавали прелазећи у католичанство јер се српска национална свест чувала само у оквирима развијене и поцепане, али духовно очеличене непоколебљиве Српске православне цркве. Када је царским прогласом 1843. године забрањен илирски назив, били су већ створени сви услови да се илиризам преточи у хрватство и да се систематски сви Срби католици угурају у хрватски национални корпус. Данашњи Хрвати су очигледно, потпуно нов, вештачки народ, сачињен од однарођених Срба, и имају веома мало заједничког са изворним Хрватима, заправо у оној мери у којој данас рођени чакавци и кајкавци процентуално учествују у укупном броју хрватског становништва.

Дубровачки кнез и истакнути српски интелектуалац свога времена Мело Пушић писао је 1867. године у италијанском часопису "Нова антологија" да "ако је наречје довољно да обелодани један народ, онда Словени Хрватске и Славоније припадају српској грани у Славонији и Војној Крајини, а крањској грани у Цивилној Хрватској. Али су Хрвати, формулисавши своје погледе на будућност, примисли српски језик као званичан, српску литературу као своју, српску земљу као своју рођену, обележавајући их само хрватским именом." (стр.55.) Други велики дубровачки Србин и католички свештеник Иво Стојановић пише 1900. године: "Нијесу ли припознали и сами велики књижевници хрватски, као Броз, Гај, Прерадовић, Мажуранић и др., што се тиче језика књижевног, да им се треба обрнути на српске изворе, а надасве на књижевност дубровачку, која је прворођена кћи српска". (стр.55.) Српски католички књижевник из Задра Марко Цар 1890. године истицао је пишући на италијанском језику студију о словенској литератури и уметности: "Илирски језик, пре тога разбивен у различитим анархичним дијалектима, малтретиран са пет или шест рогастих ортографија, идентифицирао се са суштинским-тосканским међу словенским језицима - који се данас говори у Београду, Дубровнику, на Цетињу." (стр.55-56.) Царев пријатељ и политички предводник приморских Срба, Сава Бјелановић, писао је да је "Хрват Гај добијао помоћи у Београду 1848. године и од стране Срба зајмио српски језик и преносио га у свој Загреб. Па и сад Београд је даровао Загребу свога Даничића, који пише монументални "Рјечник", који једино за љубав слози, а против научне истине и свог уверења, називље српски језик и хрватскијим. Па и сад хрватски списатељи морају учити језик на

српској књизи, а "Матица Хрватска" мораће прије или послије пречишћавати своје књиге - препуне пуне смјес и њемачке натеге, загребачке словенштине и неразумљиве крпачије новијих ријечи - на српској њиви. (стр.56.)

Др Милован Миловановић, професор Београдског универзитета и председник српске владе у студији "Срби и Хрвати" из 1895. године истицао је: "Разумевши добро да Хрвати у приликама које их окружују не могу имати доколице за стварање самосталног књижевног језика, и да је такав самостални хрватски језик, и кад би се баш успело са његовим стварањем, не би имао потребних погодаба да одржи трајно свој самостални карактер, Људевит Гај и његови другови одлучили су се усвојити у целини српски књижевни језик за књижевни језик хрватски." (стр.56-57.) И земунски прота Димитрије Руvaraц, брат чувеног историчара архимандрита Илариона, у књизи "Ево, шта сте нам криви" 1895. године износи да су "данашњи Хрвати тј. "кајкавци" и "чакавци" које ми једино за праве данашње Хрвате држимо, мада су први више Хрвато-Словени, и Хрвато-Крањци, него чисти Хрвати, узели за свој књижевни језик, српски језик." Они се битно разликују од Срба католичке вере који се сад проглашавају, а и сами себе сматрају Хрватима, "мада то у самој ствари нису, и који су себе изодавно звали: Шокцима, Славонцима, Далматинцима, Босанцима." (стр.57.)

в. Политички циљеви илиризма

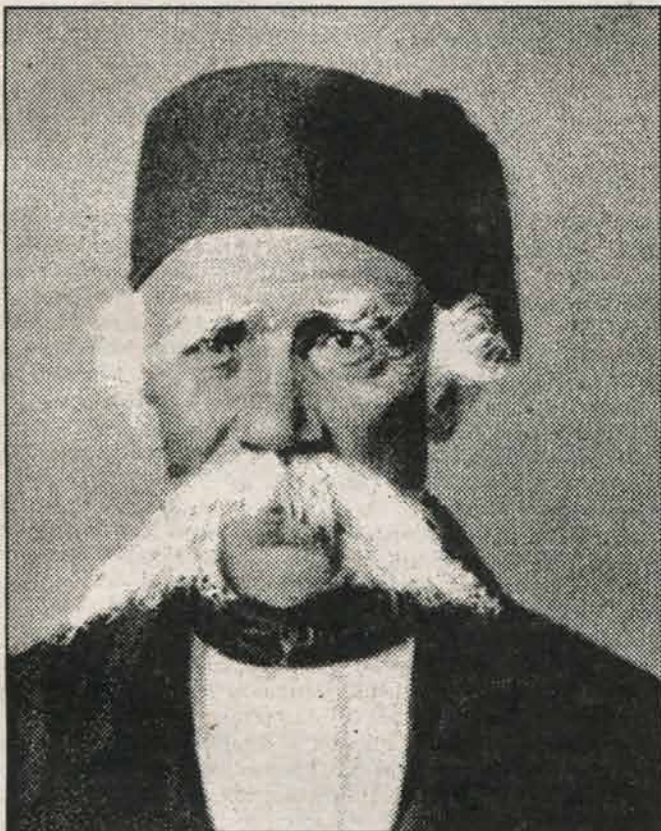
И велики српски песник Јован Дучић писао је 1942. године у Чикагу да се Људевит Гај занео српским језиком, народним устанком и Вуковим реформама, па се у свему родила "идеја да би требало и Хрвати да узму српски књижевни говор за свој књижевни језик, значи по обрасцу Вукових народних песама. Хрватски језик био је у Загорју кајкавски, а по острвима чакавски, Гај смисли стого да Хрвати прихвате српску штокавштину. Тим говором су се већ служили и Далмација и Славонија, зато што су их Срби насељавали кроз неколико последњих столећа. Ово прихватање српске штокавштине, мислио је Гај, ујединило би хрватске крајеве. А како је и цела Дубровачка књижевност писана на српској штокавштини исто онакој на каквој су писане српске песме, усвајање српског књижевног језика значило би анектирати Дубровник за Хрватску, а не оставити га Србима... Ово је главно дело илиризма" (стр.58-59.)

Дучић је у потпуности прозreo хрватску књижевно-језичку политику. "Да не буде никакве заблуде, потребно је рећи да Хрвати нису без великих духовних разлога извршили овај морални препород, узимајући туђи књижевни језик за свој сопствени (што је несумњиво без примера случај међу народима). На кајкавском говору (којега опет Словени сматрају својим народним језиком) нису Хрвати ништа важно написали. На чакавском говору који се једини у филологији сматра неоспорно и искључиво хрватским, нису могли отићи далеко, јер он није показивао могућност да се даље развије." (стр.59.)

Највећи хрватски филолог Ватрослав Јагић у књизи "Спомени мојега живота", објављеној у Београду 1926. године чуди се Србима који су негодовали поводом хрватског прихватања српског језика као свог књижевног, следећим речима: "Само се по себи разуме да ми је било смешно кад се са српске стране приговарало Хрватима (управо Илирцима међу 1834-1848.) да су неправедно себи присвојили српски језик као књижевни - место да се веселе тој концентрацији, коју је иначе код Илираца побудила и подупирала дубровачка култура." (стр.59.) Међутим, Јован Дучић није био нимало наиван. "Треба добро знати да је штокавштина српска требала да убрзо затим послужу Хрватима не само да имаду један леп и логичан језик, него и да се постепено помоћу њега окупе и сви други штокавци, значи Срби, око Загреба, као главног штокавског културног центра... Доказ што је већ одмах један познати Илирац, Иван Деркос, тражио отворено такво груписање свију штокаваца око свог културног центра у Загребу. А стари гроф Јанко Драшковић је у тај круг око Загреба нарочито позивао

Босну, не помињући међутим Србију, нити једну другу штокавску православну земљу." (стр.60.)

Српски емигрант са Кордуна Бранко Машин је 29. јануара 1950. године у "Каналском србобрану" на језгровит начин објаснио позадину овог историјског галиматијаса раскринкавајућег аустро-латинску најамничку улогу и језуитске методе Људевита Гаја, Јанка Драшковића, Фране Рачког и бискупа Јосипа Јураја Штросмајера који су преузимали српски језик да би отели народно благо и културне тековине као подлогу свом прозелитском пројекту. "Хрвати су Запад, Европа, Аустрија, Ватикан, тисућљетна култура". А Срби су Исток, Полуазијати, Византинци (у најгорем смислу: отприлике као Цигани), турска раја, Балканци, дивљаци. Још к томе отпадници "једносасавајуће" хришћанске вере, неверници, шизматици. И сад ако се што од вредности или добра нашло код те "грчкоисточњачке багре", то је као кад дивљак случајно наиђе на драги камен. Он ће га дати трећем човеку који га сретне будушто. Или ће га одбацити. Зато је света дужност "тисућљетног" културног народа да одузме дивљаку то чему он не зна вред-

Вук Караџић (1787–1864) дао је херцеговачком наречју књижевну форму, установио и упростио писмо

ности и не уме искористити како ваља. Према томе, они га само удостојавају и чине милост томе дивљаку, а човечанство задужују, преузимањем тог језика српског, кога онда дабоме с "пуним" правом и "високом" самосвешћу проглашују само - хрватским. Отуда оно управо махното мегаломанство и шовинистичко њихово тврђење, јавно по новинама, да су Срби Хрватима украли њихов - хрватски језик. !!!" (стр.61.)

И страним научницима одмах је била јасна суштина илирског препорода. Тако у другој половини прошлог века руско-пољски слависта Пипин и Спасевич у својој историји словенских књижевности пишу: "Хрватски писци, међу којима је у првој линији Људевит Гај деловао, узеше као књижевни језик дијалекат у коме се стара западно-српска култура развијала и чија делотворност постиже велики значај за цело српство на западу и истоку. Специфични хрватски дијалекат био је препуштен својој судбини и ретко кад изађоше у њему књиге за обичан свет."

(стр.62.) Нешто касније, велики руски слависта Платон Кулаковски, у књизи "Илиризам" пише: "Вођи књижевног препорода те народности одрекли су се да обрађују и развијају своје локално наречје и примили, истинита, сродно и блиско, но ипак туђе наречје, које се знатно разликује од свога сопственог и родног наречја, наречје суседне народности, и то у име књижевних и политичких задатака." (стр.63.) На исту тему пише и руски слависта Пјотр Алексјевић Лавров 1909. године: "Не сме се испустити из вида да иако су Хрвати примили као књижевни језик штокавско наречје српског језика, његов јужни херцеговачки говор, ипак се њихов књижевни језик разликује од српскога. У њему има много израза које Срби не употребљавају, тежи стил, много скованих, вештачких речи." (стр.63.)

И бечки етнограф Фридрих Самуел Краус закључује 1908. године. "Кад се данас говори о хрватско-српском или српско-хрватском језику одн. литератури, под тим треба разумети словенски дијалекат српског племена и књижевност састављену на том дијалекту." (стр.64.) Чешки слависта Герхард Газеман пишући о карактерологији Срба и Хрвата и илирском препороду, закључује: "Без дубоког утицаја динарских сународника, чији су писани језик и општу политичку идеологију Хрвати преузели, овај развитак не би, разуме се, био могућ". (стр.64.) Познати бечки историчар и археолог Феликс Филип Каниц 1868. године објавио је књигу "Србија" у коме је истакао: "И Хрвати су, отприлике пре 35 година, место њиховог народног дијалекта, подигли српски језик на свој писани језик." (64.) У таквим констатацијама не заостају ни италијански слависти Доменико Ђиамполи који у књизи о словенској литератури констатује да "Загреб... постаје центар илиризма, који има за циљ да пробуди народно-словенску свест, да присвоји српски као заједнички језик." (стр.65.)

Француски слависта Селест Куријер објавио је 1879. године у Паризу "Компаративну историју словенске књижевности" и у њој, између осталог, навео: "Видело се да прави хрватски дијалекат није имао литературе и није могао имати будућности, јер он није репрезентирао никакав витални интерес. Тек од године 1830. порађа Хрватска нов књижевни живот који препорађа ту земљу, па и околне Словене, јер се заснива на националности у заједници интереса. Овај препород је изазван приманњем ("адопцијом") српског језика, који је био произвео тако лепу класичну књижевност. Та адопција истера Хрвате из изолације, на коју их је била осудила употреба њиховог локалног, слабо развијеног идиома; и та адопција их је поставила у заједницу идеја са Србима Далмације, који су се могли с правом поносити да имају богату класичну књижевност." (стр.65.) Куријер говори и о доказима да Људевит Гај није руковођен никаквим патриотизмом, већ упутствима кнеза Метерниха који се супротстављао нарастом мађарском национализму и самосвести, њиховом одбацивању латинског као службеног језика и увођењу мађарског на свим територијама које су биле под њеним суверенитетом у тренутку уласка у царско-краљевску унију са Аустријом, што значи да су те претензије обухватале територију и Хрватске и Славоније.

У Паризу је 1878. године Јелисеј Рекли објавио "Универзалну географију" у којој је навео да су Хрвати "усвојили српски као народни језик, јер се њихов сопствени идиом разликује само провинцијализмима без важности, а такође и под претежним (препондератним) утицајем српске књижевности." (стр.66.) Костић истиче да такво мишљење није тренутно само у ауторским радовима, него и у свим енциклопедијским издањима, наводећи пример најбољег немачког предратног лексикона "Брекхаус" у коме је наведено: "Откад је у XIX веку цела хрватска говорна област примила српски дијалекат као писани језик, остаје само различан алфавет једина разлика између "хрватскога" и "српскога." (стр.66.)

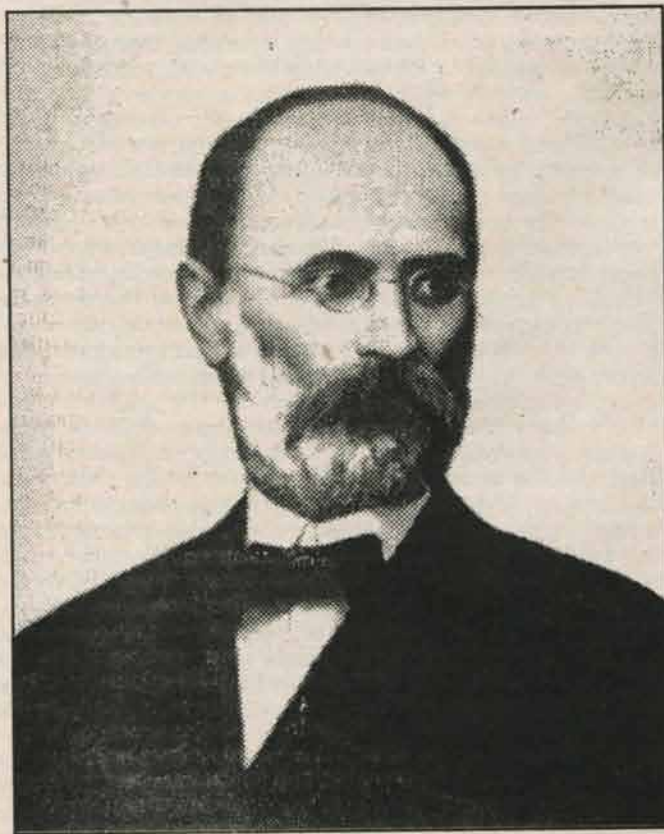
Многи српски књижевници су благовремено схватили политичке циљеве илиризма и одбацили га као варијанту којој би принели напослетку пробуђено српство у романтичарском националном заносу. Хрвати нису дуго инсистирали на илирском препороду. Окончали су га као прву,

успешно реализовану фазу и то налазима својих спољних ментора, окренули су се југословенству, а ту подвалу, на жалост, Срби нису на време прозрели, па их је скупо коштала.

г. Ружење језика

Какве су политичке последице илирског покрета, а пре свега југословенства, можда најупечатљивије сведоче речи доктора Јураја Крњевића из 1995. године: "Пре једно 120 година Хрватска је била врло малена. Загорје и околина, то је била Хрватска... Онај крај где се говори "кај" то је била Хрватска." (75.) И кад су српски језик преузели, Хрвати су се систематски трудили да га покваре. Позната је стара хрватска манија да стране речи замењују "хрватским". Притом су не само стварали накарадне речи, које не само у народу нема, него су народу потпуно туђе, већ су и смисао страних речи изокретали. Тако напр. они скоро једини за универзитет кажу "свеучилиште". А то је грешка и бесмислица. Реч универзитет је испочетка означавала "универзитас", тј. заједницу доцента и студената, наставника и ђака, што је у корпоративној и еснафској заједници имало јавно-правни значај. Хрвати су мислили да то значи укупност знања. Цео свет каже телеграм, они брзојав. Уместо такса кажу пристоба, уместо марка говорили су биљга итд. Нарочито су у својој "слободној" и "независној" држави били почели "пурификацију" речи и то пурифицирање од српскога али и иностранога, интернационалнога изражавања. Тако су радио назвали кругвал, пропаганду промицба итд. Нису хтели ни немачке речи, чак ни онда кад је сва њихова интелигенција боље немачки говорила него "хрватски", па су казали "бечки одрезак", уместо шиница. (стр.77.)

У почетку украдени језик Хрвати нису називали хрватским него илирским, нашим или славонским, па онда југословенским, али како примећује Руварац, "кад увидеше да Срби неће ни тај назив за свој да усвоје, а они онда ударише у тврдњу да је хрватски и српски народ по језику један народ, те да је свеједно рекло се српски или хрватски, и испочетка почеше писати и говорити "хрватско-српски" или "хрватски или српски језик", а од дужег времена оста-

Ђуро Даничић (1825-1882) филолог: велики поштовалац Вуковог рада, започео писање "Ријечника хрватскога или српскога језика"

више и се и тога назива, те сад говоре и пишу да у Троједници живи сам Хрват и да по томе у њој нема другог доли хрватског језика." (стр.82.)

У овом нашем времену, то идејно и политикантско замешатељство је довело до крајње парадоксалне и апсурдне праксе, а крајњи закључак Лазе Костића тек је добио на актуелности: "Иако су усвојили српски језик (штокавски-ијекавски дијалекат) за свој књижевни језик, Хрвати се с њим никад нису сродили, никад нису схватили дух језика ни стекли осећање језика. Сем тога, нешто из незнања и навикнутости на туђинштину, а нешто из тежње да свесним извртањем на силу створе "свој сопствени језик". Хрвати су, у ствари, током времена створили једну накарадну верзију српског језика који су утолико више искварили што су на њега применили немачку синтаксу и дух језика. Тако је буквалним превођењем са немачког језика на искварени српски језик, постао данашњи хрватски језик. Отуда је у хрватском говору, књижевности, штампи итд. створен један тешко разумљив и схватљив језик који представља праву накараду и пружа обиље материјала онима који су расположени за шалу и при тако жалосним резултатима унакарађивања српског језика." (стр.88.)

6. Вековна раздвојеност српског и хрватског народа

Брошуром "Вековна раздвојеност Срба и Хрвата" Костић је распршио илузију незналица и југословенских романтичара у српско-хрватској блискости, пријатељству, љубави, слози, заједништву итд. Костић наводи да се векови-ма, заправо, Срби и Хрвати скоро нису ни познавали ни имали ишта заједничко, а при томе се позива на неспорне научне ауторитете. Тако је својевремено и Стојан Новаковић приметио колико су се Срби и Хрвати историјски, културно и религијски разликовали, да чак никада нису ни покушавали неку заједничку акцију, политичку манифестацију или тенденцију јединству и заједници. На примеру њихових односа разматрао је историјски судар византијске и римске цивилизације, који је потенциран српском борбом против Турака и сеобом на север. На сличан начин је још 1918. године писао и Владимир Ђоровић: "Ми смо, ма колико сродни, били туђи једини другима. Срби су имали више духовних и књижевних веза са Бугарима и Русима, него са Хрватима. Биле су две потпуно различите културе у којима су живели једни и други, различите духовне потребе и више и ниже класе обојега друштва, различити циљеви који су имали једни и други." (стр.9-10.) Ђоровић је имао у виду и модерне теорије о националном питању по којима код одређења народа није пресудан антрополошки, етнографски или лингвистички фактор, него пре свега свест о припадности одређеној заједници. Србе и Хрвате су раздвајале посебне националне идеологије, визија будућности. И прошли век је те разлике потенцирао и продубљивао без обзира на вештачко језичко приближавање.

То је на прегнантан начин изразио и Милован Милованић 1895. године: "У минулим вековима, за времена старих српских и хрватских држава, пре Турске и пре мађарске инвазије, Срби и Хрвати нису се спајали у државном јединству, нити су имали свести о каквој било народној заједници својој... По својој прошлости као историјске чинице, Срби и Хрвати су несумњиво два народа. Нејединствен језик, ни заједно с њим, јединство расе, вере, обичаја, нису у стању створити народну заједницу ако група људи који тим заједничким језиком говоре не веже нити какво заједничко наслеђе успомена, нити осећање, свесно или инстинктивно, о неопходној потреби заједничког живота, заједничког чувања својега опстанка и заједничког рада на својем културном и привредном напретку." (стр.12.) Сава Бјелановић је имао много више практичних искустава са Хрватима па је могао ићи и корак даље у разумевању хрватских намера и понашања. "Ови душмани српства отпочели су проповедање заједнице са Србима док је од Срба потреба била; а закључили нијекањем Срба и уништавањем српског имена кад им се учинила згода за овако

велико предузеће. Прије били лицемјерни; у потоње безобразни и непоштени." (стр.15-16.)

Милан Гавриловић је у емиграцији писао о слепој хрватској антисрпској мржњи која у новијем времену најучепатљивије датира од Анте Старчевића и наставља кроз цели XX век. "Србин се сматра главном сметњом и данас да се у живот спроведе жеља овог општрог Старчевићевог национализма. И зато се Србину сматра непријатељем, и то непријатељем којег треба да уништиш. Таквог непријатеља победити не можеш ако га не мрзиш. Постепено је тај осећај постајао све јачи, постепено је прелазио у мржњу, постепено је достигао до врхунца, до усијане мржње. А усијана мржња је слепа, потпуно. Она не види ни сопствене интересе. Њој постаје главним циљем уништење непријатеља без обзира да ли ће то уништење повући и своје сопствено." (стр.22.) Пред сам почетак Другог светског рата лондонском листу "News chronic" Влатко Мачек је врло јасно дочарао природу те мржње: "Ако Срби крену лево, ми ћемо морати десно. Ако они крену десно, ми ћемо лево. Ако дође до рата, ништа нам друго неће остати него да одемо на супротну страну, од оне коју Београд буде подржавао." (стр.22-23.)

Да политика Анте Павелића и његов геноцид над Србима нису никакав изузетак или одступања од општих хрватских намера показивало је и понашање хрватске емиграције у Америци која је у току светског рата глумила да је антифашистичка. Њен главни вођа је био истакнути предратни политичар Јурај Крњевић, па Милан Гавриловић указује да "у основи нема данас никакве разлике између др Крњевића и др Павелића. Разлика је само у томе што нема покоља Срба, јер их у емиграцији не може ни бити, али не знам како би прошли. Али ако нема у емиграцији покоља Срба, доктор Крњевић покушава да у емиграцији изведе општи покољ српских интереса. У томе је потпуно на истој линији као и др Павелић." (стр.24-25.)

У прошлом веку Србима је у Хрватској живот био најтежи под управом бана Ивана Мажуранића, првог чистог Хрвата на тој функцији, који је иначе, Његошу украо спев "Смрт Смаил-аге Ченгића" и штампао га под својим именом. Мажуранић је забранио српско име, заставу, ћирилицу и верску наставу.

О Србима и Хрватима почетком овог века писао је и француски историчар Анатол Лероа - Болијер: "Ако они говоре исти језик, значи само мало нијансираним дијалектима, они ипак не пишу једнако; једни су узели од Рима латински алфавет, други чувају, као Руси и Бугари, алфавет који се назива ћирилички. А различитост календара и алфавета више је него симбол, то је као застава, они су спољни знак постојеће различитости установа, обичаја, закона. Хрвати и Срби окрећу на неки начин леђа једни другима: једни гледају према западу, други према истоку. Њихова народна цивилизација је обожена различито, према томе што једна рефлектира културу Византије, Грка и Бугара, друга Рима, Немаца и Мађара." (54.) И Швајцарац Ержен Ерлих 1918. године је писао за Србе и Хрвате да "говоре исти језик али су у стварности две различите расе, дакле две нације сасвим одељене: вером (Срби православни, Хрвати католици); обичајима и алфаветом (ћирилица и латиница; и они су далеко од тога да сачињавају једну заједницу чији чланови међу собом добро живе." (стр.57.)

Немачки публициста Херман Вендел описао је загревачку психозу почетком Првог светског рата: "Бура првог светског рата је распорила све противности, које су међу јужнословенским народима живеле, још једном до правог пожара. После убиства Франца Фердинанда одјекивали су Сарајево и Загреб од повика Хрвата против Срба; свехрватска франковачка странка издаде лозинку да српској нацији треба главу разбити... Почетком августа поздравиле Франковци и Радићева Селвачка странка једним поклонственим телеграмом владару објаву рата "против подмуклог непријатеља узвишене династије, наше монархије и нарочито хрватства", и то су навели да чине "са највећом гордошћу." (стр.68.)

Док су Срби у Првом светском рату прокламовали народно јединство Срба и Хрвата, заклинајући се да ће своју

хрватску браћу ослободити од аустроугарских окова, Хрвати су чинили болесна зверства и покоље по Мачви и другим заузетим деловима Србије. Један од водећих немачких обавештајаца Вампер Хаген писао је 1950. године у Цириху да у Аустроугарској "никад није било Хрватског народног покрета против династија Хабсбуршке"; Хрватски националисти који су желели извлачење Хрватске из аустро-угарског споја нису имали код народа масовне присташе." (стр.73.) Одлуком Хрватског сабора 1918. године констатује да није била мотивисана жељом да се споји са Србијом, а појединци су сматрали да је сарадња са Србима потребна Хрватској да би се из табора поражених пребицала у победнички табор, а у априлу 1942. године "хрватски сељаци, које је Мачек пре свог пута у Београд наоружао пређоше са развијеним заставама у немачки лагер. Ови одреди су стекли велике заслуге код разоружања војних јединица верних Београду." (стр.74.)

7. Есеј о српским заставама

Књигу "О заставама код Срба", Лаза Костић је објавио у Минхену 1960. године и она је резултат стрљивог и дуготрајног истраживања. Аутор је установио да је израз "заставе" новословенска реч, а да је првобитно коришћена реч "знамење" јер се заставе првобитно појављују у војсци и по њима су се војни одреди распознавали. По пропасти средњевековне српске државе користио се израз турског порекла "барјак". Израз "застава" проширио се тек у 19. веку код војвођанских Срба. Првобитно он је означавао место у pročелу софре, а у руском језику улазак у град, торањ или врста страже.

У средњем веку Срби нису имали неку опште прихваћену државу или народну заставу. Сваки владар, готово сваки феудални великаш је имао своју специфичну. У старим списима је остало забележено да је застава краља Владислава била од црвене и плаве чоје, а његовог сина жупана Десе црвене и беле боје. Застава цара Душана је била беле боје са првеним двоглавим орлом, а грб бели крст са црвеном подлогом. У српским епским народним песмама косовског циклуса доминира кретањ - барјак и он се даље преноси кроз хајдучко-ускочку традицију и ослободилачке ратове у садејству са европским војскама. У борбама против Турака или Француза у Црној Гори и Боки ношене су руске царске заставе.

У првом српском устанку није коришћена јединствена застава, већ је прелуштено појединим старешинама на вољу да самостално креирају сопствену, одређујући облик, боју и симболе. Прота Матеја Ненадовић у својим "Мемоарима" пише да је по његовој наредби 15. фебруара 1804. године из Бранковачке цркве изнесен бело-црвено-плави барјак. Карађорђева застава је прво била црвена, па плава и онда бело-зелена. На његовој застави, с једне стране је био извезен бели крст са четири оцила, а с друге лик српског краља Стефана Немањића. Том мноштву разноврзних застава прикључен је и већи број руских.

Прво званично одређење српске заставе садржи Сретенски устав из 1835. године у коме стоји: "Боја народна српска јест отворено црвена, бела и челикасто-угасита." (стр.57.) О томе у књизи "Историја српског грба" Александар Соловјев пише да су у Крагујевачкој цркви "посвећени не само устав већ и боје и грб Србије." (стр.57.) Деветог фебруара "Новине српске" су објавиле: "И ове (боје и грб) требало је посветити: представљене су у барјаку од беле, црвене и челикасто-угасите свиле, изрећканом на три језичца и снабдевом на среди крстом, између чијих кракова су стајале четири огњила." (стр.57.) Сретенски устав је ускоро обеснажен јер му се Русија оштро противила а ни кнезу Милошу није одговарао. У децембру 1838. године он је успео да лично издејствује султанов ферман о српској застави, о чему су "Српске новине" писале 28. јануара 1839. године: "Кад је светли књаз наш у Цариграду био, получио је настојањем својим барјак народни, састојећи се из три народне боје, одозго црвена, у среди отворено плаветно, а одоздо бела." (стр.59.) Идејно решење заставе дали су сами Срби, а реч је заправо о варијанти руске заставе са обрну-

тим редоследом боја. Ферманом је застава проглашена као знамење вазалне српске државе, али је ускоро била опште-прихваћена од целокупног српског народа, а радикалским уставом из 1888. године је дефинитивно озваничено као народна застава. "Од краља Милана ... старешине у српској војсци су носиле на капи српску кокарду и то подофицири само боје заставе, а официри још и иницијал владаоца међу тим бојама." (стр.61.)

У Аустроугарској Србима је признато право на истицање њихове заставе, чак и у време Баховог апсолутизма. "Хрвате је стално боло у очи та застава и кад би неки разгледао њихове новине из друге половине прошлог века и почетка овог века наишао би на нигде друго невиђене примере нетрпељивости и шовинизма. Мржња коју су стално гајили према Србима као народу читавала се и према овом српском обележју (једнако као и према другом српском обележју: српском писму)." (стр.71.) Када је суђено педесеттотрији најугледнијих Срба из Хрватске и Словеније 1909. године у Загребу на познатом велеледијичком процесу, државни тужилац их је теретио и што су популарисали барјак Краљевине Србије као општесрпско и црквено знамење. У оптужници је, између осталог, стајало: "Тог времена није Грчко-источна црква на подручју Краљевине Хрватске и Словеније, као и ни једна друга црква на земаљској кугли имала и свој барјак "црквени", ни свој црквени грб први у тробојни црвен - плави - бијелој, а потоњи у облику "црвеног" крста, који дијели бијели штит у четири поља, од којих поља има свако слово "С", а штит круни круна; до тог времена није народ грчке - источне вјере ни слугио да му једино његова црква има особину - свој барјак и свој грб, које амблеме су тек временом свештеници те цркве међ њима популаризирали као "црквене институције" и аманет његове вјере, а затим као "Србину по вјери" обоје привинули уз срце, као "барјак српски", као "грб српски", што у истину од искона и јесу... Када се овако међу грчко-источни живаљ ширило српско име у горе споменутим земљама и он одгојен као "Србин", стало се исто тако међу народ ширити "српски грб", "српски барјак" и "српско писмо", под видом да су то институције и особине његове грчко-источне цркве; а пошто је то била раширена, стали су се народу, по "вјери Србину", тај грб и тај барјак представљати као српски амблеме што и јесу, и доказивати му да се под њима доселио из Краљевине Србије, те да је он идентичан са народом који живи под српским именом у Краљевини Србији, јер и он има "српски барјак" и "српски грб", "српско писмо" што је уз "крсно име искључиво обележје једнога и свеукупнога српскога племена и народа." Може звучити парадоксално, али у аустројском делу двојних монархија положај Срба је био неупоредиво бољи, а имали су неприкосновено право коришћења језика и националних слобода.

Када је Аустроугарска после Берлинског конгреса окупирала Босну и Херцеговину, Срби су реafirмисали своју заставу и нису дозвољавали да им буде замењена било каквим другим знаком, али им је много помогло тумачење да је она црквена "И на фатални Видовна 1914. Сарајево је било пуно српских застава, које се никада нису поносније виле. Док су све друге заставе имале да манифестују оданост и приврженост кући Хабзбурга и надвојводи, догле су Срби вешали заставе под претекстом дочека престолонаследника, у ствари због Косова, због освете Косова, због 525-годишњице битке на Косову. Отуда је било ових застava десет пута више него иначе - Срби су знали зашто их дижу, остали су осетили зашто их Срби дижу. У току дана знала је цела Европа, дознао је цео свет зашто су Срби дизали са онаквим поносом своје заставе 1914. године." (стр.78-79.)

У Црној Гори књаз Данило је формирао крстоносно војску као регуларну армију и за барјак је одредио бело платно са црвеним крстом у средини. Друго решење заставе Књаз Данила је црвене боје са двоглавим орлом, круном и лавом. Ношена је у граховској бици 1. маја 1858. године и у време краља Николе четне ратне заставе су биле претежно црвене боје с белим крстом у средини. Главна бојна застава се звала - алај барјак и у рат је ношена

само кад је и краљ лично учествовао у војном походу. "Тај барјак је чинила српска тробојница са двоглавим белим орлом и лавом под његовим ногама." (стр.80.) Чланом 39. Никољданског устава је прописано да су народне боје црвена, плава и бела, што значи и да је државна застава Црне Горе идентична застави целокупног српског народа. "Често се истицало како се и у ношњи Црногораца, Херцеговаца и Бокелја огледа српска застава: на грудима је црвени демадан, затим плаве чакшире и доле беле доколенице са чарапама." (стр.81.)

Тријумф српства 1918. године довео је до највећег сјаја српску заставу. "Али авај, тај почиње и њен пад, њено заташкавање, њено занемаривање, њено замењивање са другим амблемима. Настају моменти кад се српство одриче, да не кажем стиди, кад на њу ништа више не даје. Као да је туђа, или чак непријатељска. После настаје делимично отржењење, па затим опет одбацивање, гурање у страну. Нова држава, другог имена и друге националне структуре, то је неминовно собом донела." (стр.82.) Још се рат није ни завршио, кад су почеле политичке расправе о новој застави заједничке државе да би избор пао на обрнуту хрватску заставу која је 28. фебруара 1919. године на седници Министарског савета проглашена за државну. Одлука је уграђена у Видовдански устав, а 3. септембра 1931. године и у октроисани устав краља Александра. Кад је Александар прогласио диктатуру забранио је истицање националних застava. Једино се Српска православна црква супротставила и сачувала своју заставу са крстом и четири оцила, али је она строгим прописима била ограничена искључиво на црквена здања. Хрвати су само у почетку поштовали те правне норме. "Што се ишло даље, и што су Срби и Словенци више напуштали своје посебне националне амблеме, то су Хрвати све више истицали своје. Напоследку, осим на државним зградама, нигде се у крајевима где Хрвати живе није више вила југословенска застава већ само Хрватска, и то махом при њиховим националним свечаностима које су добивале антисрпски карактер." (стр.89.) Успостављањем Бановине Хрватске, та застава је легализована на целој њеној територији.

Српска застава је поново легализована у окупираној Србији, под режимом генерала Милана Недића. И Недићева Српска државна стража и Љотићев Српски добровољачки корпус користили су искључиво српску заставу. Четници генерала Драже Михајловића су носили српску и традиционалну четничку црну заставу са мртвачком главом. Комунисти су после рата федерализовали државу на изразито антисрпским основама, мада су Црној Гори и смањеној Србији вратили српску заставу, али сада са црвеном комунистичком петрокраком звездом. "Српска застава служила нам је као стег и знамење само један непун век, један десети део српске националне историје. Па ипак за то недуго време ми смо се били сродили с њом, приљубили се уз њу, сврстали под њу, патили заједно с њом и тријумфовали заједно с њом. Заиста наша новија национална историја не може се одвојити од српске заставе." (стр.97.)

8. Порекло српског народног имена

Мелбурншки месни одбор Српске народне одбране за Аустралију објавио је 1965. године брошуру др Лазе М. Костића "О српском имену - мишљења странаца", која је настала као полемика с Антом Старчевићем, који се подрживао српском имену тврдећи да оно значи сврабеж, да име чергарских племена која су патила од шуге или свраба, Срби заправо значи "сврби". За разлику од "оца хрватске домовине" који је своју плиткоумност и необразованост надокнађивао дрскошћу, безобразлуком и бруталношћу, Костић се латио озбиљног истраживачког рада, скупио већи број етимолошких и ономотолошких тумачења страних аутора. Он није оцењивао исправност појединих гледишта нити објашњавао евентуално неподударност. Важно му је било само да је реч о озбиљним ауторима, а нигде, ни код једног писца, није било ни трага доцнијим Старчевићевим бљувотинама, нити се могла потврдити прет-

поставка неких старих аутора да реч Србин води порекло до латинског израза сервус, што значи роб.

Оно што је успут сазнао у току својих истраживања није ни мало повољно за саме Хрвате. Фердо Шишић је цитирајући архијакона Тому навео да Хрват значи хајдучка скитница, један мађарски језуита из 18. века да то име потиче од бугарског кана Куврата коме су били потчињени, а Јиричек, да је иранског порекла. Лингвиста Рудолф Мух сматра да реч Хрват потиче из германског израза хрватна, што значи "са роговима", односно "овањ". На иранском језику хаурват значи чувар стоке или чобанин. Христијан Бартоломеј у свом староиранском речнику наводи да реч кервант значи грозан, језив. Карл Пенка у делу "Порекло аријеваца" из 1883. године каже да Хрват означава онога који другоме припада или роба. На литванском језику та реч означава љугог и манитог човека. Чувени слависта Павле Јосип Шафарик у својој "Историји словенске писмености", објављеној у Прагу 1865. године наводи:

Људевит Гај (1809–1872) творац илризма: он и његови из Илриског покрета усвојили су, у целини српски књижевни језик за хрватски књижевни језик

"Првобитна, стара постојбина Срба беху. Источни Карпати и Црвена Русија Онај део Срба који је седео на Карпатима добио је локално име Хрвати, Хрвати, Хорвати, Хорвати од планине Хрби, сад Хорби и задржао га чак и после иселјења." (стр.7.) Аустријски етнограф Карл Барон Черник писао је: "Име Хрват изводи се од словенске речи хрб, што значи брег, Добровски га је изводио из реч хрб, што значи пањ." (стр.7-8.)

Израз Србин се скоро у сваком језику другачије изговара, а како наводи Јиречек, раније су и Срби говорили "Срблин, Србли, док Ђура Даничић детерминисао тај израз из старе индијске речи сарб која значи "бранити, штитити." Већ су и сами хрватски историчари демантовали Константина Порфирогенита који је тврдио да су Срби назив добили кад су постали робови римског цара. Јоан Луциус из Трогира писао је: "И они који се истински баве словенским идиомом знају да су Грци и, према њима, Латини грабуњали кад су назив Срби изводили из сервитута (робства), иако су били суседи Срба; јер оне које Словени називају Србљима, њих Грци, да би избегли тврдоћу (изго-

вора), зову Србљи или Србулиани, а земља коју обитавају Словени зову српска, што је Грцима тешко да изговоре, па кажу Сервиа." (стр.15.) Фердо Шишић у расправи "о имену Хрват и Србин каже да је то "несмисао", јер каже да су Срби с тим именом дошли на југ, дакле су га већ имали прије него су дошли тобоже у службу цару римском, а онда има и лужичких и руских Срба, који нијесу никад никојему римском цару робовали." (стр.15.)

Чешки слависта Јосип Добровски писао је 1808. године Јернеју Копитару: "Срб, пак, није ништа друго него Сармата скраћено и предугојачено (алтерирано)." (стр.17.) Шафариково тумачење је у науци најчешће прихваћено: "Смисао народног имена Срб је према том јасан: та реч не означаје ништа друго него нацију генс, у ком значењу му потпуно одговара индијска реч настала из истог корена серим (натио). Овај начин означавања је толико саобразан природи народа у њиховом детињству да га често налазимо и код других народа." (стр.17.) Чешки слависта Перволф 1883. године наводи: "Апелативум је име Срб, Србин, Србљин...У српском се колектив означаје као Српчал...Србадија, српски народ" (стр.18.) Прихватајући Шафариково тумачење Алојз Ваничек објашњава назив Србои, Сирбои од Птоломеја, Срби од Плинија итд. Сматра да префикс "су" означаје стварање нечега, рађање, Србин је првобитно "рођени" према чему је плурал односно колектив - ред (генс, натио)." (стр.19.) Чешки слависта Јарослав Сутнер тврди да је првобитно значење речи Србин-човек предак, људи, народ.

Интересантно је и мишљење немачког етнографа Јохана Каспара Цојса који доводи у вези немачки назив Суевус. "Суеви, или Суеби, то је велико германско племе на обалама Источног мора, одакле се раширило ка западу и југу. Спомине га и Цезар. Данас се одржало у називу Шваба. Цојс мисли да је Србин слично, ако не баш исто, што и Шваба!" (стр.19-20.) 1848. године немачки историчар религије Карл Екерман је тврдио: "Србин значи народ." (стр.20.) Други немачки историчар Хајнрих Лео писао је 1857. године: "Срби, заједничко име за све Словене јужно од Љутице (Вилца), долази од санскритског основа Сарб, срп: ићи, трчати, клизати. Немачки Стром, строемен, латински серпере. Ово старо име Сарби означаје, дакле, Србе, Венде, као лутајућа племена у сталном покрету и мора да им је било наденуто или од других или од њих самих у старо доба, док су још водили номадски живот." (20.) Француски слависта Сипријан Робер објавио је 1852. године књигу "Словенски свет" у којој је навео: "Што се тиче тачног значења речи Србин, научници нису још успели да нешто одлуче (спомине разне легенде) ... Какве год, да су те народне легенде, изгледа врло вероватно да име Србин означава испочетка оружане Словене." (стр.21.)

Индогерманиста Феликс Самсон 1904. године пише да реч серб или смирб значи син или најближи рођак. Она потиче од старосрпске речи себар, "што значи човек који је слободан али није племић, сељак, земљак, друг у сеоској заједници." Истовремено, пасиерб, пасторак, није пуноправан, није чисти члан заједнице. А сибру је прави члан. Метатезом је од сибру дошао Сирбу, Србин. И тај израз може да се примени на оба дела Словена са српским називом. Срб, Србин, српски, Серб, сербски, серпски." (стр.22.) Рудолф Клаинпаул 1919. године објашњава порекло речи дојч: "Ово име има нечега упадљивог, иако оно не стоји сасвим само већ има свој пандам у имену Срба, којим се називају не само Словени на балканском полуострву, већ и наши Венди или Сорби (мисли на Лужичке Србе, ЛНК), а које Шафарик такође изводи из појма народ (Срб). Јер он не садржи (тај појам) никакво обележје које би њихове титуларе разликовало од осталих народа; он просто игнорира у потпуности остале народе." (стр.22.) Владимир Дворниковић је 1939. године у "Карактерологији Југословена" навео тврдњу Нике Жупанића да "или Срб потиче из језика, алородских арборигена, и то из "језика Лезгијаца, у коме "сур" (сар, сер, сор) значи, човек, а са плуралским суфиксом "би добијамо Сер - би, што би значило" људи или "народ". (стр. 23) Шуфлај у књизи "Срби и Арбанаси" која је изашла у Београду 1925. године истиче:

"Загонетно име Србин, чини се, добива најбоље тумачење у једном од бројних језика кавкашких брдина које су постале правим музејом за остатке многих прединдоевропских народа, што су негде живели на широким скитским пољанама. Према том језику, који прави плурал помоћу суфикса - б, име "Серб" значило би "људи". (стр. 23.)

Букурештански историчар права Каушански 1936. године је писао: "Срби значи исто што и сродници; тако су звати сви Словени, западни суседи звали су их Венди." (стр. 23.) Да Србин у основи значи сродник сматрали су немачки слависти Рајнхолд Траутман и руски етимолог Макс Вазмер, који је после живео у Немачкој. Шафарик је у књизи "Словенске старине: "тврдио: "Домаће, прастаро име словена у укупуности, или бар њиховог већег дела беше Срби, Срби (стр. 26.) Он то поткрепљује темељитим истраживањима и објашњавањима, па каже: "Све до у најудаљенију старину допире ово име. Ми га налазимо споменутог у овој својој првобитној, правој, домаћој форми већ код Плинија (пре 79.) и Птоломеја (пре 175.) у низу других народа настањених између Волге, Најотиса и Дона... Из тога произилази јасно колико је још тада била распрострањена употреба имена Срб. То се одлично потврђује речима баварског географа; по њему је земља Серивана (тј. Србљана) тако велика, да сви словенски народи из ње проистекше, као што сами потврђују." (стр. 26.)

Након што је настојао да објасни значење реч Србин, Сигријан Робер је у књизи "Словенски свет" тврдио; попут Јосифа Добровског, Карла Екермана и Анзелма Бандурија: "Испочетка су сви Словени звани Венди или Срби. Ја нећу испитивати које је од ова два наименовања претходило другоме; ограничићу се да утврдим да је име Србин, једнако као и име Венд, употребљавано да обележи целокупну расу. Птоломеј је већ био споменуо Србе (Сербои или Сирбои), народ који је, како он рече, настањен између Ра (Волге) и нефритских планина иза Вала и Оринеја. По примеру Птоломеја, Плиније такође означаје Србе или Серве, као да обитавају између Дона и Волге у близини Вала и Меотика. Ови Срби из Русије појављују се одједанпут у 19. веку као велики народ. Најзад, око године 950. цар Константин Порфирогенит спомиње поново међу народима Скитије велики народ Срба, који се дели у две гране: Бели Срби или слободни и Црни Срби или подјрамљени." (стр. 28)

Да су се Србима сматрали и називали првобитно сви словенски народи тврде и немачки етнолог Кол, слависта Перволв, историчар Фридрих Рис, лингвиста Цојс, професор Грегор Крек и многи други. Уз то су Јакоб Грим, Јосиф Добровски и Павле Шафарик упорно предлагали да назив Срби као општи, најпогоднији и најславнији прихвате сви Јужни Словени.

9. Расправа о уставним питањима

Проф. др Лаза М. Костић је у лето 1942. године посредством доктора Гојка Грђића, доцента Економско-комерцијалне високе школе, добио поруку из штаба генерала Драже Михајловића да ради на пројекту новог устава наше државе. Костић је одговорио да је спреман на томе да ради под условом да је реч о српској држави, јер више није могао да замисли заједнички живот са Хрватима, износећи уједно и своју визију разлаза као и политичко-правне основе на којима би морала да почива српска држава. Београдски правнички одбор Равногорског покрета његов елаборат је одбацио јер је превагу однео мишљење пројугословенски оријентисаних правника. Ипак, касније у емиграцији, Костић је наставио да размишља и пише на ову тему, мада своју студију "О српском Уставу", с поднасловом "Правна начела будуће српске демократије" никада није завршио. Па ипак, она је постхумно 1990. године објављена у Кливленду, Охајо, захваљујући енгузијазму калифорнијског архитекте Градимира Хаџића који је средио рукописе и пожртвованости издавача "Института за балканска питања" на чијем је челу стајао покојни Ђорђе Ђелић, истакнути српски национални борац.

Већ у старту Костићу је јасно да је уставни текст релативно лако написати, али га је тешко у пракси одржавати. "Под одржавањем Устава разуме се његово одржавање и у целини и у појединостима, и у форми и у садржини, и активно и пасивно (и од оних који га примењују и од оних према којима се примењује). Од првих се тражи лојалност и објективност, безличност и непристрасност у примени Устава. Од других добровољно покораване Уставу, схватање његове важности и његове потребе за заједницу. Од свих и свакога будна пажња да он не буде вређан, и спонтане реакције ако до тога ипак дође." (стр.6.)

Србија нема уставног континуитета јер је сваки нови устав представљао суштину негацију претходног и успостављао нови правни поредак. Дисконтинуитет је толико упечатљив да никада нови устав није усвајан на начин како је то у претходном прописано. Елементи ванправности промена потенциране су и чињеницом да до Другог светског рата ниједан устав није амандмиран, дакле није приступано његовим изменама и допунама за које је предвиђен редован правни пут. "Устави су код нас лакше доношени него обични закони. Код ових последњих одржавала се бар извесна форма. Ако их је и сам краљ доносио, то је чинио на предлог и уз премапотпис неког министра. Уставе је доносио простом прокламацијом." (стр.7.)

Таква пракса није могла да не произведе негативне последице на духовни и правни развој народа и државе, а спречила је у свести људи третирање Устава као највишег правног акта, правничке светиње, коме се на верност заклињу сви високи државни функционери укључујући и самог владара. Примена закона представља динамичне поправке унутар државног апарата, а Устав је сам фундамент државе, темељ друштвеног уређења који сви грађани треба да поштују, поготову ако је он њиховом непосредном израженом вољом установљен, ако својим садржајем одсликава њихове жеље и хтења у правнополитичкој сфери.

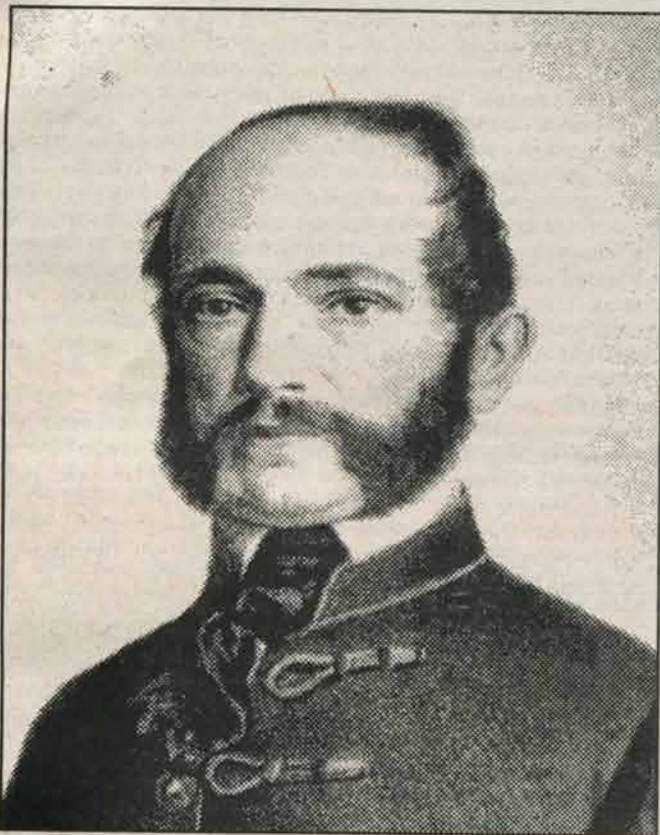
Сталне промене уставног текста, поготову ако се оне не изводе на праван начин, девалвирају значај Устава као таквог у свести људи, релативизују чврстину његових норми и девалвирају принцип крајности. Нешто што се релативно лако може укинути или променити не може изазвати респект и поштовање таквог система правних норми у целини, нити сваке од њих појединачно. Као пример Костић узима октроисани устав из 1931. године који нису поштовали и стриктно примењивали ни његови творци. Многе одредбе су му биле нејасне или сувише широко одређене, па се у превеликом броју случајева прецизирање препуштало законима. "Због многих оваквих одреба за цео устав се духовито говорило да је "у границама закона." Овакве одредбе су просто вређајуће, недостојне чак и једног колонијалног народа. Али и оне уставне одредбе, које нису биле у границама Закона, великим делом нису примењиване." (стр.8.) Као илустрацију Костић наводи податак да никад ниједан министар није испунио своју уставну обавезу да одговори на посланичку интерпелацију, нити су посланици због тога протествовали, а ни сами се многи на уставне норме нису обазирали.

Штампа у Краљевини је била контролисана и диригована, а јавно мњење препуштено апатији и резигнацији. Када је краљ Александар укинуо Видовдански устав ниједан озбиљан правник није протествовао, а када је споразумом Цветковић-Мачек и формирањем Бановине Хрватске погажен и Устав из 1931. године, јавно се супротстављао само професор Костић кроз неколико чланака доказујући "флагрантну повреду Устава и правног поретка уопште". Сви уставни текстови су одређивали да судови раде по закону, временом су почели да примењују и уредбе, али уставне норме никада. Ни један државни орган није контролисао примену устава што једноставно значи да је свако могао његове одредбе некажњено да крши. Не само народ, него и државни чиновници и правници уопште нису држали до Устава. И за наше данашње услове делује франпантно податак према коме "за време важења последњег устава нпр. (од 1931.) уставно право није предавано ни на једном Правном факултету у земљи сем на суботичком." (стр.9.) Дешавало се да су високи државни функционери,

док су полагали заклетву, држали Устав у руци, а да га никада нису ни прочитали.

Зато уставна свест није ни постојала јер, да би се она "образовала потребно је претходно познавање устава у тачине, његовог садржаја, духа, значаја, циља. Све је то нелостајало нашим грађанима, за чију је заштиту устав донет и властима које су морале блети да их он поштује." (стр.9.) Тачно је да је уставни текст резултат односа друштвених снага у једном моменту, тренутку доношења, али то не значи да свако померање снага мора одмах да се изрази уставним одредбама, јер устав мора да буде управо фактор државне стабилности и не сме да се мења све док се не десе корените промене у друштвеним односима. У супротном он губи смисао, а грађани веру у њега, елементарно поштовањем и озбиљношћу.

Поступак промене устава морао би бити знатно компликованији од промене закона. "Устави нису вечни и они морају с времена на време да се подвргавају ревизији, као што се и темељи сваке зграде морају с времена на време прегледати да ли су у стању да издрже нове терете и промене у другим деловима. Али устави морају бити

Иван Мажурањић (1814–1890) хрватски бан од 1873 до 1880: под његовом управом забрањени су српско име, застава, ћирилица и верска настава

трајни. То је њихова суштина, то је њихов карактер. Ако су једном правилно донети (а то значи уз учешће народа) мора да их прими и већина и мањина и они који су били за устав и они који су били против њега." (стр.10.) Само дужом применом се може проверити да ли су поједина уставна решења добра. То не значи да се одредбе не могу критиковати или разматрати практични недостаци. Да би се устав одржао и овладао свешћу људи потребно је да се са његовим садржајем упозна што већи број грађана, пре свега преко медија и кроз образовни систем, а Костић сматра да треба пронаћи погодан начин да се провери колико државни функционери заиста познају устав као и да церемонија полагања заклетве мора имати што свечанију, и за јавност и за онога који је полаже упечатљивију форму. Да би заиста био искрено поштован, устав се мора донети на прикладан начин, без узурпације власти, бруталног гажења принципа легалности и легитимитета, или гажења за-

клетве. Неопходно је установити и институционалну контролу уставности закона, а кршење уставних норми санкционисати као тешко кривично дело.

а. Уставни суд

Пошто устав као највиши правни акт једне државе уставовљује власт и даје јој овлашћења и надлежности, он посебно регулише деловање законодавне власти јер представља њен једини ограничавајући фактор. Сви други правни акти, ако су супротни уставу, немају правне важности и не могу се примењивати. Принцип уставности представља опште правно начело и њега прати пресумпција уставности, односно подразумевање да је сваки закон у складу са уставним нормама док се не докаже супротно. Тиме се спречава самовољно проглашавање закона неуставним да би се оправдало његово кршење. А да би се власт спречила да злоупотребом овлашћења законских норми крши устав, Костић пледира за успостављање уставног суда као арбитрарног државног органа који ће ауторитарно, самостално и дефинитивно утврдити да ли су други правни акти или неке њихове норме сагласне са уставом или не. Уколико се констатује неуставност, односна правна норма се не примењује, не важи, сматра се да није ни донета.

Уставни суд мора бити једини орган који испитује уставност. Њему није потребно непосредно саслушање странака, а не мора саслушавати сведоке или прибављати доказе ако то не сматра потребним. Потребно је да одлучује у већу или колегију, јер судија појединац тешко сам може испитати разне случајеве колизије правних норми. Чланови морају бити професионални и угледни правници с великим практичним искуством и теоријским знањем, а не политичари. Суд мора бити стриктно одвојен од свих других државних органа и потпуно независан у свом раду. Чланови суда не смеју учествовати ни у каквим политичким борбама или бити подложни политичким утицајима.

Костић се залаже да уставни суд поред контроле уставности закона, има и споредне дужности да би као кривично веће судио највишим државним функционерима, вршио верификацију посланичких мандата па чак и изборну функцију, решавао сукобе надлежности управне и судске власти, законодавне и извршне, као и да буде орган који ће предлагати највише судске функционере. Не би смео да има политичке и саветодавне функције, а управне му морају бити сведене на минимум. Активну легитимацију за покретање поступка за оцену уставности, према Костићу, може имати ограничен број субјеката, а суд не може сам, службено, да крене са иницијативом. То право би требало да имају законодавни органи, што значи оба дома парламента али и страначке посланичке фракције, па затим редовни судови ако прихвате иницијативу неке од страна у спору, јер то стране самостално не би могле да ураде због евентуалне намере да тако опструирају редовни судски поступак. Костић укључује и специјалне судове као што су војни, духовни, и судови за заштиту државе, али и ванредне судове који се формирају у специјалним приликама услед извесних уставних поремећаја. То право треба да има и управна власт преко својих министара као ресорних шефова, највиши органи регионалне и локалне самоуправе, као и институционалне самоуправе, коморе, струковна удружења и црквене власти као облик персоналне самоуправе.

Пошто је овако сужен списак овлашћених фактора за покретање иницијативе пред уставним судом, нема потребе да они претходно доказују свој посебан интерес да се у неком случају утврђује неуставност закона или другог општег правног акта, те да тај акт угрожава њихова права или легитимне интересе. Они имају активну легитимацију превасходно због своје опште правне важности и друштвеног ауторитета јер је уставни поредак извор и основа њихове правне егзистенције. Њихово је право и обавеза не само да штите уставни основ свог постојања, него и уставни систем уопште. Уз то, ничим се не могу одређивати временски рокови за оспоравање уставности закона. Преклузивни рокови су непотребни и због тога што у случају

дуже временског трајања неког устава, услед изменених друштвених околности, његове норме се могу другачије теоријски тумачити и практично примењивати, па и на основу тога оспоравати неки законски текст који раније није био споран. Међутим, ако је уставни суд по питању оспоравања извесне норме једном пресудио, не би била могућа обнова поступка уз потезање исте аргументације.

Костић сматра да постоји формална и суштинска противуставност. Формална противуставност постоји ако неки закон или подзаконски акт није донет на уставом прописани начин. Суштинска противуставност се утврђује ако су део закона, поглавља, члан, алинеја, реченица или реч у колизији са текстом или духом устава, а кад се противуставност утврди, односна правна норма не може се више примењивати. Професор Костић се залаже да се свака уставна тужба у претходном поступку у целисти објави како би се сваком грађанину и правном лицу омогућило да у одређеном року уложи приговор, по истеку тог рока одређује се веће које ће да пресуди у појединачном предмету. "Кад истекне одређени рок, председник уставног суда одређује сенат (одбор, одељење) за решење предмета, и то за сваки предмет посебно сенат од четири члана, коме председава најстарији члан по рангу, а референта бира сам сенат. Ако се већина чланова сложи за једно решење (то значи најмање три члана), оно је пуноважно и обнародује се у органу суда са именовањем референта, амандманима, одвојеним мишљењима итд. Никакве тајности овде не може бити. Ако су гласови подељени, председник суда, одређује још три ванредна члана као допуну сенату. Сад се одлука доноси простом већином гласова. Паралелно могу да дејствују у исто време више сената, сваки судија може бити члан неограниченог броја сената, а тако исто и председник." (стр.23.)

Костић предлаже формирање Српског националног института као главног саветодавног органа који ће претходно разматрати све одлуке власти оцењујући их искључиво с националног аспекта. Његов став не би био обавезујући за законодавне органе власти, али би се морао претходно прибавити, па ма какав био. У деликатнијим случајевима мишљење Српског националног института би могло имати ознаку поверљивости, како се његовим објављивањем у штампи не би вршио недозвољени ванинституционални притисак на посланике поводом предстојећег одлучивања. Чланове института би делегирале аутономне институције од националног значаја. Институт "мора да буде стална, сигурна, чврста, правна установа, као једна од карактеристика правног и уставног поретка, као један од његових најважнијих и облигатних саставних делова." (стр.27-28.) Од осталих саветодавних органа Костић предвиђа постојање само привредног савета као општедржавног, а препушта министарствима да у оквиру својих компетенција формирају и друге конститутивне органе.

Развој српске уставности показао је све предности једнодомог парламента и у њему су донесене све важне одлуке. Сенат је само два пута постојао и то тако што је установљаван октроисаним уставом, не остављајући значајнијих тековина у државном животу. Горњи скупштински дом хомогеној држави није ни потребан. Међутим, Костић сматра да ипак треба предвидети и горњи дом у будућем српском уставном систему, зато што је брана против увођења диктатуре, што нам држава више не може бити хомогена, него национално диференцирана и зато што је "увођење женског права гласа" пореметило премод мушког и одбрамбеног елемента". (стр.32.)

Костић је убеђен, "чим је више интереса у парламенту заступљено, појављује се мања потреба за ванпарламентарним решењима. Парламент треба да представља стварни однос снага у држави, а где су те снаге многоструке и компликоване, лакше ће тај постулат испунити парламент од два него од једног дома". (стр.32.)

6. Бирачко право

У демократским државама постоји опште, једнако и тајно право гласа код избора за Народну скупштину. Разлике су неприсутније код облика изборног система чије су две основне варијанте пропорционални и већински, односно

изјашњавање о страначким листама или о личности кандидата. Уставотворна скупштина треба да утврди годину пунолетства за коришћење грађанског права. Која би то година старости била Костић лично не прецизира, али упозорава да треба бити нешто виша граница него код комуниста који границу зрелости тенденциозно померају рачунајући да се највише могу уздату у неискусну младост.

Костић показује предрасуде према женском праву гласа, али је свестан да се оно више не може укидати, па се упушта у трагање за компликованом варијантом изборног система како би се број жена у представничком телу свео на минимум. Он сматра да би 2/3 посланика требало на већинском принципу бирати по изборним срезovima, рачунајући да ће то претежно бити жене због њиховог већег процентуалног учешћа у укупној популацији. Трећина посланика би се бирала пропорционално, по страначким листама у ширим изборним јединицама из реда пунолетних мушкараца, јер би основни услов за кандидовање био одслужен војни рок. У том случају кандидати не би морали да живе на територији своје изборне јединице, могли би у разним јединицама да се кандидују истакнути политичари који махом живе у престоници. Неће морати много лично да агитују јер ће тај посао за њих обављати страначки апарат, па ће се више посвећивати државном и стручном раду. Из оваквог одређења произлази и степен везаности посланика за партију. "Изабрани кандидати биће стриктно везани за странку која им је избор омогућила. Ако напусте странку губе мандат. То је логично, јер они углавном странци имају за мандат да захвале. А лица изабрана у среском систему могу да мењају странке по вољи, мада ће у пракси и они бити партијски одређени, припадаће у скупштини партијским клубовима и њима ће остати верни." (стр.34.) Комбинација два изборна система значи и компромис који може задовољити и присталице истицања партијског одређења бирача и противнике страначке дисциплине посланика.

Називи горњи и доњи дом су одавно анахрони, али су се усталили у политичкој и правној теорији. Горњи дом успоставља равнотежу с доњим, па се та два дома разликују и по начину избора чланова. Да би искристалисао сопствени став о начину попуњања горњег дома Костић креће методом елиминације, па констатује да нама наследни принцип не одговара, јер немамо племство. Принцип делегације одбацује, јер Србија не сме да буде федералистичка држава. Именовани сенатори су отуђени од народа и обично припадају дворским или партијским кликама. Носиоци других државних и друштвених функција у улози сенатора не долазе у обзир јер би то нарушавало принцип поделе власти, а ни представници економских интересних групација као сенатори итд. у свету нису оправдали очекивања. Преостаје онда само да се и сенатори бирају код предлагања начина избора. Костић показује нека сопствена крајње конзервативна и застарела схватања. Залаже се да половину сенатора бирају мушкарци старији од 50 година, колико морају имати и кандидати, сматрајући да старост подразумева сталоженост, мирноћу и промишљеност, што у државним пословима онемогућује брзе и непромишљене експерименте. Костић даље сматра да четвртину сенатора треба да чине интелектуалци који ће их бирати искључиво по принципу представљања разних научних и стручних институција. Овде постоји могућност да и жене интелектуалке бирају и буду изабране. Последњу четвртину сенатора чинили би носиоци одликовања за отаџбинске заслуге који имају више од 50 година, а у њиховом избору учествују сви одликовани без обзира на старост.

Управо су овде изражене највеће слабости Костићевог рада и неодрживо је са аспекта елементарних демократских принципа било какво модификовање начела једнаког права гласа. Своје конзервативно становиште Костић уопште не прикрива, већ доследно прецизира: "Једнакост бирачког права, стриктно спроведена, била је за мене од увек највећа мана демократског инструментисања уопште, највећи недостатак демократске владавине." (стр.39) Корекцију он свесно врши у корист елите, без обзира што то у пракси значи да ће неки грађани у политичком процесу имати троструко гласачко право. Уз то је показао и скло-

Хрвати су крали и књижевна дела: највећем српском песнику Његошу (1813–1851) Иван Маџурапић је украо и штампано под својим именом еп "Смрт Смаил-аге Ченгића)

ност ка корпоративном систему политичког уређења државе, вероватно под утицајем Мусолинијевих и Љотићевих идеолошких дела које, у принципу, целовито никада није прихватио.

в. Подела власти

Принцип поделе власти на законодавну, извршну и судску, у пракси редовно једну од њих чини супериорнијом од осталих. У парламентаризму законодавна доминира, а влада је практично њен извршни орган. Уз то врши избор судија и одлучује о амнестији. Међутим, ако парламент бира владу, још ако је бира из својих редова, унутар њега се врши селекција и у владу улазе најспособнији посланици, па је влада концентрисани израз парламента у малом. Парламент формално и даље има најшире и најдалекосежније надлежности, али се његове одлуке унапред формулишу у влади, влада одлучује о свему и суштински концентрише и власт коју формално има парламент, што је очигледно на примеру Велике Британије.

Други основни облик односа легислативе и егзекутиве Костић назива дуалистичким системом где су управна и законодавна власт строго подељена као у Сједињеним Америчким Државама. Народ директно бира и председника републике и парламент. Парламент доноси законе, а председник управља, међусобно су независни али могу да сарађују без покушаја подчињавања. Костић сматра да ниједан од ова два система није добар у свом чистом облику па се залаже за комбинацију коју формулише као умерени парламентаризам.

У српској и југословенској парламентарној традицији министри су готово увек бирали из реда народних посланика, а Костић сматра да је та симбиоза била кобна и за државну администрацију и за Народну скупштину. "Испочетка је било добро док су државу водили прекаљени народни борци који су знали шта је држави потребно и који су још у опозицији свестрано разматрали и претресали државне проблеме. После њих долазили су све гори и гори епигони, док на послетку државна управа, нарочито у доба псеудодемократије, није дошла у руке потпуно неспособних медиокритета и игнораната. Није чудно што је држава

пропала, већ се човек мора чудити да се и данас под њиховом дилетантском и коруптивном управом могла одржати." (42-43)

Костић инсистира да се битно разликују примарне особине парламентарца и административца. У изборној борби најбоље успевају демагози, а врхунски административци морају непрекидно доказивати своју стручност јер у њиховом послу слаткоречивост углавном ништа не значи. Зато је, по његовом мишљењу, неопходно стриктно раздвајање функција народног посланика и министра. Министри морају бити стручњаци што неискључује њихову партијску организованост. Политичке партије су један од основних инструмената демократије, док су беспартијски системи увек били диктаторски. "Свака велика странка која аспирира на водство државе мора да има одговарајући кадар стручњака. Она мора бити спремна да преузме власт, а један од главних реквизита те спремности јесте управни кадар. У томе треба да се разликују "државотворне" странке од малих, начелно опозиционих, пркосних или рушничких странчица." (44)

На основу свега тога је јасно да "парламент мора увек да остане главни орган државе у коме се сви конци плету и сви путеви стичу, али не орган који сам све обавља. Он се мора задржати на контроли. Чудна је та и гротескна контрола кад министри - чланови парламента сами себи изгласавају поверење. Парламент се мора ограничити на контролу управе, праву и ефикасну, и зато баш дејствујућа, активна управа мора да буде органски строго одвојена од парламента који је њен контролни орган. Она ће моћи слободно и несметано обављати своје послове, не позивајући се на одговорност и сувереност парламента." (стр. 44-45.) У српској и југословенској парламентарној пракси и скупштинска заседања сазивали су краљ и влада тако да посланици нису имали никакве самоницијативе. А тако често их је изненађивало закључивање сазива, распуштање скупштине или расписивање избора. Сви најнегативнији елементи британског парламентаризма код нас су долазили до пуног изражаја.

Костић инсистира да се успостави неколико редовних сазива у којима би се парламент аутоматски састајао, а ванредне сазиве да не може влада заказивати него посебан скупштини одбор. Влада не би могла отворати скупштинске седнице, а својим унутрашњим правилима и праксом парламент би се морао потпуно еманциповати од извршне власти. "Парламент је суверен одмах после избора (народ је суверен само на дан избора). Нико не сме суверену одбијати послушност, а најмање пак државна егзекутива. С друге стране, углед и престиж суверена не сме се крњити ни врећати, као што се у апсолутним монархијама не сме врећати мајестетичност монарха. Зато треба влада и тамо где она у ствари одлучује да оставља код народа утисак да је парламент сам одлучивао. Поткопавајући углед парламента поткопава се егзистенција демократске државе. А то свакако не сме да жели ниједна демократска влада." (стр. 48-49.)

г. Установа интерпелације

Систем интерпелације као облик парламентарне контроле извршне власти у југословенском политичком животу уопште није функционисао. Влада се на њих редовно оглушивала тако да нису ни стизале на дневни ред. Костић сматра да је један од разлога нефункционисања овог парламентарног вентила недостатак прецизнијег дефинисања права и обавеза. Како су нормативно биле регулисане, произилазило је да сваки посланик има право на неограничен број интерпелација у једном сазиву, а министри су били обавезни да у току сазива на све интерпелације одговоре. Да је то озбиљно функционисало скупштина би буквално могла без прекида заседати и само тиме се бавити, а опозицији би стајао на располагању веома ефикасно средство легалне опструкције. "Чим је једна одредба тако стилизована да ју је немогуће у потпуности извршити, па тако бесмислена одредба не примењује се ни у оним деловима који би иначе могли да се примене." (стр. 49.) Пошто су министри имали обавезе које је било немогуће извршити, они су непрекидно кршили устав, а никоме није падало на памет да их због тога позива на одговорност.

Бесмисленост једне правне норме сведочила је о нелогичности целог правног система и рушила ауторитет уставног поретка. Пошто нико не може да уради немогуће и министри су били лишени те обавезе, па су је се ослобађали и тамо где је она могла да се изврши.

Да би се установа интерпелације реафирмисала и повратила свој смисао и сврху, Костић предлаже да право на интерпелацију може имати одређена група посланика и оно се мора битно разликовати од права сваког члана парламента на посланичко питање. Интерпелација се подноси ради позивања на одговорност органа власти због огрешења о законе или државне интересе, па му се даје рок да се о томе писмено изјасни до скупштинске расправе о том питању и изјашњавања парламента да ли је заиста одговоран или није. Што је већи број посланика који мора стајати иза интерпелације, виши је њен значај као института контроле извршне власти. Костић сматра да тај број мора бити истоветан цензусу за формирање страначке парламентарне фракције.

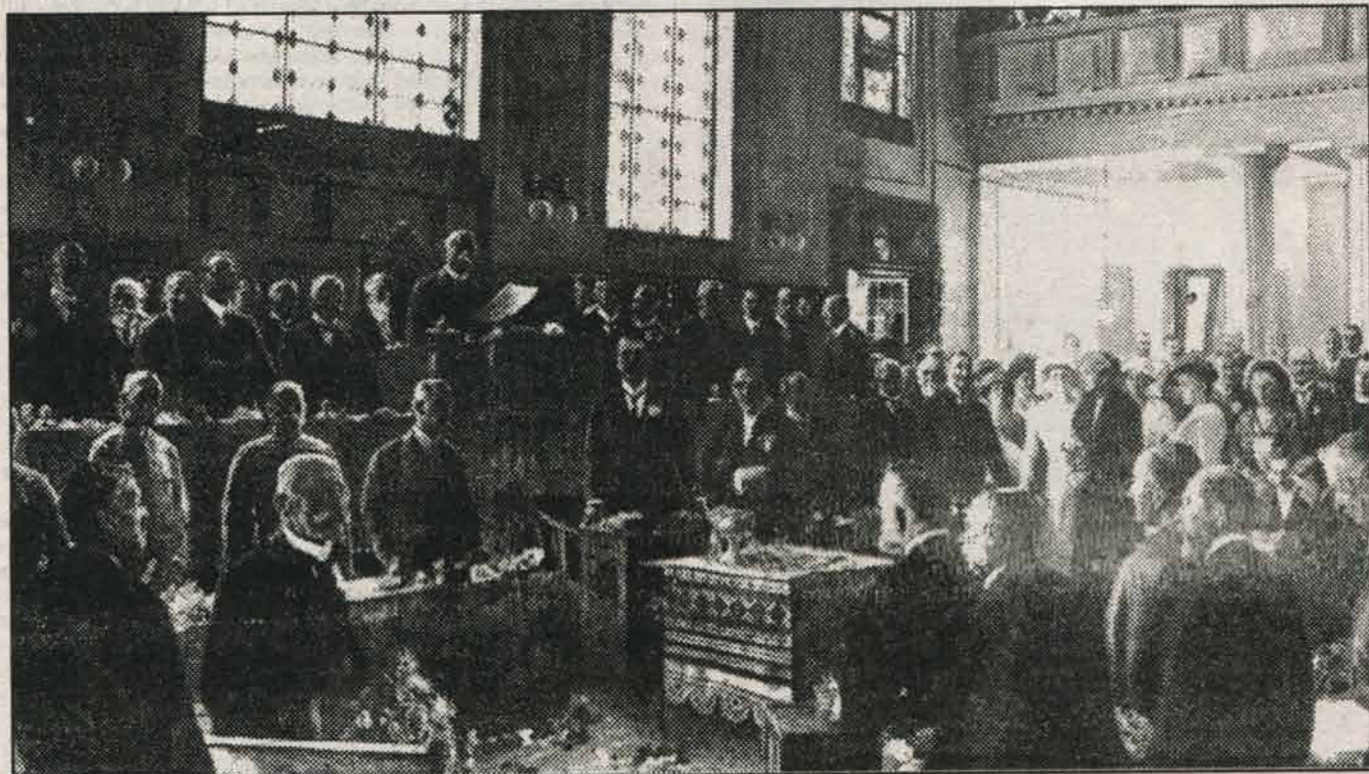
Даље, право интерпелације реално је важно само опозиционим посланицима, јер посланици владајуће партије могу фингираном поступком у неважним случајевима да обесмисле саму институцију. Уколико посланици скупштинске већине поднесу интерпелације "оне су махом намештене, јер већ на основу саме партијске дисциплине не би смели позивати на одговорност чланове своје или коалиционе странке ако и надлежане партијске инстанце то нису дозволиле. Махом сам министар бива претходно обавештен и даје сагласност за подношење интерпелације, а понекад он чак сугерише тако што, да би му се пружила прилика да пред јавношћу разјасни или оправда неки свој акт који се шапатом или иначе критикује". (стр.52.) Ипак скупштинској већини се због принципа равноправност свих посланика то право не може ускратити, па Костић излази види у формирању два скупштинска одбора мањинског и већинског, који би претходно претресали интерпелације, као и у наизменичном одређивању једног дана у недељи кад се расправља поводом интерпелације, на расправу по иницијативи владајуће већине или опозиције.

Предлог о изгласавању неповерења влади по својој природи је увек хитан и врло озбиљан, па се право на његово подношење мора ограничити цензусом посланика који га поднесе. Костић се залаже да се посланик, који два пута у једном сазиву или три пута у току мандата потпише неуспешан предлог, лиши посланичког мандата, како би се

обезбедило да се таква иницијатива покрене само кад су грешке владе толико упечатљиве да је њен опстанак и са аспекта скупштинске већине неодрживи или кад постоји реална могућност да се влада заиста и обори имајући у виду промењен однос снага у парламенту. Уз то, Костић инсистира на потреби ограничења дужине дискусије, разматра право владе да сама постави питање свог поверења у скупштини и потенцира чињеницу да она наставља да врши функцију и после оставке, ако јој се изгласа неповерење све до избора нове.

Веома је интересантно да је Лаза Костић релативизовао питање облика владавине неизјашњавајући се изричито ни за монархију ни за републику, иако је комплетно његово окружење у емигрантској средини било изразито монархистички расположено држећи најчешће више до емоција него до разума. Али, он пренаглашава функцију шефа државе, приписујући му да је шеф управне власти коме су потчињени министри. Сматра да влада мора истовремено уживати поверење и шефа државе и законодавног тела. "Ако се иде за тим да државна машина правилно и без застоја функционише, онда ће шеф управне власти образовати такву владу која има бар озбиљних шанси да продре при гласању о поверењу. Свако другачије поступање шефа управе представљало би злоупотребу власти." (стр.65). Да би то постигао, шеф управне власти претходно консултује председника законодавног тела, шефове политичких партија и евентуално све друге важне политичке личности. Консултације су у принципу поверљиве и само консултоване личности могу јавности саопштити нешто што сматрају да је потребно а у вези је обављених консултација.

Костић је посебно критичан према српској и југословенској политичкој пракси која је јачала улогу краља на уштрб ингеренција парламента, што је доводило до гротескних ситуација. "Краљ је изражавао жељу да се ово или оно лице уведу у владу. Мандатар му се све мање опирао, јер су сами мандатари били све више његове креатуре. Краљ је индиректно утицао да се овакво лице не мимоиђе на изборима, јер ако није посланик теже би постајао министар. Напослетку је дошло да крајње сервилности и цела је листа чињена по жељи двора. Наглашавам двора, не краља. Јер, пре свега, било је и доба регенства, а затим краљ није увек хтео да се лично ангажује. Настали су дворски миљеници, не зна се на који начин, а ови су фигурирали на свим листама свих владара. Они су директни гробари наше демократије." (стр.70).

Народно вијеће у Загребу 1918. године: уједињењем са Србима, Хрвати су из табора поражених прешли у победнички табор

КОНФЕРЕНЦИЈА ЗА НОВИНАРЕ

Др Војислав Шешел, председник Српске радикалне странке, обратио се присутним новинарима следећим речима:

Даме и господо, сви пропагандни сервиси, све агенције задужене за вођење специјалног психолошког рата западних сила укључиле су се у оркестрирану кампању против Србије, српског народа и Савезне Републике Југославије. Ово што су јуче лансирани са Косова и Метохије идентично је лансирању лажних вести о догађајима на пијаци Маркале, у Улици Васе Мискина, код Старе пијаце и на Партизанском гробљу у Сарајеву, када је Изетбеговић убијао своје цивиле да би их приписао Србима као жртве.

Нешто слично су урадили шиптарски терористи. Поражени у судару са нашом полицијом и нашом војском, служе се најперфиднијим и најпокуварнијим средствима, убијајући сопствене људе и позивајући у 4 сата ноћу стране дипломате и стране новинаре да би злочине представили као дело српске полиције. Све је оркестрирано на Западу. Сједињене Америчке Државе, Велика Британија и Француска воде отворену непријатељску политику према српском народу. Њихов циљ је да добију правни основ у Савету безбедности Уједињених нација за бомбардовање наше земље.

Српска радикална странка апелује на Владу Руске Федерације и Владу Народне Републике Кине да не дозволе изласавање такве резолуције у Савету безбедности Уједињених нација. Ако се оглуше о судбину српског народа, исто зло, иста несрећа сутра може њих задесити.

Изволите, имате ли ви неко питање?

Новинар (иностранци): Господине Шешел, ја сам видео ова тела на терену на Косову, и она нису била намештена од стране ОВК или западних експерата?

Др Шешел: Тела нису била намештена од стране западних експерата, али је злочин намештен. Тела су реална и ја вам верујем. Али вас подсећам на слично искуство са пијаце Маркале, када је Изетбеговићева Влада у договору са ЦИА-ом организовала убиство великог броја цивила.

Зашто да се злочин деси онда када смо саопштили да је наша полиција завршила обрачун са терористима? Када смо саопштили да повлачимо полицијске снаге, кад су полицијске снаге заиста почеле са повлачењем у касарне? Неке од полицијских јединица су одведене са Косова и Метохије. Зашто баш сада да се деси такав злочин? Зато што је сада, када западне силе нису имале више никаквог аргумента против Србије и против Савезне Републике Југославије

требало додатно створити упечатљив аргумент који ће ужаснути западно јавно мњење из кога ће сви грађани на Западу закључити да су Срби дивљаци, злочинци, варвари и да Србе треба бомбардовати. То је суштина. Шест месеци се води политичка акција против Шиптара. Нигде ниједан такав акт није забележен, наглашавам, против шиптарских терориста. Нигде ниједан такав случај није забележен. Забележено је неколико случајева где су шиптарски терористи масакрирали цивиле. Ми имамо сведочанства људи који су били присутни да су шиптарски терористи стрелили и Албанце који се нису повиновали њиховој вољи. Дакле, очигледно је да је реч о једној режији. Месец дана после одлуке Савета безбедности Уједињених нација, крајем маја 1992. године, лондонски "Индепендент" је објавио да је масакр на пијаци Маркале режиран. Али каква корист што ће неко после месец дана установити да је и ово режирано, ако дође до бомбардовања, ако дође до агресије на нашу земљу.

С друге стране, наша земља је одлучна да се брани свим средствима. И треба западне силе да знају: можда ми нећемо успети да оборимо сваку њихову ракету, можда нећемо успети да оборимо сваки њихов авион, али, њихови војници ће свуда на свету бити наши непријатељи и изложени нашим нападима свуда где нам буду доступни. Нека они извлаче закључак где су то нама војници НАТО пакта најдоступнији. Цели свет је укључен. Ви извлачите закључак онда. Где год се нађу трупе НАТО пакта, оне ће бити наши непријатељи, ако дође до бомбардовања Србије, и биће изложени нашим нападима ако будемо у стању да их нападнемо.

А ви сами извлачите закључак - шта то све укључује. Можда нисмо у стању да их нападнемо у Калифорнији, можда нисмо у стању да их нападнемо на северу Немачке, али постоје неке територије где нам је врло лако да их нападнемо. Ми нећемо оклевати да то урадимо - будите сигурни.

Новинар: Можете ли да нам кажете нешто мало детаљније о тим мерама одбране? Да ли је тачно да је формиран Олбор за хемијску заштиту у који је ушао министар за екологију и извесни пуковник?

Др Шешел: Детаљније вам сигурно нећемо рећи ништа, јер то ниједна нормална држава не би саопштила. Ми имамо род војске који се бави одбраном од хемијских, нуклеарних и биолошких дејстава. Све што буде потребно на том правцу да се учини, учиниће тај род војске и државни органи који ће с њим сарађивати. Ми ћемо све потенцијале

наше земље искористити у одбрану од евентуалне агресије и у то апсолутно не треба сумњати.

Новинар: Је ли то довољно?

Др Шешел: Да ли ће бити довољно - видећемо. Ми не потцењујемо снагу НАТО пакта, ми не потцењујемо војну силу евентуалног агресора, али нама нема друге - морамо се бранити. А нека се евентуални агресори запитају - шта ће после, ако нас бомбардују? Шта ће после да раде? Не мисле ваљда да је после бомбардовања могуће водити разговоре, преговоре. Апсолутно, после евентуалне агресије, нема разговора. Неће бити дипломатских односа ни са једном државом која би евентуално учествовала у нападу. Нека се онда запитају како ће решавати проблем албанске националне мањине.

Новинар: Да ли рачунате на војну помоћ других земаља?

Др Шешел: Видећемо да ли ће бити војне помоћи или не.

Новинар: Господине Шешел, сценарио се понавља, то је већ урађено. Са Косовом ће бити као и у северној Африци, НАТО пакт ће да окупира ту територију.

Др Шешел: Тешко да ће моћи да окупира.

Новинар: Ако стави Југославију под патронат, као што је урадио са Ираком, шта ћете онда да урадите?

Др Шешел: Ми смо већ више пута кроз историју били у изолацији. Издржаћемо и евентуалну наредну изолацију. Окупатор не може опстати на територији наше земље, то је сигурно. НАТО пакт и не планира да пошаље копнене трупе, осим уз нашу евентуалну сагласност, а наше сагласности никада неће бити. Они планирају само бомбардовање, рачунајући да су ту максимално супериорни и да ми то не можемо спречити. Копнену војску неће слати, у то сам убеђен.

Новинар: Шта бисте поручили страним новинарима акредитованим у Југославији, сада и после евентуалног напада?

Др Шешел: Поручујем свим страним држављанима чије би земље евентуално могле учествовати у агресији на нашу земљу да на време беже из наше земље.

Новинар: Ако су југословенски држављани?

Др Шешел: Ако су југословенски држављани, а служе страним земљама, тешко њима. Ви знате да такве не штите ни женевске конвенције. Кома докажемо да је учествовао у страном пропагандном сервису, а то су сви они који раде за "Глас Америке", за "Дојче веле", за "Слободну Европу", за "Франс интернационал",

за Радио ББЦ и тако даље, дакле, држављанин који се затекне у тренутку евентуалне агресије да ради за њих, нема шта добро да очекује.

Новинар: Да ли Влада Србије припрема мере за заштиту становништва или макар за умиривање становништва?

Др Шешељ: Ми немамо шта да умирујемо становништво. Наше је да становништву кажемо како стоје ствари. Опасност је веома озбиљна, опасност је реална. Ми не прижељкујемо напад и ми бисмо желели да се напад избегне. Али, ако до напада дође, сваки грађанин земље зна где му је место и шта му је улога у одбрани.

Новинар: Да ли у те мере спада и евентуална општа мобилизација, пошто сте нешто слично најавили у Госпићу и Ужицу?

Др Шешељ: Ја нисам најавио општу мобилизацију, него сам рекао да ће државни органи применити оне мере које буду адекватне спољним изазовима. У принципу, општа мобилизација нам није ни потребна уколико не дође до напада копненом војском. Ако дође до агресије само ваздушним путем, онда ће се извршити мобилизација у појединим родовима, решимо, у противваздушној одбрани. Али о томе компетентни војни органи доносе одлуке у складу са Уставом и законима земље.

Новинар: Да ли ће се мобилисати паравојне јединице?

Др Шешељ: Ми никада нисмо имали паравојне јединице, али немојте ниједног тренутка сумњати да ћемо, у случају агресије, имати десетине и десетине хиљада добровољаца под барјаком.

Новинар: Шта мислите, може ли доћи до удруживања такозване ОВК и присталица Салија Берише ради насилног преузимања власти у Албанији и како би се то одrazilо на ситуацију на Косову?

Др Шешељ: Нас унутрашња политичка ситуација Албаније не интересује. Ко ће се тамо удруживати, ко ће освајати власт и под којим условима, то је унутрашња ствар Албаније.

Новинар: Потпредседник Савезне владе, Зоран Љилић, јуче је, између осталог, изјавио да су Албанци поново позвани да учествују на локалним и покрајинским изборима, а када буду расписани редовни избори за републичке и савезне органе, да учествују и у њима. Да ли је то покушај да се постигне договор?

Др Шешељ: Не, избори још нису расписани. Ми желимо да се избори распишу што пре. Желимо што пре договор са албанским политичким партијама о решавању питања албанске националне мањине у нашој земљи у складу са Уставом и законима, и ту смо заиста спремни да поштујемо, а поштовали смо увек и до сада све међународне конвенције које се тичу мањинских права.

Ми желимо ванредне изборе што пре, и ако се постигне договор са припадницима албанске националне мањине, Српска радикална странка је мишљења да би требало са изборима ићи постепено,

док се неки механизми не уходају, док се разраде, док се нека искуства стекну, док научимо да решавамо неке новонајискреле проблеме. Знате да се иде са локалним, покрајинским, савезним и републичким изборима.

Новинар: Како коментаришете условљавања господина Додика да, уколико он не буде мандатар, неће бити формирана Влада, и да ли можете да кажете шта се десило на саветовању код господина Милошевића?

Др Шешељ: Милорад Додик ни у једној варијанти неће бити председник Владе, закљео бих се у то. Међу српским политичким партијама се одвијају консултације. Српска радикална странка се залаже за четворну коалицију Владе

После евентуалног бомбардовања, нема разговора са државама које су учествовале у нападу

националног јединства, дакле, да Владу формирају Српска радикална странка, Српска демократска странка, Социјалистичка партија Републике Српске и Српски народни савез. Не искључујемо могућност да се прикључе бар делови Додикове странке, и Демократска странка за Крајину и Посавину.

Постоји разумевање међу водећим политичким партијама. Ви сте могли да видите и из изјава појединих представника да тензије опадају. Очекујем, већ данас, да је и господин Поплашен имао контакт са Биљаном Плавшић. Ми желимо конкретне односе са свима, а мислим и да ће се наша странка у том случају показати као странка која је најконструктивнија и најрезвенија, странка која заиста тражи искрен договор.

Што се тиче саветовања код господина Милошевића, ја сам присуствовао једном делу разговора. Разговор је био коректан, конструктиван. Наравно, нисам овлашћен да вам говорим о детаљима.

Новинар: Шта би Влада Србије и Влада СРЈ, председник Србије и председник Југославије могли да учине у наредних неколико дана, пре евентуалне агресије на нашу земљу, на дипломатском плану?

Др Шешељ: Све оно што им Устав и закони прописују у надлежности. Ви сте видели какви су закључци Народне скупштине, закључци Народне скупштине обавезују све државне органе да поступају у складу са њима. Закључци Народне скупштине су једна платформа на којој се може наћи демократско и трезвено решење свих проблема. И потпуно су у складу са политиком Српске радикалне странке, да вам и то нагласим. То је, уосталом, очигледно.

Новинар: Господин Фехми Агани је одмах после усвајања платформе на Скупштини рекао да албански политичари не желе да учествују у тој привременој влади. На који начин ћете их приволети?

Др Шешељ: Ми никога нећемо ни на шта приморавати. Привремено Извршно веће Косова и Метохије ће у свом саставу, убеђен сам, имати представнике албанске, ромске, муслиманске, горанске мањине, и у њему ће бити Срба. Састав ће бити обелодањен за неки дан. Ако нека партија неће, има нека друга која хоће. Нама је битно да састав Извршног већа буде мултинационалан и мултиконфесионалан. И да све мањине буду заступљене. А ко неће, без њега се може, тако је увек било, тако је и у Немачкој, што не би тако било и у Србији.

Иначе, ја, ево, изражавам и званично очекивање Српске радикалне странке да промена власти у Немачкој отвара могућности за поправљање државних односа Савезне Републике Југославије и Савезне Републике Немачке. Нама је драго што су прве изјаве будућег канцелара, господина Шредера, и потенцијалног министра иностраних послова, Јошке Фишера, биле конструктивне и што су се обојица залажили за избегавање било какве војне интервенције без одлуке Савета безбедности Уједињених нација, што су обојица потенцијално мирно решење, поготову Јошка Фишер, као шеф странке "зелених", која се отпочетка залагала за мирољубиву политику.

Новинар: Шта замерате немачкој штампи?

Др Шешељ: Што се тиче немачке штампе, она је попут енглеске, француске, америчке. Има и листова који су коректни, наравно. Истакао бих као позитиван пример један берлински лист који је изузетно коректан. Што се тиче компаније АЈД, искуства Српске радикалне странке нису лоша са том агенцијом, али што се тиче искустава наше земље, она баш нису добра.

КОНФЕРЕНЦИЈА ЗА НОВИНАРЕ

Др Војислав Шешељ, председник Српске радикалне странке обратио се новинарима следећим речима:

Најновије изјаве западних званичника до краја су разголитиле америчку политику на Балкану и разоткриле кључне америчке циљеве. Амерички циљ је да своје трупе НАТО пакт стационира на Косову по било коју цену и на било који начин. То је разлог свих ових притисака на нашу земљу и претњи бомбардовањем. Никада Србија неће пристати да се иједан војник НАТО пакта стационира на њеној територији. Ни Србија, ни Савезна Република Југославија. Американци праве, једноставно, рачун без крчмара. Од тога нема ништа.

Српска радикална странка је у потпуности свесна опасности којој је наша отаџбина изложена. Претње НАТО пакта су реалне, али ми нећемо посустати у одбрани своје земље. Нећемо дозволити да нас те претње спрече у предузимању било које радње која значи одбрану.

Српска радикална странка позива све грађане наше земље, који евентуално добију војни позив за мобилизацију, да се одазову. А поготову, саопштавамо јавности да ће сви чланови Српске радикалне странке, било где да живе, било чиме да се баве, било у каквој ситуацији да се затекну, на позив одмах реаговати тако што ће се пријавити у своју надлежну команду. С друге стране, Српска радикална странка позива све своје добровољце, раније добровољце и патриоте које су сада спремни да буду добровољци, да буду у приправности на позив отаџбине да јој се ставе на располагање.

Ми упозоравамо све суседне државе да не учествују у евентуалној агресији на Србију и Савезну Републику Југославију и да агресорима не помажу на било који начин. Да им не помажу логистички, да им не дају на коришћење своје базе. Онај ко буде помагао евентуалном агресору чиниће непријатељски акт према нашој земљи и мораће да трпи последице. Поготову упозоравамо државе које су нам увек биле пријатељске и са којима никада нисмо ратовали, попут Румуније, да се не упуштају у западњачки авантуризам, да не праве историјски преседан који би могао имати трагичне последице за даље односе српског и румунског народа, за даље односе Србије и Румуније.

Српска радикална странка позива све српске пријатеље у свету да јавно подигну глас протеста против ове кампање која се води против Србије и српског народа, против претњи, против агресорских аката, јер оно што се данас деша-

ва Србији, могло би сутра да задеси било који други народ на свету.

Изволите, имате ли ви неко питање?

Новинар: Господине Шешељ, да ли се сада, након Уредбе Владе Србије о забрани реемитовања страних радио и ТВ програма, може, по вашем мишљењу очекивати и забрана рада неких домаћих независних мас-медија, уз додатно увођење државне цензуре за неке друге који наставе са радом, а можда и судским путем, прекршајни поступци неком новинару?

Др Шешељ: Ми никоме ничим не претимо и нама није циљ да угушимо слободу медија. Слобода медија остаје, она је гарантована. Ми ћемо само спречити коришћење домаћих медија као пројекта страних шпијунских центара за вођење специјалног психолошког рата. Сви медији у нашој земљи су упозорени, а тренутком објављивања Уредбе у Службеном гласнику Републике Србије почиње да важи и санкција за оне који се оглуше о налог Владе Републике Србије. Они који наставе да емитују програме страних сервиса за специјални психолошки рат, могу очекивати да ће им рад бити забрањен и опрема заплена.

С друге стране, Министарство за информисање је надлежно да у сваком конкретном случају упозори јавно гласило, његовог главног и одговорног уредника, уколико оно што објављује гласило није у складу са одбрамбеним припремама земље или делује у правцу слабења одбрамбене моћи земље. Уколико се након упозорења гласило оглуши, онда је Министарство надлежно да забрани рад и изврши заплена комплетне опреме. Дакле, ту су ствари до краја кристално јасне.

Новинар РАИ-а: Министарство иностраних послова Италије данас је позвало италијанске грађане да напусте Југославију. Ја сам решио да останем овде са вама. Да ли је то паметан избор?

Др Шешељ: Зависи од понашања италијанске владе. Ми желимо пријатељство са италијанском државом и са италијанским народом. А то подразумева да онај с ким желимо пријатељске односе не учествује у евентуалној агресији на нашу земљу. Уколико Италија не буде учествовала на било који начин у евентуалној агресији, ви ћете у Србији бити сигурни, ја вам то гарантујем и као потпредседник Владе и као председник Српске радикалне странке. А ви знате, грађани оних држава које буду учествовале у евентуалној агресији, не могу ништа добро да очекују, за њих је најпаметније да оду. Ми се надамо да Италија ни на који начин неће учество-

вати у агресији. Сматрамо да је италијанска влада протеклих дана, недеља и месеци имала прилично уравнотежен став поводом ових наших унутрашњих питања.

Новинар: Уколико, на несрећу, ипак дође до стране војне интервенције у Србији, ма у ком виду, сматрате ли могућим да дође до слома садашње власти на савезном и републичком нивоу?

Др Шешељ: Ако дође до агресије, народ и власт ће бити потпуно јединствени. Нема ко да сломи власт. У овој земљи власт се може менати само слободним демократским изборима, и ни на који други начин - то вам гарантујем.

Новинар: Господине Шешељ, уколико авиони НАТО-а узлећу са територије Мађарске, да ли ће то значити да ће и Мађарска бити непријатељ?

Др Шешељ: Да. Ако Мађарска своје базе повери НАТО-у за напад на Југославију, то ће значити да је Мађарска непријатељ. И трпеће одговарајуће консеквенце. Свака она земља која пружи логистичку подршку НАТО пакту, биће на исти начин третирана. Ми зато на време упозоравамо све суседне државе.

Новинар: У последње време се убрзава и појачава шатл-дипломатија. Да ли ви очекујете нешто од тога?

Др Шешељ: То не зависи од наше воље. Наши ставови су јасни, принципијелни, до краја познати јавности. Косово мора остати саставни део Србије и питање албанске националне мањине мора се решавати искључиво у складу са Уставом Републике Србије. Онај ко жели другачије - на њему је избор.

Новинар: Који компромис би био прихватљив за Српску радикалну странку?

Др Шешељ: Овде уопште није реч о компромисима. Ми хоћемо дијалог Владе Србије са представницима албанских политичких партија, јер је реч о територији Србије. Ми не расправљамо о Аризони, Калифорнији или северној Рајни, Вестфалији. Овде је реч о Србији и грађани Србије треба у сопственом дијалогу да решавају проблем.

Новинар: Како оцењујете програм од три тачке за решење Косова који је јуче господин Милошевић доставио господину Шиселу?

Др Шешељ: Такав папир још нисам видео.

Новинар: Новине су објавиле те три тачке, једна је за ОЕБС, друга је за страном војно присуство, а трећа је потпуна аутономија Косова.

Др Шешељ: Ја сам вам рекао да нема говора о страном војном и полицијском присуству. Што се тиче мисије ОЕБС-а, председник Милошевић је, на предлог руског министра иностраних

послова, позвао ОЕБС да пошаље мисију на лице места да би се уверила каква је ситуација на Косову. Наравно, реч је о ад хок мисији. Ми немамо ништа ни против сталне мисије ОЕБС-а у нашој земљи, али наравно, она би подразумевала да се наша земља врати у чланство ОЕБС-а. Како нека међународна организација, чији нисмо члан, може имати трајну сталну мисију у нашој земљи?

Што се тиче територијалне аутономије Косова и Метохије, она је прописана Уставом Србије. Али смо спремни да разговарамо о разним варијантама персоналне и културне аутономије припадника албанске националне мањине, јер то није у колизији са одредбама Устава Србије и Савезне Републике Југославије, тако да ове све одредбе подразумевају разне варијанте персоналне и културне аутономије.

Новинар: Господине Шешел, молим вас да прецизирамо, да ли је донета та Уредба Владе Србије о понашању меди-

рење, онда следи предузимање санкција.

Новинар: Да ли то значи да ће државна телевизија укинути емисију "24 часа" која прати стране медије, где се преузимају и прилози из CNN-а, између осталог?

Др Шешел: Слушајте, ја сам био крајње јасан. Сваки медиј може да користи и даље информације разних агенција, али не сме коришћење информација бити супротно интересима одбране земље.

Знате, у Америци постоји редован брифинг за новинаре, кад је реч о учешћу Америке у кризи било где у свету. Постоји и у Енглеској, постоји и у Француској, постојаће и код нас. Друго, сачекајте да се објави Уредба, па ћете у Уредби прочитати све што вас интересује.

Новинар: Да ли се Уредба односи и на новинаре који раде као дописници страних медија?

труко у односу на редовне обвезнике, мобилисане резервисте.

Новинар: Да ли тај позив добровољаца у копнене трупе значи да очекујете да се НАТО трупе стационирају на Косову?

Др Шешел: Ми се спремамо за сваку евентуалност. А стационирања неће бити - сигурно. Они кроз борбу могу да дођу, али им је повратак - у мртвачким сандуцима.

Новинар: Шта је највећи проблем да Србија сада прихвати?

Др Шешел: Србија никако неће прихватити трупе НАТО пакта. То не долази у обзир. А то је кључни захтев Американаца. Они би пристали на сваку варијанту, само да дођу њихове трупе.

Новинар: Да ли је став о томе ко ће све бити српски агресор, став Владе Србије или став Српске радикалне странке?

Др Шешел: Ово је конференција за новинаре Српске радикалне странке. То треба увек да имате у виду. А ви можете то увек да проверите и код наших коалиционих партнера, да ли се слажу или не слажу. Само, ја вас упућујем да то не проверавате код неких трећеразредних чиновника, па се онда чудите после што има неких разлика. Код компетентних људи увек проверавајте.

Новинар: Српска радикална странка и СПС имају у исто време своје конференције. Зашто неко своју не помери?

Др Шешел: Зашто, па ми очекујемо да наши медији имају доста новинара, па да их шаљу на обе конференције.

Новинар: Да ли ће се Црна Гора у случају агресије прикључити онима који се боре против агресора?

Др Шешел: Нема шта Црна Гора да се прикључује или не прикључује. Агресија на било који део Савезне Републике Југославије је агресија на Савезну Републику Југославију. А онај ко буде на појединим подручјима спутавао одбрану земље, тај ће доћи под удар Кривичног закона, ма о коме да је реч.

Новинар: Рекли сте да ће у случају агресије сваки НАТО војник који се нађе на нашој територији бити угрожен. Да ли ће се то десити и у Републици Српској и можда изазвати разбуктавање новог рата тамо?

Др Шешел: То ви закључујте. Ја се само питам, ако Американци нападну Србију, како је уопште могућ опстанак Дејтонског споразума. То ми никако није јасно. Онда је Клинтон паметан, а ја глуп.

Новинар: Да ли је за вас прихватљив Косово - Дејтон?

Др Шешел: Не, то је апсолутно неприхватљиво.

Новинар: Сматрате ли да је српска влада направила грешку на почетку sukoba са Албанцима на Косову? Зашто није одмах у фебруару, на почетку марта јавно реаговала?

Др Шешел: Како нисмо јавно реаговали. Ова влада је формирана 24. марта ове године. Чим је формирана, латиле се решавања проблема на Косову и Метохији. Све претходне владе су ствар историчара, а не нас актуелних политичара. Шта је било пре формирања ове владе, то је већ историја.

Свака земља која пружи логистичку подршку НАТО пакту трпеће одговарајуће консеквенце

ја, ресмитовању страног програма и тако даље?

Др Шешел: Бићете обавештени преко Службеног гласника. Ви знате који је начин обавештавања јавности о томе да ли је донешена Уредба или не. То је Службени гласник. Јуче сте чули саопштење Владе Србије.

Новинар: Да ли се то односи и на писане медије?

Др Шешел: То се односи на све медије.

Новинар: На све медије, на све стране програме, и на CNN и остале, и на агенције?

Др Шешел: Да, то се односи на сва средства јавног информисања. Потпуно су забрањена ресмитовања ових пропагандних сервиса. А кад је реч о агенцијама, онда сваки медиј мора да води рачуна шта је у складу са одбрамбеним интересима наше земље, а шта није. Ту онда следи упозорење од стране министарства, ако се медиј оглуши о упозо-

Др Шешел: Зашто немате стрпљења да мало сачекате ту Уредбу? Само што није објављена. Она је најављена, и треба да буде објављена.

Новинар: На почетку сте рекли да ће српске патриоте позвати на мобилизацију, у случају агресије. Да ли је та мобилизација већ у току?

Др Шешел: Ми, вероватно, нећемо имати потребе да спроводимо општу, потпуну мобилизацију. Војска већ позира војне обвезнике одређених специјалности, одређених родова, оних родова који су сада најпотребнији. Ми морамо сада имати сво оружје за противвавионску одбрану, то је разумљиво. Ја вам нећу говорити о детаљима - ко се позива, а ко се не позива, али војска ће се позивати увек по потреби. Али, с друге стране, апелујемо на добровољце да буду спремни, јер су и досадашњи ратови показали да добровољци, у саставу копнених трупа, пре свега пешадије, специјалних јединица, обично вреде више-

Новинар: Само месец дана пре.

Др Шешел: Јесте, али то је већ историја. То је све бивше. Ова влада одговара од 24. марта наовамо. Ми који припадамо овој влади, сматрамо се одговорнима за оно што је урађено од 24. марта наовамо.

Новинар: Сматрате ли да оно што је урађено до 24. марта није добро?

Др Шешел: Не, то је ствар историчара да процењују. Ја сам својевремено, као опозициони политичар, дао своје судове о томе. Од 24. марта се осећам као власт и понашам се као власт. И кад се каже власт, у Србији то онда важи од 24. марта наовамо.

Новинар: Можемо ли да сматрамо да сте то сада рекли као потпредседник Владе?

Др Шешел: Ја сам увек потпредседник српске Владе. И све док ме Скупштина не разреши, ја сам потпредседник српске Владе.

Новинар: Неки су се оградиле од ваших изјава.

Др Шешел: Ја вас зато упозоравам: кад желите код наших коалиционих партнера да проверите да ли је нешто наш заједнички став или је радикалски, обраћајте се компетентним људима, а не чиновницима.

Новинар: Милован Бојић, потпредседник, је оповргао да је Влада икада упутила било какву изјаву о застрашивању народа.

Др Шешел: Милован Бојић је јуче држао заједно са министром Вучићем брифинг за све главне уреднике медија из Београда и тамо је саопштио све. Ја нигде нисам чуо да се он ограђивао од било чега. А с друге стране, где сте ви чули од нас да се ми залажемо за застрашивање народа. Ми се никада нисмо бавили застрашивањем. Ми само народу кажемо истину, како стоје ствари. Ево, опасност је реална. Да ли се сви овде слажете да је опасност НАТО удара реална?

Новинар: Господин Живадин Јовановић је гарантовао свим страним држављанима и свим страним дописницима безбедност у случају напада НАТО пакта.

Др Шешел: Ви онда рачунајте на те његове гаранције, па останите. Ја сам само рекао да они чије земље буду агресори немају шта добро да очекују, а ви извлачите закључке какве хоћете.

Новинар: Пошто сте рекли да ће казнене мере према медијима који шире дефетизам и страх бити забрана рада и заплена имовине, да ли ће се исто то применити и на странке које исто то раде?

Др Шешел: Све је могуће. Интервенисаћемо у свим случајевима који ометају припрему одбране земље и слабења њене одбрамбене моћи.

Новинар: Да ли ће при Влади илви при Министарству за информисање бити формирано некакво посебно тело које ће се бавити искључиво проценом објављених вести у медијима?

Др Шешел: А куд ћете посебније тело од Министарства за информисање као таквог?

Новинар: Али раније, у неко комунистичко време је постојало посебно тело које је то радило.

Др Шешел: Комунистичко време је прошло одавно.

Новинар "Гардијана": Рекли сте да ће бити установљена нова Уредба Владе о страним дописницима. Можете ли прецизирати, када се бчекује та уредба?

Др Шешел: Ја се не сећам да сам поменуо Уредбу о страним дописницима, али, господине, ви сами процењујте. Ако ваша држава буде агресор у нашој земљи, вама је најпапетније да будете што даље. Не мислите ви ваљда да ваша држава буде агресор на Србију, а да ви останете овде и нормално да радите свој посао. Као кад је Хитлер ударао на Енглеску, да су Хитлерови новинари шврљали по Енглекој. Да ли је то могуће? Можете да ме питате каква је разлика између Адолфа Хитлера и Тонија Блера. Разлика је у томе што је историјски, Хитлер већ напао нашу земљу, а Тони Блер се тек спрема да нас нападне. Ја другу разлику не видим.

Новинар: Програми чије ће ресмитовање стати данас, окарактерисани су као шпијунска и субверзивна делатност. Да ли ће рад домаћих новинара, који су дописници тих медија, бити окарактерисан као шпијунска делатност, а ти новинари као шпијуни?

Др Шешел: Вама је свима јасно да су "Глас Америке", "Дојче веле", ВВС, "Франс интернационал", "Слободна Европа", шпијунске агентуре. То нису комерцијалне станице. То су владине агенције. Која издаја - "Глас Америке" да се емитује на српском језику. Нема ни реклама. Нема никаквих комерцијалних елеманата. Америчка власт даје паре да би се водила пропаганда на српском језику. Онај ко учествује у раду таквих шпијунских агенција, сам треба да размисли да ли се огрешко о домаће законе и о свој народ или није.

Код нас постоје кривични закони. У случају индивидуалне одговорности и кривице се индивидуализује. А ви сами размисљајте. Да ли треба да радите за непријатеље своје земље или не. Поготову, у тренутку евентуалног напада на нашу земљу. Замислите ви то, данас нас бомбардују, а ви исто вече јавите у "Глас Америке" - ево, бомбардовали су. Мислите ли да је то могуће? То је апсолутно немогуће.

Новинар: Могуће је преко сателитских телефона.

Др Шешел: Ваљда наша држава има могућности да контролише и сателитске телефоне. Кад је у питању одбрана земље, онда су то све могућности које се легално користе.

Новинар: Извештавање тих новинара са ваших конференција за новинаре, да ли је и то таква делатност?

Др Шешел: У принципу јесте. Али постаје велика друштвена опасност од такве делатности, ако је реч о агресорским државама. Ми унапред сад не личитирамо која ће држава бити агресорска, а која неће. Ми отприлике знамо који су највероватнији агресори, ако опште дође до агресије.

Новинар: А ако у време бомбардовања пренесе ваше речи?

Др Шешел: И опет је то шпијунска делатност. Саопштава, значи, нашим непријатељима шта сам ја овде рекао. Можда они не би знали на други начин.

Новинар: Дакле, ви се обраћате само домаћој јавности?

Др Шешел: Ја се обраћам и нашој и светској јавности, али ваше прво питање је било прецизно. Реч је о страним шпијунским центрима и знамо тачно шта се тамо дешава. Знамо шта су новинарске агенције. То су све ове агенције комерцијалног карактера, попут АЛД телевизије и осталих, а знамо и шта су специјални сервиси за вођење специјалног психолошког рата. И господину Павловићу би било отказано гостопримство оног тренутка када би Немачка напала. Ја сам сада убеђен да Немачка неће напасти. Променила се власт у Немачкој, на сву срећу. Ми желимо пријатељство са Немачком, поготову сад после смене власти. Ови нови нам још ништа нису скривили, ја се надам да ће бити много боље од оних претходника.

Новинар: Хоће ли се неко из владајуће странке или ваше, обратити нацији, јер се јуче господин Крунић већ обратио житељима Београда?

Др Шешел: Ви питате хоће ли се неко из владајуће странке обратити јавности, а дошли сте на конференцију једне владајуће странке и њен председник вам се обраћа. И ми смо владајућа странка. А што се тиче наших коалиционих партнера, идите на њихову конференцију за новинаре па их питајте. Свака странка се јавности обраћа на онај начин за који сама процени да је најбољи.

Новинар: Колико је господин Милошевић близу или далеко од споразума са Холбруком, по вашем мишљењу?

Др Шешел: Све оно што може да се деси у тим разговорима је договор да напакон почне дијалог са представницима албанских политичких партија. Нема другог места где је могуће решење, осим у дијалогу Владе Србије и представника албанских политичких партија. Не долази у обзир кршење Устава Србије. Не долази у обзир извлачење Косова и Метохије из састава Србије. Не долази у обзир било какво стационирање страних трупа на нашој територији. То не треба више да вам понављам. А разговарати се може увек.

Новинар: Шта ако господин Милошевић прихвати нешто од тога што сте се ви договорили да не прихвата?

Др Шешел: Ја сам рекао - неће прихватити, и мислим да је то немогуће. Кад би се случајно десило, у некој немогућој перспективи да нешто прихвати, Српска радикална странка сигурно не би остала у власти Србије. Али пошто смо ове ствари одавно рашчистили са коалиционим партнерима, пошто смо пре свега на томе засновали ову Владу народног јединства, мислим да је то немогуће, да су питања депласирана. Та питања могу бити ваше жеље, или неких других, да се то деси, али за реалну процену, ја мислим да је немогуће.

КОНФЕРЕНЦИЈА ЗА НОВИНАРЕ

Поводом посете делегације Националног фронта Француске у чијем саставу су господин Жак Дор, функционер ове организације, као и француски новинар Маршан Петје, сазвана је конференција за новинаре у просторијама Српске радикалне странке у Београду. Присутним новинарима обратио се господин Жак Дор следећим речима:

Захваљујем на изузетној части што сам гост Српске радикалне странке на данашњој конференцији за новинаре. Желим посебно да се захвалим председнику Српске радикалне странке и потпредседнику српске Владе, господину Шешељу.

Већ три године Национални фронт Француске подржава деловање Српске радикалне странке. Ја сам директор канцеларије за међународне односе Националног фронта и један од оснивача Националног фронта Француске. Француско-српско пријатељство се негује још од Првог светског рата, када је велики број француских војника дао своје животе, што доказује и Француско гробље, које постоји у Београду. Србија је и током последњег рата била праведни бедем у пружању отпора на Балкану. Ја сам се налазио у Енглеској у то време са генералом Де Голом, и то у Енглес-

кој која тада није била слуга Сједињеним Америчким Државама.

С обзиром да сам синоћ и јутрос имао прилике да чујем на телевизији министра иностраних послова Њеног Величанства, оценио сам да је он био много агресивнији од самих Американаца. Но, можда је то начин да се врати и узврати Американцима за оно чега се сви сећају, а то је финансијска подршка Американаца господину Блеру у његовој изборној кампањи. Што се Американаца тиче, било би боље да наставе наздиру добар рад рајсфешлуса на панталонама њиховог председника, него да се мешају у послове Србије.

Ја сам имао прилике да четири до пет пута боравим у Ираку, па молим да ми се не прича о "хуманитарној помоћи" Сједињених Америчких Држава. Пре извесног времена сам посетио децје болнице у Багдаду и гледао сам како сва та деца умиру, јер у багдадској децјој болници више није било амбулантних кола. Национални фронт је тада скупио средства за набавку три возила и испоручена су преко јорданске границе. Тако да нама не треба причати да назови-хуманитарне мисије нису посредно и мисије ЦИА-е. Зашто би Американци бомбардовали Зимбабве, Судан, Сомалију, кад су се већ показали у Вијетнаму и сам Бог зна како се то завршило.

Национални фронт Француске ће и даље подржавати Српску радикалну странку, чији је програм практично истоветан програму Националног фронта. Оставио сам вам простора за ваша питања, а ваш колега Маршан Петје, који је добро познат новинар у Француској, такође ће одговарати на ваша питања, и мислим да ви као новинари једни с другима можете лепо да се сложите.

Хвала вам на пажњи.

Паја Момчилов: Изволите, уколико имате питања, можете их слободно постављати.

Новинар: Како Национални фронт оцењује садашњу ситуацију у бившим југословенским републикама?

Жак Дор: Морам рећи, пре свега, да не спада у наше навике да се мешамо у унутрашње послове било које земље. Ми смо овде дошли као пријатељи, а не као саветници, још мање као критичари.

Што се тиче питања које сте ми упутили, везано за Хрватску - када је режим господина Туђмана имао намеру да се покаже добрим ђаком Европе, не смео заборавити, да, кад су се Срби борили против нациста, а такође су се борили на страни Француске током Првог светско-

У муци се познају пријатељи: сурет Жака Дора и др Војислава Шешеља

ког рата од 1914. до 1918. године, господин Туђман је подржавао нацистички режим Анте Павелића. Уместо напада упућених Србији, било би боље да се присети логора који сам ја имао прилике да обиђем, Јасеновац, и да мање пружа усташама, које он сматра патриотама, јер те исте бивше усташе имају веће пензије данас него они који су се борили против нациста у Другом светском рату. Овде се уопште не говори о томе да је Туђман пронацистички расположен, никако, он се борио у Покрету отпора, али се није забринуо због помодне манифестације нацизма. Можда ће га Американци приморати да се покаје за то.

Има ли других питања?

Новинар: Питала бих нашег колегу да ли може да оцени из свог угла како је расположење јавности у Францу-

слике константно понављају по рецептима и поступцима добро познатим у пропаганди. То, наравно, радикално мења јавно мњење.

Пре 20 година јавно мњење Француске је било веома пријатељски расположено према Србима, као што је то био случај и дуги низ година пре тога. Али, у последње време, и посебно од догађаја у Босни, сада је спроведено поистовећивање Срба са агресорима и са расистима, с обзиром на појам етничког чишћења који се користи. Увек се подсећа на то да су српски војници силовали жене, а када се ради о српским жртвама, када се бомбардују Срби, онда ти догађаји нигде не бивају емитовани.

Знам за један веома прецизан трик, ја сам га упамтио не замарајући се много око детаља. Радило се о афери пија-

Жан Мари Лепену. У таквим условима рећи ћу вам да је, нажалост, тираж тог листа свега 50.000. Оцењујемо да је мултипликациони коефицијент читаности тог листа, с обзиром да се прослеђује од једног читаоца ка другом, негде око 6, што значи да га чита још 10.000 људи. С обзиром да има 36 милиона бирача у Француској, то не чини ни 1%. Али, они су најбоље и најквалитетније информисани.

Новинар: Да ли постоје претње за вас у Југославији, с обзиром на оно што је последњих дана упућено углавном грађанима западних земаља у случају евентуалне агресије на Југославију?

Жак Дор: Ја сам прошао кроз четири рата. Учествовао сам у Другом светском рату, у морнарици, у страним конвојима за Русију, учествовао сам у рату у Индокини, био сам на Блиском Истоку и вратио се мојој земљи. Не видим зашто бих се сад плашио.

Паја Момчилов: Ја бих био слободан да дам један коментар. Ви сте млад човек и не би требало да замењујете тезе, сем ако то није случајно. Нико од домаћина није претио страним држављанима, него непријатељима Србије. Ми, овде, данас, на срећу имамо своје пријатеље, и српски народ и чланови Српске радикалне странке и те како добро знају да разликују ко је пријатељ, ко је непријатељ и ко жели зло свом народу. Оно што је још важније, српски народ ником не прети да ће први неком нешто урадити, него само каже да ће се бранити на достојан начин. Према томе, дозволите млади господине, да сматрам ваше питање помало депласираним.

Новинар: Нисте ме разумели.

Паја Момчилов: Сасвим је јасно шта сам вам рекао и ја сам вас перфектно разумео. Ви то нисте разумели, и то је дозвољено у тим годинама.

Жак Дор: Ја сам вам управо рекао - ми не желимо да се мешамо. Ми нисмо дошли као саветници, ми смо дошли као пријатељи и то пријатељу који се нашао у тешкоћама. А на Влади Србије је, у којој великим делом учествује и Српска радикална странка, да донесе одговорарајуће одлуке. Наравно, ја од свег срца желим да се то реши на дипломатски начин и да се на томе остане. Али не видим, уосталом, зашто Француска треба да се меша у ово питање. Уосталом, у Босни је један француски авион оборен, и ја бих на то одговорио - није требало тамо ни ићи. Француска није угрожена ни на Косову ни у Србији.

Господин Петје би желео коментар. **Маршан Петје:** Господин Дор је у потпуности изнео став наше странке, Националног фронта, у погледу немешања у унутрашње ствари других земаља, још мање пријатељских земаља, али можемо, при том и да подсетимо неке принципе међународног права - пуни и целовити суверенитет једне нације унутар својих државних граница и, пре свега, непроменљивост тих граница. Значи, треба примењивати те принципе и понашати се сходно њима.

Тони Блер, гласговорник НАТО пакта:

Америка је у његову кампању уложила велика финансијска средства

ској, у односу на Србију, од пре пар година?

Маршан Петје: Ради се о суштинском питању које се тиче тадашње политичке дебате и о садашњој политичкој борби која се води у одређеним земљама, на пример овде. Од одлучујућег значаја је јединство против свих дезинформација. А у Француској се преко реклама које се плаћају располаже медијима и они се потпуно држе у шаши, с обзиром да приходи од реклама представљају преко 80 одсто од укупних прихода радио и телевизијских станица.

То ће рећи да један мали број људи, који су послушници одређеног броја лобија мултијалистичке службе, држи у шаши практично тај сегмент информација. То значи да су све оне слике што се емитују преко средстава јавног информисања - слике које је тај мали број људи одабрао да пусти за емисије. Те се

це Маркале. Када смо ми добили информацију и доказе да се радило о провокацији, наш лист "Национал егзо" је био једини лист који је тим поводом објавио две странице текста. Стога не треба бити потпуно песимистички расположен. Француски народ није толико глуп, има он своје памћење, и није он за потпуно подршку, решимо у Босни, бошњачкој страни. Исто се догађа и са Косовом. Али се на народ ипак утицало овим сталним понављањем једних те истих снимака.

Новинар: Колики је тираж вашег листа?

Маршан Петје: Реч је о малом тиражу, ми немамо много новца, али, ради се о недељнику који не објављује рекламе и који не добија ни гроша од самог Националног покрета. То чини лист потпуно независним, без обзира на пријатељство које гајимо према господину

КОНФЕРЕНЦИЈА ЗА НОВИНАРЕ

Председник Српске радикалне странке др Војислав Шешељ обратио се новинарима следећим речима:

Српска радикална странка сматра да је председник Савезне Републике Југославије Слободан Милошевић постигао значајан дипломатски успех у овим изнуђеним преговорима са представницима Сједињених Америчких Држава, који су наступали у име целог НАТО пакта, са аспекта огромне претње нашој земљи бомбардовањем, војним нападом, гађањем ракетама и тако даље. Уступци који су том приликом пружени не доводе у питање ни закључке Народне скупштине Републике Србије, ни закључке Савезне скупштине. У чему се састоје ти уступци? Наша земља је пристала на 2000 посматрача ОЕБС-а, а да претходно нисмо враћени у стално чланство ОЕБС-а. Наш ранији услов је био да нас врате у чланство, па онда да прихватамо све могуће мисије ОЕБС-а, утолико је дошло до попуштања. Наша земља је пристала да у сваком тренутку највише један ненаоружани авион може да надлеће Косово и Метохију ради посматрања, снимања, прикупљања информација о стварним дејствима на територији Косова и Метохије. Све остало што садрже ти оквирни политички принципи у складу је са скупштинским закључцима и треба да буде предмет разговора делегације Владе Србије и представника албанских

политичких партија. Ми сматрамо да би тај дијалог требало у најскорије време да почне.

Оно што је за нас најважније - нема никаквих страних трупа на нашој територији и нема ни говора о издвајању Косова и Метохије из правног система Србије. Свако решење за територијалну аутономију мора бити у сагласности са Уставом Републике Србије, а о решењима за персоналну и културну аутономију можемо разговарати. Овај политички оквир садржи одредбе у којима је реч о националним заједницама на Косову и Метохији које су равноправне и на томе смо ми непрекидно и инсистирали. Дакле, да српска, албанска, ромска, горанска муслиманска и турска национална заједница буду у сваком погледу потпуно равноправне. То је оно што иде у правцу нашег залагања за дводомни или вишедомни систем општинске и покрајинске скупштине.

Српска радикална странка сматра да треба што пре створити услове и за организовање локалних избора. Овде је предвиђено да то буде у року од 9 месеци и Српска радикална странка сматра да је нужан објективан и непристрасан попис становништва на Косову и Метохији који би дефинитивно установио колико људи тамо живи, које су националности и вероиспове-

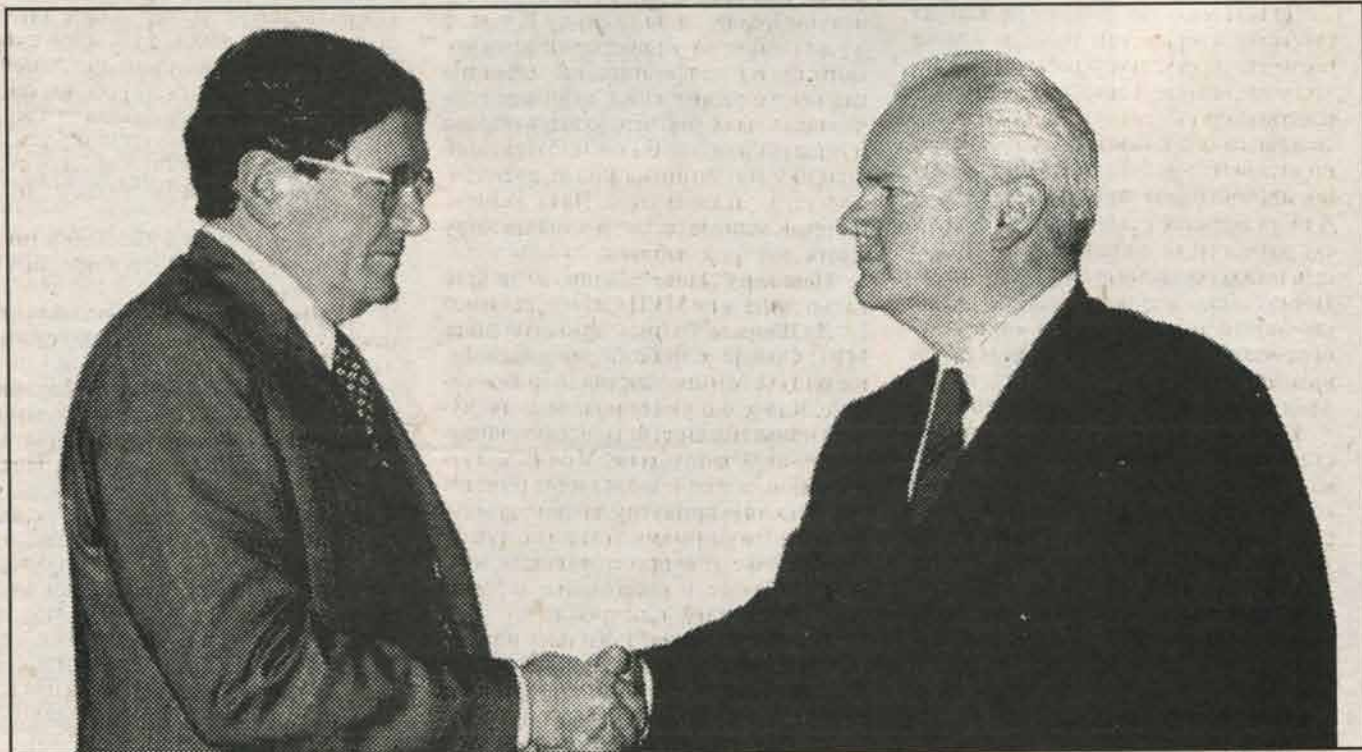
сти, какве су им стручне квалификације, којих су година старости итд.

Али, ми, наравно, нимало нисмо навини, знамо да ће западне силе наставити са притисцима против наше земље, знамо да је и даље циљ НАТО пакта да створи услове за стационирање својих трупа, немамо никаквих илузија у погледу западњачких намера према Црној Гори, према Рашкој области и Војводини.

Изволите, имате ли ви неко питање?

Новинар: Господине Шешељ, прошлог четвртка на конференцији за новинаре, на питање шта би могло да се догоди у разговорима Холбрука и Милошевића, рекли сте да све што би могло да се догоди јесте да се постигне договор о обнови дијалога са Албанцима, и да ћете, било шта друго да се договори у тим разговорима, ви, радикали, изаћи из Владе Србије. Шта вас је у међувремену натерало да промените мишљење?

Др Шешељ: То су биле ваше жеље и очекивања. Ја сам рекао да основни резултат тих разговора може бити отварање дијалога. А с друге стране, кад улазите у било какве преговоре, унапред знате да морате ићи на извесне компромисе. Овде је питање да ли ти компромиси доводе у сумњу нашу укупну политику, наш уставни и уопште правни систем или не. Чули сте оцену

Споразум Милошевић-Холбрук: уступци који су учињени Западу не доводе у питање закључке ни Републичке ни Савезне скупштине

Српске радикалне странке да су уступци са српске стране били минимални у односу на ону опасност која је претила нашој земљи. И да ту нема никаквог битног одступања и од кључних политичких ставова Српске радикалне странке. Рекао сам вам тада, и два, три пута раније када сам говорио на ту тему, да не долази у обзир издавање Косова и Метохије из састава Србије и да не долази у обзир да трупе НАТО пакта дођу на нашу територију. И то је оно што је за нас, српске радикале, светиња. Од тога нема одступања. А овде, кад водите разговоре, наравно, у трагању за неким опште прихватљивим решењима, компромиси и извесна попуштања су увек могући. Оно што је објективно било попуштање с наше стране, то је да посматрачи и мисија ОЕБС-а дођу пре него што се наша земља врати у пуноправно чланство ОЕБС-а, одакле је суспендована пре више година. И оно што је уступак с наше стране - да један неборбени авион може да надлеће територију Косова и Метохије. Кад је реч о неборбеном авиону, о авиону без наоружања, не руши се принцип. Наравно, један је уступак направљен, али мислим да је са та два уступака отклоњена велика опасност. Нико од нас није желео бомбардовање Србије и Савезне Републике Југославије, нико није желео томахав ракете, иако смо ми били спремни да се бранимо у тој варијанти, и убудуће ћемо бити спремни, уколико се случајно претње понове.

Новинар: Рекли сте да је отклоњена опасност од бомбардовања за извесно време. Да ли то значи, ако се претње понове да ћемо направити још уступака и да ли ће то водити ка даљем губљењу Косова?

Др Шешељ: Ово не може да води ка губљењу Косова. Али Запад ће и даље настојати да нам отме Косово, ја сам лично у то сигуран, а опет, ако буде неког преговарачког процеса, ако се отвори дијалог са представницима албанских политичких партија, тада ћемо, наравно, ићи са компромисним решењима. Али та решења неће смети да буду у супротности са Уставом Србије. Ово што је сада постигнуто у дијалогу, практично са представницима НАТО пакта, као најмоћније силе света, није у супротности са Уставом Србије и са нашим правним поретком, нити са одлукама Скупштине и Владе Србије.

Новинар ("Данас"): Пре него што поставим питања ја бих да кажем да сам из редакције "Данас" која је забрањена и којој је забрањен улаз у просторије Српске радикалне странке, али захваљујући љубазности господина Шешеља, мени и фоторепортеру "Данаса" је дозвољено да присуствујемо овој прес-конференцији, на чему се захваљујем. Прво питање је - зашто су независни медији, који су све време писали да ће се разговори између господина Милошевића и господина Холбрука развијати управо у овом правцу, забрањени са-

да када је до тог споразума коначно дошло?

Друго питање је - ко су људи који су приватна лица, који се представљају као представници "Станком" корпорације, који стоје испред наших историја и не дају нам да уђемо, а кажу да имају потпис господина Вучића и његово овлашћење да тамо стоје?

Др Шешељ: Прво, вама није забрањен улазак у седиште Српске радикалне странке, ни вама лично, ни вашим фотографу. Било је неког неспоразума од стране наше службе која није добила нека стриктна упутства и која је тумачила неке ствари на свој приватни начин. Чим сам за то сазнао, све је то као проблем отклоњено. Што се Српске радикалне странке тиче, лист "Данас" не постоји од јуче, од када му је забрањен рад, али то не значи да ми сматрамо да не постоје новинари. Ви ћете можда извештавати са наше скупштине за неки други лист, можда ћете чекати да се опет покрене лист с тим називом, или ћете можда спремати за мемоаре, или ћете писати књигу, ми уопште не улазимо у то како ћете ви користити материјал са наше конференције за новинаре и нема никаквих разлога да вам спречавамо присуство. Постоје само две редакције у Београду, у целој Србији, чији су новинари непожељни у нашој странци, а то су "Дневни телеграф" и "Студио Б".

Друго, ваша редакција је добила упозорење да крши Уредбу Владе Србије у погледу извесних метода извештавања. Пошто сте се оглушили о то упозорење и о забрану да објавите упозорење, Влада Србије, односно Министарство је издало забрану. Вашој редакцији је забрањен рад док траје Уредба. Имате право жалбе Влади Србије. Ваша жалба иде прво административној комисији Владе, па на седницу Владе. А људи који чувају историје ангажовани су из професионалне агенције како се то ради у свим сличним случајевима, да се оно што је ваша опрема и ваша имовина не би носило и складиштило у магацинима Владе, евентуално испут и оштетило. Нама је било најприкладније да се то чува на лицу места док траје забрана.

Новинар ("Данас"): Зашто су то приватна лица, а не МУП Србије, решимо?

Др Шешељ: То нису приватна лица. МУП Србије је обезбедио спровођење одлуке Министарства за информације. Кад је одлука спроведена, не чувају приватна лица негов професионална агенција, зашто да не? У овим земљама чијом сте се идеологијом руководили постоје приватни закони, држава приватним фирмама повери да чувају затворенике. И те приватне фирме имају и пендреке, и наоружање, и лисице, и све што им је потребно.

Новинар ("Данас"): Ко њих плаћа?

Др Шешељ: Плаћа их онај ко је наручио чување. У овом случају плаћа Министарство за информације, а кад се једног дана укине одлука о забрани рада, онда ће вам се испоставити рачун

за све ово чување током протеклог времена.

Новинар ("Данас"): Можете ли да ми одговорите у чему је несклад између нашег писања и споразума који је господин Милошевић постигао са господином Холбруком?

Др Шешељ: Несклад је велики, али ја нисам овлашћен да тумачим. Надлежни орган је протумачио и надлежни орган је донео одлуку. Ви на ту одлуку можете да се жалите, а не од мене да тражите да вам ја усмено објашњавам зашто је одлука донешена. Та одлука је ипак правни акт. На правни акт се жалите писмено и добићете писмени одговор. А моје је лично мишљење да сте се ви огрешили о Уредбу Владе Србије и да сте учествовали у специјалном пропагандном рату против Србије и српског народа, нарушавајући српске националне интересе и служећи странним силама које су непријатељски оријентисане према нашој земљи. То је моје лично мишљење.

Новинар: Имам једно питање на енглеском језику.

Др Шешељ: Имате ли преводиоца? **Новинар:** Ја ћу говорити на енглеском, господине, јер ви разумете.

Др Шешељ: Да, али не волим да говорим на енглеском језику.

Новинар: Референдумом је утврђено да неће бити мешања странаца. На неки начин сада ипак има мешања. Зашто?

Др Шешељ: Ја сам очекивао да ви будете задовољни што се странци појављују, а не да се буните због тога. Референдумом је одлучено да нема страног мешања у наше унутрашње послове. И страног мешања неће бити. Једино решење које се може постићи за проблем албанске националне мањине је решење у дијалогу делегације Владе Србије и представника албанских политичких партија. А овде није било речи о косовском проблему, о проблему албанске националне мањине, него о проблему једне агресивне светске силе која је нагомилала оружје и спремила се за напад на нашу земљу. Ми смо тој агресивној светској сили мало пустили да бисмо избегли напад и ништа више.

Новинар (Радио Б 92): Значи нисте прекршили народну вољу исказану на референдуму?

Др Шешељ: Ја сам лично убеђен да нисмо уопште народну вољу оповргли.

Новинар: Како ви интерпретирате улогу 2000 посматрача, пошто неки говоре да они могу да уђу у касарне, полицијске станице, и код Албанаца, и код нас?

Др Шешељ: Посматрачи могу слободно да се крећу по целој територији Косова и Метохије, а могу и по територији Србије, и уопште, Савезне Републике Југославије. Ви знате, по свим нашим позитивним прописима, странци који добију улазну визу могу свуда да се крећу. С друге стране, представници ОЕБС-а ће имати дипломатски статус, дипломатски имунитет. А да ли ће негде моћи да уђу или неће, то

зависи од домаћина. Тамо где сам ја домаћин, тамо неће моћи да уђу. Дакле, ни у једно седиште Српске радикалне странке неће моћи да уђу, од Београда па до последње општинске на Косову и Метохији, а тамо где им неко дозволи, могу да уђу.

Новинар (Радио Индекс): Зашто је Радио Индекс уташен, када смо послушали вашу изјаву из маја ове године када сте рекли да ми поставимо наш предајник, а да ћете се ви заложити да ми добијемо дозволу?

Др Шешељ: Влада Србије није уташила Радио Индекс. Са вама је државна телевизија, државни радио раскинуо уговор. Они су једнострано раскинули уговор. То је ствар облигационог права. Код једностраног раскида уговора Закон о облигационим односима прописује права, дужности и обавезе свих учесника у једном правном контакту. Ја не знам тачно како је изгледао тај ваш уговор, ви сте га склопили пре више година. Да ли је то било уз плаћање или је било бесплатно, да ли је ту била њихова опрема или ваша итд. Кад склопите са било ким уговор, имате право у сваком тренутку да га једнострано раскинете, а ако су уговором прописане неке ваше посебне обавезе у случају једностраног раскидања, онда сте дужни да те обавезе испуните. А ако је у уговору предвиђено да државни радио не може с вама да раскине уговор а да вас не обештети, онда вас мора и обештетити. Ако уопште уговором није предвиђено како се он раскида, онда постоје општа правила из Закона о облигацијама. То сваки адвокат може да вам објасни. Ако су нека ваша права ту ускраћена, можете да се борите за та права. Колико ја знам, Министарство за информисање вама није слало никакво ни упозорење, ни решење о забрани рада. У питању су, дакле, својинско-правни односи и те својинско-правне односе морате решавати у складу са законом. Били сте подстанари, користили сте део туђе опреме, и тај ко вам је давао опрему у једном тренутку се предомислио и рекао - не дам вам више. А ако вам је неко отео ту опрему, то је ствар других надлежних органа. Ако је то урађено на противправни начин, можете поднети одговарајућу тужбу.

Новинар (Радио Индекс): Стоји ли ваше обећање да се заложите да ми добијемо фреквенцију?

Др Шешељ: Остаје принципијелно залагање Српске радикалне странке, па и у вашем случају, да сви они који испуњавају услове морају добити фреквенцију од Савезног министарства. Ми смо се за то борили и онда кад је Савезно министарство неким одбило издавање решења и добили смо одговор да је то само због формалних недостатака, јер нису поднели сва потребна документа. И заиста, после тог нашег реаговања, многи од оних који први пут нису добили, накнадно су добили решења. Ми смо за то да сви они који испуњавају услове добију решење, па и Радио Индекс. А ако се случајно оглу-

шите о Уредбу Владе Србије, онда ће се и према вама поступити као и према свим другим на које се Уредба односи.

Нама је драго што можемо данас са задовољством констатовати да су све радио и телевизијске станице у Србији послушале налог Владе Србије, поштовале Уредбу и обуставиле емитовање страних шпијунских пропагандних сервиса за вођење специјалног психолошког рата, као што су "Глас Америке", "Дојче веле", ББЦ, "Слободна Европа" итд. И колико ја знам, тренутно ниједна телевизијска ни радио станица у Србији то не емитује. Уколико случајно нека буде емитовала, истог тренутка ће бити забрањена, то вам могу гарантовати.

Новинар ("Глас Америке"): Како ће овај потписани договор између Милошевића и Холбрука утицати и да ли ће уопште утицати на ваш положај у Влади, и на ваше односе са председником Молишевићем?

Др Шешељ: Мој положај у Влади никад није био чвршћи и стабилнији него што је сада. А друго, председник Милошевић се са мном консултовао пре давања коначне сагласности на споразум са Холбруком и другим америчким представницима.

Новинар (ББЦ): Да ли је тачно да се ви слажете да стране силе могу да се мешају у ствари на Косову?

Др Шешељ: Не, ја сам против било каквог мешања страних сила, али сам ово питање објаснио. Појавила се једна сила са моћном авијацијом, моћном морнарицом и ракетама и претила да ће нас бомбардовати. Њене претње су биле веома озбиљне. Да би избегли бомбардовање ми смо дали извесне уступке. По мом мишљењу, минималне уступке са аспекта опасности која је претила.

Новинар (Ју-Араб агенција): Сигурно је НАТО пакт хтео да нападне Југославију, не због Албанаца и њихових права, него због својих стратешких циљева. Међутим, дошло је до неког попуштања. Који су, по вашем мишљењу, адуту који су натерали НАТО да попусти у својим ставовима?

Др Шешељ: Ја мислим - наша одлучност да бранимо своју земљу свим средствима, затим чињеница да су у нашу одбрану жестоко устале Русија, Кина и Белорусија и трећи разлог, што није више било могуће постићи нову резолуцију Савета безбедности Уједињених нација као правну основу за евентуално бомбардовање, па је претила опасност да дође до нејединства унутар НАТО пакта. Неке западне владе су се прибојавале да учествују у чистој агресији каква је сваки напад без одговарајуће правне основе. Наравно, ја лично сматрам да и Уједињене нације могу бити агресор, али, ту би већ дошло до различитих тумачења код појединих правника да ли је резолуција Савета безбедности о бомбардовању довољна правна основа или није. У сваком случају било је немогуће постићи ту резолуцију. А да смо ми ре-

кли да не прихватамо ниједан услов, да ништа не попуштамо, можда бисмо на тај начин проузроковали бомбардовање, јер би се НАТО пакт нашао понижењем и у неком очајању и бесу би кренуо у нешто што његови главни функционери можда у том тренутку нису желели.

Новинар: Да ли је ситуација у Босни била једна од карата која је одиграна?

Др Шешељ: То је свакако увек једна од карата у овим балканским проблемима и на то увек треба рачунати. Дејтонски споразум не би могао да опстане да је дошло до агресије НАТО пакта на Савезну Републику Југославију, и ја сам у то лично апсолутно убеђен.

Новинар (Радио Б92): Да ли се слажете са оценама да је ваша власт ојачала у овој кризи и да ли је контрадикторно то што сте рекли да посматрачи ОЕБС-а неће ући ни у једну просторију Српске радикалне странке, а пустили сте их да уђу на Косово?

Др Шешељ: Пустили смо их тако што смо им гарантовали да ће им наша Савезна влада издати дипломатске визе, и да ће ти посматрачи имати дипломатски статус. И раније су они могли да долазе, само што смо на изврстан начин редуктовали њихово присуство и могли су да долазе као обични грађани, а не као представници неке међународне организације која је наше чланство суспендовала. Ту је, дакле, промена. А и до сада је постојала потпуна слобода кретања странаца у нашој земљи, осим у изузетним случајевима, када је појединачно неком странцу забрањиван боравак због његовог понашања на територији наше земље.

Што се тиче вашег првог питања, наша власт је била и пре овога стабилна, и сада је стабилна. Мислим да наша Влада народног јединства, тројна коалиција у којој учествује и Српска радикална странка ужива велико поверење српског народа и свих грађана Србије.

Новинар ("Данас"): Да ли ћете посетити Мионицу можда ових дана?

Др Шешељ: Ја лично нисам то планирао, али сам ја потписник одлуке Владе Србије да се грађанима Мионице који су погођени земљотресом упутити значајна новчана помоћ. Од тога никад нисам правио параду као неки други који би одвукли по два, три шлепера црепа, па онда сматрају да то треба непрекидно да сликају по неколико пута и непрекидно да приказују.

Новинар ("Данас"): Мислите на председника Милошевића?

Др Шешељ: Не, мислим на Вука Драшковића и градску власт Београда, а сасвим је нормално да председник Савезне Републике Југославије оде и обиђе подручје угрожено земљотресом. Али кад то ради председник једне странке, па користи новац града Београда да би протежирао своје страначке интересе, онда то није природно, мораћете признати.

Новинар: Да ли је господин Милошевић прекршио Устав приликом потписивања једног документа тако важног за судбину земље?

Др Шешељ: Не, није прекршио Устав, ја сам вам рекао, он се консултовао и са мном и консултовао се и са још неким значајним политичким факторима у нашој земљи, а све што је он прихватио ишло је на Владу Србије у оквиру њених компетенција. То је, дакле, овај оквирни политички споразум, а када је реч о споразуму са ОЕБС-ом, то је ишло на Савезну владу.

Др Шешељ: Да се уклони опасност по интегритет и државни и територијални суверенитет наше земље. А те опасности још увек постоје.

Новинар: Чиме ће бити уклоњена та опасност?

Др Шешељ: Влада ће проценити. Имамо поверење народа да о томе одлучујемо.

Новинар (Радио Б 92): Можда ће сутрашње потписивање документа отклонити опасност?

Др Шешељ: Ја лично не верујем. А и када се укине Уредба наставиће се са

кима мање, с неким а хоће, с неким а неће, на то рачунамо.

Новинар (ЈУ-Араб агенција): Како ће те изаћи из тих проблема?

Др Шешељ: Трудићемо се на оптималан начин да изађемо из тих проблема.

Новинар: Да ли ће посматрачи ОЕБС-а учествовати у припреми избора на Косову?

Др Шешељ: Не, они неће учествовати у припремама избора, они ће моћи да учествују као што су и до сада увек посматрачи код нас учествовали у изборима, дакле, да учествују у контроли, да надзиру сам изборни процес и све остало. А конкретно да се мешају у сам изборни процес, то неће бити могуће, јер, ако сте видели, у овом оквирном политичком споразуму стоји да ће то бити у оквиру правног поретка Србије.

Новинар: Да ли је у супротности са Уставом Србије формирање општинске полиције?

Др Шешељ: Не, ми смо већ формирали у 92 места локалну албанску полицију, дакле у етнички чистим срединама где живе искључиво Албанци. Та полиција ће имати од наоружања пиштољ, палицу и лисице. Имаће униформу у складу са прописима државе Србије и зашто ми не би у нашој полицији имали и Албанце који уредно испуњавају своје грађанске дужности и који су лојални према држави. А подрамева се у свакој земљи на свету да сви припадници полиције буду лојални држави. Дакле, не долази у обзир да у полицији буду неки који су се бавили тероризмом или покушавали да отцепе један део наше територије. И ту не може нико други никаквим аргументом да нам се супротстави. А ја лично мислим, зашто не би и Албанци могли да буду у нашој полицији, Роми, муслимани, Горанци. Па у нашој полицији већ има доста припадника националних мањина, и то нам до сада није сметало.

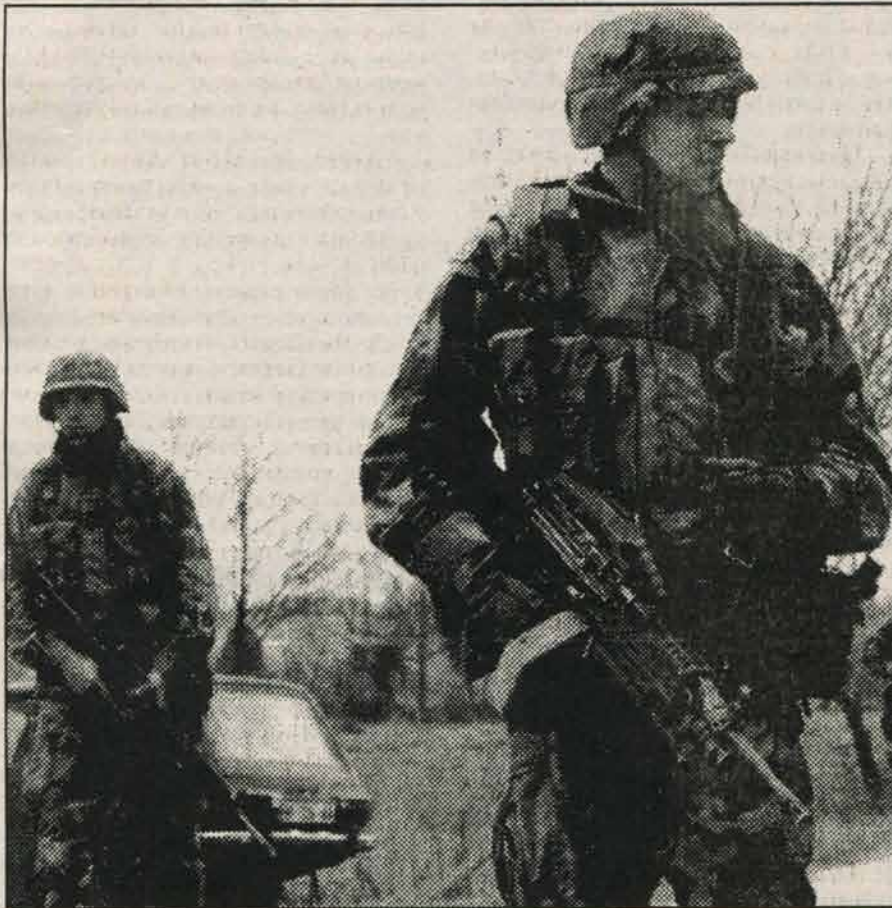
Новинар: Али то значи да ће на Косову 80 или 90 % припадника полиције бити Албанци.

Др Шешељ: Не, то не значи.

Новинар: Председник међународне заједнице у Босни и Херцеговини, у свом писму, честитајући господину Поплашену, истакао је да је ваше присуство у Босни и Херцеговини непожељно. Да ли сте после оног изузетка када сте хтели да идете у Брчко још покушавали да уђете у Републику Српску и да ли вам је то дозвољено и какве су ваше информације о томе докле се стигло у преговорима о формирању Владе Републике Српске?

Др Шешељ: Кад сте чули за писмо Вестендорфа, Гелбарда и Берија, могли сте и чути за одговор председника Поплашене. Одговор је био озбиљан и одлучан. Нисам поново покушавао да идем у Републику Српску, али се спремам да идем на свечану инаугурацију др Николе Поплашене за председника Републике.

У вези са формирањем Владе, ти међустранички разговори су у току, ја

НАТО пакту затворена врата:

не долази у обзир да трупе те алијансе дођу на територију Србије

Новинар: Господине Вучићу, када ће Уредба бити повучена и када ће престати притисак на независне медије?

Вучић: Не знам о каквом притиску на медије које сте ви назвали незвоним говорите, зато што независни медији нигде на свету не постоје. Увек зависе од онога ко их финансира, а тај израз сте измислили да бисте сами себи изгледали бољи, лепши и паметнији и да бисте оне друге оптуживали да такви нису.

А што се тиче конкретног питања, када ће Уредба престати да важи, одговор је - оног тренутка када Влада Републике Србије донесе такву одлуку.

Новинар: Који услови треба да буду испуњени да Влада донесе такву одлуку?

Вучић: Услови који су наведени у Уредби, врло јасно је наведено и то сте могли да прочитате у тексту Уредбе.

забраном емитовања страних пропагандних сервиса за специјални рат и ми се спремамо да то уградимо у нацрт новог закона о информисању. Не рачунајте више икада да ће се у нашој земљи слободно емитовати "Глас Америке", ББЦ, "Дојче веле", "Слободна Европа" итд.

Новинар: Док се власт не промени.

Др Шешељ: Док се власт не промени, али можете више пута да оседите, да одете у пензију, док дочекате ту врсту промене власти о којој маштате.

Новинар (ЈУ-Араб агенција): Да ли Влада Србије и Влада Југославије очекују проблеме од страних посматрача, с обзиром да се свуда у свету има веома лоше искуство са њима? На пример, у Ираку, непрестано изазивају кризу уместо да је решавају.

Др Шешељ: Ми знамо да ће с њима бити проблема, с неким више, с не-

не бих могао детаљније о томе да вам говорим, али сам оптимиста у погледу крајњег исхода и очекујем да ће четири кључне политичке странке успети да се договоре око формирања Владе. То би било у интересу целокупног српског народа, поготову од стране Републике Српске.

Новинар: Да ли би Југославија боље прошла да се током ове године нису водиле полицијске и војне акције на Косову, већ да се овом принципу одмах приступило?

Др Шешељ: Ви добро знате да су у једном тренутку шиптарски терористи скоро трећину косовско-метохијске територије контролисали. А сад не контролишу ништа. Сад их има још неколико стотина у мањим групама које су се прикриле, притајиле, с времена на време понеки терористички акт мањег значаја организују, али то већ за нашу полицију није неки велики проблем. Очекујем да ће тога бити и убудуће. С друге стране, присуство 2000 ОЕБС-ових посматрача сад је већа брана албанским терористима у погледу њихових даљих активности него што може бити сметња за функционисање наших државних органа.

Новинар: Рекли сте да су затворени сви медији који су се огрешили о Уредбу Министарства информација. С обзиром да на Косову излази велики број медија на албанском језику, "Коха диторе", "Бујку" и други који су отворено позивали на устанак, да ли они не потпадају под ту уредбу или наше министарство нема ингеренције за та гласила, већ има само за ова овде?

Др Шешељ: Прво, није реч о Уредби Министарства за информације, него о Уредби Владе Србије. Друго, Уредба се односи на све медије, на све грађане наше земље, али наравно, и Министарство процењује штетне друштвене опасности приликом доношења сваке одлуке. А кад је реч о медијима на албанском језику, ја лично мислим да је степен друштвене опасности нешто нижи, а с друге стране и Министарству треба мало времена док преведе на српски језик све те медије који излазе на Косову и Метохији.

Новинар (Радио Б 92): Господине Вучићу, можемо ли очекивати неке нове забране ових дана, с обзиром да сте две новине угасили у једном дану?

Вучић: Нисмо угасили ниједне новине и било би добро да се прецизније изражавамо. Што се тиче нових забрана, да ли ће их бити и да ли ће Министарство за информације некоме слаати упозорења, то зависи од понашања медија. Дакле, стриктно ћемо поштовати налоге Владе Републике Србије, Уредбу Владе Републике Србије и никаквог одступања од налога Владе Републике Србије неће бити. Уколико неко заслужи, тога ће бити, уколико не, тога неће бити.

Новинар: Шта ће бити са "Нашом борбом", с обзиром да је добила упозорење?

Вучић: Видећете шта ће бити са "Нашом борбом".

Др Шешељ: Још у току данашњег дана.

Новинар: Можете ли да нам кажете зашто је забрањено објављивање упозорења?

Вучић: Читаво упозорење представља појединачни правни акт који сам ја потписао и упозорење се не објављује зато што се и тиме, између осталог, говорило о томе како један државни орган упозорава неког на рушење приче о територијалном интегритету, суверенитету и целовитости наше земље. Зато је речено, да се не би дизала посебно у том тренутку даља паника и страх код народа - шта би могло, како би могло итд. И то је био један, између осталог, и добронамеран акт који је требало да озбиљне људе стварно упозори да ће се то догодити. Друго је питање то што неки нису рачунали да је то довољно озбиљан акт, па им се догодило оно што им се догодило.

Др Шешељ: Само да допуним министра Вучића, постоји још један разлог што се у упозорењу цитирају проблематични текстови, па објављивање упозорења подразумева и поновно објављивање и онога што је проблематично. Због тога се забрањује објављивање упозорења. Да је само изрека објављена, не би био проблем, да су објавили упозорава се због тога и тога. Чим се наводе примери, чим се наводе цитати, то је разлог за забрану поновног објављивања.

Новинар: Да ли се примењује и други део Уредбе?

Др Шешељ: Примењује се и други део Уредбе. То је иста уредба, и те како се примењује. Непрекидно је тржишна инспекција на терену и као што видите доста има заплене робе која је повлачена из продаје и која је изазвала вештачке несташнице.

Новинар: Ц маркет не зна шта ће од залиха, а није их изнео напоље.

Др Шешељ: Ц маркет? Ставите то на папир па да одмах после ове конференције за штампу интервјуишемо.

Новинар: Морам једно шаљиви питање да поставим, пошто ви не одустајете од тога да су многи новинари шпијуни. Шта је са стјуардесама у неборбеним авионима онда?

Др Шешељ: Да ли ће ти неборбени авиони уопште имати стјуардесе?

Новинар: Не знам.

Др Шешељ: Како онда постављате питање шта је са њима, ако не знате да ли ће их уопште бити? Није вам баш успела шала. Можда ће ти авиони бити без стјуардеса, а можда ће комплетну посаду чинити само стјуардесе, то не знамо још.

Новинар: Ових дана се говори о томе да је Српска радикална странка поново преузела на себе терет ударне песнице председника Милошевића и да је задужена да обави неке прљаве послове у његово име. Нико се други не спомиње, осим министра Вучића, када је реч о Уредби. Њихови министри и помоћници остају у сенци. Како ви гледате на то да ли ће ваша странка поднети још једном терет овога у шта је уводите?

Др Шешељ: Прво, није тачно да се спомиње само министар Вучић. Додуше, ја му помало завидим јер се он спомиње нешто више него ја, а друго, ова уредба је донешена уз апсолутну сагласност сва три коалициона партнера. Ако се неко од других министара устручава да јавно тумачи ову уредбу, онда је то његов проблем, али Српска радикална странка никад не би гласала за нешто с чим се сама интимно не слаже и што није у складу с њеним програмом. А ви се сећате врло добро да ми већ годинама упозоравамо на различите облике субверзивног деловања неких медија и неких новинара. Нама никад не смета кад нас нападне, и нико од вас тада није имао никаквих проблема. Нама смета само систематско лансирање лажи и измишљотина и посебно нам смета субверзивна делатност која је усмерена на слабење одбрамбене моћи наше земље.

Вучић: Као доказ овога што је председник Српске радикалне странке др Војислав Шешељ, и потпредседник српске Владе рекао, мислим да је најбољи пример Радио Б 92, који готово у целодневном програму емитује најтеже и најгоре могуће увреде на наш рачун и оних који су, да се слободно изразим, потпуно нормални и причистој свести, од стране неких који су у алкохолисаном стању. То је потпуно неважно, зато што је господин Шешељ рекао - неће их затварати због тога.

Нису имали ни упозорење, нити су имали проблема, зато што се не ради о прављењу проблема за опстанак ове земље, дакле о нарушавању територијалног интегритета, суверенитета и целовитости ове земље. А то што нас нападају је мање-више неважно, може само да допринесе нашој популарности. Ако сте мислили да ме питате на које сам увреде мислио, рећи ћу вам да су то бројне увреде некаких Васића, Панчића које емитујете по цео дан и који не знају више ни шта ни како говоре. Говоре толико ружне речи и ствари да је то просто дегутантно слушати. Али као што видите, због тога никаво упозорење нисте добили, иако се то граничи са елементарним принципима етике.

Новинар (Радио Б 92): Радио Б 92 емитује и ваше изјаве.

Вучић: У мојим изјавама тако нешто никада нисте чули и посебно ме никада нисте затекли да вам дајем изјаве у алкохолисаном стању. Никада. Ако је ико такву срећу или несрећу имао, можете да ми кажете. Пошто нисам био у последњих седам година ниједном пијан, онда нисте могли ни такву изјаву да добијете.

Др Шешељ: То не значи да ми уопште не пијемо, него још ви нисте успели да нас угледате како пијемо.

Новинар (Радио Б 92): Да ли сте ви чули да на Радију Б 92 даје неко изјаве у алкохолисаном стању?

Др Шешељ: Осетили се по задаху са транзистора док је тај говорио.

ДОБРО ДОШЛИ У ПЕТРОВЧИЋУ

На 35 километара од центра Земуна у предивној сремској равници налазе се најјефтинији плацеви за стамбену изградњу у Србији.

ПЕТРОВЧИЋ

ИЗВРШНИ ОДБОР СО ЗЕМУН РАСПИСУЈЕ

ЈАВНИ КОНКУРС ЗА ДОДЕЛУ ПЛАЦЕВА ЗА СТАМБЕНУ ИЗГРАДЊУ У ПЕТРОВЧИЋУ

- Парцеле се уступају уз накнаду од 15 динара/м².
- Све парцеле су издељене у појединачне плацеве за индивидуалну стамбену изградњу површине од 5 до 7 ари.
- Право учешћа на конкурс имају сва правна и физичка лица.
- Сваки учесник конкурса дужан је да на име трошкова оглашавања уплати износ од 50,00 динара на жиро-рачун број: 40805-637-5-6006714 „Земунске новине“.
- Пријаве на конкурс се достављају Одељењу за имовинско-правне послове, соба број 60, на другом спрату Општине.
- Информације на телефон: 198-323 локал 36.

ПЛАВИ ХОРИЗОНТ

У НАЈСУНЧАНИЈЕМ ДЕЛУ ЗЕМУНА
НАЈМЛАЂЕ ОПШТИНСКО НАСЕЉЕ

- НАСЕЉЕ ОД БЛИЗУ 900 ПАРЦЕЛА
ВЕЛИЧИНЕ ОД 5 ДО 8 АРИ
- ИДЕАЛНА САОБРАЋАЈНА ВЕЗА
- ИНФРАСТРУКТУРА ВЕЋ НА ОБОДУ НАСЕЉА

**ИЗВРШНИ ОДБОР
СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ ЗЕМУН
РАСПИСУЈЕ КОНКУРС
ЗА ДОДЕЛУ ПАРЦЕЛА У НАСЕЉУ
ПЛАВИ ХОРИЗОНТ**

- Парцеле се налазе у продужетку насеља „Алтина“, са леве стране пруге Београд-Батајница, од Добановачког пута до насеља Земун поље.
- Право учешћа на конкурсима имају сва правна и физичка лица.
- Парцеле се додељују уз надокнаду од 100 динара/м².
- Сваки учесник конкурса дужан је да на име трошкова уплати износ од 100 динара на жиро-рачун бр. 40805-637-5-6006714 „Земунске новине“.
- Пријаве се подnose у Одељењу за имовинско-правне и стамбене послове, соба 65, а информације на телефон 198-323/36

У непосредној близини Беовоза, са излазом на два аутопута. Уређен је пут до насеља, а завршава се и главна улица

